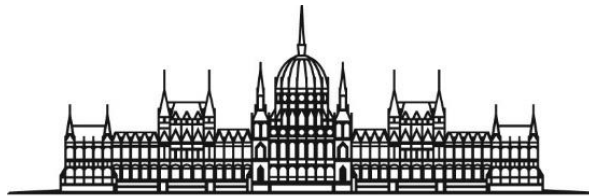

Országgyűlési Napló

*Dúró Dóra, Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és dr. Oláh Lajos*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Dócs Dávid, Gelencsér Attila,
dr. Tiba István, Z. Kárpát Dániel*

Tárgyai	Hasáb
Az ülésnap megnyitása.....	9143
Napirend előtti felszólalások:	
<i>Csárdi Antal</i> (LMP).....	9143
<i>Dr. Koncz Zsófia</i> energiaügyi minisztériumi államtitkár.....	9144
<i>Szabó Rebeka</i> (Párbeszéd).....	9146
<i>Dr. Koncz Zsófia</i> energiaügyi minisztériumi államtitkár.....	9148
<i>Novák Előd</i> (Mi Hazánk).....	9150
<i>Menczer Tamás</i> külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár.....	9151
<i>Benceze János</i> (Jobbik).....	9153
<i>Farkas Sándor</i> agrárminisztériumi államtitkár.....	9155
<i>Dr. Molnár Zsolt</i> (MSZP).....	9156
<i>Dömötör Csaba</i> , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára.....	9158
<i>Sebők Éva</i> (Momentum).....	9160
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár.....	9161
<i>Barkóczy Balázs</i> (DK).....	9163
<i>Rétvári Bence</i> belügyminisztériumi államtitkár.....	9165
<i>Dr. Vejkey Imre</i> (KDNP).....	9167
<i>Dr. Fónagy János</i> gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár.....	9169
<i>Pánczél Károly</i> (Fidesz).....	9170
<i>Potápi Árpád János</i> , a Miniszterelnökség államtitkára.....	9171
A minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény, valamint az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény módosításáról törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	9173
A szövetkezetekkel összefüggésben egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	9174
A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	9174
A szakképzésben lezajlott átalakítás utólagos hatásvizsgálatából adódó törvénymódosításokról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	9175
Igazságügyi tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	9175
A választási eljárási szabályoknak az elektronikus ügyintézással összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott túlterjeszkedő módosító javaslatok szabályszerűségéről, a 72. § (1) bekezdése szerinti eljárások kezdeményezéséről, illetve ezek elfogadása esetén a túlterjeszkedő módosító javaslatokról, valamint az összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	9176
Egyes törvényeknek a köztársasági elnök jogállásával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	9180
Az egyes gazdasági, vagyongazdálkodási és postaügyet érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerűségéről, a 72. § (1) bekezdése szerinti eljárás kezdeményezéséről, illetve ezek elfogadása esetén a túlterjeszkedő módosító javaslatról, valamint az összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	9181
Az igazgatási szünetről szóló törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	9183

A köztársasági elnök által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2023. április 11-ei ülésnapján elfogadott, a panaszokról, a közérdekű bejelentésekről, valamint a visszaélések bejelentésével összefüggő szabályokról szóló törvényhez a Törvényalkotási Bizottság által benyújtott módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás	9184
A családok ügyintézésének egyszerűsítésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	9184
A közműszolgáltatások egyszerűsítésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás.....	9185
Egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló T/1619. számú törvényjavaslat visszavonásához szükséges hozzájárulásról való döntés	9185
Mentelmi ügyek:	
Dr. Hargitai János , a Mentelmi Bizottság elnöke	9186
Novák Előd (Mi Hazánk)	9187
Dr. Hargitai János , a Mentelmi Bizottság elnöke	9190
Dr. Hadházy Ákos (független).....	9191
Interpellációkra adott válaszok elfogadása:	
„Meddig hagyják még?” címmel benyújtott interpelláció (I/3998.) határozathozatala	9192
„Segítenek-e a magyar családokon, vagy hagyják, hogy tovább emelkedjen a nélkülözők, az éhezők száma? Támogatja-e a kormány az MSZP mentőcsomagját?” címmel benyújtott interpelláció (I/4017.) határozathozatala.....	9192
„Védjük meg a magyarok béreit!” címmel benyújtott interpelláció (I/4037.) határozathozatala.....	9192
„Meddig önkényeskedhet a Facebook, avagy egy vendéglőtulajdonos is kiírhatja, hogy cigányok nem léphetnek be?” címmel benyújtott interpelláció (I/4044.) határozathozatala	9192
„Mit titkol a kormány a paksi bővítési szerződés módosításáról?” címmel benyújtott interpelláció (I/4002.) határozathozatala.....	9193
„Miért nem állítják le inkább?” címmel benyújtott interpelláció (I/4036.) határozathozatala	9193
„Recesszió, orbáni infláció - egyre rosszabbul élnek a magyarok” címmel benyújtott interpelláció (I/4032.) határozathozatala	9193
„Kíván-e segítséget nyújtani a kormány a vendéglátó vállalkozásoknak azzal, hogy elhalasztja az NTAK adatszolgáltatási kötelezettség bevezetését?” címmel benyújtott interpelláció (I/4038.) határozathozatala	9193
Az állami építési beruházások rendjéről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	9193
Lázár János építési és közlekedési miniszter, a napirendi pont előadója	9194
Felszólalók:	
Dr. Szeberényi Gyula Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	9203
Gy. Németh Erzsébet , a DK képviselőcsoportja részéről	9207
Nacsá Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről	9212
Vajda Zoltán , az MSZP képviselőcsoportja részéről	9216
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9221
Dr. Apáti István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	9225
Lázár János építési és közlekedési miniszter	9230
Gy. Németh Erzsébet (DK)	9235
Nyitrai Zsolt (Fidesz).....	9236
Szabó Sándor (MSZP)	9237
Dr. Apáti István (Mi Hazánk).....	9238
Gy. Németh Erzsébet (DK)	9240
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	9242

Nyitrai Zsolt (Fidesz).....	9244
Csepreghy Nándor építési és közlekedési minisztériumi államtitkár előadói válasza.....	9244

A szerencsejáték-szervezéssel és az elektronikus ügyintézésel összefüggő, valamint egyes törvényeknek a jogrendszer koherenciájának erősítése érdekében történő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	9247
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, a napirendi pont előadója	9247

Felszólalók:

Dr. Szeberényi Gyula Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	9249
Varga Zoltán , a DK képviselőcsoportja részéről.....	9251
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	9254
Dudás Róbert , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9258
Dr. Apáti István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről	9260
Varga Zoltán (DK)	9265
Dr. Apáti István (Mi Hazánk).....	9266
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának előadói válasza.....	9267

Egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig.....	9268
Nagy Bálint építési és közlekedési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	9268

Felszólalók:

Dr. Szeberényi Gyula Tamás , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	9271
Varga Zoltán , a DK képviselőcsoportja részéről.....	9273
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	9275
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9277
Szabadi István , a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről.....	9281
Ander Balázs (Jobbik)	9284
Nagy Bálint építési és közlekedési minisztériumi államtitkár előadói válasza.....	9285

A Magyar Corvin-láncról és a Magyar Corvin-lánc Testületről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	9286
Soltész Miklós , a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója	9286

Felszólalók:

Dr. Kállai Mária , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9289
Kálmán Olga , a DK képviselőcsoportja részéről.....	9291
Nacsa Lőrinc , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	9294
Ander Balázs , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	9297
Mátrai Márta (Fidesz).....	9299
Kálmán Olga (DK)	9300
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	9301
Mátrai Márta (Fidesz).....	9301
Arató Gergely (DK)	9303
Nacsa Lőrinc (KDNP).....	9305
Mátrai Márta (Fidesz).....	9308
Arató Gergely (DK)	9309
Soltész Miklós , a Miniszterelnökség államtitkárának előadói válasza.....	9309

A körforgásos gazdasággal összefüggő törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig	9311
Dr. Raisz Anikó energiaügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója	9312

Felszólalók:

Varga Gábor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	9313
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	9315
Dr. Juhász Hajnalka , a KDNP képviselőcsoportja részéről	9317
Szabó Rebeka , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről	9319
Dr. Juhász Hajnalka (KDNP)	9321
Szabó Rebeka (Párbeszéd)	9322
Dr. Kovács Zoltán (Fidesz)	9322
Arató Gergely (DK)	9323
Szabó Rebeka (Párbeszéd)	9324
Dr. Kovács Zoltán (Fidesz)	9324
Dr. Raisz Anikó energiaügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza.....	9325

A 2007. évi XXI. törvénnyel kihirdetett, a nagy távolságra jutó, országhatárokon áttérjedő levegőszennyezésről szóló 1979. évi Genfi Egyezményhez csatolt, a nehézfémekről szóló, Aarhusban, 1998. június 24-én elfogadott jegyzőkönyvnek az egyezmény végrehajtó szerve 31. ülésén 2012. december 13-án elfogadott 2012/5. számú és 2012/6. számú határozatban foglalt módosításának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat, valamint a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyezőanyagokról szóló, a nagy távolságra jutó, országhatárokon áttérjedő levegőszennyezésről szóló 1979. évi egyezményhez csatolt jegyzőkönyv és módosításainak kihirdetéséről szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig 9326
Dr. Raisz Anikó energiaügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója 9327
 Felszólalók:

Font Sándor, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 9329
Arató Gergely, a DK képviselőcsoportja részéről 9329
Dr. Juhász Hajnalka, a KDNP képviselőcsoportja részéről 9330
Szabadi István, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről 9330
Szabó Rebeka, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről 9333

Dr. Raisz Anikó energiaügyi minisztériumi államtitkár előadói válasza 9334

A vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig 9335
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója 9335

Felszólalók:

Font Sándor, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 9338
Arató Gergely, a DK képviselőcsoportja részéről 9342
Dr. Juhász Hajnalka, a KDNP képviselőcsoportja részéről 9345
Bencze János, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 9346
Dócs Dávid, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről 9348
Szabó Rebeka, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről 9351
Font Sándor (Fidesz) 9354

Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár előadói válasza 9355

Magyarország Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a Magyar Köztársaság Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a határokat átlépő bűnözés elleni harcban történő együttműködésről szóló megállapodás módosításáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig 9357
Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója 9357

Felszólalók:

Font Sándor, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 9358
Dr. Juhász Hajnalka, a KDNP képviselőcsoportja részéről 9359

Rétvári Bence belügyminisztériumi államtitkár előadói válasza 9360

Napirend utáni felszólalások:

Bencze János (Jobbik) 9360
Dócs Dávid (Mi Hazánk) 9362

Az ülésnap bezárása 9364

Az ülésen jelen voltak:

GULYÁS GERGELY, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. LATORCAI CSABA JÁNOS államtitkár, DR. PANYI MIKLÓS államtitkár, SOLTÉSZ MIKLÓS államtitkár, ROGÁN ANTAL, a Miniszterelnöki Kabinetirodát vezető miniszter, DÖMÖTÖR CSABA államtitkár, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár, DR. RAISZ ANIKÓ államtitkár, LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter, CSEPREGHY NÁNDOR államtitkár, NAGY BÁLINT államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. VARGA JUDIT igazságügyi miniszter, DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár, VITÁLYOS ESZTER kulturális és innovációs minisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár, DR. NAVRACSICS TIBOR területfejlesztési miniszter, DR. SEMJÉN ZSOLT nemzetpolitikáért, nemzetiségpolitikáért, egyházpolitikáért és egyház-diplomáciáért felelős miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
21. ülésnapja
2023. május 23-án, kedden
(9.02 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: Gelencsér Attila és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: (A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.) Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 21. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Gelencsér Attila és Z. Kárpát Dániel jegyző urak lesznek segítségemre.

Köszöntök mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Csárdi Antal, az LMP képviselője: „Aktuális ügyeinkről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

CSÁRDI ANTAL (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Azt gondolom, hogy 2023-ban érdemes beszélnünk a magyar gazdaságpolitikáról, és ha gazdaságpolitikáról beszélünk, nem meglepő módon beszélni kell ennek a 2023. évi legerősebb tartópilléréről, az akkumulátorstratégiáról. Érdemes megnézni, hogy mit hoz az akkumulátorstratégia, mit visz el az akkumulátorstratégia, és milyen következményekkel vagyunk kénytelenek szembesülni, amikor akkumulátorstratégiáról beszélünk.

Egyértelműen ki lehet mondani, hogy ha ennek az akkumulátorstratégiának, amelyet a magyar kormány ráerőltet erre az országra, az egyenlegét nézzük, az erősen mínuszos. Azzal kezdődik, hogy az akkumulátorgyárak kapacitása, az általuk gyártott mennyiség lényegesen meghaladja mindazt a mennyiséget, amit a Magyarországon üzemelő elektromos autók használnak, de azt a mennyiséget is jelentősen meghaladja, amit a Magyarországon működő autógyárak igényelnek. Mégis azt gondolom, hogy a probléma ennél jelentősen súlyosabb.

Pontosan tudjuk, emlékezzünk vissza rá, hogy az akkumulátorgyárak telepítése érdekében feláldoztak jó minőségű magyar termőföldeket, gyakorlatilag az elégtelen környezetvédelmi szabályozás okán szennyvezést kénytelenek elszenvedni a környéken élők, és feláldozzák Magyarország vízkincsét is. Ezért cserébe gyakorlatilag azt látjuk, hogy adót nemigen fogunk kapni, mert Magyarország a társasági adó tekintetében adóparadicsomi szintű adókulccsal rendelkezik, amely arra predesztinálja ezeket a cégeket, hogy nem-hogy a 9 százalékos adómértéket nem fogják befizetni, hanem ennek maximum a töredékét fogják befizetni, az átlag egyébként bőven 4 százalék alatt van. Amit ezen kívül látunk, hogy ugyan adóbevétele érdekében az államnak nem keletkezik, biztos, hogy kifizetünk a közös pénzeinkből jelentős támogatásokat részben közvetlenül a gyártást idehozó cégeknek,

részben pedig olyan fejlesztéseken keresztül, amelyeket kifejezetten csak azért valósít meg a magyar kormány, hogy ezek a cégek egyáltalán működni tudjanak.

Azt gondolom, hogy amikor gazdaságpolitikáról beszélünk, meg kell nézni, hogy viszonyulnak hazánkban a mai napot terhelő ügyek ugyanehhez a kérdéshez, és azt gondolom, hogy nem lehet elmenni szó nélkül amellest, hogy ennek érdekében önök gyakorlatilag szemérmetlenül, erkölcstelenül megpróbálják leépíteni a magyar közoktatás rendszerét. Pontosán tudjuk, hogy miért. Gyakorlatilag minden akkumulátorgyár elmondta, hogy az összes munkahelyteremtésből kétharmad alacsony képzettségi igényű munkahely, és önök ezt az igényt próbálják kielégíteni azzal, hogy gyakorlatilag nem hajlandók megfizetni a tanárokat, és nem hajlandók olyan körülményeket teremteni az oktatási rendszerben, amelyek által sikeres lehetne a magyar közoktatás rendszere.

Pedig van előttünk egy iromány, azt gondolom, amit a magyar kormány aláírt, tehát vállalt: ez az EFOP Plusz program. Ha valaki veszi a fáradságot és elolvassa, ebben a magyar kormány vállalta, hogy a pedagógusoktól szerzett jogot nem vesz el, vállalta, hogy meg fogja emelni a pedagógusok bérét jelentősen, visszamenőleges hatállyal, vállalták azt, hogy vonzóvá teszik a pedagóguspályát, és vállalták, hogy ennek eredményeképpen 140 ezer főre növelik a pedagógusok létszámát hazánkban.

Azt gondolom, hogy aki olvasta az önök által társadalmi vitára bocsátott státusztörvényt, az pontosan tudja, hogy a státusztörvény ennek nem felel meg, maximum arra elegendő, hogy egyébként az akkumulátorgyárak alacsony képesítési igényű foglalkoztatási igényét kiszolgálják. Nagyon szeretnénk várni, hogy végre a magyar honfitársainkat szolgálják ki és versenyképessé tegyék fiataljainkat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Csárdi Antal képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót a kormány nevében Koncz Zsófia államtitkár asszonynak.

DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az LMP-frakcióval már volt lehetőség arra, hogy a Parlament falain belül sokszor beszéljünk a zöldcélkitűzésekről, a klímapolitikai célkitűzéseinkről. Azt gondolom, hogy sokszor nagyon konstruktív egyeztetést tudunk a Házban folytatni. Nyilván nem érzem azt, hogy azokat az eredményeket mindig elismerik, amelyeket egyébként az elmúlt időszakban sikerült elérnünk, ezért hoznék egy nagyon friss példát, amely szerintem azt mutatja, hogy Magyarország egyértelműen klímabajnok.

Magyarország a nyolcadik legnagyobb mértékben csökkentette az üvegházhatásúgáz-kibocsátását 2022 negyedik negyedévében az egy évvel korábbi szinthez képest. Az uniós átlag mínusz 4 százalék, a miénk mínusz 5-mínusz 6 százalék. Csak azért gondoltam elmondani a képviselő úrnak, mert ez egy nagyon friss adat.

Egyébként még számos tekintetben mondhatjuk, hogy hihetetlen eredményeket értünk el ezen a téren, hiszen a kibocsátást úgy tudtuk csökkenteni, hogy közben a gazdaság folyamatosan növekedett. 2010 óta egységnyi GDP előállítására 27 százalékkal kevesebb üvegházhatású gáz kibocsátása mellett képes a magyar gazdaság, miközben az ipari teljesítmény 44 százalékkal nőtt 2010 és 2021 között. Azt is el kell mondani, hogy hazánkban 2020-ban az egy főre jutó szén-dioxid-kibocsátás az Európai Unió tagállamai közül a kilencedik legjobb érték volt. Gondoltam, hogy ezeket helyezzük keretbe, mert most jön egy következő célkitűzés, amelyben egyébként a magyar kormány nagyon-nagyon ambiciózus volt, hiszen első között törvényi szinten rögzítettük azt, hogy 2050-re klímasemleges országgá szeretnénk válni.

Itt jön az a kérdés, hogy ezt hogyan érjük el. Azt gondolom, hogy a következetesség és az objektivitás egy fontos erény lehet az LMP részéről is.

(9.10)

Itt van több olyan kérdés, amelyben úgy tűnik, hogy nem értünk teljesen egyet. Viszont a teljes nemzetközi, globális európai helyzetet nézve vannak olyan döntések, amelyek az elmúlt időszakban itt a Parlament falai között eldöntésre kerültek. Itt bizony szavazattal kellett jelezni azt, hogy ki mit gondol ezekben a kérdésekben, és ha azt nézzük, hogy van egy háborús helyzet, az hihetetlen károkat okoz az arra hozott nagyon rossz szankciós politikával (*Csárdi Antal közbeszólására:*), képviselő úr jól mondja, nagyon szépen köszönöm. (*Derűltség.*) Tehát a szankciós politikával nagyon káros következményeket hozott egyébként az egész európai gazdaságra, és mi ebben próbáljuk megvédeni a magyar családokat, a magyar kis- és középvállalkozásokat; itt bizony szavazatokkal kellett dönteni.

Mire gondolok? Egyrészt kellett dönteni arról, hogy elfogadják-e a békepárti határozatot - önök nem szavazták meg. A költségvetés módosításáról is kellett bizony dönteni, ahol a rezsivédelmet jelentősen megemeltük, hogy tudjuk segíteni a magyar családokat, magyar vállalkozásokat - képviselő úr nem szavazta meg. Paks I. hosszabbításáról is kellett bizony dönteni. Na, itt már közeledünk a klímasemlegesség témájához is. Azt gondolom, hogy mint tiszta energiaforrás, erről az Európai Unió is döntött, ez egy fontos ügy lett volna, hiszen a magyar energiatermelés és energiafogyasztás jelentős részét Paks I. adja; és bizony döntöttünk arról, hogy Paks I. üzemidő-hosszabbítását megszavazzuk-e, és ezt önök nem szavazták meg.

Sőt, ha már környezetvédelemről, tudatosságról, a természetről beszélünk, arról, hogy hogyan óvjuk meg a következő generáció számára a Földet és hazánk természeti erőforrásait, akkor itt volt az 5. nemzeti környezetvédelmi program is, amelyet önök szintén nem szavaztak meg. Azt gondolom, hogy ezek a

programok, ezek a célkitűzések jelentősen segítenék azt, hogy egyébként elviekben a közös célkitűzésünket, miszerint 2050-re klímasemlegesek legyünk, el tudjuk érni.

Ön, képviselő úr, az akkumulátorgyártásról beszélt. Azért itt a ház falain belül erről a témáról már többször beszéltünk, tegnap is volt erre lehetőség. Azt tudom megerősíteni ebben a helyzetben és ebben a kérdésben önnek is ugyanúgy, ahogy tegnap, hogy azt fontosnak tartjuk, hogy erről a kérdésről beszéljünk, hiszen ezek komoly, jelentős beruházások, természetesen ezekkel kapcsolatban el kell mondani, hogy mi az álláspont. Igenis, a környezetvédelmi szabályok szigorú betartására nagyon nagy szükség van, és mi azt gondoljuk, hogy nemcsak az akkumulátorgyártás esetében, minden beruházás esetében, amely Magyarországon történik, a legszigorúbb szabályokat kell betartani. Ugyanakkor verseny van ezen a téren, jönnek az elektromos autók, és energiátárolókra is szükség van, úgyhogy kérem képviselő urat és a frakcióját, hogy ebben az ügyben támogassák a magyar kormányt. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Koncz Zsófia államtitkár asszony. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Szabó Rebeka képviselő asszony, a Párbeszéd képviselője: „Véges világban nincs végtelen növekedés - a Párbeszéd-ZÖLDEK az igazságos zöld átmenetért küzd” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt héten Brüsszelben, az Európai Parlamentben részt vettem egy nagyszabású konferencián: „Beyond growth”, vagyis a növekedésen túl címmel. 2500 személyes résztvevővel, félszáz előadóval és több ezer online követővel zajlott le ez a tanácskozás. A résztvevők és a felszólalók között nagyon sok volt a fiatal, huszonéves aktivista vagy akár tudományos kutató, akik radikális kritikát fogalmaztak meg azzal a gazdasági berendezkedéssel szemben, ami odáig vezetett, hogy idén már június 5-ére elhasználjuk a Föld idejéi teljes évre jutó erőforrásait.

A háromnapos tanácskozás fő üzenete egyértelmű: egy véges természeti erőforrásokkal rendelkező bolygón nem lehet végtelenül növekedni. Földünk erőforrásai végesek, a végtelen növekedésre alapozott gazdasági modell ideje lejárt. A gazdasági növekedés hajszolása ugyanis nem választható el a környezet pusztításától. A GDP, mint a gazdaságok fő mérőszáma, önmagában nem mutatja sem a növekedés környezeti árát, sem az emberek tömegeinek egyre nagyobb megélhetési nehézségeit.

Mindennek a tünetei kézzelfoghatóak napjainkban: látjuk a klímaválságot, a túlhalászatot, az erdőirtásokat, a fajok tömeges kihalását, az aszály és a vilámárvizek váltakozását, és erre például szomorú példa most Olaszországban, hogy az extrém aszályt

hogyan követte az a tragikus árvíz, aminek több mint tucatnyi halottja van. Látjuk az egyenlőtlenségek növekedését, a leszakadó társadalmi csoportok nehézségeit. Ezeknek a válságoknak a gyökere ugyanaz: a pazarló, erőforrás-intenzív, a környezet és az ember kizsákmányolására épülő fenntarthatatlan gazdasági rendszerünk. Pedig a gazdaság nem valami természeti jelenség, amin ne lehetne változtatni, a gazdaságunk beágyazódik a társadalomba, mindez pedig az ökológiai környezetbe, és ezek hatnak is egymásra. Mi is részei vagyunk ennek a struktúrának, nem különülünk el ettől, tehát ha fenntarthatóságról vagy klímavédelemről beszélünk, akkor nem tehetünk úgy, mintha mi ezen kívül állnánk, mi is tulajdonképpen ezzel a saját életfeltételeinket védjük, ha a klíma vagy a biodiverzitás védelméről beszélünk.

Sokan mondhatják, hogy jó, jó, fontosak ezek a zölddolgozók, de sok helyen éheznek az emberek, nem tudnak fűteni. Csak hogy a zöldpolitikai tudatosság első lépése pont annak a felismerése, hogy az ökológiai válságot és a szociális válságot nem szabad és nem is lehet egymással szembeállítani. Ezek mind ugyanazon rosszul működő gazdasági szemlélet miatt létrejött problémák. Ezért át kell állnunk egyfajta fenntartható visszavonulásra, a gazdaság helyett a társadalmi és emberi jólét növelésére. Csökkenteni kell a termelésünket és bizonyos káros területen a fogyasztásunkat. Mindezt persze igazságosan, hiszen a globális erőforrásválság és a klímakrízis mögött nem a leszakadó társadalmi csoportok túlfogyasztása áll, hanem a felső tíz százalék fogyasztása. Ez a szennyezésnek és az erőforrás-felhasználásnak körülbelül a háromnegyedét teszi ki, egyszerűbben tehát: a globális elit fogyasztása teszi tönkre a bolygónkat.

És ez Magyarországon is így van: míg a NER-elit magánrepülők, újabb és újabb kikötőket épít a jachtjainak, addig az emberek tömegei szembesülnek azzal, hogy már a megszokott élelmiszereiket sem tudják kifizetni. Orbán Viktor és a Fidesz nemcsak leépítette a környezet- és természetvédelem intézményi rendszerét - most is zajlik a nemzeti parki munkatársak egy részének elbocsátása -, és pont ezeket a rövid távú gazdasági növekedést talán okozó, de a természetet elpusztító, az erőforrásokat túlhasználó beruházásokat erőltetik. Ilyenek az akkumulátorgyárak, amelyek elhasználják a vizeinket és lebetonozzák a termőföldjeinket. Ilyen a Fertő tó tönkretétele, a tópart elpusztítása vagy az aligai magaspárt ledézérolása luxusingatlanok miatt, vagy most legutóbb a Balaton-parton a sajki, örvényesi vízpart nagy kiterjedésű, eddig háborítatlan nádi világának a tönkretétele, beépítése és lebetonozása.

Gyakorlatilag ez zajlik Magyarországon, és mi pedig a Párbeszéd-Zöldek részéről már sokszor elmondtuk: ahhoz, hogy a lehető legkisebb lábnyommal elérhessük a legmagasabb életminőséget, meg kell változtatnunk a gazdasági játékszabályokat és annak céljait. Nem a mennyiségi növekedés kell hogy legyen a fókuszban, hanem egy regeneratív és újraelosztó

gazdaság, amely úgy hozza létre az alapvető szükségleteket kielégítő minőségi jólétet, hogy az élő bolygónk korlátain belül marad. Ehhez szükség van igazságos adórendszerre, a multimilliárdos gazdagok és az adóelkerülő globális óriáscégek megadóztatására vagy a kis keresetűek adójának csökkentésére, méltányosabb nyugdíjrendszerre vagy akár az alapjövedelem bevezetésére.

Tehát mi a Párbeszéd-Zöldekben azt mondjuk, hogy egy igazságos zöldátmenetre van szükség, a fogyasztás túlpörgetése helyett egy emberközpontú, kiegyensúlyozottabb társadalomra, és ezért fogunk dolgozni az európai parlamenti és az önkormányzati választásokon is. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szabó Rebeka képviselő asszony. Az elhangzottakra Koncz Zsófia államtitkár asszony fog válaszolni.

DR. KONCZ ZSÓFIA energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Ez óriási könnyebbség a számunkra, azt gondolom, hogy gyakorlatilag az LMP és a Párbeszéd, amióta a Párbeszéd is zöldek lettek, gyakorlatilag egy témát visznek, és amit az embernek nincs ideje kifejtteni az első szakaszban, azt meg tudja tenni a másodikban is, úgyhogy teljes a szimbiózis, a harmónia, az együttműködés, és nyilván ez egy olyan ügy, amit szívesen követ szemmel az ember.

Szóval ott jártunk az előző felszólalás keretében, hogy szerintem azokat a kardinális pontokat, amelyek egyébként a magyar embereket érdeklik és érintik mind a háború, mind a környezetvédelem kapcsán, ott az LMP részéről végigmondtam, de én készültem most a Párbeszéd kapcsán is.

(9.20)

Szeretném kiemelni, hogy a békepárti határozatot önök nem szavazták meg, a költségvetés módosítását nem szavazták meg. Itt tényleg a rezsivédelemről van szó. Képviselő asszony jelzi, hogy persze, hogy nem. Azért azt elmondanám, ha ezt nem tettük volna meg és nem emeljük meg a Rezsivédelmi Alapot, akkor gyakorlatilag nem tudnánk segíteni a magyar embereket és családokat. A magyar rezsivédelem olyannyira működik, hogy egyrészt a legolcsóbb a lakosság számára az energia ára mind a gáz, mind az áram esetében, és így 2 millió forintot tudnak éves szinten megspórolni. Szerintem ez nagyon nagy segítség sok magyar családnak. Ezért javaslom vagy tanácsolom, hogy ezt gondolják át a jövőben.

Paks I. üzemidejének a hosszabbítását sem szavazták meg. Itt merülnek már fel klímasemlegességi célkitűzések, hogy ezt vajon hogy szeretnénk elérni. Egyszer még szerettünk volna elektromos autót, most már nem szeretnénk, atomenergiát nem szeretnénk. Én nem igazán látom a következetességet ebben az

ügyben a Párbeszéd részéről. S a nemzeti környezetvédelmi programot sem szavazták meg. Na, ebből a keretrendszerből indulunk ennek az ügynek neki.

Az, hogy a természetet óvjuk, a Földet óvjuk, az természetesen egy fontos dolog, és hogy ezt a magyar emberekkel közösen tegyünk, szerintem ez kiemelkedő téma és kérdés, úgyhogy jó, hogy képviselő asszony idehozta. Szerintem vannak olyan programok a magyar kormány részéről, amelyek nagyon jól bizonyítják azt, hogy ezek az ügyek mennyire fontosak, a legkisebbektől a legnagyobbakig. Ilyen a zöldóvodaprogram, az ökoiskola-program vagy akár a „Te szedd!”, ami hihetetlen sikerrel zárult. Nyilván az, hogy hulladékot gyűjtünk össze, az természetesen eleve jó ügy. Jó lenne, ha ezt nem kellene tenni, de mivel mégis kell tenni, az, hogy erre évről évre többen jelentkeznek és még több hulladéktól tudjuk megszabadítani az országot, szerintem egy fontos dolog. De ugyanilyen a PET Kupa is. Számos civil és kormányzati intézkedés van, amely tényleg a Föld megóvását célozza meg. S az, hogy helyben, a helyi közösségekkel ezt az ügyet képviseljük, szerintem ez a legfontosabb. Ez az irány, és ezt mindenképpen ki kell emelni.

A gazdasági fejlődés és az, hogy közben a kibocsátást tudjuk csökkenteni, szintén olyan célkitűzése a magyar kormánynak, amelyet ki kell emelni. El kell mondani, azok után, hogy 2010-ben 12 százalékos volt a munkanélküliség, olyan mondatokat mondani, hogy a gazdaságot meg az ipart visszafogni... - hát, nem is tudom, ezek valószínűleg nem igazán értek volna bele itt, a Parlament falai között, mert az, hogy a magyar embereknek megélhetésük, munkájuk legyen, egy fontos célkitűzés. Ennek egy része egyébként a járműipar is. Azt biztos képviselő asszony is látja, hogy több száz ezer embernek ad munkát a járműipar. És itt bizony van egy technológiai verseny, s mi jelentkeztünk arra, hogy ebben szeretnénk részt venni.

2020-ban elfogadtuk a klíma- és természetvédelmi akciótervet, amely nyolc pontból, nyolc akcióból áll. Ennek a végrehajtása zajlik. Például az illegális hulladéklerakók felszámolása egy ilyen célkitűzés, vagy a folyóink megtisztítása. Az előzőekben mondtam olyan konkrétumot, amely ezeknek a célkitűzéseknek az elérését célozza. De emellett az, hogy minden újszülött után tíz fát ültetünk, vagy az erdős területeket szeretnénk 2030-ra 24 százalékról 27 százalékra növelni, mind-mind olyan ügyek, amelyeket a magyar kormány fontosnak tart, és nemcsak egy akciótervet fogad el, hanem konkrét akciók is vannak, amelyeket próbálunk ezzel kapcsolatban erősíteni.

Most nem maradt idő arra, hogy a megújuló energián belül a napelemekről és naperőművi kapacitásról beszéljek, de az, hogy 2030-ra 6 ezer megawattot tűztünk ki - de ezt valószínűleg meg tudjuk majd duplázni -, szintén magáért beszél. Kérem képviselő asszonyt, hogy ezekben az ügyekben, ha valóban fontosnak tartja, támogassa a magyar kormány célkitűzéseit. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Koncz Zsófia államtitkár asszony. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Novák Előd képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője: „Aktuális közügyek” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tíz plusz egy bizonyítékot hoztam a magyar kormány ukrainai háborúban való sajnálatos részvételére.

A legnagyobb közfelháborodást még a fideszes szavazók körében is a NATO-bővítés nagykoalíciós megszavazása okozta. A NATO-tagállamok bővítésének magyar vétóját azért szorgalmazza immár sajnos egyedüli pártként a Mi Hazánk, mert a világháború felé tett újabb lépés, provokáció volna a katonai szövetség további bővítése Oroszország határán, míg a semleges zóna nemzetközi érdek. De sajnos a magyar kormány is beszállt a háborús örületbe.

A háborúpártiságra a második bizonyíték a gazdasági háború, a szankciók támogatása. Az oroszok elleni embargó így is felbecsülhetetlen károkat okozott, főként a magyar mezőgazdaságnak az elmúlt években. Most már a magyar érdek legyen az első! A magyarok döntöttek: 97 százalék nem a szankciókra, Orbán Viktor vétó helyett mégis mindig támogatja azokat Brüsszelben. Tehát a szemfényvesztő kormánypropagandával szemben sajnos az amerikai érdekek kiszolgálásához asszisztál Magyarország is.

Ukrajna magyar pénzügyi támogatása az egyik legerőtelenebb. A március 16-ai kormányhatározat szerint 74 milliárd forinttal támogatjuk az Unión keresztül a magyarellenes ukránokat, illetve az EU-n keresztül vétó helyett asszisztálásunkkal folyik például a lőszertámogatás is.

A magyar harckocsik működését biztosító üzemanyaggal is támogatja az ukránok háborúját Magyarország, közvetlenül is. Az ukrán olajfínomítókat és -tárolókat nyáron megsemmisítették az oroszok, azóta külföldről látják el Ukrajna hadseregét üzemanyaggal, jórészt magyar gázolajjal. Van, akinek megéri!

Az ötödik bizonyíték a Fidesz-kormány háborúpártiságára, hogy idegen katonai felvonulási területté vált hazánk a NATO-harccsoportok, főként amerikai páncélosok beengedésével. Magyarország függetlenségének feladása elfogadhatatlan. Idegen haderőknek nem volna helyük hazánkban, Magyarország a magyaroké. A NATO-bővítés megszavazása után persze nem csoda, hogy hazánk is felkerült az oroszokkal barátságtalan országok listájára.

Rendkívül álságos az a kormánypárti propaganda, hogy a magyar-ukrán határt nem lépik át fegyverszállítmányok, mert valójában igenis mehetnek Magyarországon keresztül fegyverszállítmányok Ukrajnába Szlovákia és Románia közbeiktatásával. Álszent a kormány!

Sőt, magyar felségjelzésű katonai szállítógép is visz fegyvereket Ukrajnának. Bizony, a Pápán állomásozó NATO Nehéz Légiszállító Ezred egyik magyar

felségjelzésű C-17-es repülőgépebe a rakéták bepakolásáról fénykép is megjelent.

A balti légtér biztosítását is vállalták magyar Gripenekkel, ahol konfliktusba kerültek orosz vadászgépekkel, és erről büszkén be is számolt a Magyar Honvédség.

A kilencedik bizonyíték: magyar Gripenekkel Szlovákia légtérének védelmét is vállalták, hogy közben ők Ukrajnának adhassák a saját MiG-29-eiket. Ez az Ukrajnában zajló amerikai-orosz háború közvetett támogatása.

A tizedik pedig, amit a magyar kormány eltitkolt és a szlovák védelmi minisztertől kellett megtudnunk: ukrán katonák, egészségügyi szakemberek kiképzésében is részt vesz Magyarország. A részleteket hiába tudakoltuk, titkosították.

De álljon itt még egy pont, hogy miként támogatja a magyar kormány az ukránok háborúját. A Magyar Honvédség parancsnoka a nyáron szintén titokban látogatta meg az ukrán vezérkart. Erről is csak utólag, ukrán híradásból értesültünk. Az ukrán fegyveres erők vezetője akkor úgy nyilatkozott, hogy elégedett Ukrajna és Magyarország katonai együttműködésének szintjével. Most már kezdjük érteni, hogy miért. S ez a bizonyos utolsó pont a diplomáciai hadviselés, amit folytat a magyar kormány. Még az úgynevezett békepárti határozatban is egyoldalúan csak Oroszországot ítélték el.

Ukrajna területi integritásának hajtogatása helyett a magyar kormány inkább azt kéne megakadályozza, hogy a kárpátjai magyarságot golyófogónak használják. Ez nem a mi háborúnk! Mégis több száz besorozott kárpátjai magyar halt meg, illetve sérült meg már ebben a háborúban, így az ukránok és az oroszok után a legnagyobb véráldozatot a magyarság hozta ebben a háborúban is, pedig Kárpátalja az egyetlen régiója Ukrajnának, melyet még nem ért orosz csapás. Szögezzük hát le, hogy nem állunk ki Ukrajna területi integritása mellett. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Novák Előd képviselő úr. Az elhangzottakra Menczer Tamás külügyi államtitkár úr fog válaszolni.

MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Hallgatva a felszólalását vegyes érzelmek, vegyes gondolatok voltak bennem, mert mondott olyan mondatokat, amelyekkel azonosulni tudok, amelyekkel egyet tudok érteni: a kárpátjai magyarokat meg kell védeni, ez nem a mi háborúnk, és voltak mások is. Azonban voltak olyan mondatok, amelyeket teljességgel vissza kell utasítanom.

Az a helyzet a felszólalását hallgatva, hogy végül arra jutottam, hogy ön, tisztelt képviselő úr, a magyar kormányt teljesen alaptalanul támadva megengedheti magának azt a luxust, hogy összevissza beszéljen.

(9.30)

Ezt egy ilyen helyzetben lévő párt, mint az öné, és egy ilyen helyzetben lévő képviselő megengedheti magának még egy háború alatt is, de egy kormány és egy kormánypárt nem engedheti meg magának, ezért szeretném önt és a tisztelt Házat tájékoztatni, hogy mi is a magyar kormány álláspontja a háborúval kapcsolatban.

Tehát mi a béke pártján álltunk és állunk. Ha jól értettem, valamelyik zagyva pontban ezt is kétségbe vonta. Tehát mi a béke pártján álltunk a háború kitörése előtt is, mindent megtettünk és mindig elmondtuk, hogy a béke megőrzése a legfontosabb. Sajnálatos módon ez nem sikerült, és a háború kitörése óta, amely most már több mint egy éve tart, mindig elmondjuk, hogy a béke helyreállítása a legfontosabb, azonnali tűzszünetre van szükség, és béketárgyalásokra, senki nem gördíthet akadályt, nem helyes az, ha bárki akadályt gördí, feltételeket támaszt a béketárgyalások és a tűzszünet elé, mert csak akkor lehet életet menteni, ha a fegyverek elhallgatnak, és a háborús felek leülnek a tárgyalóasztal mellé. Tehát mi a béke pártján állunk. Sajnálatosan az igaz, hogy az Európai Unióban tulajdonképpen egyedül vagyunk. Itt lennének még a mi szerb barátaink, akik meg sajnálatos módon nincsenek az Európai Unióban jelenleg. *(Novák Előd: Lehetne vétőzni!)*

Jó, hogy említi a szankciók kérdéskörét. Itt igyekeztem jegyzetelni a pontokat, talán azzal is vádolt bennünket, hogy mi támogatjuk a szankciós politikát. Hadd hívjam fel halkán, zárójelben a figyelmét arra, amire tegnap is volt lehetőségem Mi Hazánk-os képviselőtársam figyelmét felhívni, hogy én az önök helyében óvatos lennék az olyan vádakkal, amelyeket a magyar baloldal is megfogalmaz a kormánnyal kapcsolatban, és Gyurcsány Ferenc is megfogalmaz, mert még a végén odasodrónak Gyurcsány Ferenc mellé. *(Dr. Apáti István: Biztos, hogy nem!)* Lehet, hogy ez ellen ágálnak, de mégis a szavak és a tettek beszélnek, és az önök mellett ülő jobbkiosok példája mutatja, hogy ez nem a siker receptje.

A szankciókkal kapcsolatban az a helyzet, hogy mi nem támogatjuk a szankciós politikát. Mindig elmondtuk, általában is, hogy nem gondoljuk helyesnek, mert a tapasztalat az, hogy az ilyen típusú politika nem hozza el a kívánt eredményt. Elmondtuk azt, hogy vannak vörös vonalak Magyarország számára. Ilyen például az ország energiabiztonságának megőrzése. Éppen ezért soha nem támogattunk semmilyen olyan döntést, és a magyar miniszterelnök, a magyar külügyminiszter és a magyar kormány mindig elérte, hogy energetika vonatkozásában kivételes eljárásban részesüljünk, kivételes eljárást ért el a magyar miniszterelnök és a magyar kormány, éppen ezért garantálható jelenleg is az ország energiabiztonsága, például érkezik csövön az orosz kőolaj Magyarországra. Az más kérdés, hogy éppen az ukrán elnök a vezeték felrobbantásáról beszél, ami természetesen elfogadhatatlan, mint ahogy a brüsszeli hallgatás is ezzel kapcsolatban, de ezzel

együtt elértük azt, hogy a szankció nem vonatkozik a csövön keresztüli kőolajszállításra, az ország energiaellátása biztosított.

Gáz tekintetében szintén nincsen semmilyen olyan döntés, amely az ország energiaellátását veszélyeztetné, és a nukleáris energia kapcsán is világossá tettük, hogy ez is vörös vonal, és semmilyen olyan szankciós döntést nem támogatunk, ami a nukleáris energiára vonatkozna, és az ország energiaellátását veszélyeztetné. Tehát békepártiak vagyunk és szankcióellenesek.

A segítségnyújtással kapcsolatban pedig hadd mondjam azt, hogy igen, van egy háború, és Magyarország történetének legnagyobb humanitárius akcióját hajtjuk végre, és ha ön kritizálja azt, hogy sérült katonáknak, legyen ez akármilyen, esetünkben ukrán, de sérült embereknek, sérült katonáknak gyógykezelést ajánlunk fel, vagy akár ukrán gyerekeknek magyarországi táboroztatást, vagy szükségben lévőknek vizünk segélyszállítmányt, akkor lehet, hogy ön ezt kritizálja, de mi ezt folytatni fogjuk. A kárpátaljaiak mellett pedig, ahogyan eddig is, mindig kiálltunk a jövőben is. Most harcolunk azért, hogy a magyar anyanyelvi oktatás megmaradjon, és rengeteg nemzetiségi iskolát ne kelljen szeptemberben bezárni.

A harcunk nehéz, kérem, hogy ehhez a támogatásukat adják meg, és ne alaptalan hazugságokat mondjanak a kormányról. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Novák Előd: 74 milliárdot Ukrajnáért! Pénzt adtok a háborúra! - Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Menczer Tamás államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Bencze János képviselő úr, a Jobbik képviselője, napirend előtti felszólalásra jelentkezett: „Mit tesznek önök a magyar mezőgazdasággal?” címmel. Öné a szó, Bencze képviselő úr.

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Elég költői a megfogalmazása a felszólalásomnak, de nem tudok mást mondani. Amióta tavaly tavasz óta ránk szakadt az ukrán gabona és az ukrán helyzet, önök, a tisztelt kormány, megpróbáltak több helyen is belenyúlni a magyar gazdálkodók életébe. Jelentem, nem sikerült pozitívan, minden rosszul sült el.

Egyszer itt van az, hogy kértük, itt kértem a gazdák nevében, hogy 2026. június 30-ig harcoljanak értük, harcoljanak a magyar gazdálkodókért. Önök, az önök soraiban ülő magoszosok, NAK-osok mondták azt, hogy megvédik őket. Nem védték meg őket. Június 5-én lejár a gabonabehozatali tilalom, az Unió ígér fűt-fát, hogy majd megszünteti. Nagy távlatokban ez az első üzenetük a gazdáknak.

Jönne a második. Önök ígérték egyfajta védelmet a földspekuláció ellen. Önök azt ígérték, hogy a föld árát úgy fogják meghatározni az elmúlt két év átlagárai alapján, az eladások alapján, hogy a gazdák járjanak jól. Nem tudjuk, hogy mi történt. Teljesen értetlenül állunk a helyzet előtt. Kijöttek, nevezzük úgy, hogy a hatósági földárak, a magyar föld is hatósági

áras lett, és az a gazda, aki 10 százalékkal eltér ettől az ártól, az spekulánsnak minősül, bűnözőnek minősül, tehát meg vannak rettetve szorítva. Azt üzenik a gazdák, hogy amit önök műveltek, erre még a kommunisták se voltak képesek. Amikor be kellett vinni a téeszbe a földjeiket - az én családomét is -, névértéken vitték be, aranykorona-értéken, nem veszített az értékből.

Nézzük, hogy mi történt! Hogy konkrét számok legyenek - és a segítségüket kérem elsősorban -, hogy vagy töröljék el ezt az abnormális rendelkezést és tényleg segítsék a gazdákat, vagy bírálják felül, üljenek le velük, hogy hogy képezzenek földárakat. Én mondom a saját szűkebb pátriámat, Simontornya környékét, rettenetesen sok felháborodott gazdálkodó hívott föl az 50 hektárostól a több ezer hektáron gazdálkodóig, hogy mi történik itt, mit tettek önök.

Nézzük a földárakat konkrétan! Hogy ne tévedjek, kinyitottam a laptopomat. Tamásijárásról beszéljünk! Tamásiban, ahol egy önökhöz köthető potentát él, érdekes módon 2 millió 878 ezer forint fölött van egy kicsivel az 1 hektár átlagára. Ezt sem értjük, hogy milyen minőségű földre van, de ott még viszonylag jól jártak, a 10 százalékkal beleférnek abba a körülbelül 3 milliós termőföldárba, ami a reális ár felénk. Viszont a járás többi részében 1 millió 437 ezer forint lett 1 hektár földnek az ára. Nem értjük, hogy hogyan. Nem ennyire lettek kötve a szerződések, nem találtunk nyomott árú szerződést, és ami a lényeg, hogy gazdálkodók rákérdeztek magoszosra, NAK-osra, olyan válaszokat kaptak, amire azt mondták, hogy ez parasztkitítás. Informatikai rendszerhiba. Valaki tévedett, nyugodjanak meg, kijavítják. Nem javították ki a mai délelőttig, holtbiztos, mielőtt beültem ebbe a terembe, semmi nem történt.

Mivel fog járnai egy magyar gazdálkodónak ez a mesterségesen nyomott földár? Egyszer kiteszi őket a spekulánsoknak, mert eladó föld nincs, spekulációval meg lehet szerezni, és le tudom szögezni, a fiatalok ettől nem jutnak földhöz, viszont az a gazdálkodó - és erre élő példa van -, aki vett egy mezőgazdasági gépet, mondjuk, 60 millió forintért, neki, ha 100 százalék hitelfedezet kell, 20 hektárt adott be érte hitelfedezetnek, és ha a bank észreveszi, hogy felére levítették önök a földárakat egyfajta hatósági árazással, akkor már 40 hektárja bánja a hitelt. Ha ilyen évek jönnek, nyakukba az ukrán gabona, az ukrán gabonához mért ár, akkor ők csődbe fognak menni, és 1 millió 400 ezer forintos áron fogja a bank és az önök spekulánsai vinni a földjüket. Ezt nagyon nem szeretnék.

Ki kell hogy jelentsük: a magyar nép megmaradásának, Kárpát-medencei megmaradásának a föld a létalapja. Ezt legjobban a spekuláció veszélyezteti, és a magyar gazdák tönkretétele.

Tehát arra kérem önöket, nyomatékositva a gazdák szavát, hogy bírálják felül ezt a rendelkezést, töröljék el, ha meg nem hajlandóak eltörölni, mert valami jót látnak benne, akkor a helyi gazdakörökkel, gazdákkal üljenek le, beszéljék meg, hogy mit hogy

szeretnének, és mi a magyar földnek az a reális ára, amin a termőföld értékesítődni tud. Köszönöm. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bencze János képviselő úr. Válaszadásra a kormány nevében megadom a szót Farkas Sándor államtitkár úrnak.

FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Képviselő Úr! Ön gyakorlatilag a napirend előtti felszólalásában két témakört említett: elsőként az ukrán gabonahelyzet okozta belföldi piaci viszonyok helyzetére utalt, másrészt pedig a különböző régiókban fellelhető földárkülönbségekre, amelyekre majd később vissza fogok térni.

(9.40)

Tehát első körben az ukrán gabonahelyzettel kapcsolatban el szeretném önnek mondani, hogy - ahogy korábban már volt ebben beszélgetésünk, ha fogalmazhatok így, itt a Parlament falai között - annyiban változott a helyzet, hogy a május 2-a előtt kötött szerződéseket gyakorlatilag a magyar kormányzat nem fogadja el, éppen ezért azokat a tranzitszállítványokat, amelyek keresztülmennek az országon, azokat engedélyezzük, de a Magyarországra bejövő, magyarországi célponttal rendelkező szállítványokat viszont nem. Éppen ezért az Európai Unióban különböző fórumokon nagyon sok vita alakult ki ezzel kapcsolatban, és még azt is feltételezték, hogy Magyarország a 100 millió eurós hitelkeretből vagy támogatási keretből nem fog részesedni, amennyiben mi nem vonjuk vissza a korlátozásainkat. Ma a tárgyalások folytatódnak, szó szerint a mai nap is és az elkövetkezendő napokban is, kitarunk amellett, hogy a magyar gazdákat nem érheti kár ezen a területen.

Tudjuk azt is, hogy jelen pillanatban, ha körbenézünk a világban, de nem kell nagyon messzire menni, csak a magyar Alföldön vagy a Dunántúlon, láthatjuk azt, hogy igen jó termésre van kilátás. Igen jó termés, sokszor kinn alszanak még ezek a növények, de ehhez megfelelő raktárkapacitás szükséges, ahol ezeket a gabonákat el tudjuk helyezni. Felméréseink szerint mintegy 7 millió tonna üres kapacitással rendelkeznek a gazdálkodó gazdák. Hogy ez helyileg pontosan ott van-e, ahol erre szükség van, ez most még egy kérdés, éppen ezért ennek a hatására is gyakorlatilag nem engedjük, hogy Magyarországra az ukrán gabona bekerüljön az elkövetkezendő időszakban.

Az Unió július 6-át jelölte meg határidőnek, mi azt mondjuk, hogy ebben az évben nem jöhet gabona. Ez a mi álláspontunk, és ezért Brüsszelben ki is tartunk, tehát ebből a szempontból, higgyék el, a magyar gazdátársadalmat megpróbáljuk megvédeni, amennyire csak lehet, éppen azért, hogy nemcsak a nyári betakarítású, hanem az őszi betakarítású gabonák is megfelelő biztonságba kerülhessenek.

A másik kérdése, amit felvetett: valóban vannak nehézségek, és mihozzánk is eljutottak ezek a hírek. Ezeknek az áraknak a képzése egy nagyon érdekes dolog, ez a földhivataloknál bejegyzett adásvételi szerződések alapján kialakult átlagár. Na most, hogy ez mennyire tér el jelen pillanatban a valós piaci ártól, nem akarok senkit sem támadni, nem akarok senkit sem olyan helyzetbe hozni, hogy esetleg manipulált szerződés, vagy a szerződésbe nem azok az árak kerültek feltüntetésre, mint ami a valóság vagy a kialakult piaci viszony, ezt ki kell derítenünk, meg kell találni ebben a megoldást, és valóban vannak ilyen anomáliák, ahol rendkívül alacsonynak tűnő árak vannak, de ezt ki fogjuk vizsgálni, és erre önnek pontos választ fogok adni a legközelebbi alkalommal, ha ezt meg fogja kérdezni. Úgyhogy erre ennyit tudok önnek válaszolni.

De azt azért engedjék meg, hogy a magyar gazdátársadalmat nemcsak én, hanem itt valamennyien megvédjük nemcsak ebben, az ukrán válságban kialakult helyzetben, hanem az egész európai mezőgazdaságot érintő szigorítások révén. Nekünk egyik feltételünk és egyik legfontosabb kérdésünk az, hogy megfelelő minőségű, jó minőségű, biztonságos élelmiszert állítsunk elő, azokkal a környezetvédelmi kritériumokkal szemben, amelyek egyre nagyobb nehézséget okoznak, és egyre súlyosabb károkat is okoznak a magyar gazdálkodók számára. De meg fogjuk ebben is találni azokat a megoldásokat, és jelentős részben arra fogunk támaszkodni, hogy a magyar termelők, a magyar gazdálkodók által megtermelt alapanyagokból készült élelmiszerek legyenek a magyar fogyasztók asztalán és ne pedig bizonytalan eredetű, külföldről vizsgálat nélkül bejött élelmiszerek. Visszatérve a kérdésére, erre fogunk válaszolni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Farkas Sándor államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Molnár Zsolt képviselő úr, az MSZP képviselője: „Aktuális kérdésekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Vannak kérdések, amelyek már hónapok óta nagyon aktuálisak, azonban az elmúlt napokban, hetekben még aktuálisabbá váltak. Mondhatnám azt is, hogy nemcsak a nemzetközi helyzet fokozódik egyre, hanem a belföldi is vele párhuzamosan. Elérkeztünk a mentőcsomagok korszakához, amikor az infláció, az élelmiszerárak, a költségek, a háztartások rezsiköltségei, az üzemanyagár, az utazási költségek elviselhetetlen terhet jelentenek a családoknak, a családoknak, a magyar társadalom jelentős részének, és természetesen közeleg az üdülési, pihenési szezon, mondjuk ki magyarul: a nyár, a nyaralás korszaka, amely szintén óriási kihívás a magyarok százezrei számára is.

Ezért mi, szocialisták, szociáldemokraták nem nézünk tétlenül a kialakult helyzetet. Azt is mondhatnám,

hogy hic et nunc, sajnos nem tudom latinul folytatni, mint Hiller István, de itt és most a mentőcsomagok korszaka van, amikor cselekedni kell, ezért mi két csomaggal is készültünk, két mentőcsomaggal is. Az egyiket a háztartások számára, a megélhetéssel kapcsolatosan: áfacsökkentés vagy az alapvető élelmiszerek esetében az áfa eltörlése, természetesen nyugdíjmelés, 5 százalékos nyugdíjmelés vagy a legrászorultabb 300 ezer családnak 20 ezer forintos élelmiszer-bankkártyás támogatás, nem beszélve a kisboltok, hazai tulajdonú kisboltok támogatásáról. Ezek szükségesek, mint ahogy a hatósági árak fenntartása is, sőt ki kell terjeszteni ezeket a hatósági árakat, és ezzel kapcsolatosan két törvényjavaslatot is benyújtottunk a múlt héten.

Az egyik természetesen a strandokkal, a fizetős strandokkal kapcsolatos, ahol azt tapasztaljuk, hogy nemcsak a strandbelépők ára szökik az egekbe, közel 2 ezer forint már nagyon sok helyütt, hanem a parkolás is, az utazási költségek, tehát óriási kihívás a családok számára egy balatoni vagy velencei-tavi nyaralás. Ezért azt javasoljuk, hogy 600 forintban maximalizálják a felnőttbelépők árát egy-egy fizetős strandon, a természetes tavak mellett. Természetesen nagyon sok család számára ez kevés, ezért mi egy 100 ezer forintos üdülési támogatást javasolunk, amelyet a SZÉP-kártyára, ami egyébként működik, és jó infrastruktúrája van, kapna 400-500 ezer magyar ember: fogyatékkal élők, nagycsaládosok, gyermeküket egyedül nevelők, egészségügyi és szociális dolgozók, az oktatási rendszerben dolgozók.

Ez körülbelül 40-50 milliárd forintot jelentene a költségvetésnek, és ennek egy jelentős része vissza is lenne forgatva a költségvetésbe. Ez egy olyan lehetőség lenne, ami önmagában nem oldja meg az üdülést és pihenést, de lehetőséget biztosítana azok számára is, akik jó eséllyel az idén nem jutnak el a Balatonhoz vagy a Velencei-tóhoz. Mi szembemegyünk... - a szociáldemokrácia több évszázados küzdelmet folytat az üdülésért, azért, hogy emberhez méltó életet élhessenek azok is, akiknek az önjogon nem adatik meg, vagy segítségre szorulnak. Nem a kulcsos gyermekek betondzsungelében töltött nyarát szeretnénk, hanem azt, hogy juthassanak el a természetes vizekhez.

Önöké a hatalom, önöké a felelősség. Sokszor mondták, hogy nyitott kapukat döntetünk, bízunk benne, hogy belátják, hogy ennyi költségvetési lehetőség, átcsoportosítás lehetséges, hiszen annyi tételről beszélünk, amennyi egy futballstadion ára. Ezért bízunk benne, hogy önök élnek a hatalmukkal, és nem visszaélnék jelen helyzetben, és a magyar családok boldogulása mindennél fontosabb lesz az önök számára, hiszen már nincs mit elvenni a magyar családoktól, már adni kell nekik, már nincs tovább hova hátrálgatni, olyan nehéz körülmények között élnek emberek százazrei, családok százazrei.

Bízunk benne, hogy önök ezt is nemzeti ügynek tekintik, nemcsak a Kárpát-medencei magyarok kérdését, ami egyébként az, nemcsak a határok védelmét, a nemzeti szuverenitást, hanem több százezer magyar

család néma jajkiáltását, akik egyelőre csendben kiáltanak, egyelőre csendben kérik ezt a lehetőséget. Én abban bízom, hogy önök nem párthovatartozás szempontjából nézik ezt a kérdést, és nem aszerint, hogy egy ellenzéki javaslatnak a nullához konvergál az esélye, hogy törvény legyen belőle, hanem azt nézik, hogy sokszor megígérték itt, ebben a Házban is, hogy nyitott kapukat döntetünk, ha a magyar családok boldogulásáról van szó. Elbírja ezt a magyar költségvetés, az önkormányzatokat lehet kárpótolni, minden lehetőség adott, minden hatalom, minden lehetőség az önök számára, hogy éljenek ezzel. Én bízom benne, hogy ezt megteszik, hiszen a remény hal meg utoljára.

Én azok közé tartozom, akit emiatt sokszor naivnak is tartanak, én ezzel együtt hiszek abban, hogy államtitkár úr latba veti befolyását, és a magyar családok számára nem rémálom, hanem álomszerű lesz ez a nyár. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzék soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Molnár Zsolt képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr fog válaszolni.

(9.50)

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Azzal kapcsolatban, hogy mit bír el a költségvetés, lehet, hogy más következtetésre jutunk, lehet, hogy az ellenzéki padsorokból úgy tűnhet néha, hogy egy állami költségvetés mindent elbír, de a helyzet sajnos az - tegnap erről már beszéltünk -, hogy 4000 milliárd forinttal szűkült az ország mozgásteret a megugró energiaszámlák miatt, aminek a kiváltó oka az az intézkedéssorozat, amelyről már oly sokat beszéltünk itt a Házban. Most erre nem szeretnék kitérni, mert nem szeretném magamat ebben megismételni.

Az ugyanakkor fontos, hogy megnézzük, hogy hogyan is alakul a magyar családok pénzügyi mozgásteret akár az üdülés tekintetében, akár más alapvető javak tekintetében. Engedje meg, hogy máshonnan közelítsem meg a dolgot, és onnan kezdem valahogy, hogy az egyik legnagyobb támogatás mégiscsak az, hogyha mindenkinek van munkája ebben az országban. Ez az elmúlt években lehet, hogy sokak számára magától értetődőnek tűnhetett, de sajnos olyan időszakba lépünk, amikor a gazdasági nehézségek miatt szerte Európában a munkahelyek is veszélybe kerülhetnek. Ezért is fontos eredmény az szerintem, hogy 3,9 százalékos a munkanélküliség, amit, ugye, 12 százalékról hoztunk le. Most 4,7 millió ember dolgozik. Hogyha ezek az emberek dolgoznak, és van munkahelyük, akkor sokkal nagyobb esélyük és lehetőségük van arra, hogy elmenjenek nyaralni ezen a nyáron is.

Ami az intézkedéseket illeti: azért jó pár olyan intézkedés született az elmúlt hónapokban, amelyek azt célozzák, hogy nagyobb legyen a családok pénzügyi

mozgástere. Például: árstop, rezsitámogatás, kamatstop, említhetném a vármegyebérletet is, amit már több százezren vettek igénybe. Ezekben az a közös, hogy jelentős spórolást jelenthetnek a magyar családoknak. Ez is azt segíti elő, hogy ha szeretnének, akkor nagyobb eséllyel tudjanak elmenni nyaralni ezen a nyáron is.

Ami célzottan az üdülések vagy akár a szabadidős tevékenységek támogatását illeti, szeretném felhívni a figyelmét az Erzsébet-táborokra, amelyekben 170 ezren nyaralhatnak évente, és hogyha megnézzük, hogy ez a szám mennyi volt akkor, amikor ez a kormány elkezdte a munkáját, akkor hatszoros.

A SZÉP-kártyát említette. Valóban, az ilyen típusú támogatásoknak ez az egyik fő eszköze a kormány politikájában. Rendkívül népszerű támogatási eszközről van szó, és a kormány azzal is igyekezett segíteni a családoknak, hogy nagyobb rugalmasságot biztosított az elmúlt időszakban, hogy pontosan mire használják fel ezeket az összegeket.

Az áfa eltörlésével kapcsolatos javaslatukkal kapcsolatban csak annyit szeretnék mondani, hogy előtte érdemes tanulmányozni, hogy az uniós jogszabályok alapján mit lehet és mit nem. Jó pár termékkör esetében történt egyébként áfacsökkenés.

Ami a turizmust, illetve az üdülési lehetőségeket illeti, érdemes megnézni, hogy hogyan alakultak a turisztikai számok az elmúlt években. Tudjuk, hogy 2019 volt a magyar turizmus legerősebb éve, úgy 42 millió vendégéjszakával. Aztán 2022-re, miközben mindenféle nehézségekkel szembesültünk - járvány után háború -, ez a szám megközelítette a 40 milliót, tehát a tavalyi év turisztikai szempontból csak 5 százalékkal volt gyengébb az egyébként rekordévnak tekinthető 2019-estől.

És hogyha az a kérdés, hogy hogy néz ki az idei szezon, mit látunk abból, hogy mennyien tudnak elmenni idén nyaralni, akkor a január-márciusi adatokra hagyatkozhatunk, ahol is a 2022-es adatnál 4 százalékkal magasabb a vendégéjszakák száma Magyarországon, tehát intenzívebb a turizmus. Azt azért hozzátenném, hogy ebben a külföldről érkezők vendégéjszakái is benne vannak, tehát ezt érdemes külön megvizsgálni.

Az, hogy egyébként a kormány hogyan segíti, hogy minőségi szolgáltatást kapjanak az üdülni vágyók: 41 szálloda, 111 panzió és 5400 magán szálláshely fejlesztéséhez nyújtottunk támogatást. Ami a strandokat illeti, 18 településen 42 szabadstrand újult meg, és egyébként még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy ha azt nézzük, hogy a partszakaszok szerint mennyi szabadstrand van például a Balatonnál, a partszakaszok kétharmadán ilyen van.

Azt is szeretném hozzátenni - ezt a múltkor nem említettem -, hogy befejeződött a bringakör fejlesztése a Balatonnál, tehát most már teljesen minőségi módon körbe lehet tekerni a Balatont. Ez már lehetséges a Tisza-tónál is, a Velencei-tónál is, tehát a szolgáltatás minősége is egyre jobb.

Egyébként azt szeretnénk, hogy nemcsak a Balatonnál, hanem az egész országban minden üdülni vágyó *(Az elnök a csengő megkocogtatásával többször jelzi az időkeret leteltét.)* megfelelő, jó szolgáltatást kapjon. Ehhez a kulturális, történelmi, gasztronómiai és természeti adottságaink megvannak. Köszönöm, hogy meghallgattott. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Dömötör Csaba államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Sebők Éva képviselő asszony, a Momentum képviselője: „Aktuális ügyeinkről” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

SEBŐK ÉVA (Momentum): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Úgy kéte hete nagyon érdekes beszélgetésben volt részem. Itt, a Parlament folyosóján összefutottam Kovács állampárti képviselőtársammal, aki arról tájékoztatót, hogy a Belügyminisztériumban egy megbeszélésen fog részt venni a Békés megyei kórházak jövőjét illetően. *(Rétvári Bence és Vitályos Eszter többször közbeszól.)*

Ezen őszintén meglepődtem, és egyébként azt mondta, hogy a bizottság delegálja őt erre a megbeszélésre. Azért lepődtem meg őszintén, mert Kovács úr a Népjóléti Bizottság tagja, amelynek én is tagja vagyok, és nem emlékszem, hogy ott delegáltak volna őt bármilyen megbeszélésre. Amikor pedig beszéltem a bizottság elnökével, Varga Zoltán úrral, akkor ő is meglepődött, ő sem tudott erről egyeztetésről, és ő sem delegálta Kovács képviselő urat. Rövid tanakodás után arra jutottunk, hogy egyetlen dolog történhetett: Kovács képviselő urat a Fidesz párton belüli bizottsága delegálhatta a megbeszélésre.

Mit mond el a minisztérium működéséről és demokráciafelfogásáról, hogy a parlament bizottságai helyett az állampárt bizottságaihoz fordul, ha egyeztetésre kerül a sor? Miért kezeli a Fidesz a magyar egészségügy helyzetét úgy, mintha a Fidesz belügye lenne?

A képviselők legfontosabb munkaeszköze az információ. Az állampárt azonban következetesen kicsavarja az ellenzéki képviselők kezéből a legfontosabb munkaeszközt. Elég csak arra gondolni, hogy mind a minisztérium, mind pedig az orosházi kórház egyértelműen hazudja másfél év után is, hogy nem tudják, melyik osztályon hány orvos dolgozik.

Ha most felteszem azt a kérdést, hogy mi hangzott el ezen az egyeztetésen, fogok érdemi választ kapni? Változtatni fog valamit az, ha felhívom a minisztérium figyelmét arra, hogy kötelesek a munkánkhoz szükséges felvilágosítást megadni? Nem, nem fog. Az elmúlt szűk egy évben különböző formában, de úgy 150 kérdést tettem fel különböző minisztériumoknak, hatóságoknak, intézményeknek. Egy kezemen meg tudom számolni, hogy hányszor kaptam érdemi választ.

Azonban, hogy az utókornak megmaradjon, szeretném feltenni a három legfontosabb kérdést. Az első, hogy miért a Fidesz bizottságaival egyeztet a Belügyminisztérium az Országgyűlés bizottságai helyett.

Mi hangzott el ezen az úgy tudom, múlt heti egyeztetésen a Békés megyei kórházak jövőjéről? És gyanítom, hogy Rétvári úr fog nekem válaszolni; közel egy évvel ezelőtt feltettem önnek egy kérdést interpelláció formájában, hogy mi fog történni az orosházi kórház többnapos sebészetével. Ön akkor elhajtott, hogy tényleg csak ideiglenesen van bezárva, és majd meglesz, így tíz hónap után megkérdezem, hogy mikor nyit újra az orosházi kórház többnapos sebészete. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Sebők Éva képviselő asszony. Az elhangzottakra a kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! A parlamentnek megvan a szokott menetrendje és ülésrendje. A parlamentben vannak bizottságok, vannak frakciók, a miniszterek minden évben elmennek a parlamenti bizottságokba és beszámolnak az adott évben elvégzett tevékenységükről, valamint nyilván beszélnek a következő évre vonatkozó tervekről is.

A bizottságok időközönként meghívják államtitkárokat, akik személyesen vagy helyettes államtitkárral kiegészítve, vagy háttérintézményi vezetőkkel együtt beszámolnak a bizottságnak a saját tevékenységükről, legyen az bármely területe a kormányzásnak. Emellett nyilván a képviselők szóbeli kérdést, írásbeli kérdést, azonnali kérdést, interpellációt is intéznek folyamatosan a kormányhoz. Hétről hétre ez zajlik, és természetesen a frakciók is a maguk működését végzik.

Nyilván ahogy nekem sincs semmifajta olthatatlan késztegem arra, hogy a Momentum frakcióülésén részt vegyek, úgy nyilvánvalóan önök sem a mi frakcióüléseinkre kéredeznek be; bár megérteném a vágyat, hogy mégiscsak egy szintlépés lenne, hogyha ilyen frakcióülésbe is behallgathatnának, de hát ki-ki maga választotta azt a pártlistát, amelyiken szerepelt.

(10.00)

Tehát nyilván mi is a saját, fideszes, KDNP-s frakciómegbeszéléseinken, kabinetjeinkben, különböző munkacsoportos megbeszéléseken megbeszélünk kérdéseket, mint ahogy ön is feltesz kérdéseket a kormány képviselőinek írásban is, szóban is, és azokra is választ talál. Ön egy listás képviselő, mint ahogy a baloldali képviselők elsöprő többsége listás képviselő, a kormánypárti képviselőknek pedig a java része egyéni körzetben megválasztott képviselő, mint ahogy én magam is, és nyilvánvalóan mi a saját körzetünk legfontosabb kérdéseivel kapcsolatban igyekszünk egyeztetéseket folytatni; szerintem ez nagyon fontos része az egyéni képviselői tevékenységnek.

Nyilván képviselőtársunk, akivel ön is beszélt, ő is fontosnak tartja a körzetét, ahol megválasztották.

Önt sajnos nem választották meg ott, őt megválasztották, az előző választáson is őt választották, meg az azelőttin is őt választották, és még az azelőtti előttin is őt választották, mert egy igen régóta abban a körzetben közmegebecsülésnek örvendő képviselőről van szó, akit sokszor megválasztottak, és emlékeim szerint a helyi kórházat is talán vezette, tehát az egészségügyben is igencsak alapos ismeretekkel rendelkezik. Teljesen természetes, hogy a saját körzete kapcsán, ami az alkotmányos, alaptörvényi kötelezettsége is, igyekszik ott elősegíteni azt, hogy akár egészségügyi, akár más kérdésekben is milyen tervek vannak, és ő hogyan tud hozzájárulni ahhoz, hogy minél inkább fejlesszék nemcsak az egészségügyi, hanem az úthálózatot is vagy az oktatási rendszert, vagy bármi mást a saját körzetén belül.

Tehát, tisztelt képviselő asszony, ez a parlamentarizmus általános működése, hogy vannak plenáris, vannak bizottsági alkalmak, emellett vannak frakcióalkalmak is, ahol a képviselők egyeztetéseket folytatnak, de ön is itt van, tehát semmi nem akadályozza meg abban, hogy bármilyen vitában részt vegyen, bármilyen kérdéshez hozzászóljon akár egyik megye kapcsán, akár országosan is, mindnyájan, ugye, országos feladatkörökkel is rendelkezünk.

Ön az egészségügyet mondta. Ha megnézi az ideai költségvetésnek a számaikat, akkor azt látja, hogy 2800 milliárd forint szerepel az egészségügyi soron, és talán még visszaemlékszik arra, hogy amikor mi elkezdtük a kormányzásunkat, mennyi szerepelt rajta: bizony, 1198 milliárd forint. 1198 milliárd forintról nőtt 2800 milliárd forintra az az összeg, amit egészségügyre tudunk fordítani, és összesen 91 vidéki kórházban történtek felújítások az elmúlt években, 54 rendelőlőintézetben és 107 mentőállomáson, valamint építettünk 23 új rendelőlőintézetet és 34 mentőállomást.

Azért fontosak ezek a kérdések, mert azt viszont elárulhatná ön nekünk, hogy ha volt valaha is ilyen közös, együttes frakcióülésük, akkor azon szóba került-e László Imre egykori DK-s képviselőtársunknak, de most is a DK szakpolitikusanak, polgármesterének, még az is, lehet, hogy valamilyen árnyékjelöltjének az a mondása, hogy túl sok a magyar kórház, és ezeknek körülbelül a felét, azt hiszem, 45 százalékát be kéne zárni. Komáromi képviselő úr, aki viszont árnyékminiszter biztosan Dobrev Klára árnyék-miniszterelnök asszony árnyékkormányában, ő pedig azt mondta, hogy túl sok még így is, ami megmaradna László Imre terve kapcsán.

Tehát az viszont minket azért érdekelne, meg a választókat - bár lehet, hogy a választók döntésében, mivel nem önt választották, hanem Kovács képviselő urat, ez is közrejátszott -, hogy ezt mondták el a kampányban, Gyurcsány Ferenc, itt ültünk, amikor hallottuk, és majd leesett az állunk, amikor erről beszélt egy évvel ezelőtt, hogy újra bevezetné a vizitdíjat, mert az egy igazi reform volt. Önöknél az egészségügyről ez hangzik el, hogy kórházak bezárása. *(Gréczy Zsolt: Hazudsz! Nem mondott ilyet!)* Nyilván az egy megyében

több kórház azt jelenti, hogy legalább egyet, de lehet, hogy kettőt bezárna abban a megyében a baloldal, de sosem mondták el, hogy pontosan melyik kórházakra gondolnak, csak azt mondták, hogy túl sok a kórház, a vizitdíj viszont mindenkire vonatkozna.

Úgyhogy, tisztelt képviselő asszony, ezekre meg mi vagyunk kíváncsiak, de úgy látszik, sosem fogunk erre választ kapni, hogy amikor önök kórházbezárásról beszélnek, akkor abban vajon mely kórházak szerepelnek (*Az elnök cseppetessel jelzi az időkeret letelét.*), és az orosházi kórház a bezárandó listán szerepel-e. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban. - Sebők Éva: A kérdéseimre...*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Barkóczy Balázs, a DK képviselője, napirend előtti felszólalásra jelentkezett: „Aktuális ügyek” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

BARKÓCZI BALÁZS (DK): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Lassan másfél éve tart a tanároknak, a diákoknak és a szülőknek a tiltakozása az ellen az orbáni büntetőpolitika ellen, amely a pedagógusok és a diákok jogait és követeléseit semmibe veszi. Úgy látszik, hogy a zsigeri gyűlöltre építő orbáni politika Soros, Gyurcsány és a migránsok után most egy új ellenségképet talált és kreált magának, vagyis a nevetséges bérezés és a megalázó munkakörülmények ellenére is ugyanolyan elszántsággal dolgozó diplomás szakembereket és az értük mindenkor kiálló diákokat. Ezek az emberek önöktől, kormánypartai képviselőtársaim, az elmúlt másfél évben párbeszéd helyett csak diktátumokat, kirúgásokat, egy bosszútörvényt és könnygázt kaptak. És ha mindez nem lenne elég, a politikai cinizmus csúcsaként az önök köztársasági elnöke a legutóbb azt nyilatkozta, hogy a magyar pedagógusok bérét az uniós forrásoktól függetlenül is meg lehetne emelni.

Mi történt, kormánypartai képviselőtársaim? Novák Katalin talán nem kapta meg időben a kommunikációs felkészítőjét? Vagy az M1, a Magyar Nemzet és az Origo után végre elkezdett független csatornákból is tájékozódni, hogy valós képet kapjon a magyar közoktatás helyzetéről? Vagy elszégyellte magát az uniós átlagnál háromszor magasabb infláció és az egy év alatt duplájára nőtt élelmiszerárak miatt? Vagy egész egyszerűen csak az történt, hogy ő is tudja, hogy az önök által ígért, évekre elhúzott pedagógusbér-emelésre meglenne a nemzetgazdaságban a fedezet, tehát azt azonnal meg lehetne adni.

Lássuk, hogy mit is ígérnek önök! 77 százalékos, a magyar költségvetésnek mintegy 4450 milliárd forintnyi többletkiadást jelentő pedagógusbér-emelést 2025-ig abban az esetben, ha megjönnek azok az uniós pénzek, amelyekhez a magyar emberek jelen pillanatban az önök és üzlettársaik lopása miatt nem férnek hozzá.

És akkor ezzel szemben lássuk a valóságot! A rekordmagas áfakulcs és a 26 százalékos infláció mellett az áfabevételek 700 milliárd többletbevételt jelentenek

a költségvetésnek, a leállított kormányzati beruházások 600 milliárdos többletbevételt. Nem kell közgazdásznak lenni tehát ahhoz, hogy az ember lássa, hogy csak ebből a két forrásból is bőven meg lehetne adni a 77 százalékos pedagógusbér-emelést akár most, azonnal is. Egyébként pedig nagyon beszédes, hogy a pedagógusok tiltakozása közben is önöknek fontosabb volt az, hogy 660 milliárdért megvásárolják a Vodafone-t ahelyett, hogy ezeket a forrásokat a magyar oktatásba fektették volna be.

És lássuk azt is, hogy béremelések helyett önök milyen hazugságba menekülnek! Azt mondják, hogy majd emelik a pedagógusbérekét, ha megjönnek az uniós pénzek, de kormánypartai képviselőtársaim, a pedagóguséletpálya-modell fejlesztésére szánt uniós forrásokat az önök korrump rendszere miatti forráselvonások nem érintik, ezt az Unió foglalkoztatásügyi biztosna mondta. Egyébként az is beszédes, hogy amikor Orbán Viktornak a saját és az államtitkárok fizetésemelését kellett megszavaznia vagy a minisztériumi dolgozóknak és vezetőknak ígért 50 százalékos béremelést, akkor arra a forrásokat nem az Uniótól és nem Brüsszeltől várta.

Az igazság tehát az, hogy miközben önök receszsióba taszították a magyar gazdaságot, miközben az uniós átlagnál háromszor magasabb inflációval és egy év alatt duplájára nőtt élelmiszerárakkal rászabadították az orbáni inflációnak nevezett közgazdasági szörnyet a magyar emberekre, aközben önök a jövő generációk oktató-nevelő munkáját végző tanároknak is csak hazudozni tudnak, ha csak éppen nem rúgják ki vagy nem félemlítik meg őket. Az igazság az, hogy amíg önök Garancsival, Tiborczzal és Mészárossal a hátuk mögött az Unióra, Brüsszelre és Gyurcsányra mutogatnak, addig mi azért dolgozunk, hogy a magyar embereknek szánt uniós források valóban a magyar emberekhez kerüljenek, a magyar tanárokhoz, a magyar családokhoz, a magyar pedagógusokhoz, és hogy ne tudják önök, államtitkár úr, ellopni - (*Rétvári Bence: Ez újdonság! - Dr. Répássy Róbert: Fordulat! - Rétvári Bence: Micsoda fordulat! - (Rétvári Bence felé:) igen, hiába is kerekedett ki a szeme -, mi ugyanis nem Orbán Viktor és üzlettársainak az érdekeit képviseljük itt, a magyar parlamentben, hanem a magyar pedagógusok és a magyar emberek érdekeit.*

Ezért mára mindenki számára nyilvánvaló, hogy az árnyékkormány maradt Magyarország egyetlen reménye arra, hogy rendbe tegyék a közoktatást, amíg ugyanis önök megfélemlítik, kirúgják a tanárokat és semmibe veszik a szakszervezetek követeléseit, mi tárgyalunk és egyeztetünk velük; amíg önök könnygázzal fújják le a gyermekeinket (*Dr. Répássy Róbert: Ott volt a gyereked? - Vitályos Eszter: Az én gyerekem nem volt ott, az biztos!*), addig mi mindannyiunk közös adóforintjait az ő jövőjükbé fogjuk befektetni; amíg önök egyetemeket üldöznek el, tisztelt államtitkár úr, és diplomás szakembereket, addig mi vissza fogjuk adni a tanszabadságot; amíg Orbán Viktor csak az árakat képes emelni, addig Dobrev

Klára a magyar pedagógusok bérét fogja emelni. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a DK soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Barkóczy Balázs képviselő úr. Az elhangzottakra Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni a kormány nevében.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ma is találkozunk, holnap is találkozunk majd a kilencpárti egyeztetésen, tisztelt képviselő úr. Sokat gondolkozik az ember azon, hogy hogyan jut el oda egy politikai közösség, egy párt, egy pártszövetség, hogy elkezd a hazája ellen dolgozni, elkezd a magyar emberek ellen dolgozni, amikor összetéveszti a kormányt és az embereket, és annyira gyűlöli a kormányt, hogy már az embereknek is bármikor bármiben keresztbe tesz, hátha az emberek majd emiatt nem őt fogják hibáztatni, hanem a kormányt, és majd egyszer leválthatják a kormányt.

(10.10)

Szóval, sokat gondolkozik azon az ember, hogyan jut el idáig egy párt, és lehet, hogy a választások eredményében kell keresni a kulcsot. Önöket a magyar emberek 2010-ben még a függetlenek padsorába küldték, aztán azóta is folyamatosan ellenzékben tartják, egyharmadnál kevesebb felhatalmazást kapnak itt a parlamentben abban, hogy beleszólhassanak a közös dolgunkba, a parlament ügyeibe. És önök a magyar embereket akarják ezért megbüntetni. Azt mutatják önök a magyar embereknek, hogy nem szavaztatok a magyar baloldalra, ezért a magyar baloldal elmegy Brüsszelbe, és ott még van annyi ereje a magyar baloldalnak, mivel ott a baloldali gondolkodás van többségben (*Gréczy Zsolt: Nem kellene lopni!*), hogy meg tudjuk akadályozni - mondják önök - Brüsszelben azt, hogy Magyarországra a magyaroknak törvényesen járó forintok, eurók megérkezzenek. (*Gréczy Zsolt: Ilyen erősek volnának?*) Önök bosszút állnak a magyarokon azért, mert nem önöket választották a legutóbbi választáson.

És ezt itt, a parlamentben kisebbségben csak egy-egy szavazással tudják megtenni, aminek utána a törvényekre megállító ereje nincsen. A DK ellene szavazott az összes olyan törvényjavaslatnak, amit az Unióval való megállapodás érdekében nyújtottunk itt be a parlamentben; nem támogatták ezt, nem segítették elő, hogy megállapodás legyen és EU-s források. És most is azt teszik: büntetik a magyar embereket. Önök a magyar emberek ellen dolgoznak, mert a magyar emberek többsége önök ellen szavazott, és úgy gondolják, hogy a magyar emberek ezt a bosszút az önök részéről megérdemlik.

Ennek a bosszúnak a hegyén, akik a legélesebben megkapják, pontosan a magyar pedagógusok vannak. Mert önök úgy gondolják, hogy ha az emberek többsége nem önökre szavazott, akkor lehet, hogy a pedagógusok többsége is önök ellen szavazott, ezért meg

kell büntetni önöknek a pedagógusokat. Önök bosszút állnak a pedagógusokon azzal, hogy Brüsszelben a pedagógusbér-emelést akadályozzák azzal az érveléssel (*Sebián-Petrovszki László: Miért hazudsz?*), hogy korrupció miatt (*Gréczy Zsolt: Adjátok oda a költségvetésből!*) nem lehet kifizetni a pedagógusoknak a magasabb bért, ami teljesen abszurd, mert senki az életben nem talál semmilyen korrupciós kockázatot abban, hogy a pedagógusok bérét megemeljük. Önök viszont úgy érezték, hogy eljött a bosszú órája a magyar emberekkel szemben (*Közbeszólások a DK soraiból.*), ha a magyar emberek nem támogatták önöket, önök sem támogatják a magyar embereket; tanulják meg Dobrev Klára és Gyurcsány Ferenc leckéjét (*Varju László: Fizetésmegvonás meg gázspray!*), ahogyan megtanulták 2006-ban, amikor ismerjük, hogy mik történtek Budapest utcáin. Most pedig önök Brüsszelből mutatják meg, hogy tudnak önök bosszút állni. (*Gréczy Zsolt: Adjátok oda a költségvetésből!*) Nem lehet önökkel packázni, ha valaki nem önökre szavaz, akkor a fizetése látja a kárát.

Ez hihetetlenül, morálisan elfogadhatatlan bosszú, amit a magyar emberekkel szemben végrehajtanak (*Varju László: Gázspray!*), ez a hadjárat. És főleg a magyar pedagógusokkal szemben, akik igenis megérdemelnék azt a béremelést, amit mi már tavaly júliusban az Európai Unióval közös dokumentumokban lefektettünk (*Gréczy Zsolt: Adjátok oda a költségvetésből!* - *Varju László közbeszól.*), hogy az idei évben több mint 20 százalékos, a jövő évben 25 százalékos, aztán pedig 29 százalékos béremelés legyen, és eljussunk oda, hogy három év alatt 75 százalékkal nőjön a pedagógusok bére, és 800 ezer forint legyen egy átlagos pedagógusbér 2025. január 1-jétől. (*Gréczy Zsolt: Adjátok oda a költségvetésből!*) De önök, ahol tudják, ezt akadályozzák.

Gyurcsány Ferenc, az önök vezetője is elmondta, hogy nem kell hazudozni, őszintén elmondhatják, hogy ez egy politikai támadás Magyarország ellen, ami jogi köntösbe van belebújtatva. (*Varju László: Akkor ki kell fizetni, és kész!*) Sőt, az önök egyik árnyékminisztere el is mondta, hogy hazafias kötelezettsége, hogy megakadályozza, hogy ezek a források Magyarországra érkezzenek. (*Varju László: Nem igaz! - Vitélyos Eszter: De igaz!*) Szégyen, hogy idáig jutottak önök, hogy bosszút állnak a magyar választókon, amiért a magyar választók nem önöket választották.

Ami a Vodafone-t meg a Vodafone-vásárlást illeti - sokszor szokták ezt a párhuzamot előhozni -: önök mit csináltak? Minden állami vagyont eladtak. És közben a pedagógusok bérevel mi történt? (*Gréczy Zsolt: 50 százalékkal emeltük!*) Elvettek egyhavi bért a magyar pedagógusoktól. Miközben mindent privatizáltak, hiszen 2008 környékén, ami még volt, azt mind eladták, számszámra adták el az állami vállalatokat, és közben 8 százalékkal csökkentették a pedagógusok bérét. Mi növeltük az állami vagyont, és 75 százalékkal tervezzük növelni a magyar pedagógusok bérét, tisztelt képviselő úr. (*Derültség a DK soraiban.* - *Gréczy*

Zsolt: A sajátotokat!) Ez a különbség önök között és mi közöttünk: mi egyszerre tudjuk növelni az állami vagyont, és emelni a pedagógusok bérét, önök viszont az állami vagyont is csak csökkenteni tudták a saját kormányzásuk ideje alatt, és a pedagógusok bérében is példa nélküli az elmúlt 33 évből, hogy bármelyik kormány pedagógusbért csökkentene, önök ezt mégis megtették. (Hegedűs Andrea: 260 ezer forint...)

És én azért úgy láttam, hogy az Altus meg a többi (Gréczy Zsolt: 50 százalékkal emeltük a bérüket! - Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.) Gyurcsány-Dobrev-közei cég azért az európai uniós pénzekből elég szépen gazdagodott. Azt pedig, hogy Magyarország reménye lenne Dobrev Klára, kétségbe vonjuk; Dobrev Klára (Az elnök ismét csenget.) Gyurcsány Ferenc utolsó reménye, hogy visszatérjen a hatalomba. (Varju László: Még egy kicsit! - Taps a kormánypartok soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Rétvári Bence államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Vejkey Imre, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője jelentkezett napirend előtti felszólalásra: „Aktuális kérdésekről” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Koronavírus-járvány, háború, elhibázott brüsszeli szankciók, vagyis az évek óta tartó csapások következtében ránk nehezedő mérhetetlen nagyságú infláció és pénzpiaci környezet a lakosság és a vállalkozások számára is drasztikusan megnövelte a kamatokat. Ebben a nehéz helyzetben legfőbb célunk továbbra is az volt, hogy megőrizzük a háztartások és a vállalkozások pénzügyi stabilitását, a lakhatás biztonságát. Éppen ezért 2022. januárban bevezettük a lakossági kamatstopot, amit 2022 novemberében a vállalkozásokra is kiterjesztettünk, majd mindezt többszörösen meghosszabbítottuk.

A lakossági kamatstop eddig mintegy 350 ezer családot védett meg a magas kamatokkal szemben, vagyis mára összesen 140 milliárd forintnyi szankciós kamatfelárat vett le a háztartások válláról. A vállalkozások pedig a rájuk védemnyőként kiterjesztett kamatstop eredményeként 80-85 milliárd forintot takaríthattak meg. Ez messze felülmúlja más európai országok saját állampolgárainak nyújtott segítő szándékú intézkedéseit.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Napjaink rendkívül magas piacikamat-szintje továbbra sem teszi lehetővé a kamatstopok kivezetését, ezért újra a kamatstop meghosszabbítása mellett döntöttünk, ugyanis nem engedhetjük meg az elviselhetetlen törlesztőteher-növekedést az érintett családok és a kkv-k számára. A kamatstop meghosszabbítása 2023 második felében családok esetében további 60 milliárd forintnyi, a vállalkozások számára pedig további 40-45 milliárd forintnyi megtakarítást eredményezhet. Így összességében már közel 330 milliárd forinttal támogatjuk a családokat és a hazai kkv-kat.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A családok és a vállalkozások megsegítésén kívül szeretném hangsúlyozni, hogy a fiatalokat is megvédjük ebben a nehéz helyzetben, háború és szankció sújtotta helyzetben. Ezért a fiatalok helyzetének javítását szem előtt tartva arról is döntöttünk, hogy 2023. július 1-jétől a költségek leszorítása érdekében bevezetünk egy rendkívül kedvezményes és több elemében ingyenes diákhitelszámlát. Az új számlát nyílt pályázaton kiválasztott pénzügyi szolgáltatók biztosítják majd, ezáltal ingyenes lesz például a havi számlavezetés, elektronikus szolgáltatások felületének használata (Arató Gergely: Azt Mészáros Lőrinc bankja fogja csinálni.), havi bankszámlakivonat és a kapcsolódó bankkártya használata is.

A bankok a kötelezően nyújtható ingyenes elemeken túlmutatóan egyébként eltérő tartalmú, de jelentősen kedvezményes szolgáltatásokat fognak nyújtani a diákhitelszámlát nyitóknak. Többek között az érintettek kedvezményt kaphatnak a lakáshitel felvételénél, az értékpapírszámla-vezetés vagy a biztosításkötés vonatkozásában is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A háború és a szankciók sújtotta gazdasági helyzetben különösen fontos, hogy megvédjük a magyar családokat, a magyar embereket az önhibájukon kívüli körülmények folytán felmerült többletkiadásokkal szemben. Az elmúlt időszak elszállt energiaárjai, a megnövekedett szállítási költségek és a soha nem látott inflációs hullám jelentős mértékben megdrágította az élelmiszerárakat is. A kormány eddig húsz intézkedést vezetett be szankciós felárak csökkentése érdekében, melyek pozitív eredményei már látszanak. Annak érdekében, hogy az infláció minél hamarabb és minél erőteljesebben csökkenjen, és ezáltal az élelmiszerárak is tovább csökkenjenek, két új intézkedés kerül bevezetésre. 2023. június 1-jétől a kiskereskedelmi üzleteknél elindul a kötelező akciózás, így minden héten a vásárlók rendelkezésére áll majd egy húsz termékből álló akciós árú élelmiszerkosár az adott boltban, amit a korábbiakhoz képest olcsóbban vásárolhatnak meg. 2023. július 1-jétől pedig a legnagyobb kereskedelmi üzletláncokra vonatkozik kötelezően az online árfigyelő rendszer, mely több mint 60 termékkörre vonatkozóan a napi és törzsvásárlói árat tartja nyilván kereskedőnként és üzletenként.

(10.20)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A magyar dollárbaloldallal szemben, akik egyetlen intézkedésünket sem támogatták, és akik guruló dollárokért cserébe minden erejükkel Magyarország és a magyar emberek érdekei ellen tevékenykednek, mi a jövőben is mindent meg fogunk tenni az infláció letörése és a recesszió kivédése érdekében (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.), hogy megvédjük a magyar családokat, fiatalokat, nyugdíjasokat, vállalkozásokat. (Az elnök újból csenget.) Köszönjük megtisztelő figyelmüket. (Taps a kormánypartí padso-rokban.)

ELNÖK: Köszönjük szépen, Vejkey Imre képviselő úr. Válaszadásra a kormány nevében megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS gazdaságfejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Napirend előtti felszólalásában igyekezett részletesen bemutatni mindazokat az intézkedéseket, amelyeket az elhibázott szankciók sújtotta háborús gazdasági helyzetben a teljes foglalkoztatás megőrzése mellett a családok védelme érdekében hozott a kormány.

A szankciós energiaárakkal szemben a magyar családok mellett azonban alapvetően meg kell védeni az ezeket az intézkedéseket lehetővé tevő munkahelyeket, tehát a vállalkozásokat is. Az orosz-ukrán konfliktus és a brüsszeli szankciók gazdasági következményekkel járnak az Európai Unió belső piacának egészére nézve. Ez a vállalkozások versenyképességét és az ott dolgozó magyar munkavállalók munkahelyeit egyaránt veszélyezteti. Ezért számos intézkedéssel segítette és segíti a kormány a magyar vállalkozói szektort.

Engedje meg, hogy ezek közül talán a legjelentősebbeket kiemeljem! A 2023. február 1-jével indult Baross Gábor újraparaszti hitelprogram keretében a kormány az Eximbank Zrt. által kínált, államilag támogatott, alacsony kamatozású finanszírozási konstrukciókkal segíti a hazai kkv-k és nagyvállalatok válságból való kilábalását, egyúttal az exportlehetőség további bővítését. A hitelprogram a magas kamatkörnyezet és a szigorodó banki hitelfeltételek ellensúlyozása érdekében kedvező, fix kamatozású forint- és euróalapú forgóeszköz-beruházási és zöldberuházási hitelkonstrukciókat kínál a hazai vállalatoknak, forinthitel esetében jellemzően legfeljebb 6 százalékos, euróhitel esetében pedig legfeljebb 3,5 százalékos szinten.

A hitelprogram eredetileg 200 milliárd forintos keretösszeggel került meghirdetésre. Erre azonban olyan nagy érdeklődés mutatkozott a hazai vállalkozások részéről, hogy a kormány '23. március 10-én döntött a 700 milliárd forintos keretösszeg további 300 milliárd forinttal történő megemeléséről, így a hitelprogramra rendelkezésre álló teljes keretösszeg jelenleg 1000 milliárd forint. Ebből 600 milliárd forint a forgóeszközhitelekre, 400 milliárd forint a beruházási hitelekre használható fel.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt 20 évben a Széchenyi-kártya többször bizonyította a magyar gazdaságban, a hazai mikro-, kis- és középvállalkozások életében betöltött szerepét, jelentőségét. A program szerepe és jelentősége a kkv-k életben maradásában, működésében, fejlesztési elképzeléseinek megvalósításában az utóbbi években még felértékelődött, tekintettel előbb a koronavírus, majd az azt követő és jelenleg is tartó orosz-ukrán háború által előidézett válságokra.

A Széchenyi-kártya-program a magyar gazdaságstratégiában, vállalkozásfejlesztésben, a vállalkozások finanszírozásában mára az egyik legmeghatározóbb programmá vált. Ebben a kiélezett gazdasági és

finanszírozási helyzetben a hitelezés fenntartása és a recesszió elkerülése közös gazdasági és társadalmi érdekünk, ugyanúgy, mint ahogy a gazdaság gerincét alkotó hazai mikro-, kis- és középvállalkozások számára kellő időben és kellő mennyiségben elérhető finanszírozási források biztosítása is.

A jelenlegi magas kamatkörnyezetben felértékelődött a támogatott hitelek szerepe, melyek igénybevételével a hazai vállalkozások a piacinál jelentősen alacsonyabb kamatszinten juthatnak forráshoz, megtartva és elősegítve ezáltal régiós versenyképességüket, fejlődési lehetőségeiket is. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Fónagy János államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Pánczél Károly képviselő úr, a Fidesz képviselője: „Aktuális nemzetpolitikai kérdésekről” címmel. Oné a szó, képviselő úr.

PÁNCZÉL KÁROLY (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt 13 év során óriási eredményeket értünk el a nemzetegyesítésben, hiszen mondjuk ki: mind a rendszerváltás előtt, mind a rendszerváltás után bizonyos kormányzati szakaszokban ez egy tudatosan elhanyagolt terület volt.

A mai magyar politikában is két felfogás van: a patrióta nemzeti konzervatív és a globalista liberális. A patrióta vallja Szabó Dezső gondolatát: minden magyar felelős minden magyarért. A globalistának a nemzet, a nemzeti összetartozás semmit nem jelent. 2010-ben megkezdtük a nemzetegyesítést, a Trianonban szétszakított nemzetrészek közötti együttműködést.

Tisztelt Ház! Egyik kezdeti legfontosabb feladatunknak az egyszerűsített honosítási eljárás bevezetését tekintettük. Az állampolgárság megállapítása egyszerűsítésének köszönhetően már az 1 150 000. külföldi magyar állampolgár is esküt tett. Ennek az eljárásnak köszönhetően a külföldi magyarok részt vehetnek a nemzetünket érintő legfontosabb döntések meghozatalában. A legutóbbi országgyűlési választásokon 318 ezer külföldi magyar élt a választójogával, 50 ezerrel több, mint 2018-ban.

Következő lépésként létrejött a nemzetpolitikai intézményrendszer, amely révén kifejezetten a külföldi magyarság támogatására irányuló programok működnek. Ilyen a Határtalanul! program, amely 2011 óta biztosítja az anyaországi diákok számára azt, hogy egy osztálykirándulás keretében eljussanak a szomszédos országok magyarlakta vidékeire. A programnak köszönhetően már több mint 500 ezer fiatal jutott el egy-egy határon túli területre, és szerzett személyes tapasztalatot a határon túli magyarságról.

Ilyen a „Szülőföldön magyarul” program, melynek köszönhetően évente több mint 200 ezer, szülőföldjén magyar oktatásban részt vevő gyermek és fiatal részesül oktatási-nevelési támogatásban. A nemzetpolitika zászlóshajójává vált a 2013 óta működő

Kőrösi Csoma Sándor-program, majd a Petőfi Sándor-program. A diaszpórában és a szórványban élő magyar közösségek támogatására indított programokon már több mint ezer ösztöndíjas vett részt.

Kiemelt jelentőségűek azok a programok is, amelyeket a kormány a külföldi magyar közösségek szülőföldön való boldogulása érdekében indított. Itt is biztatóak az eredmények, hiszen a Kárpát-medencei gazdaságfejlesztési program keretében összesen 60 ezer vállalkozás jutott fejlesztési forráshoz. A Nemzetpolitikai Államtitkárság programjai révén több mint 4000 külföldi vállalkozásfejlesztési projekt valósulhatott meg.

Tisztelt Ház! Ennek a nemzetpolitikának az eredménye, hogy a száz év magány véget ért, nem vagyunk egyedül; nincs egyedül az anyaországi magyar, és nincsenek egyedül az elszakított országrészek magyarjai.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Az elmúlt években azonban két olyan kihívás is érte térségünket, amely a nemzetpolitikát is kiemelten érintette. Először a járványhelyzet okozott nehézséget a nemzetpolitikai programok megvalósításában, majd az orosz-ukrán háborús konfliktus teremtett nehéz helyzetet.

A nemzetegyesítés szilárdságát mutatja, hogy ezek a nehézségek sem törték meg az anyaország külföldi magyar közösség iránti elkötelezettségét. A határon túli magyar közösségeknek nyújtott támogatások folyamatosak maradtak, és üdvözlendő az is, hogy kiemelt figyelem irányul a nehéz helyzetben lévő kárpátaljai magyar közösségre. A megmaradásért küzdő kárpátaljai magyarságnak minden lehetséges segítséget meg kell adnunk ahhoz, hogy fenn tudja tartani intézményrendszerét.

(10.30)

Tisztelt Ház! Fontosnak tartjuk azt, hogy az idei évben nemhogy csökken, de tovább bővül a külföldi magyar közösségek támogatása. Így a „Szülőföldön magyarul” program keretében biztosított oktatási-nevelési támogatás összege nagyságrendekkel emelkedik. Újraindultak a programok, és az elmúlt hetekben pedig megjelentek a legfontosabb, külföldi magyaroknak szóló felhívások, a „Határtalanul!” program, a „Gondoskodó nemzet” program, a kárpátaljai szociális programcsomag és a Kárpát-medencei kistelepülési, testvértelepülési programok felhívása is.

A programok folytatása garancia arra, hogy a határon túli magyarságot a jövőben is támogatjuk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Pánczél Károly képviselő úr. A kormány nevében Potápi Árpád János államtitkár úr fog beszélni.

POTÁPI ÁRPÁD JÁNOS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Bizottsági Elnök

Úr! A napirend előtti felszólalásának talán az is ad aktualitást, hogy három nap múlva lesz éppen 13 esztendeje annak, hogy 2010. május 26-án közösen döntöttünk az egyszerűsített honosítási eljárás megadásáról, röviden: a kettős állampolgársági törvény elfogadásáról. Akik akkor itt voltunk a parlamentben és szavazhattunk ebben a kérdésben, mindannyian elmondhatjuk azt, hogy életünk egyik legfelemelőbb pillanata volt ez, hiszen az a nemzetáruló nemzetpolitika, amely jellemezte a kormányt 2002-2010 között, megszűnt ezzel a döntésünkkel. Nyugodtan mondhatjuk azt, hogy 2010. május 26-a a nemzetpolitikában egy radikális váltást jelentett.

A múlt héten pénteken, május 19-én ülésezett a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fóruma, amelyet még Szili Katalin akkori házelnök hívott életre 2004-ben *(Zaj. - Az elnök csenget.)*, miután a baloldali kormány nem volt hajlandó összehívni a Magyar Állandó Értekezletet. A párbeszéd így a külföldi magyar szervezetekkel legalább a törvényhozás szintjén meg tudott maradni, és erre építve tudtuk újrakezdeni a Kárpát-medencei együttműködést 2010-ben. Szili Katalin elnök asszonynak tehát elévülhetetlen érdemei vannak a külföldi magyar közösségekkel való kapcsolattartás fenntartásában. Köszönjük házelnök úrnak, hogy a fórum 2010 óta tovább működik, tovább működhet.

Külön öröm számunkra az is, hogy idén is a tagok egyhangú állásfoglalással fogadták el a zárónyilatkozatot, illetve az állásfoglalást.

Nyugodtan mondhatjuk azt, hogy az elmúlt 13 évben sikerült azt elérni, hogy a magyarság határon innen és túl együtt tervezi a jövőjét. A nemzeti összetartozás megtapasztalható valósággá vált, nyugodtan mondhatjuk azt, hogy élménnyé, közös élményünké is vált itt a Kárpát-medencében. Ennek az alapja az Alaptörvényünkbe is bekerült, amely szerint az anyaország minden körülmények között felelősséget visel a külföldi magyarságért jobb és rosszabb időkben is.

Így történt, hogy sem az egész világot megbénító járványhelyzet, sem a szomszédban zajló háború, valamint az arra adott szankciós válaszok miatti nehéz gazdasági helyzet sem írhatta felül ezt az elkötelezettséget. A külföldi magyarság támogatása úgy a járvány időszakában, mint a 2022. február óta zajló háború árnyékában folyamatos maradt. Ahogy Orbán Viktor miniszterelnök úr is megfogalmazta a Magyar Állandó Értekezlet tavaly novemberi, 20. ülésén: válsághelyzetben sem szabad stratégiai célokat feladni, és a nemzetegyesítés pedig ilyen stratégiai cél.

2023 a gondoskodó nemzet éve a nemzetpolitikában, ez a tematikus évünk. Továbbra is gondoskodunk a magyar közösségekről, gondoskodunk egymásról itt, a Kárpát-medence régióiban, országaiban és természetesen a diaszpórában egyaránt. Ez azt jelenti, hogy a támogatások folyamatossága és kiszámíthatósága nem változik.

Képviselő úr rámutatott a külföldi magyarság támogatása érdekében indított programok és támogatások fontosságára, és arra, hogy az idei esztendőben

is ezek nem szűnnek meg, nagyságrendjük sem változik, illetve jelentősen bővül egyes programok esetében. Így például az oktatási-nevelési támogatás eddigi 22 400 forintos összegét 100 ezer forintra emeltük a kárpátaljai diákok esetében már januárban, és ősztől ezt pedig szerte a Kárpát-medencében mindenki, minden gyermek meg fogja kapni.

Közösek az eredményeink, és közösen szeretnénk folytatni azt is, hogy minden magyar úgy érezze, hogy számunkra fontosak, éljenek itt Magyarországon, a Kárpát-medencében vagy a nagyvilágban. Minden magyarra számítunk mi is, és természetesen minden magyar továbbra is számíthat ránk. Köszönöm szépen a kérdését. *(Taps a kormánypárti sorokban. - Zaj. - Az elnök csejget.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Potápi Árpád János államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! *(Folyamatos zaj. - Csejget.)* Tisztelt Országgyűlés! Most határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat. Az ülés vezetését átadom Latorcai János alelnök úrnak.

(Szünet: 10.36 -10.40

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: Gelencsér Attila és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: Szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat. Folytatjuk munkánkat. Arra kérem valamennyiüket, hogy foglalják el helyüket, mert határozathozatalokkal folytatjuk munkánkat, és miután elfoglalták a helyüket, kérem, ellenőrizték, hogy kártyájukat megfelelően elhelyezték-e a szavazógépben.

Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a mai határozathozatalok során minősített többséget igénylő előterjesztések elfogadásáról is döntünk. Felhívom a figyelmüket, hogy a határozati házsabály 50. § (3) bekezdése alapján, amennyiben a törvényjavaslat zárószavazása során az Országgyűlés nem fogad el minősített többséget igénylő rendelkezést, ez további külön döntés nélkül is kiterjed az el nem fogadott szabályozás sarkalatoságára utaló rendelkezés elhagyására is. Ebben az esetben az egyszerű többséggel történő zárószavazás az előterjesztés ekképpen módosult szövegről történik.

Soron következik **a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény, valamint az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény módosításáról** szóló T/3676. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3676/5., összegző jelentését pedig T/3676/6. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a házsabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről szavazunk. A 2. számú módosító javaslat Sas Zoltán képviselő úr indítványa.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 56 igen szavazattal, 129 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés a módosító javaslatot nem tartotta fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/3676/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 138 igen szavazattal, 25 nem szavazat ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3676/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 143 igen szavazattal, 26 nem szavazat ellenében, 17 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a szövetkezetekkel összefüggésben egyes törvények módosításáról** szóló T/3753. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3753/6., összegző jelentését pedig T/3753/7. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/3753/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 139 igen szavazattal, 30 nem szavazat ellenében, 16 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3753/8. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 139 igen szavazattal, 30 nem szavazat ellenében, 16 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik **a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény módosításáról** szóló T/3755. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3755/6., összegző jelentését pedig T/3755/7. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/3755/6. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 129 igen szavazattal, 57 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3755/8. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 129 igen szavazattal, 57 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Most soron következik **a szakképzésben lezajlott átalakítás utólagos hatásvizsgálatából adódó törvénymódosításokról** szóló T/3756. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3756/5., összegző jelentését pedig T/3756/6. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Házzsabály 48. § (4) bekezdése alapján a Jobbik képviselőcsoportja 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Először erről határozunk. A 2. számú módosító javaslat Ander Balázs képviselő indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 42 igen szavazattal, 129 nem szavazat ellenében, 16 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Mivel az Országgyűlés a módosító javaslatot nem tartotta fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/3756/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 130 igen szavazattal, 34 nem szavazat ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3756/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 130 igen szavazattal, 34 nem szavazat ellenében, 23 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik az **igazságügyi tárgyú törvények módosításáról** szóló T/3776. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3776/4., összegző jelentését pedig T/3776/5. számon terjesztette elő. Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, tisztelt képviselőtársaim, hogy ennek a 17., 41., 42., 45. és 47. pontja elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

(10.50)

Először a minősített többséget igénylő részekről határozunk, amelyek elfogadásához a jelen lévő képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3776/4. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 135 igen szavazattal, 31 nem szavazat ellenében, 21 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3776/4. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 135 igen szavazattal, 30 nem szavazat ellenében, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3776/6. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 135 igen szavazattal, 30 nem szavazat ellenében, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3776/6. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 135 igen szavazattal, 30 nem szavazat ellenében, 22 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Ház! Soron következik **a választási eljárás szabályoknak az elektronikus ügyintézésrel összefüggő módosításáról** szóló T/3777. számú törvényjavaslathoz benyújtott túlterjeszkedő módosító javaslatok szabályszerűségéről, a 72. § (1) bekezdése szerinti eljárások kezdeményezéséről, illetve ezek elfogadása esetén a túlterjeszkedő módosító javaslatokról, valamint az összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3777/6. számon, összegző jelentését pedig T/3777/10. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási Bizottság az összegző módosító javaslattól elkülönítve T/3777/7. és 8. számokon túlterjeszkedő módosító javaslatokat is benyújtott, illetve a benyújtással egyidejűleg T/3777/9. számon a határozati házzsabály 72. § (1) bekezdése szerinti javaslatot tett, amelyben valamennyi túlterjeszkedő módosító javaslat vonatkozásában azt javasolja az Országgyűlésnek, hogy a határozati házzsabály 71. § (3)-(8) bekezdésének alkalmazására ne kerüljön sor.

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a túlterjeszkedő módosító javaslatokról külön-külön határozunk, javaslatonként először a túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerűségéről, majd a 72. § (1) bekezdése szerinti javaslatról. Ezek elfogadása esetén határozunk a túlterjeszkedő módosító javaslatról. Ezt követi az összegző módosító javaslatról történő döntés és végül a zárószavazás.

Tisztelt Országgyűlés! A határozati házsabály 71. § (2) bekezdése alapján az Országgyűlés vita nélkül dönt arról, hogy a túlterjeszkedő módosító javaslat valamely szabályszerű módosító javaslat tartalmával való összefüggése vagy a határozati házsabály 44. § (1) bekezdésében meghatározott szempontok érvényesítése miatt nyilvánvalóan szükségszerű-e.

A döntéseket megelőzően a Törvényalkotási Bizottság által kijelölt előadó, majd - ha a Törvényalkotási Bizottságban van kisebbségi vélemény - a kisebbségi vélemény előadója szólalhat fel összesen négyperces időkeretben. Ezt követően a törvényjavaslat előterjesztője ismertetheti álláspontját kétperces időkeretben. Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási Bizottság előzetesen jelezte, hogy nem állít előadót.

Megkérdezem, hogy az előterjesztő kíván-e élni a felszólalás lehetőségével a túlterjeszkedő módosító javaslatok szabályszerűségével kapcsolatban a megadott kétperces időkeretben. *(Nincs jelentkező.)* Nem kíván.

Most a T/3777/7. számon benyújtott túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerűségéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, szabályszerűnek minősíti-e a T/3777/7. számú túlterjeszkedő módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a túlterjeszkedő módosító javaslatot 130 igen szavazattal, 56 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül szabályszerűnek minősítette.

Most a határozati házsabály 72. § (1) bekezdése szerinti javaslatról döntünk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Országgyűlés hozzájárulásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e ahhoz, hogy a T/3777/9. számú javaslat alapján a T/3777/7. számú túlterjeszkedő módosító javaslat tekintetében a határozati házsabály 71. § (3)-(8) bekezdésének alkalmazására ne kerüljön sor. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a javaslatához 130 igen szavazattal, 57 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül hozzájárult.

Most a túlterjeszkedő módosító javaslat elfogadásáról határozunk. Arra figyelemmel, hogy ennek 1. pontjának elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő pontról határozunk, melynek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/3777/7. számú szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslatának

minősített többséget igénylő 1. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a túlterjeszkedő módosító javaslat minősített többséget igénylő pontját 130 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a túlterjeszkedő módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/3777/7. számú szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a túlterjeszkedő módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 130 igen szavazattal, 50 nem szavazat ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a T/3777/8. számon benyújtott túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerűségéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, szabályszerűnek minősíti-e a T/3777/8. számú túlterjeszkedő módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a túlterjeszkedő módosító javaslatot 129 igen szavazattal, 57 nem szavazat ellenében, tartózkodás nélkül szabályszerűnek minősítette.

Most a határozati házsabály 72. § (1) bekezdése szerinti javaslatról döntünk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Országgyűlés hozzájárulásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

(11.00)

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e ahhoz, hogy a T/3777/9. számú javaslat alapján a T/3777/8. számú túlterjeszkedő módosító javaslat tekintetében a határozati házsabály 71. § (3)-(8) bekezdéseinek alkalmazására ne kerüljön sor. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a javaslatához 130 igen szavazattal, 56 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett hozzájárult.

Most a túlterjeszkedő módosító javaslat elfogadásáról határozunk. Arra figyelemmel, hogy ennek 1. pontja elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő pontról határozunk, melynek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/3777/8. számú szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslatának minősített többséget igénylő 1. pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a túlterjeszkedő módosító javaslat minősített többséget igénylő pontját 130 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a túlterjeszkedő módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/3777/8. számú szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslatának egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a túlterjeszkedő módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 130 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 1., 2., 4-26., 28. és 37. pontjai elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő pontokról határozunk, melyeknek az elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3777/6. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 130 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3777/6. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 130 igen szavazattal, 50 nem szavazat ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Tekintettel arra, hogy az Országgyűlés a szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslatokat és az összegző módosító javaslatot is elfogadta, a zárószavazás során a túlterjeszkedő módosító javaslatokat tartalmazó egységes javaslat egészéről döntünk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3777/11. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 130 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a túlterjeszkedő módosító javaslatokat tartalmazó egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3777/11. számú egységes

javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseit 129 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Soron következik az **egyes törvényeknek a köztársasági elnök jogállásával összefüggő módosításáról** szóló T/3759. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3759/4., összegző jelentését pedig T/3759/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 1. és 2. pontja elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő részekről határozunk, melyek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3759/4. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontjait 130 igen szavazattal, 26 nem szavazat ellenében, 28 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3759/4. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait 130 igen szavazattal, 27 nem szavazat ellenében, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melynek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3759/6. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 130 igen szavazattal, 25 nem szavazat ellenében, 29 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3759/6. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő további pontjait. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő további

pontjait 130 igen szavazattal, 25 nem szavazat ellenében, 30 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Ház! Soron következik **az egyes gazdasági, vagyongazdálkodási és postaügyet érintő törvények módosításáról** szóló T/3778. számú törvényjavaslathoz benyújtott túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerűségéről, a 72. § (1) bekezdése szerinti eljárás kezdeményezéséről, illetve ezek elfogadása esetén a túlterjeszkedő módosító javaslatról, valamint az összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3778/5., összegző jelentését pedig T/3778/8. számon terjesztette elő.

Tájékoztatom önöket, hogy a Törvényalkotási Bizottság az összegző módosító javaslattól elkülönítve T/3778/6. számon túlterjeszkedő módosító javaslatot is benyújtott, illetve a benyújtással egyidejűleg T/3778/7. számon a határozati házszabály 72. § (1) bekezdése szerinti javaslatot tett, amelyben a túlterjeszkedő módosító javaslat vonatkozásában azt javasolja az Országgyűlésnek, hogy a határozati házszabály 71. § (3)-(8) bekezdéseinek alkalmazására ne kerüljön sor.

Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy először a túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerűségéről, majd a 72. § (1) bekezdése szerinti javaslatról döntünk, s ezek elfogadása esetén határozunk a túlterjeszkedő módosító javaslatról.

(11.10)

Ezt követi a képviselői módosító javaslat fenntartásáról, majd az összegző módosító javaslatról történő döntés, végül a zárószavazás.

Tisztelt Országgyűlés! A határozati házszabály 71. § (2) bekezdése alapján az Országgyűlés vita nélkül dönt arról, hogy a túlterjeszkedő módosító javaslat valamely szabályszerű módosító javaslat tartamával való összefüggése vagy a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében meghatározott szempontok érvényesítése miatt nyilvánvalóan szükséges-e. A döntéseket megelőzően a Törvényalkotási Bizottság által kijelölt előadó, majd - amennyiben a Törvényalkotási Bizottságban van kisebbségi vélemény - a kisebbségi vélemény előadója szólalhat föl, összesen négyperces időkeretben. Ezt követően a törvényjavaslat előterjesztőjének is lehetősége van álláspontjának ismertetésére, kettőperces időkeretben.

Tájékoztatom önöket, a Törvényalkotási Bizottság előzetesen jelezte, hogy nem állít előadót. Most megkérdezem az előterjesztőt, kíván-e élni a felszólalási lehetőséggel a túlterjeszkedő módosító javaslatok szabályszerűségével kapcsolatban a lehetséges kettőperces időtartamban. *(Jelzésre:)* Megállapítom, hogy ezzel nem kíván élni.

Most a T/3778/6. számon benyújtott, túlterjeszkedő módosító javaslat szabályszerűségéről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, szabályszerűnek minősíti-e a T/3778/6. számú, túlterjeszkedő módosító javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a túlterjeszkedő módosító javaslatot 129 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében, 6 tartózkodás mellett szabályszerűnek minősítette.

Most a határozati házszabály 72. § (1) bekezdése szerinti javaslatról döntünk. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Országgyűlés hozzájárulásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést... *(Folyamatos zaj.)*, hozzájárul-e ahhoz, hogy a T/3778/7. számú javaslat alapján a T/3778/6. számú, túlterjeszkedő módosító javaslat tekintetében a határozati házszabály 71. § (3)-(8) bekezdéseinek alkalmazására ne kerüljön sor. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a javaslathoz 130 igen szavazattal, 50 nem szavazat ellenében, 6 tartózkodás mellett hozzájárult.

Most a túlterjeszkedő módosító javaslat elfogadásáról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/3778/6. számú, szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(A szavazógép nem indul el. - Zaj, közbeszólások.)* Úgy látom, valami kis hiba van a rendszerben. *(Zaj.)* Még egyszer elmondom: most a túlterjeszkedő módosító javaslat elfogadásáról határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/3778/6. számú, szabályszerű túlterjeszkedő módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a túlterjeszkedő módosító javaslatot 130 igen szavazattal, 50 nem szavazat ellenében, 6 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a határozati házszabály 48. § (4) bekezdése alapján az LMP képviselőcsoportja a 2. számú módosító javaslat fenntartását indítványozta. Most erről határozunk. A 2. számú módosító javaslat Bakos Bernadett képviselő asszony indítványa. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, fenntartja-e a javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 59 igen szavazattal, 126 nem szavazat ellenében, 2 tartózkodás mellett nem tartotta fenn.

Tisztelt Ház! Mivel az Országgyűlés módosító javaslatot nem tartott fenn, most az összegző módosító javaslatról döntünk. Arra figyelemmel, hogy ennek 50. pontja elfogadásához minősített többség szükséges, a határozathozatalra két részletben kerül sor.

Először a minősített többséget igénylő részről határozunk, melynek elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3778/5. számú összegző módosító javaslat minősített többséget igénylő pontját. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat minősített többséget

igénylő pontját 130 igen szavazattal, 56 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő, további pontjairól határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3778/5. számú összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő, további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslat egyszerű többséget igénylő, további pontjait 130 igen szavazattal, 56 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom a tisztelt Házat, hogy a határozati házsabály 51. §-a alapján az előterjesztő kezdeményezte a zárószavazás elhalasztását. Erről az Országgyűlés vita nélkül dönt. A döntéshozatal előtt megkérdezem az előterjesztőt, kívánja-e ismertetni kezdeményezése indokait. *(Jelzésre:)* Nem kívánja.

Most a határozathozatal következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elhalasztja-e a T/3778. számú előterjesztés zárószavazását. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az előterjesztés zárószavazását 130 igen szavazattal, 11 nem szavazat ellenében, 37 tartózkodás mellett elhalasztotta.

Soron következik az **igazgatási szünetről** szóló T/3760. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3760/4., összegző jelentését pedig T/3760/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/3760/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 130 igen szavazattal, 16 nem szavazat ellenében, 40 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Felhívom szíves figyelmüket, hogy az Alaptörvény meghatározza az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseinek körét, melyeknek az elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges. Erre figyelemmel a zárószavazásra két részletben kerül sor.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3760/6. számú egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat minősített többséget igénylő rendelkezéseit 129 igen szavazattal, 21 nem szavazat ellenében, 35 tartózkodás mellett elfogadta.

Most az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő rendelkezéseiről határozunk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3760/6. számú egységes javaslat egyszerű többséget igénylő, további pontjait. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslat egyszerű többséget igénylő, további pontjait 129 igen szavazattal, 21 nem szavazat ellenében, 35 tartózkodás mellett elfogadta.

(11.20)

Most soron következik a **köztársasági elnök asszony által megfontolásra visszaküldött, az Országgyűlés 2023. április 11-ei ülésnapján elfogadott, a panaszokról, a közérdekű bejelentésekről, valamint a visszaélések bejelentésével összefüggő szabályokról** szóló törvényhez a Törvényalkotási Bizottság által benyújtott módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A köztársasági elnök asszonynak aláírásra megküldött törvény szövege T/3089/12., a köztársasági elnök asszony levele T/3089/13. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető.

A Törvényalkotási Bizottság módosító javaslatát T/3089/15., jelentését pedig T/3089/16. számon terjesztette elő. Tájékoztatom önöket, hogy a házsabályi rendelkezések szerint a határozathozatal során módosító javaslat fenntartására és külön szavazás kérésére nincs lehetőség.

Most a Törvényalkotási Bizottság módosító javaslatáról döntünk. Kérdezem a tisztelt országgyűlési képviselőtársaimat, elfogadják-e a Törvényalkotási Bizottság T/3089/15. számú módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosító javaslatot 157 igen szavazattal, 1 nem szavazat ellenében, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik, melynek során a ki nem hirdetett törvénynek a Törvényalkotási Bizottság módosító javaslatával módosított szövegéről döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a panaszokról, a közérdekű bejelentésekről, valamint a visszaélések bejelentésével összefüggő szabályokról szóló, ki nem hirdetett törvényt az imént elfogadott módosításokkal. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a módosult, ki nem hirdetett törvényt 147 igen szavazattal, 6 nem szavazat ellenében, 30 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **családok ügyintézésének egyszerűsítésével összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló T/3769. számú törvényjavaslathoz benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3769/4., összegző jelentését pedig T/3769/5. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/3769/4. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 158 igen szavazattal, elenszavazat nélkül, 26 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3769/6. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 157 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 27 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik a **közműszolgáltatások egyszerűsítésével összefüggő egyes törvények módosításáról** szóló T/3780. számú törvényjavaslatához benyújtott összegző módosító javaslatról történő döntés és a zárószavazás. A Törvényalkotási Bizottság összegző módosító javaslatát T/3780/5., összegző jelentését pedig T/3780/6. számon terjesztette elő.

Most az összegző módosító javaslatról döntünk. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a Törvényalkotási Bizottság T/3780/5. számú összegző módosító javaslatát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az összegző módosító javaslatot 155 igen szavazattal, 14 nem szavazat ellenében, 14 tartózkodás mellett elfogadta.

Most a zárószavazás következik. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a T/3780/7. számú egységes javaslatot. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az egységes javaslatot 156 igen szavazattal, 14 nem szavazat ellenében, 14 tartózkodás mellett elfogadta.

Most soron következik az **egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról** szóló T/1619. számú törvényjavaslat visszavonásához szükséges hozzájárulásról való döntés. Tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy az előterjesztő visszavonta a törvényjavaslatot. Figyelemmel arra, hogy ezt a részletes vita-szakasz lezárultát követően tette meg, a törvényjavaslat visszavonásához a határozati házsabály 66. § (1) bekezdése alapján az Országgyűlés hozzájárulása is szükséges.

Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a T/1619. számú törvényjavaslat visszavonásához. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a törvényjavaslat visszavonásához 148 igen szavazattal, ellenszavazat nélkül, 36 tartózkodás mellett hozzájárult.

Tisztelt Országgyűlés! Most soron következik a **mentelmi ügyek** megtárgyalása és határozathozatala. Novák Előd, a Mi Hazánk országgyűlési képviselője mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló indítvány érkezett 2023. április 21-én 5.B.2032/2022. számon a Budai Központi Kerületi Bíróságtól rongálás büntette miatt indított közzvadas ügyben. Ez megvizsgálásra elnöki jogkörben átadásra került a Mentelmi Bizottságnak. A Mentelmi Bizottság H/4091. számon határozati javaslatot terjesztett elő Novák Előd országgyűlési képviselő mentelmi jogával kapcsolatban. Erről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

A határozathozatal előtt megadom a szót Hargitai Jánosnak, a Mentelmi Bizottság elnökének, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni ötperces időkeretben. Elnök úr, öné a szó. Parancsoljon!

DR. HARGITAI JÁNOS, a Mentelmi Bizottság elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy rendkívül izgalmas ügyet hozok ide, a Ház elé. Egy hete lapozgatom ezt az aktát *(Szabó Szabolcs: Nem mindegy? Úgyis kegyelmet kap!)*, egy hete lapozgatom ezt az aktát és még mindig találok benne szépséget, a jogi érveléseket tekintve legalább annyi ellentmondást is találok benne. Ezt próbálom röviden ismertetni önökkel. Már most előrebocsátom, hogy a Mentelmi Bizottság ülésén a képviselő úr, Novák Előd részt vett, és a saját álláspontját is részleteibe menően kifejtette, rávilágítva azokra a tényekre, amelyeket most előhozok. Mivel az ügy tanulságos, ezért lehet, hogy most először kibeszélem az öt perctet ebben az ügyben. *(Novák Előd: Nagyon várjuk!)*

2015-re megyünk vissza időben. 2015 októberében a Kossuth téren 25-40 képviselő összejön, jobbikos képviselő úr is köztük van és a szovjet hősi emlékműn lévő jelképek eltávolítására szólítja fel ezt a csapatot. A csapat át is vonul az emlékműhöz, ott Novák Előd képviselő úr szöveghűen felolvassa a Btk. önkényuralmi jelképekre vonatkozó törvényi tényállását, majd az ott lévő rendőröket megkéri arra, hogy hadd végezhesék már el ezt a munkát, hadd távolíthassák el ezeket a jelképeket az emlékműről. Van éppen náluk kalapács, véső és létra is. A rendőrök persze nem segédkeznek ebben a műveletben, nem fogják a létrát, hogy ezt a műveletet el lehessen végezni, pont az ellenkezőjét teszik, ebből lesz is némi kalamajka. A dolog lényege az, hogy 40 ezer forintot el nem érő kár keletkezik az emlékműben, nyilvánvalóan a kalapács és a véső használata következtében.

Mit csinálnak a bíróságok? Első fokon a képviselő urat felmenti a bíróság. Másodfokon a képviselő urat felmenti a bíróság. Milyen indokokat hoz fel a bíróság? Azt mondja, hogy ez az emlékmű nem tartozik a kulturális örökség részét képező kulturális javak közé, ezért itt egy erősebb büntetés nem szabható ki. Rongálás büntetéről lenne szó, de nem is minősítik garázdaságnak ezt az ügyet, hanem azt mondja ez a két bíróság, hogy itt egy szimpla véleménynyilvánítás történt, politikai véleménynyilvánítás. Ebbe az ügyesség nem nyugszik bele, a Kúria elé viszi az ügyet. Itt kap új fordulatot: a Kúria nyilvánvalóan iránymutatást ad a bíróságoknak, módosul a vád ennek megfelelően, újra első fok, pénzbüntetésre ítélik a képviselő urat.

(11.30)

Másodfok: próbára bocsátják '22. 03. 9-én, tehát nem szabnak ki büntetést, hanem azt mondják, próbára bocsátással is elérik azt a célt, amit el akarnak érni.

Mi történik ezzel párhuzamosan? Tekintsük a képviselő úr hazafias buzgalmánának ezeket a cselekedeteket, más ügyben is eljár a képviselő úr, és itt már olyan ügyeket hozok szóba, ami itt járt az Országgyűlés előtt. 2019. 09. hó 29-én a képviselő úr megrongált egy lesbikus párt ábrázoló képet, ezen valami kár keletkezett - ugye, ez egy szellemi alkotás, mindegy,

hogy mit ábrázol -, egy kiállításon történt ez az esemény. Később 2020. augusztus 18-án ugyanezzel az elkötelezettségével összefüggően eltávolít egy szivárványos zászlót egy középületről. Ebből is lesz egy büntetőügy, és ez a büntetőügy 2022 októberében idekerül a Ház elé. Rongálás vétségéről szól ez az ügy, ez idekerül a Ház elé, a Ház felfüggeszti a képviselő úr mentelmi jogát, és nyilvánvalóan ennek az ügynek el is indul a tárgyalása. Előkészítő eljárás a bíró az előző ügy, a '15-ös ügy - amely próbára bocsátással végződött, emlékeztetőül mondom: a szovjet emlékműről van szó -, az ott elvégzett rongálás kapcsán megszünteti a próbára bocsátást, egyesíti a folyamatban lévő kisebb súlyú ügygel, és egy halmazati büntetést vetít elő.

Azért kerül elénk ez az ügy, mert amiben mi kiadtuk a képviselő úr mentelmi jogát, az a lesbikus párral történt események (*Derűtség.*) és - mi is volt a másik? - a zászló eltávolítása, ebben az ügyben kiadtuk a képviselő úr mentelmi jogát, de ehhez hozzá lesz sorolva egy súlyosabb büntetőügy, ami a szovjet emlékművel kapcsolatos ügy. Ezért kell újra a Háznak megnyilvánulnia.

Tehát azt kellett látnunk, hogy közzéadás ügy, hiába nyúlik, mint a rétestészta, még két bírósági fokot biztosra veszem, hogy meg fog járni ez az ügy. Ez nagyon sok mindent elmond a magyar bírósági eljárásról, de mi egy dolgot látunk Mentelmi Bizottságként, hogy közzéadás ügyről van szó. Mi ilyenkor azt mérlegeljük, hogy van-e egy olyan büntetőjogi tényállás, ami releváns, az előterjesztőnek volt-e joga előterjeszteni, és ez kapcsolatba hozható-e az adott képviselővel. Mindháromra az igen választ tudtuk megadni, ezért nyilvánvalóan nem tudunk mást tenni, mint a Háznak azt javasoljuk, hogy ebben az ügyben a képviselő úr mentelmi jogát függesszük fel, amit ő egyébként kért is. (*Taps a kormánypártok soraiban. - Szivárványos taps az ellenzéki sorokból.*)

ELNÖK: Mielőtt továbbmennénk, tisztelettel tájékoztatom önöket, hogy lefagyott a képernyő. (*Derűtség és közbeszólások.*) Ennek ellenére fogunk továbbhaladni, ez nem fog gondot jelenteni, csak lassabbak leszünk egy kicsit, mint ahogy voltunk.

Most megkérdem Novák Előd képviselő urat, hogy kíván-e élni az ötperces felszólalási lehetőséggel. (*Jelzésre:*) Parancsoljon, képviselő úr, ön é a szó.

NOVÁK ELŐD (Mi Hazánk): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Papírforma szerint ismét elveszítem a képviselői mandátumomat (*Zaj, folyamatos közbeszólások.*), de a 2016-os - a Jobbik köpönyegforgatása miatti - lemondásommal szemben ezúttal az Országgyűlés történetében először maga a plenáris ülés dönthet egy mandátumelvételről majd a jogerős bírósági döntés után. Ráadásul politikai akciók általi véleménynyilvánítás miatt rekeszhetnek ki az Országgyűlésből. Tizenhárom év Fidesz-kormányzás után ott tartunk, hogy míg a börtön helyett itt üldögélő Gyurcsány mandátuma nincs veszélyben

(*Közbeszólások a DK soraiból.*), az enyémet elveszik egy szivárványos, na, jó, több szivárványos zászló (*Derűtség.*) leszedése és a Szabadság téri kommunista emlékmű elvileg tiltott önkényuralmi jelképeinek figyelemfelhívó eltávolítási kísérlete miatt, lelkiismereti kötelességemnek tekintett cselekedeteim halmazati büntetéséül. (*Folyamatos zaj, közbeszólások.*)

A Sztálin-szobor ledöntésében lángvágóval közreműködő Pongráz András, 1956-os szabadságharcos felhívására megkísérelt szimbolikus akció mint büntetőügy most harmadszor is elsőfokú eljárásra indul nyolc év után, ami az igazságszolgáltatás újabb szégyene, hiszen pofonegyszerű ügy, kamerák kereszttüzében cselekedtem, sosem tagadtam az elkövetést, a mentelmi jogomról is mindig lemondtam, illetve kértem annak felfüggesztését, mégis tíz év elteltével születhet végső ítélet, illetve papírforma szerint mandátumfosztás.

Bár felmentettek első és másodfokon jogerősen, de a Kúria új eljárásra kötelezte az elsőfokú bíróságot. Gaudi-Nagy Tamás ügyvéddel bebizonyítottuk, hogy a Szabadság tér már rég nem temetkezési emlékhely, de az ügyészség vádat módosított, hogy valahogy végre elítélhessenek. Csak tavaly született újabb jogerős döntés, próbára bocsátottak, tehát az LMBTQP-propagandával kapcsolatos két büntetőügyemet nem a próbára bocsátás alatt követtem el, mégis összekötik most a hármat.

Két évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett a rendőrség, éjszakai házkutatást tartottak otthonomban, illetve idős szüleimnél is, DNS-mintát is vettek az ujjlenyomatvétele és fényképezés mellett, mindent pusztán egy szivárványos zászló bevonása miatt, így próbálja a kormányzat megfélemlíteni a devianciák propagálásával szemben felsorakozott normalitáspárti erőket. Sőt, titkosan elrendelték mobiltelefon kimenő és bejövő híváslistájának ellenőrzését, társadalmi kapcsolataim felkutatását a mintegy ezeroldalas nyomozati anyagban, ezt a megfigyelési dokumentumot közzé is tettem most Twitter-oldalamon.

A Gyurcsány-Bajnai-rezsim idején öt különböző ügyemben állapította meg bíróság jogerősen, hogy törvénytelenül állítottak elő, miközben jogszerűen egyszer sem sikerült nekik. Ahogy akkor megpróbálták a garázdaság gumiparagrafusát ráhúzni minden nemzeti ellenállásra, úgy vádol most az ügyészség engem is a definíciójával: olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsítottam, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást keltsen. Pedig a kihívóan közösségellenes magatartást épp hogy például azok követik el, akik a szivárványos zászlót kitűzték, szerintem. A kormányzat ezt máshogy látja.

S bár több szimpatizánsunk javasolta nekem a mandátumom megmentése érdekében, de nem kérek kegyelmet. (*Derűtség és közbeszólások, köztük: Esetleg egy Kossuth-díjat?*) Legyen ez az ügy figyelemfelhívás, hogy változtassanak a kormány politikáján.

Ami pedig a mentelmi jogot általában ott az idejétmúlt politikusi privilégiumot, hogy ne bújhassanak

amögé a farizeus politikusok. Egyetlen pártként képviselőink mindig megszavazzák mindenki mentelmi jogának a felfüggesztését. Leszavazták a mentelmi jog eltörlése érdekében benyújtott alaptörvény-módosításunk tárgysorozatba vételét, mondván, ebben egyetemes joggyakorlat van nemzetközi szinten. Ez azonban hazugság, igenis van több európai példa a mentelmi jog eltörlésére vagy korlátozására, az Egyesült Királyságban és 2012 óta már Szlovákiában sem védi mentelmi jog a képviselőket a büntetőjogi felelősségre vonástól.

Javaslatunk leszavazását azzal is indokolták, hogy közvéleményes ügyekben úgysem élnek a mentelmi joggal, de ezt is cáfolnom kell. Több ilyen eset volt Orbán- és Gyurcsány-kormányok alatt egyaránt. Fideszes képviselőkkel szemben például magánokirat-hamisítás, hűtlen kezelés, sebességkorlátozás jelentős túllépése ügyében kérte az ügyészség mentelmi jog felfüggesztését hiába, míg a DK-s árnyék-miniszter, Arató Gergely életveszélyt okozó, gondatlanságból elkövetett testi sértés vétségével bújta a mentelmi joga mögé. *(Arató Gergely: Nem bújtam...)* Az Alaptörvényben az a hazugság áll, hogy a törvény előtt mindenki egyenlő, csak ugyebár, vannak egyenlőbbek.

Kérem tehát a mentelmi jogom felfüggesztését, miként a mentelmi jog eltörlését is. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, hogy a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő úr mentelmi jogát az Országgyűlés függessze fel. Felhívom figyelmüket, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kettőharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem ezért a tisztelt Országgyűlést, hogy felfüggeszti-e Novák Előd országgyűlési képviselő mentelmi jogát. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Novák Előd mentelmi jogát 72 igen szavazattal, 23 nem szavazat ellenében, 36 tartózkodás mellett nem függesztette föl. *(Zaj, közbeszólások.)*

(11.40)

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy Hadházy Ákos független országgyűlési képviselő mentelmi jogának felfüggesztésére irányuló indítvány érkezett *(Folyamatos zaj. - Csenget.)* 2023. május 5-én 22.Bpk.123/2023/6. számon az Egri Járásbíróságtól rágalmazás vétsége miatt indított magánvádas ügyben. Ez megvizsgálásra elnöki jogkörben átadásra került a Mentelmi Bizottságnak. A Mentelmi Bizottság H/4092. számon határozati javaslatot terjesztett elő Hadházy Ákos országgyűlési képviselő mentelmi jogával kapcsolatban. Erről az Országgyűlés vita nélkül határoz.

A határozathozatal előtt megadom a szót Hargitai Jánosnak, a bizottság elnökének, aki a bizottság javaslatát szóban is meg kívánja indokolni, összesen, elnök úr, ötperces időkeretben. Parancsoljon, öné a szó.

DR. HARGITAI JÁNOS, a Mentelmi Bizottság elnöke: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ebben az ügyben nincsen szép jogi okfejtés, a másikban én ilyeneket egyébként láttam. Ez egy kaptafa ügy, két szempontból is. Facebookon történő elkövetés, ez a mai világ tipikus elkövetési helye, és azt is mondanom kell, hogy olyan szempontból is tipikus, hogy Hadházy képviselő úrról szól megint a történet, mint már oly sokszor ebben a Házban.

Az Egri Járásbíróság azt kéri tőlünk egy átiratában, azt indítványozza egész pontosan, hogy a képviselő úr mentelmi jogát függesszük fel rágalmazás vétsége miatt. A feljelentő Pétervására polgármestere, tehát egy másik közszereplő. Hadházy képviselő úr 2023. január 23-ától 2023. március 31-éig a saját Facebook-oldalán többször megnyilvánult ennek a településnek az ügyében. Tíz ilyen sorol fel a határozati javaslatunk, a képviselő úr állít valamit, pontosabban véleményt nyilvánít, a polgármester meg ezt cáfolja. Én csak az elsőt ismertetem itt részletesebben, mert ez tipikus arra vonatkozóan, hogy a képviselő úr hogy szokott eljárni ezekben az ügyekben.

Egy videófelvételt látnak - ezt képzeljék most maguk elé -, és a képviselő úr a következőket mondja. „Ez kérem, egy kacsalábon forgó falusi szálláshely,” - ez persze idezőjelbe van téve - „amire 50 millió forint EU-s támogatást kapott Pétervására fideszes polgármestere. A jelek szerint itt tölti a betegszabadságát. Munkaidőben találtam ott a polgármestert,” - erre utal a képviselő úr - „a jakuzzis, tornyos kastélyában. Egy helyi kísérom szerint a parkolóban a szolgálati Opelja van.” A helyi kísérom is tipikus. Az 1600 éveken a törököt Bécsig is helyi kísérom, Thököly vezette fel. *(Derűltség a kormánypartok soraiban.)* Ilyenfajta helyi kísérom mindig vannak. Mondja a képviselő úr tovább: „Bár múlt kedden, délután jártam ott, szerintem nem volt munkaidőben, mert betegszabadságon van.” - Már hogy a polgármester, veti közbe, hogy ő betegszabadságon van. A képviselő úr mondja: remélem, ez nincs így, mert ha így lenne, hogy betegszabadságon van, akkor ez táppénzcsalásügy történet. S utána folytatja: 50 millió forint nagyon sok pénz, van, aki egész életében nem lát ennyit. Persze, ez a család további 58 millió forinthez is jutott.

És utána jön a bejegyzésben egy nagyszerű fordulat, és azt mondja: a luxusvillának tekinthető falusi szálláshely egyébként valóban működik szállodaként, mert a szallas.hu oldalon foglalhatóak ezek a szállások, és egyébként pozitív megnyilvánulásokat is tettek ott egykor ott járt vendégek. Folytatja tovább: a polgármester úr egyelőre nem lakik ebben a luxuszállodában, de mivel egy ilyen EU-s projekt kapcsán csak öt évig kell fenntartani a projektnek megfelelően ezt az adott objektumot, ezért ő nyilvánvalóan most már

előrevetíti, hogy majd öt év múlva befuccsol a cég, és utána ez a polgármester lakása lesz.

Ebben a tényfeltáró minőségben megy tovább minden Facebook-bejegyzés, előkerül méregdrága te-repjáró, utak felújítása, ezek az utak nem Rómába vezetnek, hanem abba az irányba, amerre ezek az objektumok létesültek. Tehát ilyen színvonalon zajlik a tényfeltárás. Tehát Zugló megválasztott képviselője sokadszor a vidéket járva megállapításokat tesz és dolgozik.

Mivel találkozok egy Mentelmi Bizottság ilyenkor? Ugye, itt egy magánvádról van szó. Két közszereplő vitázik egymással. Az egyik erős állításokat fogalmaz meg, a másik persze védekezik. Ilyen mondati is vannak, hogy: az nem baj, ha valaki gazdag, az már baj, ha fideszes polgármester is, és így gazdag, és részt vesz olyan döntésekben, amiknek ő lesz a kedvezményezettje - amit a polgármester cáfol. Európai uniós pénzekekről nyilvánvalóan az irányító hatóságok döntenek, falusi polgármesterek a közelébe nem kerülnek az egészek, de ez a képviselő urat semmilyen módon nem zavarja.

Visszatérve a döntésünkhöz - magánvád. Magánvád esetében, ha két közszereplő perlekedik, akkor a Mentelmi Bizottság azt mondja, hogy védje az Országgyűlés a saját tevékenységét, védje a képviselő úr tevékenységét, végezhesse tovább a képviselő úr az áldásos munkáját, ezért egyhangúlag úgy döntöttünk, hogy azt javasoljuk az Országgyűlésnek, mint mindig ilyen ügyben, hogy a képviselő úr mentelmi jogát az adott ügyben ne függesse fel.

ELNÖK: Köszönöm, elnök úr. Megkérdezem Hadházy Ákos képviselőt, hogy kíván-e élni a felszólalás lehetőségével. Öt perc az időkeret.

DR. HADHÁZY ÁKOS (független): Köszönöm szépen. Nagyon kérem, hogy függesszék fel a mentelmi jogomat. (*Moraj a Fidesz soraiban.*) Ennek az egészen szemtelen történetnek már annyi haszna volt, hogy tulajdonképpen egy fideszes képviselő itt a parlamentben felolvasta a tényeket, felolvasta azt, hogy egy másik fideszes polgármester... - nem volt teljesen pontos, mert nem 50 millió forintot kapott Eged István arra a kacsalábon forgó falusi szálláshelyére, hanem kapott még 15 millió forintot kerti konyhára és jakuzzira is, tehát összesen 65 millió forint. Illetve valóban nem olvasta fel, de legalább itt, a parlamentben is hadd hangozzék el, hogy a mellette lévő saját horgásztavára kapott először 50 millió forintot, és utána még 50 millió forintot egy olyan épületre, amelyben büfé és információs pont van, de ezek nem működnek, és közben a horgászto sem nyilvános, nem használható.

Úgyhogy nagyon örülök, hogy ez a parlamentben elhangzott, részben Hargitai képviselő úrtól. Ez egy nagyon szép dolog, hogy egyre fideszes képviselő is legalább részben tényeket mond el itt a Házban. Illetve én nagyon örülök, ha megy tovább a bíróságon, és ott is további tényeket tudunk meg erről az esetről.

Köszönöm szépen. Kérem, hogy függesszék fel a mentelmi jogomat. Köszönöm. (*Taps a Momentum soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Most a határozathozatal következik. Emlékeztetem önöket, hogy a bizottság úgy foglalt állást, hogy a képviselő mentelmi jogát az Országgyűlés ne függesse fel. Felhívom szíves figyelmüket, hogy a mentelmi jog felfüggesztéséhez a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata szükséges.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy felfüggeszti-e Hadházy Ákos országgyűlési képviselő mentelmi jogát. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés Hadházy Ákos mentelmi jogát 17 igen szavazattal, 140 nem szavazat ellenében, 6 tartózkodás mellett nem függesztette fel.

Tisztelt Országgyűlés! Az elfogadott napirendünknek megfelelően most a tegnapi ülésnapon elhangzott **interpellációkra adott válaszok elfogadásáról történő határozathozatalokra** kerül sor.

Varga Zoltán képviselő úr, a DK képviselője, az **I/3998.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 124 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Arra kérem önöket és a tisztelt munkatársaimat, hogy ha netalán tévedek, mert most a nagy hirdetőtábláról olvasom le a számokat, javítsanak. Köszönöm szépen.

Komjáthi Imre képviselő úr, az MSZP képviselője, az **I/4017.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem az Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 124 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

(11.50)

Z. Kárpát Dániel képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője, a Jobbik képviselője az **I/4037.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 122 igen szavazattal, 50 nem szavazat ellenében és 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Novák Előd képviselő úr, a Mi Hazánk képviselője az **I/4044.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 123 igen szavazattal, 8 nem szavazat ellenében és 2 tartózkodás mellett elfogadta.

Tordai Bence képviselő úr, a Párbeszéd képviselője az **I/4002.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 122 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében és 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Kanász-Nagy Máté képviselő úr, az LMP képviselője az **I/4036.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 123 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében és 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Gréczy Zsolt képviselő úr, a DK képviselője az **I/4032.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 124 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében és 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Lukács László György képviselő úr, a Jobbik frakcióvezetője az **I/4038.** számú interpellációjára adott választ nem fogadta el. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e a választ. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az interpellációra adott választ 123 igen szavazattal, 51 nem szavazat ellenében és 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Megköszönöm együttműködésüket, a határozathozatalok végére értünk. Most kétperces technikai szünetet tartunk.

(Szünet: 11.52 - 11.58)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: Gelencsér Attila és Z. Kárpát Dániel)

ELNÖK: Képviselőtársaim, kérem, foglalják el helyüket, hogy folytatni tudjuk munkánkat. Viták következnek. Arra kérem igen tisztelt kormánypárti és ellenzéki képviselőtársaimat, hogy aki benn maradt a teremben, az foglalja el a helyét.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az állami építési beruházások rendjéről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/3677. számon a Ház informatikai hálózatán valamennyiünk számára elérhető. Most megadom a szót Lázár János miniszter úrnak, építési és közlekedési miniszternek, a napirendi pont előterjesztőjének, aki felszólalását itt, az emelvényről fogja elmondani. Parancsoljon, miniszter úr, 30 perc az időkeret!

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter, a napirendi pont előadója: Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem ígérem, hogy a mentelmi ügyekhez fölérő és azokhoz méltó előterjesztéssel tudom szórakoztatni a Házat a mai ülésnap alkalmával. Jelentem a tisztelt Országgyűlésnek, hogy Magyarország Kormánya T/3677. számon javaslatot tesz a magyar törvényhozásnak az állami építési beruházások újraszabályozásáról, e tekintetben egy új törvény megalkotására teszünk javaslatot. Szeretném tájékoztatni az Országgyűlést röviden arról, hogy a törvény benyújtásának milyen okai vannak, illetve milyen szándék vezérli azt, milyen alapelvek mentén fogalmaztuk meg a törvényjavaslatunkat, milyen célok vezérelnek bennünket.

Ismert a képviselőtársaim számára, hogy 2022-ben, amikor Orbán Viktor kormányt alakított, akkor 1990 óta először az építés és az építészeti ügyének önálló tárca lett, amelyből nyilván következik az, hogy az építésügy területén megkíséreljük a munkánkra vonatkozó jogszabályok kapcsán a törvényhozás segítségét kérni a jogalkotási folyamatban a vonatkozó törvényes rend újragondolását kezdeményezni.

Ennek jegyében két nagy törvénycsomagot terjesztünk az Országgyűlés elé. Jelen pillanatban az állami építési beruházások megtárgyalására teszek javaslatot, és még ebben az ülészakában beterjesztem, és ősszel kérem az Országgyűlést megvitatni a magyar építészetéről szóló, teljes magyar építészeti joganyagot fölölélő törvényt illetően. Ez az a két olyan joganyag, amely majd az ehhez kapcsolódó kormányrendeletekkel, végrehajtási utasításokkal együtt újraszabja az állami építési beruházások rendjét, és Magyarországon rendet tesz, reményeim szerint, az építésügy, az építészeti ügye területén, és egy új lehetőséget nyit.

(12.00)

Ma az állami beruházások rendjéről szeretnék beszélni, amellyel kapcsolatban fölmerül az az elvi kérdés is, vajon ez egyáltalán idetartozik-e a törvényhozás elé, hiszen a kormánynak fölhatalmazása van az Alaptörvény alapján és a kormány működésére vonatkozó jogszabályok alapján, hogy a költségvetésben rábízott források az adófizetők bizalma és felhatalmazása alapján, saját jogszabályai alapján használja föl, mint ahogy ez történt az elmúlt 32 esztendőben. Számos jogszabály - elsősorban költségvetési jellegűek - keretezték az állami beruházások megvalósításának rendjét, de minden kormány 1990 óta arra törekedett, hogy az állami beruházások rendjét saját maga foglalja keretbe, és jogszabályilag saját maga rendezze.

Az első alkalom, hogy az összes magyar állami építési beruházásra vonatkozólag egy törvényjavaslattal lép a kormány a parlament elé, kéri egy törvény meghozatalát illetve annak létrehozását.

Milyen szándék vezérel bennünket? A legfontosabb szándékunk az, hogy a helyi hagyományok figyelembevételével az építészeti örökség megőrzésének céljával, az épített környezet tiszteletben tartása mellett egy, a polgári jó ízlést tükröző állami beruházási rendszer és rend jöjjön létre, amelyben elsődleges szándékunk az, hogy az előkészítés és a beruházás megvalósításának hatékonyságát jelentős mértékben növeljük.

Másrészről ennek a törvénynek szándéka az is, hogy a kiszámíthatóságot garantálja az építésben résztvevők számára, nyilvánvalóan az együttműködés szándékával. Fontos és új cél, hogy a jövő nemzedék szempontjából a jövő nemzedék számára költségvetési, pénzügyi okoknál fogva a kiszámíthatóságot akarjuk garantálni és a fenntarthatóságot akarjuk biztosítani. Itt bejön egy egészen új szempont, ami korábban nem volt a jogalkotásban ilyen egyértelműen az állami beruházásokra előíranyozva, ez pedig a fenntarthatóság és a szükséges és minimális költséggel, szükséges és minimális környezetterhelés mellett megvalósuló állami beruházáspolitikai. Alacsony környezetterhelés mellett akarunk megvalósítani állami beruházásokat, amelyben az a szándék is vezérel bennünket egy újabb szempontot adva majd a parlamenti vitához, hogy a hazai kis- és középvállalkozásokat támogassuk. Emellett természetesen fontos a szaktudás bevonása a folyamatok lebonyolításába.

Teljesen újraszabályozzuk a törvényjavaslat megalkotásával a vállalkozók hozzáférését az állami beruházásokhoz. Valójában egy teljesen új rendet és rendszert építünk ki, amelyben megalkotjuk az összeférhetlenségi szabályokat, sokkal nagyobb versenyt garantálunk, és a szakma számára a hozzáférés lehetőségét biztosítjuk új intézményi keretek létrehozásának szándékával.

A második tétel, amiről szeretnék itt beszélni, hogy milyen alapelvek mentén tesszük ezt, és milyen alapelvek vezérelnek bennünket. A legfontosabb az állami beruházásoknál, hogy azok fenntarthatóak és költséghatékonyak legyenek. Ebben kérem majd a tisztelt képviselőtársaim támogatását. A fenntarthatóság és a költséghatékony elvét szeretnék érvényesíteni az eddigieknél sokkal határozottabban.

Nagyon fontos dolog ennek tekintetében, hogy a törvény javaslatot tesz egy állami ágazati beruházási koncepció megalkotására, és létrejön egy állami építési beruházási keretprogram, amely 2035-ig felsorolja az összes tervet az állam részéről, az összes tervezett beruházást nevesíti az állam részéről szaktárcánként és minisztériumonként; hiszen minden minisztériumnak kötelezettsége lesz tíz évre egy beruházási-fejlesztési listát összeállítani, amiből a kormány beruházási listája összeáll. Ami ezen a listán nincs rajta, az nem fog tudni megvalósulni a következő tíz évben. Ezt nyomatékkal ajánlom elsősorban az egyéni képviselői mandátummal rendelkező képviselőtársaim figyelmébe.

Tehát a szakpolitikának meg kell terveznie tíz évre a kiszámíthatóság jegyében, hogy ebben az országban milyen beruházásokat tervez az adott szakterület előmozdítása érdekében. Nyilvánvalóan alapelv

az is, hogy az állami beruházási törvénynek és az állami beruházásoknak minden joganyagot tiszteletben kell tartani, ami az építészetre, településképre, önkormányzatokkal való együttműködésre vonatkozik. Az épített környezet, a zöld-infrastruktúra védelme, esztétikus kialakítása szintén alapvető kérdés, mint a felelős gazdálkodás és a legkisebb költség elve is, a résztvevők együttműködésének előirányzásával.

Azt is nagyon fontosnak gondolom, hogy a törvény alapelveként rögzíti a véleményezés jogát és kötelezettségét. Számos szakmai szervezet bevonására tesszünk a joganyagban javaslatot. A törvény garantálja a nyilvánosságot, garantálja a közösség ellenőrzési jogait is. Szeretném itt fölhívni a figyelmet arra, hogy soha ilyen bevonás a szakma részéről a szakmát illetően még nem történt meg, amikor az állami beruházások rendjéről eddig szó esett.

A törvény szándékán és alapelvein túl céljai is vannak. A célja nyilvánvaló: végrehajtható legyen, kiszámítható legyen, és ami a legfontosabb, hogy az összes állami beruházás teljes életciklusát fogja szabályozni a beruházási terv megszületésétől a beruházás előkészítése, megtervezése, kivitelezése, működtetése és fenntartása tekintetében. Erre az elmúlt 32 esztendőben még nem volt példa, hogy az állam megpróbálja a saját beruházásait egy komplett rendszerbe foglalni. Mindezt teszi az átláthatóság, nyilvánosság és az állami építési beruházásban résztvevők feladatainak egymáshoz igazításának szándéka mellett.

Most röviden szeretnék arról is beszélni, hogy gazdasági értelemben mi is indokolja, hogy az állami beruházások ekkora fókuszot kapnak. Az állami beruházásoknak az elmúlt évtizedben döntő jelentősége volt az ország építésében, de olyan vidéken élünk Európában és olyan környezetben tevékenykedünk, ahol a mindenkori állam beruházáspolitikája meghatározza egy-egy ország fejlettségét.

Nem vagyunk a szerencsés Nyugatnak abban az értelemben része, hogy nem alulról jövő, organikus kezdeményezések építettek föl intézményi struktúrákat és gyarapítottak államokat, hanem Közép-Európában az államnak mindig döntő szerepe volt az ország fejlesztésében. Történt ez így 1867 és 1914, 1920 és 1938 között, de az államszocializmus idején sem lehetett ez másképpen, mint ahogy 1990 óta is így van.

2010 óta Magyarország 28 ezer milliárd forintot fordított az ország építésére állami beruházásként. Ez az összes magyar beruházásnak a 30 százaléka. Tehát minden harmadik magyar beruházás, ami ebben az országban hozzájárult a gazdasági növekedéshez, a GDP-növekedéshez, választópolgártársaink életminőségének és életszínvonalának javításához, minden harmadik beruházás állami beruházás volt.

Tehát okkal kéri a törvényhozás vagy okkal veti föl a jogalkotás, hogy igenis, a parlamentnek ellenőrző szerepe kell legyen az állami beruházások fölött, a szabályozó szándékán túl rálátást kell biztosítani a törvényhozáson keresztül a teljes ország számára az állami beruházásokra, hiszen gigantikus összeg került

beinvestálásra Magyarországon, aminek meglett az eredménye a forrásszerkezettől függetlenül is, hiszen Magyarország elérte az Európai Unió átlagos fejlettségének 77,5 százalékát.

Zárójelet nyitva hívom föl képviselőtársaim figyelmét, hogy az intenzív parlamenti vita közepette és a színvonalas mentelmi ügyek mellett kevés fókusz jut arra kormánypárti és ellenzéki oldalon egyaránt, hogy azt a vitát lefolytassuk, vajon hogyan jutunk el az Európai Unió fejlettségi szintjének legalább 90 százalékos fokára, hiszen Csehország már ott tart. Mi 77,5 százaléknál tartunk az Európai Unió átlagfejlettségét illetően, ebben GDP-adat, vásárlóerő, életminőség, életmód, infrastruktúra, minden benne van; mi 77,5 százalékon vagyunk.

(12.10)

70-75 százalékot mindenki elért, a csehek kiugróan elérték a 90 százalékot.

A kérdés az, hogy Magyarország a következő tíz évben el tudja-e érni a 90-95 százalékot, és hogy milyen eszközeink vannak erre, az állami beruházások, az állami fejlesztések, a forrásbevonás - legyen szó akár EU-s forrásokról, hazai költségvetési, adófizetői forrásokról vagy hitelekről - hogyan tudnak ehhez hozzájárulni, milyen munkát kell ennek érdekében elvégeznünk. Nagyon fontosnak tartom a pártpolitikai csatározások közepette az erről való gondolkodást, hogy hogyan tudjuk ezt a szintet elérni, és milyen lépések megtétele kell még ehhez. Tehát az állami beruházások nagyságrendje, az ország gyarapodásához való hozzájárulása önmagában indokolja azt, hogy külön szabályt alkosson a törvényhozás.

Szeretném azt is feltüntetni a mondandómban, hogy ez a fajta politika, amit mi most itt folytatunk, egyrésztől kényszer, másrésztől pedig lehetőség. A kényszer nyilvánvalóan abból adódik, hogy sokkal rosszabb forráskörnyezetben kell végrehajtanunk a következő évben az ország fejlesztését. Ha az a célunk, hogy Magyarország Európa egyik legfejlettebb országa legyen, akkor valószínű, hogy ennek megvalósításához kevesebb és szűkösebb forrás áll most rendelkezésre, mint az elmúlt tíz esztendőben, tehát kevesebből kell többet építenünk, szűkülő forráskörnyezetben, kényszer hatására kell az állami beruházásokat folytatnunk; nemcsak azért, hogy jobb körülmények között éljenek a választóink, hanem azért is, tisztelt Országgyűlés, mert nyilvánvaló, hogy a GDP-hez, a gazdasági növekedéshez, a munkaerőpiachoz ezek az állami beruházások nagyban járulnak hozzá. Ha az állami beruházások megszűnnek a jövő évi vagy az azt követő évi költségvetésben, annak nyomát fogják látni és hatását fogják érezni a munkaerőpiacon, illetve a gazdasági növekedésben vagy akár az adóbevételekben is, a generált hatásban.

Másrésztől ez nemcsak kényszer, tehát nemcsak szabályozási kényszer van, hanem egy lehetőség is az állami beruházások szabályozása, tekintettel arra,

hogy az állami beruházások nagyságrendje befolyásolja az ország életminőségét, hatással van a környezetre és befolyásolja a vállalati szektort is. Nagyon szeretném azt aláhúzni, hogy nekünk egy nagyon fontos célkitűzésünk az állami beruházások szabályozásánál, hogy magyarok munkájából magyarok haszna legyen. Magyarok munkájából magyarok haszna legyen, és ezt oly módon kívánjuk megvalósítani, hogy a törvényjavaslatunk három szóval írható le: a törvényjavaslat egyrésztől patrióta, másrésztől szigorú, harmadrésztől pedig korszerű.

A patrióta gazdaságpolitika a törvényjavaslatban konkrétan azt fogja jelenteni, hogy az Európai Unió keretei és szabályrendszere között megpróbálunk mindent megtenni annak érdekében, hogy a magyar vállalkozások minél nagyobb mértékben férjenek hozzá az állami beruházásokhoz. Ez azonban nem azt jelenti, hogy bárki, aki magyar, megkaphat bármit; nem elég magyarnak lenni, jónak is kell lenni, ez az egyik elv, a másik elv pedig nyilvánvalóan az, hogy a magyarok munkájából magyarok haszna legyen.

Ahhoz, hogy ez megvalósuljon, én a centrálisabb irányításban, a központosított tervezésben és a központosított végrehajtásban hiszek. Ennek az elvnek adott teret és elsőbbséget a miniszterelnök, amikor létrehozta az építési és beruházási tárcát, és ennek jegyében építettünk fel a tárcánál egy beruházási képességet útépítésre, vasútépítésre, magasépítésre és mélyépítésre, ennek jegyében szüntettük meg a nemzeti infrastruktúra-fejlesztő ügynökséget, tulajdonképpen miniszterializáltuk a kiszervezett ügynökségi struktúrát, ezáltal a törvényhozáshoz, a törvényhozás ellenőrző funkciójához is jóval közelebb hoztuk mindazt, amit ezen a területen el kell végezni.

Nem titok azonban az, hogy amikor az állami beruházások új rendjével kapcsolatos jogalkotási munkát tavaly augusztusban megkezdtük, akkor egy másik dologra is szükség volt: augusztusban jutott odáig a gazdaság, hogy azonnali lépésekre volt szükség a háború, az infláció, a költségnövekmények és a külső gazdasági környezet megváltozása miatt. Az egyik lépés az állami beruházási törvény új struktúrájának kialakítása, egy szabályozási kísérlet, a másik pedig a felfüggesztések problematikája: 5000 milliárd forint értékű állami beruházást függesztettünk fel, amelynek a nagy részétől a magyar állam el fog állni most és a következő napokban. 3254 milliárdnyi beruházás van folyamatban a tárcánál 114 projektet illetően, tervezésben pedig 184 beruházás van, 203 milliárd forint összegben. Ez az, ami a háború következménye Magyarországon: 5000 milliárdnyi beruházástól kell elállni, illetve kell a beruházásokat elhalasztani, a szaktárcák számára lehetőséget biztosítani, hogy a tízéves fejlesztési tervükbe ezeket beilleszték, azoknak célszerűségét és megvalósíthatóságát felülvizsgálják.

Szeretném azt is elmondani, hogy végig kellett gondolnunk azt, hogy egyáltalán mire vonatkozzon az állami beruházások rendjéről szóló törvény. Én azt az elvet képviseltem, és ehhez sikerült megnyernem a

kormány és reményeim szerint legalább a kormánypártok támogatását, hogy minden olyan beruházásra, amelyben a költségvetési támogatás, beleértve az EU-s támogatások nagyságrendjét is, eléri vagy meghaladja az 50 százalékot, a törvény vonatkozzon, mindegy, hogy annak ki a jogosultja.

Persze vannak kivételek. Hosszú tárgyalások előzték meg ennek a törvényjavaslatnak a benyújtását. A jelenlegi magyar jogalkotási szokásoktól eltérően már a törvény koncepcióját is Magyarországon 25 szakmai szervezettel véleményeztük; ebből kimagasló volt a Kereskedelmi és Iparkamara, az Építési Vállalkozók Szövetsége, a Mérnöki Kamara és az Építész Kamara.

Az az anyag, amely most a parlament asztalára kerül a mai nap folyamán, és amelynek az általános vitája megindul, bírja a felsorolt szakmai szervezetek támogatását, egyetértését, és velem együtt ők is javasolják az Országgyűlésnek a szabályozás újraindítását vagy újakezdését. Ebből nyilván az építési vállalkozók és a Kereskedelmi és Iparkamara, a Mérnöki Kamara és az Építész Kamara tette a legtöbbet a törvény megvalósulásáért; 900 észrevételt tettek. Ez a koordináció vagy ez a koncepcionális áttekintés, a koncepció megvitatása nem váltotta ki és soha nem válthatja ki azt, hogy társadalmi vitára is bocsátottuk a törvényjavaslatot; 1000 javaslat érkezett, amelynek körülbelül a felét fogadtuk be. Ennek a jegyében a legalaposabb tájékoztató együttműködést, illetve megbeszéléseket az önkormányzati világgal folytattuk, hogy hogyan tudjuk az állami beruházási politika szempontjait az önkormányzatoknál érvényesíteni, tiszteletben tartva a demokratikus, közvetlen és direkt legitimitást.

Ötpontos kompromisszumos javaslatot tettem az érdekszövetségeknek, amely már beépült a törvényjavaslatba. Itt tulajdonképpen egy konzorciális együttműködést valósítunk meg azért, hogy az állami beruházásokkal kapcsolatos érdekegyeztető tanácsba is bevonjuk őket, hiszen nemcsak szabályozásról van szó, hanem egy új típusú szabályozásról, ahol döntő szerepet a szakmai szervezetek kapnak. Ha valaki végigtekinti ezt a törvényt, és megpróbálja megérteni a logikáját, azt látni fogja, hogy a törvény egy kerettörvény, a kerettörvény tartalommal, szakmai szabályozással való megtöltése az Állami Beruházási Érdekegyeztető Tanácsban zajlik, és Budapest főváros részvételével, az önkormányzati szövetségek, a megyei jogú városok részvételével, a kamarák részvételével, a beruházások címzettjeinek és jogosultjainak a részvételével kerülnek kialakításra azok a részletszabályok, amelyek meghatározzák majd a keret tartalommal való feltöltését.

De nemcsak hazai egyeztetés történt: az Európai Bizottság négy biztosát is megkerestem annak érdekében, hogy mondják el véleményüket. A jó hír az, hogy európai irányelvvel, európai joganyaggal nem ellentétes a javaslat, a közbeszerzési irányelvet is tiszteletben tartjuk természetesen. A rossz hír az, hogy természetesen technikai és politikai észrevételek vannak. Ezek az egyeztetések folyamatban vannak, a törvény elfogadásának időpontjáig - szeretném, ha most, a tavaszi

ülésszakban ez még megvalósulna - az Európai Bizottság számára kompromisszumos javaslatot téve szeretnénk ezeket a vitákat is érdemben lezárni.

Ha megengedik, akkor most kiemelnék néhány olyan innovációt, amely alapjaiban fogja átrajzolni az állami beruházások rendjét és rendszerét, az előbb említettem önöknek, hogy patrióta, szigorú és korszerű szellemben. Megkérdeztek tőlem a vállalkozók, hogy mégis mire számíthatnak. Két elvet mondtam mindjárt: az egyik az, hogy Magyarország úgy szeretne építkezni, mint ahogy a sváb közösségek szoktak építkezni, így sokkal svábosabb lesz az építkezés egyrésztől, másrésztől pedig az elmúlt 12 év elvéhez képest, ami a „jussón” elve volt, most a „jussón is, maradjon is” elve fog érvényesülni az állami beruházásoknál. Természetesen jutni fog a magyar vállalkozóknak, és maradni fog az államnak is a korábbi elvek pontosítása után.

Ami a legfontosabb változás, az értelemszerűen az állami beruházási keretprogram, ami egy nyilvános lista lesz, amint az előbb mondtam. A második pont az Állami Beruházási Érdekegyeztető Tanács, amely négyötödös többséggel hozza meg döntését. Ez egy abszolút szakmai szervezetekből és civilekből szervezett társaság, amely azonban a részletszabályokat, így az építési és beruházási folyamatok rendszerét vagy a tervezői szolgáltatások rendszerét, amely a műszaki paramétereket, versenyfeltételeket, tervezési előírásokat tartalmazni fogja, saját maga hozza meg. Tehát én azt gondolom, hogy egy modern demokráciában a szakmák számára az önszabályozás lehetőségét biztosítani kell, ezért szervezünk kamarákat, és ezért fogadja el az Országgyűlés rendszeresen a kamarák saját kamarai tagságukra vonatkozó szabályozási javaslatát. Rendkívül fontosnak gondolom, hogy az építésügy területén, az építkezések területén, az állami beruházások területén a szereplőknek legyen önszabályozási mozgástere, ezért jön létre az Állami Beruházási Érdekegyeztető Tanács, és ezért fogja ő a részletszabályokat megalkotni.

Ami egy komoly újítás lesz, és aminek megpróbállok minden erőmmel érvényt szerezni, az az, hogy Magyarországon a törvény hatálybalépését követően csak kiviteli terv birtokában, lefolytatott engedélyezési eljárás után lehet beruházást indítani. Az elmúlt 12 évben vagy az elmúlt 20 évben sem az önkormányzati, sem a kormányzati, sem a fideszes, sem az ellenzéki világban nem volt divat ragaszkodni ahhoz, hogy a beruházás kiviteli terv birtokában induljon meg. A sietség, a kapkodás, a társadalmi nyomás, a választásoknak való megfelelés, a pénzköltés szűkszerűsége a GDP növekedése miatt mindig rövidítette az előkészítésre, a végiggondolásra, a megfontolásra jutó időszakot, ami a legdrágább dolog.

(12.20)

Ha egy beruházás nincs végiggondolva, nincs jól megtervezve, nincs jól előkészítve, annak később a választópolgárok közössége minden tekintetben - a

használhatóság, fenntarthatóság tekintetében is - fizetni fogja az árát. Ezért ragaszkodni fogunk ahhoz, hogy csak kiviteli terv birtokában, engedélyezési eljárás lefolytatása után, tehát engedélyes kiviteli terv és árazatlan költségvetés birtokában lehet megkezdeni a közbeszerzési eljárást. Ez a mai rendszer teljes felmondását jelenti.

Nyilvánvalóan lassulni fognak a beruházások, hiszen egy beruházás megtervezéséhez, előkészítéséhez idő kell; több idő jut a végiggondolásra; be kell vonni a beruházásba már az előkészítés fázisában a későbbi működtetőt, aki üzemeltetni fogja; és az üzemeltetés, fenntarthatóság költségei meg kell hogy jelenjenek már a tervezés szakaszában. Én azt tanultam meg tízéves polgármesterség és a tizenkét éves budapesti politizálás közepette, hogy építeni nagyon könnyű, fenntartani sokkal inkább nehezebb, az utánunk jövő generációk számára az általunk megépített építmények, infrastrukturális fejlesztések fenntartása számos dilemmát és kihívást fog jelenteni.

Szeretném arról is tájékoztatni az Országgyűlést, hogy a szigorúság jegyében új közbeszerzési szempontokat fogunk érvényesíteni. Mit jelent ez? Ha a törvényt hatályba léptetjük, ha a törvényhozáson át megy, és az Európai Bizottságot meg tudom győzni a törvény irányelvekkel és jogszabályokkal való megfeleléséről, akkor be tudjuk vezetni azt az elvet a közbeszerzéseknél, hogy a magyar állami beruházásoknál egy ajánlat nem ajánlat, ami azt jelenti, hogy egy érvényes közbeszerzéshez minimum kettő érvényes ajánlatra van szükség. Ezzel megszűnik az összes egyajánlatos közbeszerzés.

Szeretném hozzátenni azt is, hogy 26 európai uniós tagállam gyakorlatát néztük meg a beruházásoknál. A 26 európai uniós tagállam közül leginkább Németországot vizsgáltuk végig, külön a tagállamokat, külön a német vasút beszerzési gyakorlatát. Alapvetően több precedenst is találtunk a kiviteli tervhez való ragaszkodáshoz, a többajánlatos közbeszerzés előírásához - nem mindenhol, hozzáteszem, körülbelül hat-hét országban írják már elő Európában, hogy egy ajánlat nem ajánlat -, és külön találtunk arra is jó néhány példát, hogy a közbeszerzési eljárások tárgyalással végződnek.

Amit én szeretnék érvényesíteni, hogy a közbeszerzések folyamán egy ajánlat nem ajánlat; a nyertes ajánlattevő nem üzleti titkot képező ajánlatát nyilvánosságra hozzuk - teljesen új rendszer Magyarországon -, tehát minden szám nyilvános és hozzáférhető lesz a konkurensok és természetesen az adófizetők részére; másrészt pedig a közbeszerzési eljárás folyamán a kiválasztásnak az érdekegyeztető tanácsban megfogalmazott szubjektív szempontjai is lesznek a mostani objektív szempontokon túl. Ma az állami beruházások elnyeréséhez vezető legerősebb út, ha valaki a legolcsóbb ajánlatot adja. Ez a jövőben kevés lesz, nem a legolcsóbb, hanem a legjobb ajánlatot kell adni.

Szerintem az is egy nagyon fontos dolog a legjobb ajánlat elbírálásánál, hogy milyen környezeti hatások,

milyen környezetszennyezés, milyen CO₂-kibocsátás, milyen szállítmányozás történik, mennyi kilométerről hozzák a munkaerőt, és ezzel mennyi károsodást okoznak. Az Európai Uniónak és fejlett EU-s tagállamoknak kifejezett irányelvei és gyakorlata van arra, hogyan lehet ezáltal a helyi vállalkozóknak segíteni. Tehát nem szeretném, ha elfogadná az Országgyűlés és a kormány azt a dogmát, hogy patrióta gazdaságpolitikát nem lehet folytatni, mert a helyi vállalkozókat nem lehet helyzetbe hozni. Ezt csinálják mindenhol Európában. Egyetlenegy magyar vállalkozást nem láttak még utat építeni Németországban, és nem szokás, hogy lengyel vállalkozás építene utat Franciaországban, aminek az az oka, hogy megtalálják az európai uniós szabályozás közepette azokat a legitim és legális szubjektív bírálati szempontokat, amelyek akár a munkaerő-mobilitással, környezetterheléssel, környezetszennyezéssel, a felhasznált anyagok újrahasznosíthatóságával, zölde szempontok beiktatásával, a helyi munkaerő alkalmazásával lehetővé teszik, hogy a helyi vállalkozók előnyben részesüljenek. Ez nem azt jelenti, hogy bármilyen ajánlatot elfogadunk majd a helyi vállalkozóktól, sokkal több feladat és felelősség jut majd a helyi vállalkozások és a magyar vállalkozások számára, sokkal több előkészítő munkát kell ebbe beleinvestálniuk, de megéri majd, mert így legitim és legális körülmények között tudjuk a „jussom és maradjon is” elvét érvényesíteni.

Szeretném azt is elmondani a tisztelt Képviselőháznak, hogy a közbeszerzési eljárások kapcsán nyilvánvalóan nagy vita lesz majd, hiszen én ragaszkodni szeretnék a szubjektív bírálati szempontok érvényesítéséhez is a későbbi viták elkerülése érdekében, és a törvény részletes szabályokat alkalmaz a bírálati szempontok, illetve a bírálati eljárás tekintetében.

Szeretném elmondani, hogy a törvény a szándékon, alapelveken, célon túl szabályozni fogja az állami építési beruházások típusait, szakaszait, erre részletes javaslatot tesz; le fogja írni az állami beruházásokban részt vevő szereplőket; javaslatot tesz az Országgyűlésnek a szabályozás keretén belül arra is, hogy tisztázza az összeférhetetlenségi szabályokat; fontosnak tartjuk a képzés és oktatás szempontjának a megjelenését; az állami építési beruházásokra való kormányzati döntéshozatal rendjét, ami egyáltalán nem szokás, az állami építési beruházásokra vonatkozó kormányzati döntéshozatal rendjét törvényben szabályozzuk le, növelve az átláthatóságot, hozzáférhetőséget, és garantálva azt, hogy minden képviselőtársunk, a törvényhozás kész és képes lehet ellenőrizni a tízéves állami beruházási programot. Fontosnak tartom azt is, hogy ennek keretében a tervező kiválasztásával, a tervezés folyamatával, a kivitelezési dokumentációval, a kivitelező kiválasztására vonatkozó eljárásrend meghatározásával, a kiviteli szerződés tartalomszerkezetének a meghatározásával is elérjük azt, hogy jobb minőségű épületek szülessenek majd, az alaposabb szabályozás, alaposabb áttekin-tés, előkészítés okán.

Itt szeretném elmondani, hogy ma a magyar építőipar méltatlan vitáknak van kitéve a költségnövekmények, az infláció és azoknak a külső társadalmi körülményeknek a változása miatt, amelyek jellemzik ma a világot, ezeket szerződésmentákkal szeretnénk rendezni. Tehát az egész folyamat le lesz szabályozva, nagyon kevés lehetőség lesz arra, hogy személyes szempontok, szubjektív döntési szempontok merüljenek fel. Gondoskodunk a minőségbiztosításról, vitarendezésről és természetesen a jogorvoslat lehetőségéről, valamint az átmeneti szabályok beillesztéséről is.

Én azt szeretném kérni a törvényhozástól, hogy annak a szándékával és lehetőségével vizsgálja meg ennek a törvénynek az elfogadását, hogy az állami beruházások megvalósításához nagy társadalmi érdek fűződik, hiszen az állam és az ország építésében döntő jelentőségűek. Értse meg a törvényhozás, hogy a kormányának az a szándéka, hogy kevesebből többet építsen. Jobban és jól szeretnénk építeni. Nyilvánvalóan ez egy kultúraváltás folyamata is, ami megváltoztatja teljes egészében a beruházási rendet, rendszert, megváltoztatja a kivitelezők szerepét, helyét, felelősségét. A magyar építőipar ennek a törvénynek a hatására, miután a magyar építőipar egyik legnagyobb, ha nem a legnagyobb megrendelője maga a magyar állam, egy teljes modernizáción, egy átalakuláson, egy versenyképességi változáson fog átesni, ki fogjuk ezt kényszeríteni, és motiválni fogjuk őket. És kultúraváltás lesz nemcsak e tekintetben, az építési vállalkozók vonalán, hanem az állam, önkormányzat és minden más közösségi beruházó és beruházás tekintetében is, ami egy civilizációs folyamat újabb állomása az állami beruházások megvalósításának 150-200 éves történetében.

Ahhoz kérem az Országgyűlés támogatását, hogy a törvény elfogadásra kerülhessen. Több frakcióval már az elmúlt időszakban egyeztetéseket lefolytattunk. Készen állok az észszerű módosító indítványok mérlegelésére, annak befogadására, azonban az alapvető célhoz - hogy egy patrióta állami beruházáspolitikát érvényesüljön, amely szigorú és átlátható, ugyanakkor korszerű, modern és az ország számára a versenyképességi feltételek javítását garantálja - ragaszkodni szeretnék. Kérem ehhez pártállástól függetlenül minden parlamenti frakció támogatását.

Köszönöm szépen elnök úrnak és a képviselőtársaimnak, hogy a felszólalást lehetővé tették. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek 15-15 perces időkeretben.

A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Szeberényi Gyula képviselő úr. Parancsoljon, öné a szó.

DR. SZEBERÉNYI GYULA TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A tisztelt Ház előtt fekvő törvényjavaslat új alapokra helyezi és egységesíti

az állami építési beruházások rendszerét. Célja az, hogy növelje a beruházások megvalósításának hatékonyságát, megfelelő jogi, szakmai és költségvetési garanciákat nyújtson a beruházások szereplői számára, ezen jogviszonyok kiszámíthatósága érdekében tovább erősítse és egységesítse az állami építési beruházások megvalósításában közreműködő állami szervezetrendszert, annak érdekében, hogy Magyarország a sikeres beruházások területén 2030-ra Európa élmezőnyébe kerüljön - fogalmazza meg a törvény általános indokolása a Ház előtt fekvő törvényjavaslat fő céljait.

Az Építési és Közlekedési Minisztériumot 2022 decemberében azért hozták létre, hogy egy kézben összpontosuljon a kormányzati és szakmai irányítás, ami a beruházások hatékonyságát, eredményességét kiemelten garantálja.

Az új állami beruházási törvény azon túl, hogy új alapokra helyezi és egységesíti a beruházások rendszerét, új lehetőségeket teremt a szakma képviselői számára, végső soron pedig új fejezetet nyit egy erősebb, az Európai Unió legfejlettebb országaihoz közelítő Magyarország megteremtésében.

(12.30)

A törvénytervezet célja, hogy a költségvetéshez igazítsa a fejlesztéseket; a „többet kevesebbért” elvet helyezze előtérbe; megakadályozza, hogy felesleges vagy fenntarthatatlan beruházások valósuljanak meg. A beruházásokat alaposabban kell tervezni és racionálisabban kell megépíteni, továbbá gazdaságilag fenntartható beruházásokat kell végrehajtani a hosszú távú energiahatékonyság és költségoptimalizálás érdekében.

Fontos kiemelni, hogy erősebb piacvédelmet tesz lehetővé, továbbá biztosítja, hogy a környezeti szempontok és a fenntarthatósági, üzemeltetési szempontok a teljes beruházási életciklus során érvényesüljenek. A „kétszer mérj, egyszer vágj” elv mentén tervezettebb és kontrolláltabb módon szabályozza a beruházásokat; kiszámíthatóbbá teszi a piaci viszonyokat, és hosszú távon megtérülést biztosít az ágazat szereplőinek is. Ezek mellett az építési beruházásoknál kiemelt figyelmet kell fordítani a klímacelok érvényesítésére, a magas minőségre, a költséghatékonyságra és az építőipar volumenére is.

Az állami építési beruházások két típusa az állami magasépítési beruházás és a sajátos építményszerű megvalósítására irányuló beruházás. A beruházásokra vonatkozó eljárási szabályokat típusonként állapítja meg, egyfelől részletesen rögzíti az állami magasépítési beruházásokra vonatkozó szabályokat, másfelől a sajátos építményszerű megvalósításokra vonatkozó speciális rendelkezéseket külön fejezetben szabályozza.

Az állami építési beruházás két szakaszát, az előkészítési és a megvalósítási szakaszt határolja el, továbbá megállapítja, hogy pontosan milyen tevékenységek tartoznak az egyes szakaszokhoz. A miniszter az

állami építési beruházásokhoz kapcsolódó költségek és a beépítésre kerülő építési termékek nyomon kövétele és átláthatóvá tétele érdekében nyilvánosan hozzáférhető költséginformációs és termék műszaki információs rendszert működtet.

A törvényjavaslat rendelkezik az állami építési beruházás megvalósításához szükséges ingatlan biztosításának a lehetőségeiről. Az állami építési beruházások figyelemmel kísérése céljából - tanácsadó testületként - monitoringbizottságokat kell létrehozni. A monitoringbizottságok elnökei a szakminiszterek, mellettük a miniszter minden egyes esetben társelnöki pozíciót tölt be.

A rendelkezés időlegesen biztosítja a minisztérium tulajdonosjog-gyakorlását az állami építési beruházás megvalósítása érdekében. Az önkormányzat tulajdonhoz való jogát a rendelkezés nem sérti. A minisztérium az állami építési beruházás megkezdésére vonatkozó megállapodásban rögzített naptól - a tulajdonos erre irányuló kifejezett és önkéntes hozzájárulása esetén, a beruházás céljának elérése érdekében - kizárólagosan gyakorolja az állami építési beruházás megvalósításához szükséges, a megállapodásban megjelölt ingatlan felett az építetői tulajdonosi jog-gyakorlásra vonatkozó jogot.

A ingatlan-nyilvántartásba újfajta jogként bejegyezhető jog magában foglalja a polgári törvénykönyvben meghatározott tulajdonosi jogokat azzal, hogy az érintett dolgot elidegeníteni vagy megterhelni nem jogosult. E jog az állami építési beruházással érintett építmény munkaterületének a kivitelező által a minisztérium részére történő átadásáig, de legfeljebb a megállapodásban rögzített időre illeti meg a minisztert.

Az állami tulajdonban álló ingatlanon megvalósítandó beruházás esetén a minisztérium tulajdonosjog-gyakorlása a beruházás keretében létrejött építmény műszaki átadás-átvételének lebonyolítását követően a törvény erejénél fogva megszűnik, és a megvalósított beruházást átadja az új, kijelölt tulajdonosjog-gyakorlónak. Ez egy új jogintézmény, amely nem ismeretlen Magyarországon jogtörténetében. Német mintára az 1920-as években alkalmazták, és most ismét bevezetik, hozzáigazítva a mai követelményekhez.

A gyakorlatban és az üzleti életben gyakran felmerül, hogy szükség lenne olyan jogra, amely tartósan elkülöníti egymástól a felépítmény tulajdonosát a telek tulajdonosától, akár úgy is, hogy az nem az ingatlan egészére, hanem csak egy részére vonatkozik. Önmagában nem kell hozzá épület, mivel aki megszerzi ezt a jogot, jogosult lesz arra, hogy épületet, építményt vagy műtárgyat hozzon létre. Ez egy dologi típusú jog, azaz több mint egy kötelmi jog, egy bérleti szerződés. Forgalmképes, amelyet az építményjog birtokosa átruházhat, zálogjoggal terhelhet. Ehhez leginkább a hasznélvezeti jog hasonlít, azzal a különbséggel, hogy az építményjog nem adott személyhez kötődik. Határozott időre, maximum 50 évre köthető, miközben korlátozható több szempontból is, tehát nagy szabadságot

ad a feleknek, hogy milyen megállapodást kötnek. Alkalmas lehet multifunkcionális területekre, amelyek alapesetben forgalomképtelenek.

Az állami építési beruházások érdekegyeztető fórumaként létrehozzák az állami beruházási érdekegyeztető tanácsot, megállapítják annak tagjait és feladatait. A tanács munkájába a szakmai érdekképviseleti szervezeteket minden eddigénél jobban bevonják a jövőben, és minden eddigénél közelebb kerülnek a szakmájukat meghatározó részletszabályok jogalkotási folyamatához.

A tanács az állami beruházások javaslattevő, véleményező, szakmai érdekegyeztető fóruma, melyet 20 szakmai szervezet alkot és négyötödös többséggel hozza döntéseit. Kiemelt feladata többek közt az építési beruházási folyamatok rendszerének és a tervezői szolgáltatások rendszerének kidolgozása, a költség-növekmény, a műszaki egyenértékűség szabályrendszerének meghatározása, szerződésminiták készítése, a vállalkozók értékelési rendszerének kialakítása, illetve javaslattevő a közbeszerzések kiválasztási szempontjaira és azok értékelési rendszerére annak érdekében, hogy a zöldszempontok és a magas hozzáadott értékek elvárásai érvényesülni tudjanak.

Tisztelt Országgyűlés! Fontos szabály továbbá, hogy az állami építési beruházások esetében a kivitelező kiválasztására irányuló közbeszerzési eljárás kizárólag a végleges építési engedélyen alapuló, az építető által jóváhagyott kivitelezési dokumentáció rendelkezésre állása esetén indítható meg.

A tételes árazatlan költségvetés és a nyertes árazott költségvetés nyilvános. A kivitelező kiválasztására irányuló közbeszerzési eljárás kizárólag a végleges építési létesítési engedélyen alapuló, az építető által jóváhagyott - tételes árazatlan költségvetést is tartalmazó - kivitelezési dokumentáció rendelkezésre állása esetén indítható meg. A nyertes ajánlattevő által benyújtott ajánlat üzleti titkot nem érintő részét, beleértve az árazott tételes költségvetést, az ajánlatkérő nyilvánosságra hozza.

A törvénytervezet környezetvédelmi szempontokat is érvényre juttat. A kivitelező kiválasztására irányuló közbeszerzési eljárásban az ajánlatok értékelésekor többek között előnyt jelent az építési-bontási hulladék és az építőipari csomagolóanyag elkülönített gyűjtése, a felhasznált, újrahasználatra előkészített vagy az újrafeldolgozott hulladékból származó alapanyag aránya, a karbonlábnyom-számítási módszer alapján a minél alacsonyabb összesített szén-dioxid-kibocsátás. Biztosítja a verseny érvényesülését is, mert eredménytelen az eljárás, amennyiben az ajánlattételi határidőben nem nyújtottak be legalább két ajánlatot. Nincs eredmény, ha az ajánlatok lényegesen meghaladják a becsült értéket; ebben az esetben a minisztérium nem hirdet eredményt.

A beruházások után az építető egy ötfokozatú skála alkalmazásával objektív és arányosítható értékelési rendszer alapján értékeli a tervezőt és a kivitelezőt, mely értékeléseket a jövőben a kiválasztás során fel lehet használni.

A törvényjavaslat részletesen meghatározza az állami építési beruházás előkészítésében és megvalósításában részt vevőkre vonatkozó összeférhetlenségi szabályokat is. Az állami építési beruházás előkészítésében és megvalósításában részt vevők - a minisztériummal munkavégzésre irányuló jogviszonyban álló személyek kivételével - egymástól függetlenek, egymással sem munkavégzésre irányuló, sem egyéb, a feladataik részrehajlásmentes elvégzését érintő vagy befolyásoló jogviszonyban, sem közös tulajdonosi, sem kapcsolt vállalkozási viszonyban nem állhatnak. A beruházások kapcsán az összeférhetlenséget a minisztérium mintavételi eljárás alapján és bejelentésre is ellenőrizni fogja.

Tisztelt Képviselőtársak! Az előttünk fekvő törvényjavaslat az elmúlt időszak tapasztalatait és a nemzetközi gyakorlatot megismerve, azokat felhasználva alakítja át, egységesíti és új alapokra helyezi az állami építési beruházások rendszerét. Eleget tesz a jogalkotó mindenkori feladatának, reagál a reálfolyamatokra; ha azok valamilyen társadalmi érdeket veszélyeztetnek, akkor a maga eszközével, jogszabálymódosítással, beavatkozik. Növeli az állami építési beruházások megvalósításának hatékonyságát, megfelelő jogi, szakmai és költségvetési garanciákat nyújt a beruházások szereplői számára.

Mindezek miatt kérem, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony, aki felszólalását itt az emelvényen fogja elmondani. Megvárom, míg képviselő asszony felfárad az emelvényre. *(Megtörténik.)* Köszönöm szépen. Képviselő asszony, öné a szó, parancsoljon!

(12.40)

GY. NÉMETH ERZSÉBET, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A javaslat újraszabályozza az állami építési beruházások teljes életciklusát az előkészítéstől a tervezésen és kivitelezésen át az üzemeltetésig, fenntartásig, különös figyelemmel a költséghatékonyság és az értékszemlélet haszonelvére. Egy normális országban, ahol megbízhatóan működik a társadalmi és intézményi kontroll a kormány felett, a hatalommegosztás törvényekkel garantált és az állam szereplői nem játsszák ki kreatív jogértelmezéssel, ott lehetne ennek a törvényjavaslatnak értelme. De a mai Magyarországon nincs.

A kormány javaslata kizárólag arról szól, hogy hogyan lehetne még inkább központosítani és az arra érdemes NER-es cégekhez terelni azokat a beruházásokat, amelyek eddig úgymond megúszták, hogy Mészáros Lőrinchez, a miniszterelnök vejéhez, kötélbarátjához vagy a külügyminisztert jachtotató

hatalmasságokhoz kerüljenek. A kormány ugyanis bármilyen beruházást mentesíthet a szabályok betartása alól a javaslat szerint. És ha ez nem lenne elég, a miniszter is megállapíthat bármilyen mentesülést bármely beruházás esetén a törvényi szabályok alól, ami így értelmetlenné teszi a törvényt.

Súlyos támadás ez a törvényjavaslat az önkormányzatok ellen is, hiszen azok hatáskörét is bármikor kiüresítheti a kormány. Bármikor felülírhatná a helyi szabályokat a nemzetgazdasági szempontból kiemelt beruházások megvalósítására.

A javaslat egyik legvitatottabb pontja, hogy az új törvény az Építési és Közlekedési Minisztérium kizárólagos feladatkörébe utalná az állami és önkormányzati beruházásokat, amennyiben azok összértékének legalább fele állami forrásból vagy európai uniós támogatásból származik. Kérdezem tehát a tisztelt kormányparti képviselők többségét, mégis milyen forrásból végeznének beruházásokat a már 13 éve módszeresen kivézetetett helyi önkormányzatok. Az elmúlt években az önkormányzatok ellen irányuló tudatos kormányzati politika eredményeként ugyanis mára csak néhány olyan önkormányzat van, amelyik rendelkezik annyi önálló forrással, hogy 50 százalék feletti részben biztosítson önerőt egy-egy projekt megvalósításához. Ezek nyilván a fideszes többségű települések. Bár ahogy hallom, már van jó néhány olyan fideszes vezetésű település, ahol közel sem ilyen rózsás a helyzet. Ez a lépés amellet, hogy jelentős minisztériumi túlsúlyt biztosítana a felügyelet tekintetében, a gyakorlatban azt jelentené, hogy az önkormányzati beruházások többsége a minisztériumhoz kerülne.

A javasolt módosítással kapcsolatban a magyar önkormányzati rendszer számos szereplője és szakmai szervezete fogalmazott meg éles kritikát. A TÖOSZ - amely önkormányzati szövetség nem választható ellenzékiiséggel - részéről is indokolatlannak tartják, hogy gyakorlatilag megszűnnének az önkormányzati építési beruházások, mivel nincs, és az önkormányzatok forráshiányos anyagi helyzete miatt nem is várható, hogy lesz olyan önkormányzati építési beruházás ma Magyarországon, ahol a beruházás becsült értékének 50 százalékát ne haladná meg a felhasznált központi költségvetési vagy nem közvetlen európai forrás. Egyetértünk velük, mármint a TÖOSZ-szal abban, hogy a törvényjavaslat vonatkozó rendelkezése a helyi önkormányzatok esetében tartalmazza egy olyan értékhatárt, a település nagyságától függően, amely esetén az önkormányzati beruházás nem esik a törvény hatálya alá.

A törvényjavaslat szövegéből és annak indoklásából sem derül ki, hogy a törvényjavaslat hatálya milyen okból került kiterjesztésre a helyi önkormányzatokra. Az Alaptörvény 32. cikkelyének (1) bekezdése szerint - idézem -: „a helyi önkormányzat a helyi közügyek intézése körében törvény keretei között gyakorolja az önkormányzati tulajdon tekintetében a tulajdonost megillető jogokat”. A törvényjavaslat 12. §-a

kifejezetten rendelkezik az önkormányzat tulajdonjogának korlátozásáról. Nyilván egyértelmű, hogy a helyi önkormányzat a tulajdonosi jogokat törvényadta keretek között gyakorolhatja, de a DK-s álláspont szerint a törvényjavaslat a hatályos szabályozáshoz képest is tovább rombolja az önkormányzatiság lényegét. Miniszter úr expozéjában az egyik fontos feltételnek nevezte a helyi hagyományok megőrzését. Azt gondolom, hogy ez a törvényjavaslat ezzel teljes mértékben szembemegy.

További probléma, hogy a pályázati rendszerben nincsenek beruházási tervek előre, nem tudható, hogy mely tervek nyernek. Források nélkül a helyi önkormányzatok nem tudnak beruházást előkészíteni.

A közpénzek hatékony és átlátható elköltségéért küzdő szervezetek szerint is probléma, hogy összesen nyolc nap állt rendelkezésre az észrevételek megküldésére. Az uniós nyomásra bevezetett társadalmi egyeztetéseknek ugyan eddig különösebb eredménye nem volt, lévén a társadalmi javaslatokat különösebb indoklás nélkül söpörte le a kormány az asztalról. Érdemes lett volna például néhány dolgot esettanulmányként feldolgozni, olyan nagy állami beruházásokat, ahol a közpénzekkel való hatékony, átlátható gazdálkodás kritériuma sérült, és részletekbe menően feltárni ennek okait, ezzel támogatni a jogszabályalkotást.

Szintén probléma, hogy a jelen törvényjavaslat társadalmi egyeztetése nem az építési törvény módosításával egyszerre zajlik le, hiszen a két jogszabály jelentős mértékben hat egymásra, sőt esetenként párhuzamos definíciókat is alkalmaznak. Az elmúlt évek tapasztalatai alapján jó lett volna megfontolni, hogy ne épüljön kihasználatlan, fenntarthatatlan, a tervezett költségvetést jóval meghaladó vagy félkész maradó állami beruházás. A rossz példák számosak: a félkész Biodóm, a Sorsok Háza, a Fertő tavi beruházás, a folyamatos állami támogatásból fenntartott stadionok, a Pénzügyminisztérium épülete, ahol négy évvel a beruházás megkezdése után végeztek csak hatáselemzést, a jelentősen dráguló Opera-felújítás, a Liget-projekt vagy a soha véget nem érő Sámándob-ügy, a milánói Expo-pavilon hazai felállítása. Az ügyeket a túltámogatás köti össze, a fideszes politikai és fideszes erős érdekcsoportok a társadalmi költségek ellenére lobbiztak ki újabb és újabb forrásokat a beruházásra, és nem volt olyan igazolási pont, ahol a nyilvánosság előtt el kellett volna számolni a beruházás indokoltságával, szükségességével és az állami támogatást kapó fejlesztési terveknek való megfeleléssel. Az állam ehhez döntő többségében szemet hunyva asszisztált, amikor a beruházások újabb és újabb kiegészítő finanszírozást kértek.

Ennél is vérlázítóbb azonban, amikor a nagy lobbierőt képviselő hatalmi csoportok lényegében biankófelhatalmazást kapnak egy nagy támogatási összeg fejlesztési célú elköltségére, minekutána átgondolatlan, luxusszámba menő fejlesztésekre ezt az utolsó fillérig elköltötték. Jó példák erre a Magyar Művészeti

Akadémia exkluzív építkezései vagy a borkatedrálisal, golfpályával és hotellel folyamatosan bővülő Lakiteleki Népfőiskola komplexuma. Ezekre a helyzetre azonban nem a közberuházások központi lebonyolítása a megoldás, hanem az, hogy egy beruházás csak akkor juthasson állami támogatáshoz, ha bizonyos nyilvános igazolási pontokon átmegy, ismert a társadalmi indokoltága, és kimutatásra kerül, hogy a társadalmi hasznossága meghaladja a bekerülési költségeit, véleményt kap az érintettektől és az érintett önkormányzatoktól, összhangban a települési és térségi tervekkel.

Tisztelt Ház! A beruházások egyedi támogatásának és kiemelésének megmaradó gyakorlatával a javaslat fenntartja azt a jelenlegi helyzetet, amiben nyilvános igazolás kényszere nélkül lehet előnyben részesíteni kormányzati hátszelet élvező beruházásokat a hagyományos ágazati szakpolitikai célokhoz kapcsolódó támogatási programokkal szemben. Nincs olyan eleme a jogszabálynak, amely bővítené a civilek és állampolgárok mozgásterét az állam által meghatározott beruházások vonatkozásában. Az állami beruházások rendjéről szóló törvényjavaslat sajnos épp a valódi állami építési beruházásokat nem szabályozza a törvényi kivételek és nemzetgazdaságilag kiemelt beruházások érintetlenül hagyása miatt, ellenben állami építési beruházásként definiál olyan beruházásokat, ahol semmilyen hozzáadott értéke nincs a központosításnak a minisztérium közbeékelése révén.

A törvény hatálya a jelenlegi definíció alapján kiterjed minden olyan beruházásra, amelynek értéke már átlépi az említett nemzeti közbeszerzési értékhatárt, és 50 százalékban vagy központi költségvetésből vagy uniós forrásból valósul meg. Tehát ebbe beletartozhat az is, ha egy önkormányzat bölcsődét épít a helyreállítási és ellenálló-képességi eszközökből, és az is, ha egy magáncég turisztikai vagy más gazdasági beruházást valósít meg állami támogatásból.

(12.50)

Kivételnek számítanak viszont a valóban nagyszabású állami beruházások, amelyekről külön törvény szól - ez a jelenlegi gyakorlatban lényegében bármi lehet -, nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségűek, vagy amelyeket a közérdekű vagyongazdálkodó alapítványba kiszervezett intézmények hajtanak végre. Ne felejtsük, több ezer ilyen ingatlan került ilyen tulajdonformába az elmúlt években. Így az új eljárásrend és ellenőrzési szabályok nem vonatkoznának a Budapest-Belgrád vasútvonalra, Paks II.-re, a Liget-projektre, a budapesti atlétikai stadionra, a déli körvasútsor bővítésére és a gödi vagy debreceni akkumulátorgyárra, valamint az ezekhez kapcsolódó közberuházásokra, a Fertő tavi beruházásokra és sok más, egyértelműen a magyar állam elképzeléseit tükröző beruházásra.

A fenti definíció és a törvény meghatározott hatálya a törvényjavaslat más pontjait is életszerűtlenné, problémássá teszi. A nem kifejezetten állami

megrendelésre születő beruházásoknál adott esetben csak a költségbecslés és a források rendelkezésre állása után derülne ki, hogy vonatkozik-e egyáltalán a törvény hatálya a beruházásra. Amennyiben viszont a törvény hatálya alá tartozik, akkor előzetesen szerepelnie kellett volna a szakpolitikai ágazati koncepciókban és keretprogramban, ami így körköröséget okozna a rendszerben. Továbbá például az uniós forrásból megvalósuló önkormányzati projekteknél egy minisztériumi konzorciumi partner jelentősen megnehezítené a hatékony döntéshozatalt és adminisztrációt, valamint nem lenne világos, ki a támogatási szerződés végső kedvezményezettje.

Miniszter úr exozójában arról beszélt, hogy hatékonyra teszi ez a törvényjavaslat majd az állami és - természetesen hozzá én - így akkor az oda bekerülő önkormányzati beruházásokat is. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Ház! Erre van egy nagyon jó konkrét példám. Budapest XVII. kerületében még az előző önkormányzati ciklusban csatornaépítést terveztek. Fideszes volt a kerületi önkormányzat, fideszes volt a fővárosi vezetés, fideszes a kormány. A Nemzeti Fejlesztési Iroda a közbeszerzést és annak kiírását éveig húzta, majd a legvégén visszamondta ezt a közbeszerzést, így elveszett az az uniós forrás, amiből például a XVII. kerületben ezt a csatornaberuházást el lehetett volna végezni. Önök ezt a módszert már házon belül kipróbálták - nem működött. A Nemzeti Fejlesztési Irodát megszüntették, beolvadt a miniszter úr minisztériumába, és most mégis egyre több ilyen önkormányzati beruházásra kívánják kiterjeszteni ezt a gyakorlatot.

Hasonlóan kiforratlannak tartjuk a törvény tulajdonosjog-gyakorlásról szóló részét, amely lehetőséget biztosít, hogy a minisztériumhoz kerüljenek a tulajdonosi jogok, viszont nem tisztázza, hogy mi történik a támogatási szerződésekkel. Például a jogutód minisztérium egyébként nem lehetett volna pályázó entitás, viszont építettként ő lenne a támogatás felhasználója. Milyen módon és milyen elszámolással épül majd be a beruházás költségeibe a nem központi költségvetésből vagy uniós forrásból származó forrás, vagy éppen mi történik azokkal a felújítástípusú beruházásokkal, ahol közben üzemeltetni is kellene az adott intézményt? A fentieket kiegészítendő: valóban állami megrendelésre történő beruházások ne mentesüljenek a törvény hatálya alól, hiszen ezzel pont az átláthatóságot és kiszámíthatóságot ásná alá ez a törvény!

A nemzetgazdaságilag kiemelt jelentőségű beruházások jogállásának használata az utóbbi években teljesen elszabadult. A kormány minden kontroll nélkül rendelhet ilyen státuszt egyes beruházásokhoz, és írhat felül ezzel más rendeleteket, illetve helyi építési szabályzatokat. Nem véletlen, hogy rengeteg botrány és társadalmi konfliktus kötődik ehhez a kategóriához.

Tisztelt Ház! Már beszéltem arról, hogy ez a javaslat mélyen sérti a helyi önkormányzatok autonómiáját, és ez alkotmányossági kérdéseket is felvet.

3150 település és a megyék esetén a változó feltételek közepette egy központi szerv még a tervdokumentáció ismeretében sem képes 15 évre előre egy országos lefedettségű keretprogramba gyűjteni ezeket a beruházásokat.

És most egy kicsit szeretnék gyorsítani, mert mindjárt lejár az időm. Miniszter úr a fenntarthatóságot nagyon fontosnak nevezte, ehhez képest nincs környezetvédelmi szempontokat érvényesítő tagja ennek a bizonyos érdekegyeztető tanácsnak. A projektszervezetnek ez azért is lenne fontos, mert a gödi, a debreceni vagy a győri akkumulátorgyárak olyan példák, amik pontosan jelzik, hogy ennek a kormánynak nem fontos a klíma- és környezetvédelem, a biztonságos ivóvíz és a tiszta levegő.

Mindezek alapján a Demokratikus Koalíció frakciója nem támogatja és elutasítja ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Nacsa Lőrinc képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Ha ez időkeretes vita lett volna, adtam volna egy pár másodpercet Gy. Németh Erzsébetnek, mert Dobrev Klára és árnyékkormányja nem hangzott el, az ilyen kötelező elem a DK-s felszólalásokban. *(Gy. Németh Erzsébet: Majd hozzászólásban elmondom, el ne felejtsem! Köszönöm, hogy szólt.)* Ez még sajnos kimaradt. Szívesen adtam volna erre időt.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Miniszter Úr! Meghallgathattuk DK-s képviselőtársamtól azt a Magyarországot és a magyar építőipart végtelenségig lenéző felszólalást, ami, azt gondolom, hogy nem segít ennek a törvénynek a helyzetén sem, sem azokon a közös ügyeken, amelyeket itt az Országgyűlésben meg kellene tárgyalnunk, hiszen úgy kezdte ezt a felszólalását, hogy ez még egy jó törvény is lehetne, máshol, hogy nem Magyarországon, mert Magyarország ilyen rossz, Magyarországon rosszul működnek a dolgok. Volt egy ilyen másfél perces magyarországi szidalmazás a képviselő asszony felszólalásában.

Képviselő asszony, szeretném a figyelmébe ajánlani, hogy április 19-én benyújtották ezt a törvényt. Tehát az, hogy nem volt elég idő átolvasni, nem volt elég idő megérteni, hogy mit jelent a tulajdonos meg az építettként, tulajdonosi jogkör, és így tovább - azt gondolom, hogy április 19-e óta igazán lett volna erre lehetőség.

Tehát mi azt gondoljuk, hogy ez a törvény, ahogy miniszter úr fogalmazott, egy kerettörvény. Itt fontosak, hogy mik lesznek majd a végrehajtási rendeletek és mik lesznek azok a kormányrendeletek, miniszteri rendeletek, amelyek ezt a keretet tartalommal töltik föl, hiszen ha ezt a törvényt az Országgyűlés elfogadja,

akkor ez a keretrendszer nemcsak egy nagy lehetőség, de egy nagy felelősség is a minisztérium számára, hogy milyen tartalommal tölti meg, hogyan lesznek a végrehajtási rendeletek megalkotva. De így is az mondható a keretrendszerre, hogy ez egy jelentős mérföldkő a hazai állami építési beruházások történetében, ugyanis új alapokra helyezi és egységesíti az állami beruházások rendszerét.

A törvényjavaslat célja, hogy növelje az állami építési beruházások megvalósításának hatékonyságát, miközben megfelelő jogi, szakmai és költségvetési garanciákat nyújt a beruházások szereplőinek ezen jogviszonyok kiszámíthatósága érdekében.

A javaslat újraszabályozza az állami építési beruházások teljes életciklusát, előkészítéstől, tervezésen, kivitelezésen át üzemeltetésig és fenntartásig, különös figyelemmel a költséghatékonyság és az érték-hazon szemlélet elvére.

Fontos megjegyezni, tisztelt képviselőtársaim, hogy a törvényjavaslat benyújtását széles körű szakmai egyeztetés előzte meg, valamint az uniós tagállamok állami beruházási gyakorlatainak hosszas és alapos vizsgálata. Az Építési és Közlekedési Minisztérium 2022 augusztusa óta a koncepció kialakításával kapcsolatban 25 szervezet véleményét kérte ki, és nagyságrendileg 900 darab javaslat érkezett be. Továbbá egyébként, ahogy jeleztem, minden érdeklődő számára hozzáférhető és megismerhető volt a javaslat, hiszen április 19-én, több mint egy hónappal ez előtt került benyújtásra az Országgyűléshez, azóta az Országgyűlés honlapján is ezt a verziót, amit tárgyalunk, mindenki megnézhet, tanulmányozhatta, megérthette, és akár álláspontot is fogalmazhatott meg vele kapcsolatban.

Mindezek figyelembevételével egyértelműen kijelenthető, hogy az új magyar beruházástörvényjavaslat követi az uniós gyakorlatot és érvényesíti a körforgásos gazdaság feltételeit, a CO₂-kibocsátás-csökkentési normákat, valamint a minősített beszállítói jegyzék kérdését.

Itt megállnék egy pillanatra. Képviselő asszony az önkormányzatokról elég sokat beszélt. Nekem feltűnő volt, hogy Budapest volt főpolgármester-helyettese a budapesti beruházásokat támadja. Az Operaházat illetve kritikával, a Biodómot, a Liget-projektet, a Pénzügyminisztériumot, az atlétikai világbajnokság helyszínét. Tehát budapesti főpolgármester-helyettesként az Opera felújítását támadja valaki, kulturális főpolgármester-helyettesként, külön kis szint adva ehhez a történethez. *(Gy. Németh Erzsébet: Drága lesz, az a probléma, képviselő úr, drága lesz!)*

A képviselő asszonynak is jelezném, hogy az önkormányzati költségvetés az államháztartás része. Ne azt mondja, hogy itt van az állami beruházás és a belekerülő önkormányzatok. Hát, az önkormányzati költségvetés az államháztartás része, tisztelt képviselő asszony. Egy nagy ernyő az állam. Nem kormányt mondott a miniszter úr, hanem államot, tisztelt képviselő asszony, nagyon fontos különbség.

(Az elnöki széket dr. Oláh Lajos, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Emlékszik-e, 2011-ben hogyan konszolidáltuk az önkormányzatokat 1400 milliárd forintnyi adósságtól? Hogy is jöhetett össze ez az 1400 milliárd forintnyi adósság, tisztelt képviselő asszony? Mert ön feltűnően sok időt szentelt a felszólalásából arra - és még az árnyékkormányra sem maradt ideje -, hogy az önkormányzatok finanszírozásával és az önkormányzatok beruházási képességével foglalkozzon.

2010 előtt önök egy dolgot csináltak: folyamatosan növelték az önkormányzatok feladatait, miközben folyamatosan csökkentették a finanszírozását.

(13.00)

Azért jött össze 1400 milliárd forintnyi adósság a magyarországi önkormányzatoknál, mert önök rákényszerítették arra, hogy működési célú hiteleket vegyenek fel az önkormányzatok *(Vajda Zoltán és Szabó Sándor közbeszól.)*; nem beruházások, nem épült semmi abból, hanem működési célú, merthogy kifizessék az alapszolgáltatásokat. Mert önök mit csináltak? Az állam adott át feladatokat az önkormányzatoknak, csak finanszírozást elfelejtett hozzá biztosítani, ezért kellett az önkormányzatokat kihúzni abból az adósságcsapdából közel 1400 milliárd forint értékben. Ha valami sok pénzt visz el, képviselő asszony, akkor ez biztos, hogy az, mert önök ezt tették az önkormányzatokkal.

Most, ha megnézi a tisztelt képviselő asszony, az önkormányzatoknak az elmúlt 12 évben igenis lehetőségük volt arra, hogy beruházásokat indítsanak saját forrásból, uniós támogatásból, állami forrásból, közös beruházásként az önkormányzat nyújtott valamennyit, egy beruházó egy ipari parkba jött, és épített egy üzemet, és így tovább, mert fejlesztések történtek, tisztelt képviselő asszony. Ezért azt mondani, hogy az önkormányzatoknak semmilyen lehetőségük nem volt ezeknek a beruházásoknak a végrehajtására, az természetesen nem igaz.

Külön bájos, hiszen önöknek, baloldali budapesti városvezetésnek európai uniós pecsétes papírjuk van arról, hogy önökhöz kötődik minden idők legkorruptabb magyar beruházása, a 4-es metró ügye. Európai uniós, színes, szagos, pecsétes bizonyítványuk van arról, hogy minden idők legkorruptabb magyarországi beruházása a baloldali városvezetéshez kötődik, a 4-es metró ügye. Ilyen múlttal sajnos nem tudunk kioktatást elfogadni, tisztelt képviselő asszony, főleg akkor nem, amikor úgy kezd a felszólalását, hogy ez a törvény még jó is lehetne, ha nem Magyarországon nyújtanak be. Hát, Magyarországot szeretnénk felemelni, tisztelt képviselő asszony, Magyarországon szeretnénk olyan beruházásokat megvalósítani, amelyek a Magyarországon élő emberek érdekét szolgálják, ami a magyar gazdaság érdekét szolgálja, ami nem ronda, csúnya és tájidegen valahol, és ami igenis

azt szolgálja, hogy a következő években az európai uniós felzárkózást felgyorsíthassuk, hiszen az elmúlt években is láttuk, hogy öles léptekkel haladtunk előre.

A szakmai érdekegyeztetésről már beszéltem, hogy milyen egyeztetés előzte meg a törvényjavaslat benyújtását, és hogy már egy hónapja olvasható az Országgyűlés honlapján, ezáltal mindenki megtekinthette és nézhette, de a mostani javaslat tartalmazza az Állami Beruházási Érdekegyeztető Tanács létrehozását, mint az állami építési beruházások érdekegyeztető fórumát. A tanács létrehozásával a szakmai érdekképviselői szervezetek minden eddiginél jobban bevonásra kerülnek a jövőben, és minden eddiginél közelebb kerülnek a szakmájukat meghatározó részletszabályok jogalkotási folyamatához. Érdekes módon erről egy mondatot nem beszélt a tisztelt képviselő asszony, hogy milyen érdekegyeztető fórum indult, és hogyan tudnak a szakmájukban dolgozók majd belefolyani a döntéshozatalba.

Az Állami Beruházási Érdekegyeztető Tanács az állami beruházások javaslattevő, véleményező szakmai érdekegyeztető fóruma, melyet húsz szakmai szervezet alkot, és négyötödös többséggel hozza a döntéseit. A törvényjavaslat alapján létrejön az „Állami beruházási keretprogram 2030” is, a törvényjavaslat alapján elfogadandó első állami építési beruházási keretprogram, mely szakpolitikai ágazati koncepciókra s ágazati beruházási tervekre épül, a 2035. december 31. napjáig tartó programvállalási időszokról szól.

Külön érdekes volt, amikor a képviselő asszony azt vetette a szemünkre, hogy az önkormányzatok és a szereplők számára nincsenek konkrét pályázati tervek beleírva a törvénybe, s honnan fogják tudni, hogy mit fognak a következő években fejleszteni, mit fognak a következő években építeni, milyen beruházásokra lesz lehetőség. A pályázat, tisztelt képviselő asszony, hogy mire és mennyi forrás lesz, nem ennek a törvényjavaslatnak a dolga. Kell ezzel is foglalkozni, nagyon fontos, hogy idehozta ezt a témát, de nem ebben a törvényjavaslatban kell szakmai pályázatokra, pályázati feltételrendszerekre felhívni a figyelmet, erre nyilvánvalóan külön fórumok vannak, itt egy keretrendszert alkotunk meg az állami beruházásokkal kapcsolatban.

A törvényjavaslat az állami építésekkel kapcsolatban nagyon fontos, világos és egyértelmű kritériumokat, alapelveket rögzít. Majd kérem tisztelt képviselőtársaimat, főleg az ellenzéki oldalról, hogy mondják el, melyik kritériummal van a problémájuk: hatékonyság, biztonság, transzparencia, összeférhetetlenség. Melyik ezek közül az, ami önöknek nem tetszik, olyan értékek, amelyekről azt gondolják, hogy nem kellene hogy szerepeljenek a törvényben?

A törvényjavaslat részletesen meghatározza az állami építési beruházás előkészítésében és megvalósításában részt vevőkre vonatkozó összeférhetetlenségi szabályokat, rögzíti a műszaki ellenőrzési követelményeket is. Az állami építési beruházások az úgynevezett building information modeling, a BIM-alapú

műszaki építményinformációs modell megvalósítási rendszerére épülnek.

A törvényjavaslatban szerepel az is, hogy a nyertes ajánlattevő által benyújtott ajánlat üzleti titkot nem érintő részét, beleértve az árazott, tételes költségvetését, az ajánlatkérő nyilvánosságra hozza. Minőségbiztosítási szempontból fontos, hogy létrejön egy objektív és arányosított új értékelési rendszer, melyben az építető értékeli a tervezőt és a kivitelezőt egy ötfokozatú skála alkalmazásával kapcsolatban a beruházások után. Milyen jó lenne, ha ilyen átláthatóság például a Lánchíd beruházásánál is megvalósulna, tisztelt képviselő asszony (*Felzúdulás a DK és az MSZP soraiban.*), nem lennének csak úgy repkedő milliárdok pluszban mindenféle gyanús ügyekben! (*Gy. Németh Erzsébet közbeszól.*)

A mostani törvényjavaslat tehát minőségileg új alapokra helyezi Magyarországot építési koncepcióját, ahol a korábbiaknál alaposabban megtervezett, racionálisan megépített, hosszú távon energiahatékony és környezetvédelmi szempontokból is fenntartható beruházások dominálnak. A törvényjavaslat egy fontos előrelépést jelent a hazai építőipar számára, amely több mint 400 ezer embernek ad munkát.

Köszönjük a szakmai szervezetek kitartó munkáját, köszönjük a vitát, az exozé lehetőségét. A KDNP-frakció támogatni fogja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat és a munkánkat segítő kollégákat. Most pedig megadom a szót Vajda Zoltánnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

VAJDA ZOLTÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Országgyűlés! Az előttünk fekvő törvényjavaslattal tovább folytatódik az erőltetett és észszerűtlen központosítás. Ezúttal egyetlen minisztériumot akarnak minden költségvetési és uniós pénzből megvalósuló építkezés építetőjévé megtenni Soprontól Záhonyig. A Lázár János miniszter úr által vezetett minisztérium feladata lesz az építmények megterveztetése, a kivitelező és a műszaki ellenőr kiválasztása, a teljes projektmenedzsment lebonyolítása és a kész építmények átvétele is. A törvényjavaslat a beruházót, illetve a későbbi üzemeltetőt pusztán tippadó szerepre szorítja, aki ugyan ott lehet a döntéseknél, véleményt is nyilváníthat, de érdemi beleszólása nem lesz a döntésekbe.

Kedves Kollégák! Ez a törvényjavaslat tökéletesen illeszkedik a NER társadalomfelfogásába és hatalmi rendszerébe. Mindent egy központból, kézi vezérléssel akarnak irányítani, minden kérdést hatalmi szóval akarnak eldönteni. Mert az mára evidens, hogy az önkormányzatokat önök nem tekintik partnernek, de lassan már az állami szervek is egyre inkább elveszítik cselekvési önállóságukat. Az állami szervezetrendszerből is eltűnnek a különböző szakmai és társadalmi érdekek

megjelenítésére képes, döntési autonómiával rendelkező szereplők. Az önálló, felelős cselekvést és a különböző szereplők közötti együttműködést a teljhatalommal felruházott igazgatási központokból kapott utasítások szolgálai végrehajtása váltja fel; mert ez történt az oktatásban, az egészségügyben és a közigazgatás legtöbb területén.

Úgyhogy feltehetjük a kérdést, hogy mi végre az egykor létezett, szocialista rendszereket idéző centralizációs mániájuk. A kormányban vajon tényleg azt gondolják, hogy egy-egy terület összes döntési hatáskörének egyetlen gigantikus, bürokratikus központba csoportosítása egy magasabb színvonalú, hatékonyabb és gazdaságosabb feladatellátást fog eredményezni? Mert az oktatás, az egészségügy államosítása és azok totális központosításának tapasztalatai önként tényleg erről győzték meg? Mert szerintem a válasz feltehetően az, hogy nem, mert aligha feltételezhető, hogy e kormányzati javaslatok kiagyaloí ne látnák, hogy önök ne értenék, mi zajlik Magyarországon, mert az egészségügy és az oktatás helyzetén minden magyar család maga is megtapasztalja a központosítási politika borzasztó következményeit.

Ezt a kormányzati körökben még akkor is látniuk és érzékelniük kellene, ha önök maguk egyébként fizetés elitiskolába járatják gyerekeiket, vagy mondjuk, magánklinikákon kezeltetik magukat. Ha másból nem is, akkor a tanárok, a diákok, a szülők, az orvosok egyre elkeseredettebb tiltakozó akcióit és a komplett ágazatok működőképességét veszélyeztető, hatalmas mértékű fluktuációt látva önöknek szembesülniük kellene most már lassan a valósággal.

Tehát ha igaz az a feltételezés, hogy a kormányzati döntéseket nem a valóságtól elszakadt, felkészületlen szereplők hozzák meg, akkor nem hishetik, hogy ez a túlhajszolt központosítás hatékony és magas színvonalú feladatellátást eredményez.

(13.10)

A totális centralizáció egyetlen racionális magyarázata, hogy Orbán Viktor és köre ennek révén képes közvetlen kézivezérlés alá vonni bármely ügyet. Bármely ellenérv, okvetetlenkedés tilos. A központi akaratnak, illetve a NER-elit gazdasági érdekeinek akadálytalanul érvényesülnie kell. Ehhez képest mellékes, hogy milyen társadalmi érdekek sérülnek, és úgy látszik, hogy a közszolgáltatások színvonalának látványos mélyrepülése is vállalható következmény önök, a Fidesz számára.

E következmények az építési beruházások esetében is láthatók, amivel a törvényjavaslat előkészítői is pontosan tisztában vannak. A most javasolt modellt ugyanis az Orbán-kormány lényegében kipróbálta már a 2014-20-as programozási időszakban. Volt a környezeti és energiahatékonysági operatív program - közismertebb nevén a KEHOP -, na most az ennek keretében megvalósuló projektek jelentős részét a most benyújtott törvényjavaslathoz hasonló logika

mentén központosították. A Nemzeti Fejlesztési Programiroda - közismerten az NFP - bonyolította le a csatornázási, szennyvíztisztítási, ivóvízminőség-javító, valamint hulladékgazdálkodási beruházásokat. A Nemzeti Fejlesztési Stratégiai Intézet - az NFSI - pedig az energiahatékonyság növelését célzó beruházások megvalósítását kapta feladatul. Az utóbbi feladatok '21. január 1. napjától a BMSK Sport Közhasznú Kft.-hez kerültek.

A KEHOP-programban nyertes önkormányzatokat kormányrendeletben kötelezték arra, hogy konzorciumi megállapodást kössenek ezekkel az állami cégekkel. A konzorciumi megállapodások alapján az állami cégek az önkormányzatok nevében, na de az önkormányzatok nélkül készítették elő és írták ki a közbeszerzéseket, látták el a projektmenedzseri és műszaki ellenőri feladatokat, illetve látják el most is, mert hát szégyenszemre a KEHOP-projekteknek egy része jelenleg is folyamatban van, holott ez év végéig már teljesen meg kéne valósítani a támogatási szerződésben foglalt vállalásokat. Na de az állami szervezetek képtelenek voltak gyorsan és hatékonyan megoldani a feladatokat. Nos, az NFP és az NFSI tevékenysége bizonyára nagy segítség volt a kisebb önkormányzatok számára, amelyek nem rendelkeznek apparátussal hasonló feladatok ellátására. Ez teljesen rendben van. Azonban az összetett nagyvárosi projektek esetében a modell nagyon látványosan nem működött hatékonyan.

Budapesten néhány projektet az NFP - alighanem persze felsőbb nyomásra - egyenesen elszabotált. A leglátványosabb e tekintetben a fővárosi csatornázási és szennyvíztisztítási projektek bedöntése volt. A 2019-ben hivatalba lépett fővárosi vezetés szembesült a projektek elakadásával. Ennek tényét egyébként a kormányzat sem tagadta, sőt több ígéret is elhangzott, hogy a fővárosi projektek lebonyolítását majd visszaadják a Fővárosi Önkormányzatnak.

Végül persze ez a kormányzati ígéret sem teljesült, és a Fővárosi Önkormányzat 2021 augusztusában kénytelen volt átadni az állami lebonyolító cégnek, ennek a bizonyos NFP-nek az addigra a saját költségen előkészített projektdokumentációkat. Az NFP a közbeszerzési felhívásokat 2021 végén és '22 elején közzétette, majd a beadási határidők többszöri tologatását követően a közbeszerzési felhívásokat 2022 júniusában visszavonta, természetesen a Fővárosi Önkormányzat előzetes tájékoztatása nélkül. Hát, hogyan másképp, ugye? *(Nacsa Lőrinc: Ez nem a törvény!)* A visszavonás okáról vagy a projekt megvalósításának további lépéseiről hivatalos tájékoztatást a Fővárosi Önkormányzat az erre irányuló többszöri megkeresés ellenére a mai napig nem kapott. *(Nacsa Lőrinc: Nincs benne a törvényben!)* Mindez a konzorciumi szerződés nyílt megsértése.

Az állami projektmenedzsment cég jogsértő és megmagyarázhatatlan akciója miatt nem valósulhatott meg a Dél-pesti Szennyvíztisztító Telep, valamint a Budapesti Központi Szennyvíztisztító Telep fejlesztése, és

így bukta el csatornázási projektjeit, mondjuk, a III. kerület, a IV. kerület, a XII. kerület, a XXII. kerület és - kiemelten fájdalmas - választókerületem, a XVI. kerület. Egyébként a legnagyobb veszteség a XVII. kerületet érte, ahol a kerület fejlesztéséhez elengedhetetlen új főgyűjtőcsatorna megépítését akadályozta meg a kormányzat. *(Nacsá Lőrinc: Kár, hogy nincs benne a törvényben!)* Budapest összességében közel 17 milliárd forint értékű projektet bukott el az állami szervek miatt, amelyek Budapest további fejlesztését és a felszíni és felszín alatti vizeink védelmét szolgálhatták volna. *(Nacsá Lőrinc: És a törvény?)*

Mindezt miért? Pénzügyi megfontolásokból? Ezt szerintem kizárhatjuk, hiszen a költségek 90 százalékát a mindnyájunk által szeretett Európai Unió finanszírozta volna. Ugye? Azt a magyarázatot is elvethetjük, hogy pártpolitikai alapon döntöttek volna, hiszen éppen, mondjuk, a fideszes vezetésű XVII. kerületet, vagy a szintén fideszes vezetésű - egy év múlva itt változás lesz - XVI. kerületet érintette a legérzékenyebben ez a döntés. *(Nacsá Lőrinc: Lemondasz? - Derűtség a kormánypárti sorokból.)*

Kedves Kollégák! Igazából nincs racionális ok, ami magyarázatul szolgálhatna a történetekre, és talán ez a legijesztőbb, mert valaki a minisztériumban papírra veti - ugye, miniszter úr? -, hogy nem, nem, soha. Ugye ilyeneket szokott ön írni? És ezek a projektek bukhatnak el magyarázat és látható ok nélkül. Ez bizonyítja, hogy milyen önkényes működést eredményezhet az a modell, amit most az egész ország minden, közpénzből finanszírozott építkezésére ki akarnak önök terjeszteni.

Ráadásul a beterjesztett törvényjavaslat az eddig kipróbálnál sokkal erőteljesebb központosítást irányoz elő. Ennek megfelelően a következmények is jóval súlyosabbak lesznek. A beruházások megvalósításának feltétele lesz, hogy szerepeljenek az állami beruházási keretprogramban, azonban már ennek előkészítése is egy rendkívül összetett, soklépcsős folyamat lesz. Ráadásul a keretprogramot csak évente fogják felülvizsgálni, a tervező kiválasztása csak ezután kezdődhet meg.

Ha az NFP, NFSI és a BMSK megismert munkatempóját összevetjük a törvényjavaslatban szereplő eljárásrenddel, akkor a 2021-27-es programozási időszakban jó, ha az engedélyezési tervekig és a kivitelező kiválasztásáig eljutnak a beruházások. Ennek óriási mértékű forrásvesztés lehet a következménye. Így, ha a kormánynak sikerül is megállapodásra jutni az Európai Unióval a fejlesztési pénzek folyósításáról - bár nekem egyre inkább meggyőződésem, hogy önök mindent megtesznek, hogy ne tudjunk megállapodni azokról a pénzekről, amelyek járnak szeretett hazámnak -, tehát ha mégis sikerül megállapodniuk, bár önök azt próbálják, hogy ne sikerüljön, akkor is ezeket a forrásokat elveszítheti Magyarország. Jól látható, hogy ezt a veszélyt a törvényjavaslat előkészítői is észlelték, ezért a kormány lényegében bármely beruházást kivehet a

törvény hatálya alól, illetve Lázár János miniszter gyakorlatilag teljes mértékben felülírhatja a törvény szabályait.

Már most borítékolható, hogy minden olyan beruházás, amely a kormány számára valóban fontos, a kivételi körbe fog kerülni. A kormány arra is nagyon vigyáz, hogy a neki kedves szereplőre ne vonatkozzanak az új, rigorózus szabályok. A közpénzekkel kitömött civil szervezetekre és a közérdekű vagyongazdálkodó alapítványokra nem fog kiterjedni az új törvény hatálya. Ha naivok lennénk, akkor persze feltehetnénk a kérdést, hogy mivel indokolható a támogatott civil szervezetek és a közérdekű vagyongazdálkodó alapítványok kivételi körbe sorolása, ha e törvény valóban a közpénzek hatékonyabb elköltését szolgálja.

Hát, a válasz nyilvánvaló: ez a kivétel nem igazolható. Ugyanakkor ez a kivételi kör is erősíti azt a feltevést, hogy a törvényjavaslat valódi célja, hogy a NER elitje rajta tartsa a kezét minden állami és közpénzből megvalósuló beruházáson, mert ahol eleve Orbán Viktor és vazallusi köre van házon belül, ott szükségtelen alkalmazni a törvényt. Ahol a támogatás címzettje esetleg körön kívüli lehet, ott ezzel a törvénnyel teremtik meg a lehetőségét annak, hogy a maguk kezébe vegyék a beruházások felügyeletét. Szerintem ez a törvényük valódi célja.

Mindezek miatt a törvényjavaslat elfogadhatatlan. De ez azért nagyon fájó - és valóban azért nagyon fájó -, mert a törvényjavaslatban egyébként több olyan elem van, számos olyan elem van, amely önmagában kifejezetten hasznos lehetne.

(13.20)

Mert ilyen például az építményinformációs modell kialakítása, a beruházások nyomon követése, a nyersanyagok és termékek minőség-ellenőrzésére vonatkozó rendelkezések, a kivitelezési mintaszereződések - egy hatékony szolgáltató állam ezeket az előremutató elemeket szolgáltatásként, esetleg kötelezően igénybe vehető szolgáltatásként ajánlhatná fel az építetőknek.

Mindezek alapján mi azt tudjuk javasolni, hogy a kormány vonja vissza ezt a törvényjavaslatot, helyette pedig dolgozzon ki egy olyan új javaslatot, amely a mostani törvényjavaslatban megjelenő jó innovációkat valódi közszolgáltatásként biztosítja, de annak bevezetését az önkormányzatok számára nem kötelezőként, hanem önként vállalható bevezetésként teszi lehetővé. Mert vannak jó példák, Szeged vagy a budapesti XIII. kerület esetében jó példákat is láthatunk.

Ezt szerettem volna elmondani; éppen belefértem az időbe. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának, az Országgyűlés jegyzőjének. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az iménti szavakból már-már a dicséret is kiérezhető volt bizonyos területeken, de én a teljes állami építésüggyel kapcsolatban szeretném megfogalmazni a 33 éves kritikámat.

Ahogy itt elhangzott az egyébként jórészt helyes, néha kicsit túlfűtött ellenzéki aggályok sorában is, itt azért nem csak a III. kerületi csatornafejlesztésről van szó. Említhetném, mondjuk, az MO-s befejezését, amely kimondottan az én élőhelyemet és a családom leendő élőhelyét is érinti. És azt látom, vannak itt évtizedeken átnyúló olyan beruházási tervek, majd kísérletek, amelyek aztán hamvába holtnak nyilváníthatóak, és azt is látjuk, hogy 33 éve, akármilyen kormányzati színezetéről van szó, ez a rendszer lényegében nem változik. Túlázott beruházások, teljesen fölösleges projektek, meg nem valósuló, de mégis milliárdokat, tízmilliárdokat felemésztő tervezetek vannak előttünk. Ha ezen a rendszeren, ebben a mocsárban valaki lecsapolást akar végezni és szabályozni akar, én azt támogatni fogom. Nyilván ennek a mi-kéntjéről érdemes vitatkozni.

Dicsérjük meg miniszter urat, mert itt van a körünkben, ez nem mindennapos egy ilyen típusú vita során, hogy az ezért felelős kormányzati szakember itt van velünk, és az a menedzseriális szemlélet, amelyet elővezetett, egyébként szerintem jó irányú, tehát ezzel nem lenne semmi probléma az égvilágon. Nyilván én is bele tudnék kötni a civil szervezetek, közérdekű vagyongazdálkodó alapítványok látszólag körön kívül tartásába és nagyon sok minden egyébbe, de azt látnunk kell, hogy amit miniszter úr a felvezetőjében mondott, az legalább olyan fontos, mint az előttünk fekvő törvényjavaslat. Ez a Magyarország uniós fejlettségi szintjéhez mért, nagyságrendileg 78 százalékos fejlettség - ami, nagyon helyesen jegyezte meg, a cseh esetében már 90, és ha a magyar bérkérdést vizsgáljuk, ugye, emiatt szerveztük be korábban a béruniós koncepciókat -, a magyar bérek vizsgálata tekintetében ez a 78 százalék egy európai átlaghoz képest, azt mondom, egy nagyon tolerálható és jó dolog volna, de sajnos nagyon távol állunk ettől is. Tehát nagyon helyes, meg kell vizsgálni, hogy ezt a 90 százalékot hogyan lehet elérni, mondjuk, bérszínvonal tekintetében is. Ha nekem lenne még hajam, égneek állna attól, hogy nyithatsz cukrászdát Bécsben, 2030-ra utolérjük Ausztriát; annyit hülyítették már a magyar embereket hasonló, amúgy nagyon szép megfogalmazásokkal, ami egy idő után átfordul irritáló hangulatba, hogy itt tényleg a valóság talaján kellene állni.

Az építésügy tekintetében is igaz az, hogy nem szabad szerintem többet ígérni, mint amennyi ebben a rendszerben benne van. Én évek óta mondom azt, hogy az egyajánlatos közbeszerzések micsoda mérgező állatfajai ennek a műfajnak. A helyzet az, hogy persze, most itt megfogalmazzák, hogy ne legyen egyindulós, de mi lesz azokkal a közbeszerzésekkel, ahol látszólag két induló van, adott esetben három, de

a mögöttük lévő tulajdonosi kör vagy éppen a portfólió jó allokációja révén mégiscsak ugyanaz. Mit csinálunk akkor, ha két közbeszerzési eljárás van, és valakik felosztják a piacot maguk között? Tíz vagy tizenöt éve még mondhattuk volna azt, hogy hát, ezzel nem nagyon tudunk mit kezdeni, mert mire kiderül a mögöttük álló cégháló és az összefonódások, addigra már döntöttek ezekről a pénzekről, már el is indult a kivitelezés. De most pont egy olyan rendszert szeretnék a figyelmükbe ajánlani, amit egyébként javasoltam öt éve az élelmiszerárak kapcsán - egy online árfigyelő rendszert javasoltunk akkor; most a GVH a Gazdaságfejlesztési Minisztériummal elkezdte évekkel később megvalósítani azt, amit akkor javasoltunk -, most nemcsak az OPTEN-re alapozva, de a modern céginformációs hálózatok alapján egy teljesen jól működhető online adatbázist létre lehetne hozni, ahol a különböző céges összefonódások a közös tulajdonosi háttér kapcsán azonnal láthatók, láttathatók lennének. Ez legalább akkora vívmány lenne, mint önmagában azt megfogalmazni, hogy ne legyen egyindulós egy közbeszerzési eljárás. Lehet az nyugodtan kétindulós ügy, hogy előre le van játszva a meccs, és ezt sem támogathatjuk. Tehát szerintem itt még bőven lenne mozgástér, és ez a javaslat akkor indulna el a teljesebb irányába, ha ezen a területen tudna hatni.

A miniszter úr részéről meglehetősen ambiciózus az, hogy rákényszerítenék az egyes tárcákat, minisztériumokat, hogy tíz évvel előre tervezzék meg, ugye, még a különböző óvodafejlesztési projekteket és egyebeket is. Jelen pillanatban viszont azzal szembesülünk, hogy a költségvetési tervezés fél év alatt meg tud borulni - fél év alatt! Gondoljunk bele, hogy 370-es euróárfolyammal tervezték azt a költségvetést, amelynek a megvalósulása jó részében 400 forint fölött vagy annak környékén volt az árfolyam. És ez csak egyetlen bizonytalan faktor. Említettem az MO-s befejezésének példáját: tökéletes bizonyítéka annak, hogy a négyéves ciklusok átka miatt ezek a beruházások nem tudnak nagyon sok esetben megvalósulni. És gondoljunk bele, mi lesz a sorsa egy tárca tízéves fejlesztési tervének! Tehát jó a távlatokban gondolkodás, támogatom, de itt is legyenek koncentrikus körök! Legyen deklarálva az, hogy mit lehet egy kormányzati cikluson belül megvalósítani, mit akarnak, és ne toljuk át a felelősséget a következő ciklusokra, mert annak az eredményét ismerjük; még egyszer említeném az MO-st e tekintetben. A költségvetés pedig fél év alatt szokott megbukni nagyjából, és módosítják nagyon sokszor. Attól félek, hogy a most elénk kerülő papírnak is látatlanban ez lesz a sorsa.

Azt is meg kellene azért beszélnünk, hogy a lakhatás területén egy állami építésügyi koncepciónak lenne-e feladata vagy sem. Ugye, itt a ciklus elején én örültem, hogy részben önmagához került ez a terület, de a lakhatás legalább három minisztériumot érint, ha kiterjesztően értelmezzük, akkor inkább négyet. Mégis azt látom, hogy állami építési beruházások terén óriási feladata lenne a kormánynak rendet tenni a lakhatás

frontján. Vizsgáljuk meg! Az új építésű lakások számáról tényleg a nem létező hajam megint kihullik, amikor arról olvasok, mondjuk, féléves adatok alapján, hogy nőtt az új építésű lakások száma. De mihez képest nőtt? Mindig a bázist érdemes megvizsgálni. Volt olyan fideszes kormányzati év, amikor kevesebb mint 8 ezer új építésű ingatlant adtak át; ez az ingatlanállomány 450 évenkénti cseréjét tette volna lehetővé. Most, amikor 20 ezer környékén talán beállni látszik ez a dolog - és reméljük, hogy nem fog újra csökkenésnek indulni -, akkor is azt látjuk, hogy ezzel 200 évente cserélődik ki az ingatlanállomány. Tehát biztos, hogy nem egy fenn tartható irányba mozgunk.

A bérlakások piacán ugyanezt látom. Itt lenne állami feladat: egy állami háttérű bérlakásépítési program egyrészt, és lenne feladat egy kiterjedt panelfelújítási programmal; főleg, amikor arról beszélünk, hogy az energiahatékonyság mennyire felértékelődött az utóbbi években, és egyébként vannak sikeres projektek erre nézve. És az is tökéletesen látható, hogy az ingatlanállomány 200-250 évenkénti cseréje mit jelent, mondjuk, nálunk egy óbudai vagy békásmegyeri panelrengeteget illetően. Lehet, hogy azoknak a házaknak a váza még állni fog, de hogy emberi és méltó lakhatásra teret és lehetőséget nyújtanak-e, az egy óriási kérdés.

Én egyébként szeretem a korrektséget a számok tekintetében is. Amikor elmondták, hogy 5000 milliárdnyi állami beruházás áll le, akkor azt mondom, hogy nem feltétlenül az összeggel lenne probléma, hanem a mögötte álló terveket lenne érdemes megvizsgálni, és 3000-4000 milliárd forintnyi marad meg. A helyzet az, hogy egy állami háttérű bérlakásépítési program, ha akkor kezdtek volna el, amikor először felvetettük, az olyan 200 milliárd forint lett volna éves szinten; most azért kicsit több, ha nem is nagyságrendekkel, de kicsit több. Mégis úgy látom, hogy azért vannak itt inflációs és válságot illető bevételei a kormánynak, tehát bőven lenne mozgástér egy ilyen koncepcióra, hogy legyen bármennyi, piaci szinten kimutatható haszna vagy egyáltalán életjele ennek, évente 5-10 ezer bérlakást kellene emelni - ezek az új építésűek.

De amire biztos, hogy lenne önöknek pénzük és lenne a költségvetésben mozgástér, ez az üresen álló ingatlanállomány felmérése, és erről is beszélgettünk korábban. 550 ezer olyan ingatlan található Magyarországon, amelyből vonjuk ki a magánkézben lévőket - bár ott is egyébként a lakásügynökségek koncepciójáról én szívesen látnék egy törvényjavaslatot, és végigvitakoznám, hogy szerintem mi a jó benne, és mi az, ami fenntarthatatlan -, vonjuk ki még esetleg az önkormányzati tulajdonban lévőket is, mert hagyjuk azt az önkormányzatok kezében, döntsék el ők, hogy hogyan gazdálkodnak a lakásvagyonnal.

(13.30)

De még mindig van egy több százezres olyan állami ingatlanállomány, amelynek ha csak egy töredékét felújítva visszahozzuk a magyar életbe, akkor

bérlakásként a szülőföldön való boldoguláshoz segíthet akár több tízezer magyar fiatal a kényszerű kivándorlással szemben. Látjuk, hogy egy önrészhez egy átlagos méretű lakás esetén, egy bankhitelhez fel kellene mutatni, mondjuk, 400 ezres nettó fizetést havonta. Nagyon sok magyar fiatal kiesik ennek a lehetőségéből. Vitatkozhatunk, hogy lenne-e építőipari kapacitás egy ilyenre és mennyiben szálltak el a munkaerőköltségek, de két dolog biztos, ez tökéletesen látható: szükség van állami háttérű bérlakásprogramra, főleg demográfiai szempontok miatt és a szülőföldön boldogulás szempontja miatt; a másik biztos dolog pedig az, hogy ez évről évre egyre drágább lesz, és évről évre nehezebb a kivitelezése. Ráadásul, minden ide fektetett forint 4-6 éven belül vagy nullára megtérülne, vagy bevételt is hozna a költségvetésnek, hiszen olyan multiplikátorhatásokkal számolhatunk, amilyenekkel másfajta beruházásoknál nem.

Nyilvánvaló az is, hogy ha tömegesen építünk bérlakásokat, a kezelésüket érdemes a helyi önkormányzatokra bízni, tehát azokra, akik a legjobban értenek hozzá, a költségek finanszírozását viszont az országos költségvetésnek kell biztosítani, hiszen az önkormányzatoktól nyilván dőreség lenne bármifajta extra terhet várni. Itt is, ha be tudnánk hozni egy oszt-rák, német típusú, akár szociális szempontokat érvényesítő pontrendszerrel, amely egy bérlakás megszerzésénél előnyben részesíti az ápolót, az oktatási rendszerben dolgozót, tehát a nemzetstratégiailag kiemelt fontosságú ágazatok dolgozóit, megint csak a szülőföldön való boldoguláshoz járulnánk hozzá. Ha azt mondanánk, hogy 4-6-8 év sikeres bérlői jogviszony elteltével bekerülési költségen, államilag támogatott hitellel megvásárolható lenne az ingatlan, tehát az eddigi bérleti díj átalakulna egyfajta törlesztési díjjá, törlesztőrészlétté, akkor megint csak a szülőföldön való boldoguláshoz tudnánk tömegeket segíteni. Amennyiben ez a rendszer kerülne, töredéke annak, amit most önök letettek az asztalra. Biztos, hogy az egytizedét sem éri el a költségvonzata annak, ami itt az 5000 milliárdos sorban szerepel. Lenne tér és hely egy országos háttérű bérlakásépítési programra, mi ezt a „Mi várunk” koncepció néven letettük az asztalra, ennek a részletszabályai is ismeretesek önök előtt, hiszen hosszú évek óta propagáljuk ezt minden fórumon.

Azt látjuk azonban, hogy van még egy terület, amelyre önök nem gondoltak kellőképpen, ez pedig egy olyan panelfelújítási program, épületszigetelési program, amely egészen újszerű megközelítéssel és forrásbevonással lényegében törlesztőrészlétté csak a megspórolt energia árát alakítaná át, tehát az egyszerű állampolgárnak semmifajta pluszkiadásba nem kerülne az az energiahatékonysági beruházás, amely egyébként a lakásának, társasházának energiaköltségeit töredékre lenne képes leszorítani. Az európai piacon abszolút működőképeseek ezek a modellek, magántőke is megjelenik itt-ott bennük, tehát nagyon figyelni kell, hogy ne a magántőkének és ne a különböző befektető

konzorciumoknak okozunk nagy nyereséget ezzel, hanem valóban spóroljunk Magyarország és a magyar családok számára.

Azt látjuk, hogy nem lehet állami építésügről beszélni anélkül, hogy ne érintenénk azt, hogy kevés az új építésű lakás Magyarországon, rettenetesen kevés a bérlakás Magyarországon. Lettek volna lakossági energiahatékonyságra fordítható források, de ezeket a kormány megállította az állami és közintézmények területén, de ezeket ki kellene és ki lehetne még most is terjeszteni arra, hogy magyar családok boldogulását segítsük vele.

Ezen kérdések megtárgyalása nélkül tehát ez a koncepció nem értékelhető teljes körűként, és amíg ezekre a kérdésekre nem találunk megnyugtató választ, addig nagyon nehéz lenne támogatni ezt a csomagot így, ahogy előttünk fekszik. Köszönöm a figyelmet és a türelmet, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Apáti Istvánnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. APÁTI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Ambiciózus és grandiózus törvényjavaslatot tárgyalunk, amelynek jelentősége talán a közbeszerzési törvényhez, illetve a közbeszerzési jogszabályok rendszeréhez mérhető csak.

Abban nincs vita köztünk, hogy minden beruházás sikere, akár a legkisebb, akár a sokmilliárdos beruházások sikere is az előkészítésen, a tervezésen múlik. Ha visszaemlékszem a 2010 előtti, még önkormányzatnál eltöltött éveimre, akkor azt tudom önnek, illetőleg az Országgyűlésnek mondani, hogy minden egyes, a megfelelő tervezésbe, előkészítésbe befektetett munkanap többszörösen megtérül, tehát itt „a több végül kevesebb” elve fog érvényesülni, hiszen jelentős mennyiségű időt sikerül megspórolni a megfelelő tervezéssel és előkészítéssel. Ami látszólag az elején úgy tűnhet, hogy esetleg az eljárás vagy a beruházás megvalósításának elhúzódását eredményezheti, az valójában végeredményben pozitív egyenleggel fog lecsapódni és így lehet jelentős mennyiségű időt megspórolni.

De menjünk is sorba néhány olyan szabályozási tárgykörön vagy területen, amelyre véleményem szerint nagyobb figyelmet kellett volna vagy kellene még most is fordítani! Rögtön az első a tervezés szakasza, a műszaki tervek elkészítésének szakasza, és megjegyzem, a pénzügyi tervezés szakasza is, ami az elmúlt két esztendőben különösen nehezzé vált egyrészt a forint árfolyamának szélsőséges ingadozásai miatt, másrészt az anyag- és munkadíjak részben a forint árfolyamában, részben más indokokban keresendő szélsőséges elszállása vagy elrepülése miatt.

Itt magasabb szintű felelősséget kellene érvényesíteni a tervezőkkel szemben, hiszen rendkívül jellemző akár családi házas tervezésnél, akár egy nagy

állami beruházás esetében, hogy a tervező a legelső köze tartozik, aki megkapja a pénzét, megkapja a tervezési díjat, aztán utána - tisztelet a ritka kivételnek - mossa kezeit, és nem akar felelősséget vállalni adott esetben súlyos tervezési hibákért. Szeretnék mindenkit emlékeztetni arra és mindenkinek felhívni a figyelmét arra, hogy régóta létezik a felelősségbiztosítás jogintézménye a magyar építési jogi szabályozásban akár a kivitelezői, akár a tervezői vonalon. Itt adott esetben például bizonyos értékű beruházások fölött, ez végiggondolandó szabályozási lehetőség, kötelező felelősségbiztosítást kellene vagy kell előírni, és egy végletekig leegyszerűsített felelősségérvényesítési rendet kialakítani ahhoz, hogy adott esetben már a folyamat elején elkövetett súlyos hibának mégiscsak meglegyen nemcsak a szakmai, hanem a pénzügyi vagy biztosítási jogi felelőssége is.

Ugyanilyen fontos lenne vagy lehetne, hogy adott esetben valamilyen ellenőrző személyt beiktatunk rögtön a tervezés folyamatába, akár a pénzügyi tervezés folyamatába is, hiszen a megfelelő árkalkuláció, a megfelelő költségbecslés egyrészt majd aztán a közbeszerzési eljárásban a becsült érték megállapításának legfontosabb eleme, amely adott esetben eldönti, hogy milyen eljárásrendben, milyen eljárási rezsimbe fog tartozni a közbeszerzési eljárás, másrészt pedig egy fontos iránytű lehet a kivitelezőknek a tekintetben, hogy milyen forrásokból gazdálkodhatnak, illetőleg milyen ajánlati árat foglaljanak a közbeszerzési ajánlattételbe.

Van egy másik fontos terület, amelyről talán kevés szó esett az eddigiek során a rengeteg baloldali politikai lözong mellett, de a Mi Hazánk Mozgalom mint jobboldali ellenzéki párt igyekszik szakmai észrevételeket megfogalmazni, olyan apró részletek, mint a szakhatósági egyeztetések, amelyek gyakran nem kerülnek írásban rögzítésre, vagy valamilyen elektronikus eszközön keresztül nem kerülnek rögzítésre, és sokszor egy-két nap múlva már feledésbe is merülnek. Ahogy meggyeztek a különböző hatóságok, adott esetben bizonyos dolgokról egyszerűen az emberi tényező vagy emberi hiba folytán megfeledkeznek, ezeknek az írásban történő rögzítése nélkülözhetetlen.

A következő fontos tárgykör, említette miniszter úr az expozéjában, hogy kiviteli tervekkel kell rendelkezni. Nos, legjobb tudomásunk szerint, míg az engedélyes terveket meglehetősen részletesen szabályozza a magyar jogrendszer, addig a kiviteli tervekről ez nem mondható el, hiszen a kamarai ajánlás nem nevezhető olyan erős jogi szabályozásnak, ami joggal elvárható lenne adott esetben sokmilliárdos vagy tízmilliárdos állami vagy éppen több száz milliós önkormányzati beruházások esetében. Éppen ezért egy megfelelő szabályozási rendet kell kialakítani ezen törvény hatálybalépése után minél hamarabb a kiviteli tervek vonatkozásán.

A pótmunkák szabályait rögzíteni kellene annak érdekében, hogy ne tudják a nyertes ajánlattevők azt a rendkívül egyszerű, sok évtizedes trükköt alkalmazni,

hogy megajánl egy viszonylag kedvező árat, amellyel egyidejűleg a legjobb ajánlatot is teszi, megnyeri a munkát, elvégzi a munkát, majd aztán a kivitelezés folyamán különböző, úgynevezett pótmunkákkal végül úgy megemeli a kivitelezés teljes költségét, hogy ha ennek figyelembevételével adta volna meg az ajánlati árat, biztos, hogy nem ő nyeri el, nem ő nyeri meg, nem ő viszi el a munkát. Ez egy régi, jól bevált trükk. Épp ezért a pótmunkák alkalmazásának, figyelembevételének szabályai alapvető garanciális jelentőségűek, és nagyon jelentősen tudunk vigyázni a közpénzekre akkor, ha a pótmunkák szabályozását megfelelően rögzítjük akár ebben a törvényben is.

Az a sajátossága ennek a törvényjavaslatnak, hogy egy átlagos törvényjavaslathoz képest sokkal nagyobb a jelentősége a különböző kiegészítő, akár törvényi, akár rendeleti szintű szabályozásoknak.

(13.40)

Gondolok itt a közbeszerzési törvény szabályaira, gondolok itt a majdani, közeljövőbeni építési törvény várható jelentős módosítására, gyakorlatilag egy új építési törvénynek az elfogadására, vagy éppen arra, hogy csak akkor működhet jól ezen majdan elfogandó javaslat alapján az állami beruházások, építési beruházások rendje, ha minél kevesebb szabályozást rögzítenek vagy dobnak le kormányrendeleti vagy miniszteri szintre, hiszen akkor gyakorlatilag kigyengítjük, kilúgozzuk az esetlegesen erősebb rendelkezéseket. Másrészt valóban aggasztónak tűnik a 4. § (2) és 4. § (3) bekezdésében foglalt mentesítési szabályoknak az indokolatlanul széles körű meghatározása. Hiszen gyakorlatilag akár a kormány, akár az illetékes miniszter szinte teljes körben mentesítést adhat, ha úgy tetszik, felmentést adhat ezen törvény alkalmazása alól, amely mondjuk, alapvetően ellentétes magának a törvényjavaslatnak a szellemével és céljával.

És egy pillanat erejéig ragadjunk le a közbeszerzési törvénnyel kapcsolatos vonatkozásoknál, ugyanis itt legalább három dologról szeretnék nagyon röviden beszélni. Az egyik a helyi munkaerő alkalmazása, ami kulcskérdés - a helyi magyar munkaerő alkalmazása, szeretném hangsúlyozni -, aztán az anyag- és munkadíjak kérdése; illetőleg a különböző beszerzési típusok közötti költségvetési átcsoportosítás lehetőségének megteremtése, ami egyébként túlmutat a miniszter úr hatáskörén és lehetőségein. Hiszen, ha szorosan értelmezzük, itt az építési beruházásokról beszélünk, akkor azon is el kell gondolkozni önkormányzati vagy állami beruházások esetében egyaránt, hogy rendkívül gyakori, hogy az építési beruházások mellett vagy azon kívül szolgáltatásmegrendelésre és árubeszerzésre vonatkozó közbeszerzési eljárásokat is le kell folytatni, amelyek semmilyen módon, semmilyen mértékben nem tekinthetőek építési beruházásnak.

(Gelencsér Attilát a jegyzői székben
dr. Tiba István váltja fel.)

Előfordulhat szerencsés esetben, bár tudjuk, hogy ez az elmúlt 13 évben különösen ritkán fordult elő, hogy esetleg valamelyik beszerzési típusnál valamilyen lehetőség teremődik vagy lehetőség alakul ki a vonatkozásban, hogy át lehet csoportosítani a sorok között. Tehát, mondjuk, olcsóbban sikerül megrendelni egy szolgáltatást, olcsóbban sikerül beszerezni valamilyen áruφέleséget, vagy az építési beruházás valamivel kevesebbe kerül, mint a tervezett költségvetés, ebben az esetben ez a forrás - akár uniós, akár magyar költségvetési - ne vesszen el, hanem legyen lehetőség arra, hogy az esetlegesen képződött megtakarítást, nevezzük megtakarításnak, átcsoportosítják a másik beszerzési típusra.

Tudom, hogy naivitásnak tűnhet ez az előző néhány mondat, ismerve a nagy magyar valóságot, de nekem 2010 előtt is volt szerencsém nem állami, önkormányzati szinten olyan közbeszerzési eljárásban részt venni, ahol erre a gyakorlatban is sor került, gyakorlati példa volt rá. Akkor egyébként lehetőség volt ilyen átcsoportosításra, nem volt egyszerű az engedélyeztetése. Erre nagyon nyomatékosan fölhívnam a minisztérium figyelmét, hogy ennek a rugalmasságnak a kereteit vagy ezt a rugalmasságot mindenképpen célszerű megteremteni.

A helyi munkaerő foglalkoztatása egy nagyon régi történet, és igazából a 2010 előtt hatályos Kbt. alapján, illetőleg az ahhoz kapcsolódó egyik kormányrendelet kapcsán volt erre lehetőség, csak akkor nem több volt egy négyes vagy ötös felsorolásnál, egy kormányrendelet a)-tól d)-ig vagy e) pontig tartó felsorolás során egy alpontonál. Szeretném jelezni, hogy a gyakorlatban nagyon jól tud működni, főleg, ha a majdan kiadandó szerződésmintákban rögzítik azt is, hogy mi történik akkor, ha a kivitelező, a nyertes ajánlattevő majdan meg akarja szegni a szerződésben vállalt kötelezettségeit, és mégsem akar annyit helyben vagy meghatározott földrajzi távolságon belül élő segédmunkást, betanított munkást vagy szakmunkást alkalmazni.

Szeretném nyomatékosan felhívni a figyelmet arra, hogy magyar munkaerő alkalmazásáról beszélünk minden vonatkozásban, mind a segédmunkások, mind a betanított munkások, mind a szakmunkások vagy a magasabb iskolai végzettséggel rendelkezők körében. A Mi Hazánk Mozgalom zsigerileg, helyből ellenzi a harmadik és negyedik világból több tízezer, adott esetben építőipari munkás idemaszíroztatását. Nincs szükségünk pakisztáni, indiai, bangladesi meg isten tudja, honnan érkezett jövevényekre. És nincs szükségünk arra, hogy gyakorlatilag az illegális migrációt így próbálják legalizálni, ilyenformán. Minden létező módon arra kell törekedni, hogy minél több segédmunkást, szakmunkást hazahívjunk, hazacsábítsunk és nem arra, hogy az ő hiányukat - örölkük végleg lemondva - a harmadik meg negyedik világból érkezettel pótoljuk akár az állami beruházásoknál ezt a nagyon fontos munkaerőt.

Ami az anyag- és munkadíjak tárgykörét érinti, ez talán mindennél nehezebb kérdés és a kalkulálhatóságot, a tervezhetőséget alapvetően befolyásolja.

Véleményem szerint és a Mi Hazánk véleménye szerint üdvöztető lenne olyan esetekben uniós tagállamokon kívüli tagállamokban gyártott építőanyag behozatalát engedélyezni, amelyek megfelelnek a szigorú magyar szabványoknak, minőségi tanúsítványokkal rendelkeznek, hiszen az árletörés és az árkorlátozás érdekében égető szükség van arra, hogy éles versenyhelyzetet teremtsünk. Ugyanis ami az elmúlt két évben főleg az építőanyagok áremelkedése kapcsán történt, azt a világon semmi nem indokolja a profitéhségen kívül. Ez egy profitéhség által mesterségesen fölfelé húzott és drasztikus mértékben fölfelé húzott árdrágítás, amely ellen a magánszektor és az állami szektor is úgy néz ki, hogy nagyjából védtelen, bár az állam azért a nagyon jelentős áfabevételekből mégiscsak húz ebből hasznot, a lakosság pedig teljes egészében ennek a kárát látja és viseli minden hátrányát.

Van még néhány aggasztó, illetőleg aggályos rendelkezés. Az önkormányzatok mozgásterét valóban a szükséges mértéknél talán erősebben leszűkítettnek tűnik, ezen mindenképpen érdemes változtatni. Aztán a nyomvonaljellegű létesítményeknél, tisztelt miniszter úr, van egy aggályos rendelkezés vagy tervezett rendelkezés, mely szerint a tervezési szolgáltatások megrendelhetőek nyomvonaljellegű létesítmények esetében a kisajátítási tervek elkészítése előtt. Nos, ez egy rendkívül aggasztó körülmény, hiszen pontosan ezen létesítménytípusoknál a leggyakoribb, hogy az állam közérdekű adásvétel, vagy ha az nem működik, akkor kisajátítás jogcímén, ha úgy tetszik, a jog erejével megszerzi az adott esetben nagyon értékes ingatlan tulajdonjogát. Ha egyezségekre kerül sor, akkor közérdekű adásvétellel jön létre az állam tulajdonszerzése, ha nem sikerül megegyezni a magántulajdonossal, akkor kerül sor a kisajátításra. Az, hogy a kisajátítási tervek megléte, elfogadása vagy jogerős tervek nélkül megindítható ilyen esetben a kisajátítási eljárás, ez mindenképpen aggasztónak tűnik.

Ami pedig a fenntarthatóságot illeti, az egy alapvető kulcskérdés. Váltottunk erről szót vagy cseréltünk eszmét a Vállalkozásfejlesztési Bizottság előtti, két héttel ezelőtti miniszteri meghallgatás és miniszteri beszámoló alkalmával is. Én értem azt, hogy az energetika egy másik miniszterhez és másik minisztériumhoz tartozik, de az épületenergetika tárgyköre itt megkerülhetetlen. Annak érdekében, hogy fenntartható legyen egy nagy állami intézmény, nélkülözhetetlen az, hogy korszerű épületenergetikai létesítménynek is minősüljön egyben, nélkülözhetetlen a korszerű technológiák alkalmazása, enélkül ez kivitelezhetetlen, gyakorlatilag semmilyen műszaki lehetőség nincs erre. És legfőképpen egyébként a napelemes rendszerek vagy a nap energiájának hasznosítása nélkül lehetetlen, akár magántulajdonú családi házak esetében, akár állami tulajdonú vagy állam által megépített épületek esetében nem képzelhető el az alacsony energiafelhasználás a korszerű napelemes technológia alkalmazása nélkül, amelyet önök, illetőleg az önök kormánya tavaly őszi óta akadályoz betáplálási

stopppal és minden egyéb olyan körülménnyel - magyaros önsorsrontással, mondhatnám -, amelynek semmilyen észszerű indoka nem lelhető fel a különböző egyéb lobbierdekeken kívül. Úgyhogy ezt mindenképpen ajánlom a miniszter úr figyelmébe, mert enélkül fenntarthatóságról beszélni önáltatás és naitatás lenne.

Ami pedig a felszólalásom elején érintett garanciát vagy felelősségbiztosítást illeti, egy kiegészítéssel hadd éljek: a jogerős használatbavételi engedély megkötéséig ki kell terjeszteni a tervező felelősségét, vállaljon felelősséget a munkájáért egészen addig, amíg az adott épületre nincs jogerős használatbavételi engedély. Köszönöm szépen. *(Taps a Mi Hazánk sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A kormány részéről az előterjesztő Lázár János miniszter úr jelentkezett hozzászólásra. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS építési és közlekedési miniszter: Köszönöm szépen. Igen tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Szeretném megköszönni a vezérszónoki körben a frakciók részéről megszólaló képviselőtársaim hol jó szándékú, hol rossz szándékú hozzászólását. Az igazság az, hogy mind a kettőt illendő kezelni az előterjesztőnek, de nem szeretnék személyes vagy személyeskedő vitát folytatni, tekintettel arra, hogy azt gondolom, nem volna a kormányhoz méltó.

(13-50)

Annyit azonban szeretnék megjegyezni, hogy értem és akceptálok számos észrevételüket, akár konkrét beruházásokat, akár a beruházáspolitikát illetően általánosságban, de olyan pártok képviselői is hozzászóltak most a vitában, akik részt vettek a 2010 előtti kormányzásban, vagy a pártok akkori vezetői éppen sággal az országot vezették. Tehát volt nyolc erős évük arra, hogy bebizonyítsák, hogyan kell lebonyolítani Magyarországon a beruházásokat. Az ország történetének legsúlyosabb korrupciós ügyei kapcsolódnak ehhez az időszakhoz, és a külföldi vállalatok helybe és lehetőséghez hozása.

Két dolog volt a szocialista kormányra jellemző 2002-2010 között: aránytalan mértékben nyitotta meg az ország határait külföldi építőipari vállalkozások előtt, volt olyan esztendő, amikor az önök kormányzásának köszönhetően osztrák nagyvállalatok 600 milliárd forint értékű útberuházással rendelkeztek, ez önöknek semmiféle problémát nem okozott. Most, hogy magyar vállalkozások rendelkeznek megbízásokkal, ez problémát okoz. Ezt csak a jegyzőkönyv kapcsán mondom, hogy ha az utókor visszaolvassa, akkor ennyivel próbálom árnyalni az önök álláspontját.

A másik pedig, hogy részben voltak súlyos korrupciós ügyek, aminek köszönhetően önök elvesztették a 2010-es választásokat, és azóta sem tudtak választást

nyerni. Az ebből adódó frusztrációt vagy földolgozatlanságot ne rajtam kérjék számon, hanem azt talán házon belül kellene rendezni, illetve elsősorban a választókkal kellene rendezni. Lehet, hogy önök hibákat kérnek rajtunk számon, és természetesen lehet, hogy van igazuk is sok mindenben, sőt biztos állíthatom, hogy nem vagyunk hibátlanok, de a magyar választók értékelése szerint a mi hibáink az önök hibáinak a poros nyomába sem érnek, ezért nyertük meg '10-ben, '14-ben, '18-ban és '22-ben a választásokat meggyőző fölényvel. Hozzáteszem, hogy önök minden egyes alkalommal azzal próbálkoztak, hogy a korrupciós témát a választások fókuszába emelik, ami a választókat láthatóan nem érdekelte, mert egyre többen szavaztak ránk, az önök kampányával ellentétben. Tehát ezek szerint a választókat nem zavarta annyira, amit mi az állami beruházások kapcsán jól vagy rosszul műveltünk.

Ami szerintem még kínosabb ennél, hogy a Fővárosi Önkormányzatnál, ahol az egyik felszólaló mégiscsak vezető tisztségviselő volt hosszú éveken keresztül, a másik képviselőtársam is tapasztalt vezető, én nem ismerem egyikőjüknek sem olyan kezdeményezését, hogy az e törvényben megjelölt transzparencia-, átláthatósági, versenyszabályokkal kapcsolatos újításokat be akarták volna vezetni. Hát a Fővárosi Önkormányzat nem tiltotta meg az egyajánlatos közbeszerzéseket, képviselő asszony. Hát ön ott ült. Miért nem tiltották meg önök a Fővárosi Önkormányzatban első döntésként az egyajánlatos közbeszerzéseket? Ugyanez vonatkozik a kormányzásukra is, hogy azokat, amiket a közbeszerzési irányelv Európában lehetővé tett, nem alkalmazták. Kétségtelen, hogy mi sem alkalmaztuk eddig, félreértés ne essék, a korrektség kedvéért mondom, de legalább most megpróbáljuk bevezetni. *(Gy. Németh Erzsébet közbeszól.)*

Én csak azt szeretném felajánlani, hogy vannak olyan érveik, amelyek előtt nyitott kapukat találnak, és készek vagyunk azokat mérlegelni, például az érdekegyeztető tanács összetételére vonatkozóan, ami a zöldszempontok érvényesítését illetve, vagy a kiemlések kockázatát és a kivételezések kockázatát illetően. Ezeket mérlegelni fogom, és ha van érdemi javaslat, ami az észszerűség határain belül marad, és megpróbáljuk a politikai irracionális világából kihozni, akkor kész és képes vagyok ezeknek a befogadására.

Amit szeretnék itt világossá tenni, az az önkormányzatokkal kapcsolatos kérdéskör. Én tíz évig voltam polgármester, azt hiszem, hogy önkormányzatellenességgel mégse vádolhatnak, hiszen 1995-ben kezdtem az önkormányzati világban dolgozni. Itt is vannak jó gyakorlatok és vannak rossz gyakorlatok. Nem szeretnék belemenni a centralizációval kapcsolatos vitába, de ha egyszer meg akarnám érteni a magyar baloldali társadalompolitikájának bukását a kormányzásuk idején, az nem volt független attól, hogy az önök kormányzati és társadalompolitikai vízióit a saját baloldali önkormányzataik nem vették komolyan, és nem hajtották végre. A Szocialista Párt

képviselőjének mondom: miközben Miskolc szocialista polgármestere szabotálta az oktatás területén a szegregációs és antiszegregációs, illetve integrációs kormányzati elvárások megvalósítását, az én önkormányzatom bevezette. Tehát, hogy szól-e valami a központosítás, a centralizáció ellen vagy mellett, arról azért sokat lehetne vitatkozni.

Az egészségügy centralizációjával kapcsolatban kikívánczik egy ide nem vágó mondat belőlem. A paraszolvenciát mégis a centralizáció eredményeképpen lehetett megszüntetni, képviselő úr. Lehet mindenről dumálni, de ez a kormány volt az, amely 40 év után megszüntette a paraszolvenciát, amit nem lehetett volna megszüntetni, ha nem centralizált a rendszer. Valószínűleg soha nem fogunk egyetérteni abban, hogy a centralizáció-decentralizáció milyen aránya vezet eredményhez, de azt tekintésük legitimnek, hogy mi nem önző személyes szempontokból, hanem az ország versenyképessége okán gondolkodunk számos esetben centralizációban, legyen szó az oktatás minőségéről, az egészségügyi ellátás minőségéről vagy az állami beruházásokról.

Szeretném itt az önök szemébe mondani nyíltan és jegyzőkönyvben rögzíteni: semmi szándékom nincs önkormányzatoktól beruházásokat elvenni, és minden lehetőséget meg fogok tenni és meg fogok ragadni annak érdekében, hogy az önkormányzatoknál maradjanak beruházások. Lesznek önkormányzatok, amelyek ezt igénylik, és lesznek, amelyek nem.

Budapest főpolgármestere levélben fordult hozzám, más önkormányzati vezetők mellett, amire 5 pontban reagáltam, és kompromisszumos javaslatot terjesztettem elő. Ezt az önkormányzati vezetők egy jó része elfogadta, a beruházások közös megvalósítását, vagy azt az időlimitet is, hogy ha 15 napon belül a tárca nem nyilatkozik, automatikusan az önkormányzatnál marad a beruházás. Tehát én tettem a kompromisszum és az elfogadhatóság érdekében olyan javaslatokat, amelyek számos önkormányzati vezető számára érdemiek és egyértelműek.

Azt is szeretném világossá tenni, hogy azt nem vitathatja el senki a törvényhozásban, hogy a végrehajtott hatalomnak megvan-e a joga arra, hogy ha több mint 50 százalékból a beruházás az összes magyar adófizető pénzéből valósul meg, akkor szabályokat vagy szempontokat érvényesítsen. Az nem elvitatható dolog, hiszen az önök kormányzása alatt is voltak központi szabályok, amelyeket a helyi beruházásoknál érvényesíteni kellett. Tehát, aki a pénzt adja, azt gondolom, annak joga van a felhasználási szabályok kialakítására, ez nem vitatható. Ezért ennek a megfontolását mindenféleképpen javaslok. Furcsán működne az állam, ha az állam adja a támogatást, de a támogatás felhasználásának rendjében, például a nyilvánosságban, átláthatóságban nem szabhatna határokat, vagy nem szabhatna szabályokat.

Azt is szeretném Gy. Németh Erzsébet képviselő asszony figyelmébe ajánlani, hogy amióta miniszter vagyok, azóta felszámoltam miniszteri jogkörben a

kiemelések intézményét, a mentesítések intézményét és a törvény radikálisan szűkíti a nemzetgazdasági jelentőségű kiemelések körét. Én még ezen is megpróbálok szűkíteni, megértve az ön figyelmeztetését, és a kivételi körben is kész vagyok arra, hogy ellenzéki, kormánypárti javaslatokat fogadjak be. Azt azonban nem tudom megváltoztatni, hogy a világ külső körülményei sokszor arra kényszerítették a kormányt az elmúlt három évben - Covid, gazdasági válság, háború -, hogy soron kívül, nem normál menetrendben hozzon döntéseket. Nem vitathatják el a végrehajtó hatalomnak azt a jogosultságát, hogy akut problémákat gyorsan próbáljon kezelni vagy megoldani. Ennek a lehetőségét szerintem egy jó törvénynek nyitva kell hagyni.

Félreértés ne essék, nem egy erős kormány képviselőjeként akarok egy győnge ellenzéket letarolni, de mégiscsak szóba hozom, hogy ennek a törvénynek a megszületésére sem feltétlenül van szükség. Önmagában azon is volt vita, hogy ezt a parlament elé kell-e hozni, de szerintem a kormány részéről egy bölcs hozzáállás, hogy a jogalkotó, illetve a törvényhozás számára ezt garantálja. Mert van, aki abból indul ki, hogy ha megvan az éves költségvetés, akkor onnantól kezdve, hogy a költségvetést elfogadta a parlament, a költségvetésben szereplő összegek felhasználására kormányrendeletben vagy rendeleti szinten a kormány megállapíthatja az eljárási szabályokat. Tehát csak figyelmükbe ajánlanám, hogy amikor önök kormányozták az országot, akkor nem volt az állami beruházások rendjéről szóló törvény, az akkori ellenzéknek nem biztosítottak lehetőséget arra, hogy elmondja a véleményét, hogy az állami beruházásokat hogyan szabályozzák. Önök kiszervezték ügynökségekre.

Őn említett ügynökséget, amit felszámoltam, megszüntettem, minisztériumba vontam azért, mert a minisztériumok ellenőrzése 1848 áprilisa óta a felelős kormányzás jegyében a parlamenthez tartozik. Szerintem sokkal több esélye van annak, hogy egy minisztériumot ellenőriz a parlament, mint annak, amit 2002 után csináltak önök, hogy ügynökségekbe szervezték a beruházásokat, minél távolabb tolták már a kormányzattól is, azt se lehetett tudni, hogy melyik ügynökséget ki vezeti, mit csinál. Nyilvánvalóan arra volt létrehozva az ügynökség, hogy az összes pénzt ellopják a szocialisták kormánya alatt. Erről szólt az egész. Ezt az ügynökségi struktúrát megszüntettem meg 2014-ben már részben, amikor európai uniós pénzekkel foglalkoztam, és most is, mert nem vagyok annak koncepcionálisan a híve, hogy a kormányzattól, a végrehajtó hatalomtól minél távolabb, és ezáltal a törvényhozó hatalomtól minél távolabb ügynökségek, struktúrák és szervezetek jöjjenek létre kormányzati, végrehajtó hatalmi és törvényhozási ellenőrzés nélkül.

Időtáv. A 10 év szerintem egyáltalán nem sok idő, hiszen önök, akik az Európai Unió fenntartások nélküli hívei, pontosan tudhatnák, hogy 7 évre tervezzük az EU-s költségvetést. Magyarország decemberben

fogadtatta el azokat az operatív programokat, köztük a főváros által is támogatva, amelyek 7 évre terveznek, 7 évre konkrét projektlistákat kellett leadni, például építési beruházások területén.

Szeretném tájékoztatni a magyar Országgyűlést, ha ez bárkinek is elkerülte volna a figyelmét, hogy Magyarországon egy útépités megvalósítása zöldmezőben, ha gyorsforgalmi útról vagy autópályáról van szó, 7 év, egy vasúti beruházás pedig 10 év, mert önmagában 3 év a tervezés, és legalább 1,5 év az engedélyeztetés, és 3-4 év a kivitelezés.

(14.00)

Tehát ha most valamit eldönt majd az érintett szaktárca, és annak a megtervezésére három évet szán, akkor az - hogy ez elkészül, vagy mikorra készül el - 7-8 év múlva fog megvalósulni. 32 éve próbál ezen minden kormány gyorsítani, még senkinek nem sikerült, mert időközben az európai uniós megvalósítási elvek, például zöldterületen a környezetvédelmi jogok, amit garantál az európai uniós irányelv, nem egyszerűbbé, hanem bürokratikusabbá tették az eljárásokat. Tehát én azt gondolom, hogy tíz évre tervezni igenis célszerű, igenis megalapozott, és igenis egy szaktárcanak, egy szakminiszternek azt csokorba szedni, hogy melyik iskolát újítja föl, melyik kórházat újítja föl, melyik tűzoltóságot újítja föl, milyen infrastrukturális, milyen útfejlesztés lesz Magyarországon, nagy baj lenne, ha én nem tudnám tíz évre előre megmondani a kormányban, hogy a magyar vasútnak tíz év múlva hogyan kell kinéznie, a magyar közúthálózatnak hogyan kell kinéznie tíz év múlva, vagy a gyorsforgalmi úthálózatnak. Az nagyon nagy baj lenne. És ez a tíz év szerintem inkább garanciális szabály, képviselő asszony és képviselő úr, mert valójában 2022 után is és 2010 után is azokat a beruházásokat lehetett megvalósítani az új kormányzatoknak, amiket az előző kormányzatok megterveztek, mert terv hiányában nem lehet építeni. Tehát ami most megtervezésre kerül, az fog megvalósulni 2026 után, és az fog megvalósulni 2030 után, ami '26-30 között megtervezésre kerül. Részben a tervezés bonyolultsága, jogi garanciái és személyi kapacitása is indokolják ezt az időtávot. Ezen rövidíteni, akármennyire akar gyorsítani a kormány, érdemben és tartalomban nem lehet.

Tehát ha van önökben szándék, hogy tudnak függetleníteni a pártpolitikai elköteleződéstől és kritikáktól - amit én megértek, akceptálok, és ha ellenzéki képviselő lennék, akkor én is nyilvánvalóan egy ilyen vádiratot olvastam volna a kormány fejére, hiszen ezért fizetnek és ez a dolgom -, ha van olyan szándék, ha lehiggadnak önök, és azt nézik, hogy mégiscsak van-e hozzátennivalója a frakciónak ahhoz, hogy ez a törvény hogy lehetne jobb, akkor ezekben a kérdésekben, amiket egyébként szóba hoztak - önkormányzati jogok, érdekegyeztető tanács, kiemelésnek a szűkítése, kivételeknek a szűkítése, akár a KEKVA-k bevonása a törvény

hatálya alá -, ezekben nemhogy nem zárkozom el, hanem kész vagyok kezdeményezni is.

Kormánypárti képviselőtársaimnak köszönöm nemcsak a mostani szakszerű hozzászólásokat és nemcsak a védőbeszégeket a vádirattal szemben, hanem azt is, hogy az előzetes egyeztetések során számos vitában, hiszen amiket önök felhoztak, mint az önkormányzati jogok vagy éppenséggel kiemelések és kivételek, a kormánypárti képviselőtársaim is felhozták az előzetes egyeztetéseken, amikor volt alkalmam a frakciónak bemutatni a javaslatukat, már szóba hozták és szóba kerültek. Köszönöm szépen, hogy ezekben kompromisszumokat tudtunk tenni, és kollégáimmal együtt állunk a rendelkezésükre, hogy a jövőre nézve is konszenzus és kompromisszum alakuljon ki.

Egy sokkal nehezebb jogalkotási folyamat lesz a magyar építészetről szóló törvény. Ott jeleztem már a Vállalkozásfejlesztési Bizottságban, hogy kész vagyok a frakciók számára a benyújtás előtti egyeztetés lehetőségét fölajánlani, még akkor is, ha számos kérdésben nem fogunk egyetérteni, de talán az építészeti, építés ügye legkevésbé pártpolitikai dimenziókkal rendelkezik. Az egy következő nagy falat lesz majd. Még egyszer mondom, hogy kész vagyok annak a törvényjavaslatnak az egyeztetésére is.

Nem tudom, hogy mi a szokás, de most azt kérem elnök úrtól, illetve a frakciótársaimtól, hogy engedjenek vissza a minisztériumba, és miniszterhelyettes kollégám fog a rendelkezésükre állni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

*(Z. Kárpát Dánielt a jegyzői székben
Dócs Dávid váltja fel.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tekintettel arra, hogy a vezérszónoki felszólalásoknak a végére értünk, most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Gy. Németh Erzsébetnek, a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Hát, talán még távozása során a miniszter úr meghallgat néhány mondatot, amit szeretnék mondani. Először is, higgadtan mondom; másodsor, én nem kételkedek az ön őszinte szavaiban vagy őszintének tűnő szavaiban, csak az a baj, miniszter úr, tudja, hogy ezeket itt elmondja, hogy mennyire nyitott, mennyire fogadóképz, aztán utána majd az ön mögött ülő fideszes többség önt leszavazza. *(Lázár János: Nem arról vagyok híres. - Nacsá Lőrinc: Frakciótag is!)* Tehát nagyon az a tapasztalata itt az ellenzéknek, hogy eddig bármilyen javaslatot tettünk, nemcsak ebben a ciklusban, hanem a megelőző három ciklusban is, igazából semmit nem fogadott meg ezek közül a fideszes többség.

A másik, amit szeretnék mondani miniszter úrnak, hogy nem tudom, melyik frakciókat tisztelte meg azzal, hogy benyújtás előtt konzultált erről a

törvényjavaslatról, az biztos, hogy a Demokratikus Koalícióét nem. Elég furcsák ezek a mondatok egy olyan kormánypárti miniszter szájából, hogy transzparencia, átláthatóság, együttműködés, pártpolitikán való felülemelkedés, amikor egészen egyszerűen önök három éve rendeleti úton kormányoznak. Nyilván mindig lehet majd valamilyen veszély- vagy vészhelyzetet találni, amire aztán a parlament ellenőrző funkcióját teljes mértékben kiüresítve lehet meghozni a különböző döntéseket. Szóval, az a baj, miniszter úr, tudja, hogy a szép szavak, az elvek szöges ellentétben állnak a gyakorlattal.

Szerintem nagyon kevés olyan ellenzéki képviselő vagy szavazó van, aki egyáltalán elhiszi még azt, amit a negyedik kétharmad birtokában önök itt mondanak vagy állítanak. És nyugodtan fusson, nekem még van fél percem, azalatt Nacsá képviselő úrnak szeretnék néhány mondatot mondani *(Lázár János: Köszönöm szépen, képviselő asszony.)*, bár a korrupciós ügyek tekintetében miniszter úrnak is volt egy fél megjegyzése. Hát, Nacsá képviselő úrnak mondom, hogy a 4-es metró 2014. március 28-án lett átadva, ez azt jelenti, hogy a munkálatok minimálisan négy évig Tarlós István vezetése és a fideszes első kétharmad alatt zajlottak. Ha ezzel probléma volt, átláthatósági vagy korrupciós szempontból, kíváncsi vagyok, hogy önök hány feljelentést és egyebet tettek ebben az ügyben. Az a baj, Nacsá képviselő úr, hogy ami ügyekben viszont mi tettünk 2019 után feljelentést, azokban semmi nem történt a Polt Péter vezette ügyészség miatt. *(Az elnök csengetéssel jelzi az idő leteltét.)* Majd folytatom később. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Következő kétpercesre megadom a szót Nyitrai Zsoltnak, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Miniszter Úr, Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a szót és a lehetőséget. Ha az őszi időszakot is nézzük, akkor valójában itt két törvényről, két jogszabályról van szó, az egyik a mostani, az állami beruházásokról szóló törvénytervezet, a következő pedig majd, ugye, az építészeti törvényről szóló szabályozási kérdés lesz.

Én igazából nem is a törvény tartalmához kívánok most hozzászólni, hanem ahhoz a gyakorlathoz, ami kialakult a törvény előkészítésével kapcsolatban. Nyilván olyan témakörrel van szó, amely így vagy úgy mindenkit vagy nagyon sokakat érint. Én köszönöm a minisztériumnak, hogy rugalmasságot mutatott, és hogy nyitott volt a párbeszédre, ugyanis egy nagyon hosszú és részletes társadalmi egyeztetést tudott folytatni ezen jogszabály kérdéskörében.

Mi például kezdeményeztük azt a minisztériumnál, hogy fogadja a fogyasztóügyi érdekképviseleti szervezeteket, és sor került egy hosszú szakmai egyeztetésre, szinte mindegyik fogyasztóügyi érdekképviselet elfogadta egyébként a meghívást. Elmentünk a

minisztériumba, ott volt az az államtitkár úr, Lánszki Regő, aki egyben az országos főépítési felelősséget is viseli, és egy korrekt szakmai párbeszédet tudtunk folytatni. A fogyatékosügyi szervezetek megfogalmazták ezzel és a készülő másik jogszabálytervezettel kapcsolatban az észrevételeiket, és országos főépítész úr arról tájékoztatott bennünket, hogy a minisztérium részéről egy komoly fogadókészség van ezen érdekvélemények meghallgatására, illetve elfogadására.

Úgyhogy én ezt a rugalmasságot, nyitottságot és társadalmi párbeszédet köszönöm Lázár miniszter úrnak, Csepreghy miniszterhelyettes úrnak és Lánszki Regő országos főépítész úrnak is. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. A következő kétpercésre megadom a szót Szabó Sándornak, az MSZP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SÁNDOR (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Államtitkár Úr! Miniszter úr elment, a grandiózus kommunikációs készséggel megáldott miniszter szinte lehengető módon tudja előadni, amit egyébként ez a törvénytervezet is tartalmaz. Igazából egyébként egy szóban egy szempontból dicsérni szeretném a törvénytervezetet, hiszen talán az egyik olyan törvényjavaslat, ami ilyen szintű társadalmi egyeztetésen túlelt, de azért én is szeretném megjegyezni, amit Gy. Németh képviselő asszony, hogy én nem tudok róla, hogy a szocialista frakciót megkeresték volna az egyeztetéssel kapcsolatban.

Én értem azt, hogy a beruházások hatékonyságára tesz javaslatot a törvényjavaslat, amit maximálisan támogatni is tudok, de azért miniszter úr itt az előző időszak beruházásait említette, szerintem az sem jó a magyar embereknek, a magyar társadalomnak, ha egyébként a miniszterelnök közvetlen rokonságához kapcsolódó európai uniós forrásokat kell visszaadni azért, mert egyébként ezeknek a pénzeknek a felhasználása nem történt meg jól, csak úgy zárójelben szeretném megjegyezni.

Egyébként természetesen élni fogok azzal a lehetőséggel, amit a miniszter úr mondott: módosító javaslatot fogok benyújtani és elsősorban a törvény jobbitó szándéka tekintetében és kifejezetten az önkormányzatok beruházásaira vonatkozólag, mert vallo és gondolom azt, hogy ahol egyébként az önkormányzati beruházások, legyen szó fővárosról, megyei jogú városokról, kistélepuslésekről, de ütemezetten és jól működnek, ott szerintem a rendszert nem kell bántani. Azt ott hagyni kell, hogy ez a folyamat, ami ott egyébként korábban elkezdődött, az a jövőben is ugyanúgy lebonyolódhasson. Erre egyébként a miniszter úr is ígéretet tett, és azt gondolom, hogy valóban, ahol pedig szükséges és indokolt, ott a beruházások hatékonysága tekintetében, akár központi vagy uniós forrásról van szó, szükséges valamifajta intézkedéseket foganatosítani. Köszönöm szépen.

(14.10)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót Apáti Istvánnak a Mi Hazánk képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Amire már a vezérszónoki felszólalásomban nem jutott idő, azzal szeretném folytatni.

A vita során az a meggyőződésem egyre inkább erősödik, hogy sokkal szerencsésebb, jobb és hatékonyabb lett volna, ha az új építési törvénnyel egyidejűleg kerül ez a törvényjavaslat is benyújtásra, hiszen lehetetlen egyiket a másik nélkül, teljes összefüggésben áttekinteni. Kicsit féloldalas így a vita, és féloldalasak a javaslatok és az észrevételek is, hiszen, mivel készülök egy-két konkrét, egyébként lakossági vagy családiházás-szintű esettanulmány keretében megkeresni a minisztériumot azzal, hogy milyen elképesztő, önsorsrontó, indokolatlan és örült adminisztratív időhúzások vannak a magyar építési jog rendszerében, amelyek jelentős részére a világon semmi szükség sincsen. Ha ezeket megszüntetjük, akkor talán a nemzetgazdasági szempontból kiemeltberuházás-státusz alkalmazására vagy az ezzel kapcsolatos különleges szabályok alkalmazására sem lesz szükség, vagy legalábbis sokkal kevesebb esetben lesz szükség, hiszen erre több más egyéb, esetleg nem feltétlenül tisztességes érdek mellett azért is van szükség, mert egy normál engedélyezési eljárás lebonyolítási ideje elképesztően hosszú.

Na most akkor, amikor azzal szembesülünk, hogy nem állami szintű, nem önkormányzati szintű építési munkálatok elvégzése előtt, sőt kapaszkodjanak meg, adott esetben már meglévő állapot rögzítése kapcsán egy-másfél-két évig tart egy eljárás, tehát, mondjuk, egy utólagos használatbavételi vagy fennmaradási engedély megszerzése 12 és 24 hónap közötti időt vesz igénybe nem állami tulajdonú ingatlannál, annyi szakhatóságot kell megjárni az ügyiratoknak, amelyek jó részére, ha alaposan megnéznénk a kapcsolódó joganyagot, rájövnenk, hogy semmi szükség sincsen. Na most, ugyanez igaz, sőt, még inkább igaz az állami beruházásokkal kapcsolatos szabályozásokra, mivel azonban nincs bent, jelen pillanatban nincs a Ház előtt az új építési törvény, ezért áll elő ez a féloldalas helyzet, amire már az előbb hivatkoztam. Mindenesetre érdemes ezzel foglalkozni, és akkor valóban sokkal ritkábban kell alkalmazni kivételi szabályokat, amelyek adott esetben jogos ellenzéki kritikák alapját képezhetik, hiszen nem feltétlenül csak az eljárások gyorsításának szándéka húzódnak meg mögötte, de mi, az Országgyűlés, a parlament, önök mint kormánytöbbség alkotjuk vagy alakítjuk a magyar jogrendszert. Nem a jogalkalmazókra kell haragudni azért - vagy nem csak rájuk -, mert eljárások adott esetben elképesztő mértékben elhúzódnak.

Aztán itt egy másik kérdés, ami kapcsolódik az adminisztratív és közigazgatási terhekhez. Modern épületek, modern építési beruházás nem képzelhető el az elektromos hálózatok fejlesztése nélkül, különösen a mostani, nagyon veszélyes időkben. Na most, itt ugyanaz a helyzet, mint az előbb említett esetkörben. Sok esetben - ismeretlen indokok miatt - a Honvédelmi Minisztérium Műszaki Főosztályának kell, mondjuk, egy 150 méteres kivitelezés engedélyezési eljárásába bekapcsolódnia.

Hogy minek van erre szükség, azt ne tőlem kérdezzék! Konkrét esettanulmányokat fogok eljuttatni a minisztériumhoz annak érdekében, hogy bebizonyítsam, hogy milyen indokolatlan örület van sok esetben a magyar közigazgatásban. És akkor csodálkozunk, hogy adott esetben elektromos, lakossági szintű hálózatfejlesztési eljárások - adminisztratív, közigazgatási eljárásokról beszélünk - engedélyezése is másfél-két évet vesz igénybe. Hát, ha ilyen tempóban haladunk, akkor valóban 2100-ra sem fog érdemi hálózatfejlesztés megtörténni, ami nélkül nem képzelhető el energiabiztonság, energiafüggetlenség és korszerű szolgáltatás sem.

Hát, mi történik akkor egy komoly állami építési beruházás esetében? Ha lakossági szinten egy jelentéktelen fejlesztés kapcsán indokolatlan, duplikált adminisztratív terhekkel szembesülnek a résztvevők, és ha nem keresett volna meg több választópolgár ezzel kapcsolatban, én magam sem hinném el bemondásra, csak úgy, szóbeli közlésre én magam sem hinném el, hogy milyen hihetetlenül rosszul működik e tekintetben akár az elvi, akár aztán a fizikai kivitelezés engedélyezési szakasza. Egészen elképesztőnek tartom.

Emlékszem arra, amit a miniszter úr a Vállalkozásfejlesztési Bizottság előtti meghallgatásán mondott, mely szerint ő már abban az életszakaszban van, miszerint nem magához szedi a feladatokat, hanem inkább szeretne néhány feladatot más minisztériumok számára is, mondjuk, elvégezhetővé tenni vagy ennek a lehetőségét biztosítani. De lehet, hogy nem fogja megúszni, hogy az épületenergetika feladatkörét mondjuk egy politikai örökbefogadás révén magához vegye, vagy legalábbis szoros egyeztetést végezzen az energiaügyi miniszterrel, ugyanis a fenntarthatóság az általa vagy a minisztériuma által benyújtott, most általános vita alatt lévő törvényjavaslat fenntarthatósági szempontjainak betartása és a hosszú távú, gazdaságos, korszerű, alacsony költséggel történő üzemeltetés kérdése nem képzelhető el korszerű épületenergetika nélkül. Arról már nem is beszélve, hogy azt talán csak esetleg sejthetjük, hogy mondjuk Brüsszelben milyen, adott esetben indokolatlan energetikai követelményrendszer-szigorításra készülnek, hogy milyen mértékben esik túlzásba már megint Brüsszel akkor, amikor, mondjuk, akár a szigetelési, akár fűtési-hűtési költségek vagy műszaki paraméterek vonatkozásában a feltétlenül szükségeshez képest indokolatlanul szigorú szabályokat fog előírni, amelyek aztán végképp nem lesznek betarthatóak a legkorszerűbb technikák alkalmazása nélkül.

Úgyhogy erre már csak a gyakorlatias gondolkodás szempontjából ismételt felhívom miniszterhelyettes úr figyelmét is, és arra, hogy nagyon alaposan át kell tekinteni a kapcsolódó közigazgatási eljárások rendszerét, és ahogy szoktam mondani, a végletekig le kell egyszerűsíteni ezen eljárásokat. Ugyanis nem attól lesz jobb, hatékonyabb valami, hogy az íróasztalfióknak meg a szekrények polcainak gyártjuk a különböző iratokat. Elképzelhetőnek, sőt nagyon valószínűnek tartom, hogy fűződnek ahhoz érdekek, hogy feleslegesen generáljunk közigazgatási munkát, hiszen azért jó néhány munkahelyet így is fenn lehet tartani. Én értem az ehhez fűződő szempontokat, de azok az emberek talán más területeken, akár a közigazgatás más területein hasznosabbá tehetik magukat, tehát még az érdekeik sem sérülnek. Az viszont teljesen elfogadhatatlan, hogy a lakossági és az állami fejlesztéseket az állam által fenntartott közigazgatási rendszer sokszor - ahogy az előbb is mondtam - hosszú évekkel késlelteti, ezáltal jelentős árdragulás következik be, és a hosszú távú fenntarthatóság szempontjai is jelentős mértékben sérülnek. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót hozzászólásra Gy. Németh Erzsébetnek a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A két percben nem volt módomban mind miniszter úrnak, mind pedig Nacsa képviselő úrnak válaszolni néhány kérdésre.

Azt gondolom, hogy akkor, amikor Nacsa képviselő úr központosításról beszélt, illetve miniszter úr a központosítás egyik fő elemeként határozta meg az egészségügyben, hogy a paraszolvenciát meg lehetett szüntetni, no, azt gondolom, ezt központosítás nélkül is meg lehetett volna tenni. Ahhoz nem kell államosítani a teljes egészségügyet, elvenni az önkormányzatoktól például a fekvőbeteg-ellátást, hogy a paraszolvenciáról lehessen egyébként egy jó döntést hozni.

A képviselő úrnak mondanám, hogy az a központosítás, amire ön most itt ennek a törvénynek a kapcsán hivatkozott, az a DK véleménye szerint sem az oktatásban, sem az egészségügyben nem sikerült jól. Ha ön úgy gondolja, hogy az oktatás, a közoktatás ma sokkal jobb helyzetben van, mint volt 2010 előtt, jobbak a gyermekek tanulmányi eredményei, több tudással, jobb képességekkel, készségekkel kerülnek ki az iskolából, közoktatásból, akkor azt gondolom, hogy nagyon nincs tisztában a mai valós közoktatási helyzettel.

Ugyanezt tudom elmondani az egészségügyről is, tehát ha az az államosítás, az a központosítás, amit önök végrehajtottak, az a betegek érdekét szolgálta, akkor nagyon másképp gondolkodunk arról, hogy mi egy beteg érdeke akkor, amikor egészségügyi ellátásra, kiemelten szakosított vagy fekvőbeteg-ellátásra szorul.

A képviselő úr arról is beszélt, hogy furcsállja azt, hogy egy volt főpolgármester-helyettes, aki még a kultúráért is felelős volt, kifogásolja akár az Opera felújítását, akár a Liget-projektet vagy egyéb más kulturális beruházást. Abból a szempontból kifogásolom, Nacsa képviselő úr, hogy ezek a beruházások nem határidőre és nem eredeti költségkereten belül valósultak meg, ellentétben az ön által negatívként emlegetett Lánchíddal. Ott bizony-bizony, a költségkereten belül és a határidőn belül... *(Nacsa Lőrinc: Nem, nem.)* De, Nacsa képviselő úr, nézzen utána, szívesen segítek ebben, de szerintem, ha beüti a keresőbe, akkor ezek a konkrét tények ki fognak önnel jönni vagy megjelenni az önök képernyőjén, szóval a Lánchíd beruházása határidőn belül, és ami fontos, költségkereten belül valósul meg. *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)*

(14.20)

Az már megint más kérdés, hogy az Orbán-kormány trükközik azzal, hogy azt a 6 milliárd forintot, amit a Lánchíd-beruházás kapcsán az előző fideszes főpolgármesterek, Tarlós Istvánnak megígért, és amiről megállapodott vele, az új baloldali demokrata vezetésnek már nem kívánja odaadni.

Az önkormányzatok adósságát is szóba hozta. Én azt gondolom, képviselő úr, hogy azok az önkormányzatok, amelyek felelősen gazdálkodtak, nem halmoztak föl akkora nagy adósságot. S még egy dolgot szeretnék mondani - nyilván ön ennek a fontosságával tisztában van -, más az, hogy valaki fejlesztési beruházásokra vesz fel hitelt, kvázi adóssodik el, és más az, ha működési célú hiteleket vesz fel, és a működésével kapcsolatos finanszírozás miatt adóssodik el.

Nem tudom, hogy ön 2010 előtt ilyen szinten a politika közelében volt-e *(Nacsa Lőrinc: Akkor voltam egyetemista.)*, de szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy akkor én az Önkormányzati és Területfejlesztési Bizottságot vezetve itt az Országgyűlésben számtalanszor voltam annak a tanúja, amikor fideszes polgármesterek és megyei közgyűlési elnökök, köztük, ha jól emlékszem, az ön képviselőtársa is, aki akkor a Baranya Megyei Közgyűlésnek volt az elnöke, nagyon nagy dicsőséggel beszélt arról a bizottsági ülésen, hogy hú de jó, most felvesszünk egy csomó hitelt, aztán utána majd mindenféle kötvényekbe fektetjük. Szóval, tisztelt képviselő úr, 2010-re a fideszes pártmögölk, illetve a Fidesz hathatós támogatásával vetek föl ezek az önkormányzatok kölcsönöket, és aztán tényleg odáig fajult a helyzet, hogy ezeket az önkormányzatokat 2010-ben jó néhány esetben konszolidálni kellett.

Nota bene, továbbmegyek: ezeknek az önkormányzatoknak ma már minden esetben a kormányzati engedélyt is meg kell kérni akármilyen típusú hitel felvételéhez. Csakhogy önök ezzel az egyébként még akár akceptálható intézkedéssel is nagyon komolyan visszaélnek. Például a nem fideszes vezetésű településeknek

nem engedik meg, hogy fejlesztési típusú hiteleket felvegyenek, ezért van az, hogy jó néhány, nem Fidesz által vezetett megyei jogú városban vagy Budapesten egész egyszerűen tömegközlekedési vagy közösségi közlekedési eszközök beszerzését sem engedélyezik.

Még annyit szeretnék önnel mondani, én azt hiszem, hogy ez a törvényjavaslat, még ha miniszter úr pozitív zárszavára vissza is gondolok, megint nem tud annak a próbája lenni, amit szoktunk mondani, hogy ami egy törvényből megvalósul, vagy ahogy majd azt a törvényt alkalmazzák, az fogja megmutatni, hogy az a törvény valójában mit is ér, mennyit is ér. Számtalanszor láttuk azt, hogy önök akár itt, a tisztelt Házban, de még inkább a propagandában, a nyilvánosság előtt nagyon szép szavakat mondanak, időnként úgy érzem már, mintha egy békegalamb szállna át akár itt a teremben, akár a bizottsági üléseken, aztán a véres valóság pedig az, hogy semmiféle oka és indoka nincs annak, hogy támogassa valaki ezeket a javaslatokat, mert önök egész egyszerűen visszaélnék azzal az erőfölénnyel, amit kétségtelen, hogy most már negyedszerre is megkaptak a társadalomtól. Most abba nem megyek bele - de miniszter úrnak szívesen válaszoltam volna erre -, hogy hogyan és miként érik el minden alkalommal a kétharmados többséget itt a Házban, amivel a DK véleménye szerint nagyon jelentős módon visszaélnék.

S hogy a felszólalásom végére mondjam azt a néhány mondatot, amit Nacsa képviselő úr hiányolt tőlem: én tényleg őszintén hiszek abban, hogy az árnyékkormány az, amely el fogja hozni ennek az országnak a minél több embert érintő és minél több embernek jobb életminőséget és életlehetőséget biztosító kormányzást. Igen, képviselő úr, én tényleg őszintén hiszek abban, hogy ahova önök ez alatt a 13 év alatt eljuttatták ennek az országnak a nagy részét, az ország lakosainak a nagy részét, az egész egyszerűen nem az az európai Magyarország, amiben én őszintén hiszek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem visszaélve az általános vita adta keretekkel, de jó, ha van miniszteri reagálás; én ezt bátorítom.

Amikor arról beszélünk, hogy tízéves terveket várnak el tárcáktól, minisztériumoktól, akkor azért szögezzünk le valamit: lehet persze igazodni a hétéves uniós pénzügyi ciklusokhoz, de én ennél kicsit bátrabb lennék. Ne ahhoz illeszkedjünk, hanem a saját költségvetési forrásainkat rendeljük a saját nemzetstratégiai céljainkhoz. De, miniszterhelyettes úr, ne jusson el oda a dolog, hogy minden tárca tíz évre tervez, természetesen majd a tíz évnek a második felére, mert akkor talán könnyebbnek tűnik megvalósítani és finanszírozni valamit, mint most, de aztán eltelt a

következő három év úgy, hogy kézzelfogható terveket erre a terminusra nem tesznek le az asztalra.

Tehát fogalmazzák meg azt is minden esetben, hogy ebben a ciklusban mi az, ami elérendő, kivitelezhető, finanszírozható. Értem én, hogy nehéz, mert hogy befagytak az uniós források, amelyek egyébként járnának Magyarországnak. Én azt mondom, hogy van még egy legalább ilyen fontos célterülete ezeknek, egy olyan bérfejlesztési alap, amibe ha becsatornázzuk az uniós források, a kohéziós források egy részét, oda pályázhat a kisvállalkozó, hogy adott esetben növelje munkaerejének a bértömegét.

Ez egyébként összefügg az építésüggyel is - s itt eveznek át a másik fontos kiemelendő dologra, amiért szót kértem -, ez pedig a helyi munkaerő előnyben részesítése. Nagyon szép dolog, ha az önök koncepciója leteszi az asztalra azt, hogy a helyi vállalkozónak legyen hely. Mi ezt mindig mondtuk, hangoztattuk, támogatjuk most is, és nyilván alkalmazzanak a lehető legnagyobb mértékben helyi munkavállalókat. Ez az értékelés során legyen egy szempont. De pont az önök koncepciójával megy szembe az a vendégmunkás-stratégia, amely bár céljaiban és retorikailag megfogalmaz hasonlókat, de az a baj, hogy a hazai munkaerő előnyben részesítése maximum az eljárásjogi szabályok között kerül garanciákkal ellátva az asztalra. Ezenkívül amikor felvetünk olyan teljesen logikus igényeket, mint például hogy a multinacionális munkavállaló ne csak azt igazolja, hogy keresett munkaerőt, de nem talált, hanem igazolja azt is, hogy nem tudta a meglévőből, a saját magyar munkaerőjéből átképezni, természetesen ingyenesen azokat, akik megvannak, ha bedobjuk ezt a garanciális szabályt, akkor önök erre nem reagálnak, nem mondják azt, hogy pontosan ez az önök célja is és erősítsük meg ezzel a jogszabályt.

Attól tartok, hogy bár önök megfogalmazzák ezeket a szép célokat, holnap azért itt lesz a vendégmunkás-tematikában is a vendégmunkás-szabályozásról egy vita, és ne az derüljön ki a végén, hogy önöknek nincs más koncepciójuk, mint hogy az alacsony bérekkel versenyeznek a nemzetközi térben, s ha kényszerből kivándoroltak százezrek a jobb megélhetés reményében, akkor pótolják őket vendégmunkásokkal. Mert most arról szól a közbeszéd egy része, hogy 500 ezer főnyi új munkaerő kell. Ezt egyébként én akár még el is fogadom középtávon. Itt viszont kétfajta megoldási út van. Az egyik az, amiről pont az önök gazdaságfejlesztési minisztere beszélt a miniszteri meghallgatásán - s szerintem ez egy jó dolog -, hogy az aktivitási rátához kell hozzányúlni, mert a magyar aktivitási rátában még van tartalék, sőt százezres nagyságrendű tartalék van. Nem lehet elintézni ezt az egészet annyival, hogy minden részletszabályban az indoklásba beleírjuk, hogy a magyart kell előnyben részesíteni, de aztán a valóság és a megvalósulás afelé mutat, hogy egy majdnem kontroll nélküli, szervezett vendégmunkás-import valósul meg.

Tehát az a határozott kérésem önök felé, hogy egyeztessenek a különböző tárcák, legyen hasonló az

erre a területre vonatkozó szabályozás minden témakörben. Támogatom, ha itt lerakják azt, hogy a magyar vállalkozó legyen az első és a magyar munkavállaló legyen az első, s akár még a projektértékelésnél is ez legyen szempont, de akkor érvényesüljön ez a holnap tárgyalandó javaslatban is. Az a kérésem, hogy beszéljenek egymással, mert nem látjuk azokat a garanciákat, amelyek minden esetben a magyar munkavállalót részesítenék előnyben. S ha a másik szabályozás tönkreteszi ezt az amúgy szépen megfogalmazott tervet, akkor önök hiába írják bele ebbe a koncepcióba, ellentétes hatást fog kiváltani, és a sor végén megint csak a magyar munkavállalók, illetve a magyar családok fognak rosszul járni, ezt pedig nem engedhetjük meg. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót kétperces hozzászólásra Nyitrai Zsoltnak, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

NYITRAI ZSOLT (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm szépen a szót. Kétperces hozzászólásomban Szabó Sándornak, a Magyar Szocialista Párt képviselőjének a gondolataira kívánok reagálni. Amit ő mondott az elmúlt pillanatokban, arra azt tudom mondani, hogy az valós képet ad arról a felfogásbeli, szemléletbeli különbségről, amely a baloldal és a jobboldal között van Magyarországon. Szabó Sándor azt sugallta, ami egyébként a kormányzásuk alatt ki is jött a valóságban a rendszerből, hogy ha magyar állami beruházás, akkor bizony külföldi munka és külföldi haszon. Mi azonban azt mondjuk, természetesen a jogszabályi keretek között, hogy ha magyar állami beruházás, akkor legyen magyar munka, legyen magyar haszon és magyar tőke.

(14.30)

Ez az egyik lelke egyébként ennek az előttünk fekvő törvényjavaslatnak. Én sajnálom, hogy a baloldal még mindig nem tud fejlődni, és még mindig a külföldi tőkét részesíti előnyben a hazaival szemben. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. További képviselői felszólalói jelentkezést nem látok, az általános vitát ezennel lezárom.

Kérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Csepreghy Nándor jelzésére:)* Parancsoljon, államtitkár úr, miniszterhelyettes úr, öné a szó.

CSEPREGHY NÁNDOR építési és közlekedési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót, a felszólalás lehetőségét. Engedjék meg, hogy a nyitóvita zárszavaként Lázár János miniszter úr, az Építési és Közlekedési Minisztérium, illetve Magyarország Kormányának nevében megköszönjem úgy

az ellenzéki, mint a kormánypárti képviselők részéről a hozzászólásokat a vitában.

Először is azt a nyitott testtartást, amit miniszter úr említett, azt gondolom, a tények is alátámasztják, hiszen egy ágazati jogszabályról beszélünk, és nincs olyan ágazati szereplő ma Magyarországon, ideértve az Építész Kamarát, ideértve a Mérnöki Kamarát, az Építési Vállalkozások Országos Szakszövetségét és számtalan szakszövetséget, akit ebben a kérdésben ne kérdeztünk volna meg már azt megelőzően, hogy a törvényi kötelező egyeztetési köröket lefutottuk volna a társadalmi egyeztetés keretében.

Azt gondolom, és semmiképpen sem szeretnék ez ügyben sem kritikus, sem cinikus lenni, de ha van egy, a magyar Országgyűlés által elfogadott jogszabály a társadalmi egyeztetésre - ami azt jelenti, hogy a parlamentnek való benyújtás megelőzően a végleges törvényezőveket meg kell osztani a kormányzati felületeken, arra megfelelő időkeretben hozzászólási lehetőséget kell nyújtani a magyar állampolgárok számára -, és ha ezzel több mint ezer magyar állampolgár tud élni, furcsa az a magyar Országgyűlés képviselőitől, ellenzéki képviselőktől, akik mégis ugyanezeknek az állampolgároknak az adóforintjából kapják a fizetésüket, azt kritikaként felróni, hogy nekik névre címezve nem küldtük el egy lezárt borítékban ezt a törvénytervezetet. Ha erre vonatkozik az igény, akkor ezt természetesen meg tudjuk tenni a képviselő asszony, a képviselő urak és bárki számára a magyar Országgyűlésben. Azt gondolom, a digitális átállás jegyében - ahogy olvastam a DK programját, ez szerepel a hosszú távú tervei között - talán ez elvárható lenne, de ha ezen múlik, akkor képviselő asszony, tényleg tudom vállalni, hogy ezt megtegyük. *(Gy. Németh Erzsébet: Nem ezt kell megtenni, államtitkár úr! Nem erről beszéltünk!)*

Ami a törvénytervezet tartalmi részeit illeti, és azt gondolom, a jövő héten esedékes bizottsági körben, illetve az azt követő záróvitában is erre lehetőség van, nyitottak vagyunk érdemi javaslatok befogadására. Azonban szeretném felhívni az Országgyűlés figyelmét arra, hogy az elmúlt tizen-egynéhány évben, amióta Orbán Viktor kormányát a kormányzás felelőssége ismételten felruhazza a végrehajtási felelősséggel, nem találkoztam olyan parlamenti vagy parlamenten kívüli politikai vitával, ahol ne illette volna kritika, nagyon sok esetben jogos kritika a különböző állami, önkormányzati vagy közpénzből megvalósuló beruházásoknak a végrehajtását, és ez a kritika vonatkozott a beruházásokhoz szükséges időkeretre, vonatkozott a beruházások költségkeretére. Tehát most azt kellene eldönteni ezekben a megszólalásokban, ellenzéki és kormánypárti oldalon egyaránt, hogy vagy azt kritizáljuk, ami az eddigi rendszerben rossz volt, és akkor viszont az ezeket a hibákat egyértelműen kiküszöbölő törvényjavaslatot kell támogatni, vagy ezt a jelenlegi törvényjavaslatot kell kritizálni, és akkor viszont az előző 12 év hozzászólásait tesszik önök zárójelbe itt, a magyar Országgyűlés nyilvánossága előtt. Ezt a vitát legyenek kedvesek házon belül lefolytatni.

Ami a konstruktív ellenzékiesség műfaját illeti, azt szeretném javasolni, hogy hallgassuk meg egymást, és érdemben reagáljunk egymásra, hiszen ha önök az Országgyűlés elé benyújtott végleges törvényjavaslatot olvasták volna el nagyon sok esetben, akkor olyan hozzászólásokat nem tettek volna, amelyek még a törvény 1.0-s, 2.0-s, 3.0-s verziójában valóban szerepelt dolgokra vonatkoznak, majd többek között az önkormányzatokkal való egyeztetés után kikerültek ebből a javaslatból. Tehát azt szeretném kérni, hogy akkor valóban legyünk naprakészek ebben a kérdésben.

Illetve azt a vitát is szeretném, azt gondolom, teljesen érthető módon kitenni az asztalra, ami a minisztériumnak és a kormánynak egyértelmű szándéka, hogy egy olyan törvényt fogadtasson el a magyar Országgyűléssel, amely nagyon világosan rendezi azt a felelősségi viszonyrendszert, ami két eltérő működésű kormányzati modellből származik: egyrészt abból a baloldali kormányzati modellből, amely teljes egészében egy globalizált felfogás, amely az Országgyűlés, a magyar emberek által választott képviselők és a képviselőkből az országgyűlési többség által szervezett kormány felelősségi kérdéseit rendezi politikai és jogi felelősség tekintetében azáltal, hogy egy központi minisztériumba vonja ezeknek a végrehajtási döntéseknek a lehetőségét és nem csak a felelősséget; másrészt egy olyan modellből, amikor ez a választói felelősség, ez a miniszteriális struktúra és a tényleges döntéseket meghozó ügynökségi rendszer elkülönül egymástól.

Egy ellenzéki képviselő esetében, azt gondolom, a lehető legtisztább helyzet teremthető azáltal, hogy egy önök által interpellálható, a magyar bíróságok által számonkérhető miniszter vállal felelősséget minden beruházási döntésért, és ennek a teljes életciklusában ez a felelősség érvényesül és számonkérhető, szemben azzal a modellel *(Gy. Németh Erzsébet közbeszól.)*, tisztelt képviselő asszony, amit önök létrehozta, és amely modell láthatóan elvezetett oda, hogy önök 2010-ben is elvesztették a választói felhatalmazást, és 2010 óta egyszer sem sikerült ezt önöknek megszerezni.

Szeretném még egyszer itt megerősíteni az Országgyűlés nyilvánosságának, megköszönve a kormányzati frakciók támogatását, hogy igen, ez egy protekcionista törvény, amely azt az elvet szolgálja, hogy a magyar építőiparban, a magyar beruházáspolitikában a magyaroknak legalább akkora lehetőségük legyen ezen munkákban részt venni, mint olyan országok esetében, amelyekre mindig hivatkozási alapként tekintünk ezekben a vitákban; Ausztria, Németország, Franciaország vagy más nyugat-európai országok evidenciának tekinthetők. Ha megnézik azt a koncentrációt, ami, mondjuk, az osztrák, a német vagy a francia építőiparban található, 80 százalék fölötti a részaránya a hazai vállalkozásoknak. Azt gondolom, hogy ez egy teljesen helyes magatartás, amit a 2004 után az Európai Közösségekhez csatlakozó országoknak is viselniük és követniük kell.

Az a kritikai gyakorlat, amellyel például a magyar piac átalakulását, egyes magyar szereplők megerősödését kritizálják, még mindig csak arra volt elegendő, hogy éppen csak többségbe kerültek a magyar szereplők, és még mindig a nyugat-európai átlaghoz képest jelentős túlsúlyban vagy az elvárt mértéknél nagyobb túlsúlyban vannak Magyarországon is nemzetközi építőipari szereplők. Tehát ez egy protekcionista törvénytervezet, amely azonban azt is kimondja, hogy nem elég, ha valaki magyar, annak jónak is kell lennie, versenyben is meg kell tudnia méretetnie magát. Bízom benne, hogy ennek az elvrendszernek az érvényesülése a törvényhez kapcsolódó módosító indítványok keretében is tovább erősödhet.

Engedje meg, képviselő asszony, képviselő urak, az Országgyűlés nyilvánossága, hogy a miniszter úr és a kormány nevében azt a fajta nyitottságot, amit miniszter úr itt az előzőekben elmondott, a módosító indítványok kapcsán jelezzem, és bízom benne, hogy ezekkel együtt egy, az Országgyűlés szélesebb nyilvánosságát is maga mögött tudó törvényt tudnak elfogadni a következő hetekben, még ebben az ülészakában.

Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm az előterjesztőnek. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **a szerencsejáték-szervezéssel és az elektronikus ügyintézással összefüggő, valamint egyes törvényeknek a jogrendszer koherenciájának erősítése érdekében történő módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/4027. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Dömötör Csaba úrnak, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A tárgyalat törvénycsomagot három nagy részre lehet bontani. A módosítások egy része a szerencsejáték-szabályozásra irányul, egy másik része a digitális ügyintézésre, a harmadik pedig alapvetően technikai módosításokat tartalmaz.

Ami az első javaslatcsokrot illeti, ennek a célja az, hogy hatékonyabbá tegye a szerencsejáték-szervezést, fokozottabban védje a játékosok érdekeit. A teljes képhez hozzátartozik, hogy a Szerencsejáték Zrt. évről évre jelentős mértékben járul hozzá az ország gazdasági növekedéséhez, a közösségi kiadások finanszírozásához, a hazai kultúra, a szociális és egészségügyi területek, valamint a sport kiemelt támogatásához és eredményeihez, a tiszta játékbevitel mintegy kétharmadát visszajuttatja az állami költségvetésbe közcélok finanszírozására.

Most ami a konkrét törvényjavaslatot illeti, a javaslatok egy része az online fogadásokra vonatkozik. Az idei év elejétől kezdve távszerencsejátékot az állami játékszervező mellett más gazdasági társaságok is szervezhetnek. Az előttünk fekvő javaslat egyebek mellett e piacnyitáshoz kapcsolódó teendőkre is válaszol. A módosítás egyik lényegi eleme, hogy a szerencsejáték-szervezők nagyobb mozgásteret kapnak abban, hogy játékosaik számára hány egyenleget tartanak fenn. A mostani szabályozás szerint egy játékos részére egy szervezőnél csak egy egyenleg nyitható, de a játékosok ezentúl külön egyenlegen kezelhetik majd például a lottójátékhoz és a különböző online fogadásaihoz kapcsolódó be- és kifizetéseiket. Fontos megkötés, hogy egy adott típusú játékhoz továbbra is csak egy egyenleg lesz vezethető.

(14.40)

Szintén az online fogadásokhoz kapcsolódó javaslat, hogy a szerencsejáték-szervező a jövőben lehetőséget biztosíthat a fogadóknak a korai kifizetésre. Ez nemzetközi szinten is közkedvelt gyakorlat. Ez azt jelenti, hogy a játékos az adott fogadás kimenetelét nem várja meg, hanem egy ennél korábbi időpontban, az eredetihez képest alacsonyabb összegű nyere-ménnyel zárhatja le a játékot.

A második csoportba tartozó módosítások szintén a szerencsejáték-szervezés hatékonyságát növelik, ezek azonban az online fogadások körébe nem tartozó egyéb játékokra vonatkoznak.

A javaslat a kaparós sorsjegyként szervezett sorsjátékot is és a bukmékeri rendszerű fogadást is az állami játékszervezői monopólium körébe vonja.

Az is fontos körülmény, hogy az említett játékokat évtizedek óta kizárólag a Szerencsejáték Zrt. szervezi, ezt a gyakorlatot ez a módosítás emeli jogszabályi szintre.

A módosítások harmadik csoportjának célja, hogy a korábbiakhoz képest nagyobb védelmet biztosítson a játékosoknak és erősebb jogosítványokat adjon a felügyelő hatóságoknak.

Tisztelt Ház! A törvénymódosítási javaslatok másik nagy csoportja a digitális fejlesztéseket és a digitális ügyintézésre érinti. A digitalizáció egyre markánsabb szerepet játszik a gazdaságban, becslések szerint a digitális gazdaság már ma is a teljes magyar GDP legalább 25 százalékát adja. A kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy hazánk a digitalizáció nyertesévé váljon, ennek érdekében 2010 óta számos lépést tettünk előre, így az elmúlt években az ország közel teljes területén megvalósult a szupergyors internet kiépítése, így ma már a háztartások közel 97 százaléka hozzáférhet a legmodernebb hálózati kapcsolatokhoz. A magyarorszag.hu portálon az elmúlt év alatt hatszorosára nőtt az elérhető ügyek száma, jelenleg 4400 közigazgatási ügyet lehet elektronikus úton elintézni. Emellett már csaknem 5,5 millióan regisztráltak az ügyfélkapura. Ráadásul az állampolgárok sorban állás nélkül,

otthonról, egyes esetekben videóchaten keresztül is elintézhetnek bizonyos ügyeket.

A javaslatcsomagban szereplő módosítások négy területet érintenek. Az első ilyen, hogy a minősített elektronikus aláírásokhoz és bélyegzőkhöz kapcsolódó engedélyezés díját eltöröljük.

A második a nemzeti egységes kártyarendszert érinti, gyorsabbá téve a különböző kártyák igénylését. A módosításnak köszönhetően a NEK-regisztráció is elérhetővé válik a kormányablakokban, országsszerte elérhető több száz elektronikus ügyintézési ponton. Az elektronikus ügyintézési pontok segítségével érintőképernyős eszközökön könnyen, gyorsan, ügyintézői beavatkozás és sorban állás nélkül lehet meghatározott ügyeket elektronikusan elintézni. Így például a vezetői engedély és a személyi igazolvány pótlását, anyakönyvi kivonat és erkölcsi bizonyítvány igénylését. Ezt a szolgáltatást azok az állampolgárok is igénybe tudják venni, akik nem rendelkeznek az elektronikus ügyintézéshez szükséges technikai eszközökkel.

A harmadik módosítási javaslat célja, hogy az automatikus közigazgatási döntéshozatali rendszer elérhetővé váljon az elektronikus ügyintézés biztosító szervek számára. Így ügyintéző beavatkozása nélkül lehet majd például gépjárművel vagy önkormányzati adózással kapcsolatos ügyeket intézni. Mindez csökkenti az ügyintézők leterheltségét, és még hatékonyabbá teheti a működést.

Végül a negyedik javaslat szintén az automatikus közigazgatási döntéshozatali rendszerhez kapcsolódik, amely eljárástechnikai szempontból módosítja azt.

Tisztelt Ház! A digitalizáció javítja a magyar emberek életminőségét, versenyképesebbé teszi a vállalkozásokat, így a teljes nemzetgazdaságot is, ezért is gondoljuk úgy, hogy ezek a módosító indítványok, ezek a törvényjavaslatok segítik, hogy a közigazgatás digitalizációja tovább folytatódhasson. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Szeberényi Gyulának, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. SZEBERÉNYI GYULA TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A tisztelt Ház asztalán fekvő, a szerencsejáték-szervezéssel és az elektronikus ügyintézéssel összefüggő, valamint egyes törvényeknek a jogrendszer koherenciájának erősítése érdekében történő módosításáról szóló T/4027. számú törvényjavaslatban foglaltak részben adminisztratív jellegűek, gyakorlati tapasztalatokon alapulnak, részben pedig az egyes folyamatok újraszabályozására, illetve új folyamatok kialakítására irányulnak.

A szerencsejáték szervezéséről szóló törvény módosításai a szerencsejáték-szervezés kapcsán felmerült szabályozási igényeket kívánják átvezetni, mellyel a jogalkotó erősíteni kívánja a hazai szerencsejáték-szervezés és ezen belül kiemelten a távszerencsejáték versenyképességét, szem előtt tartva annak átláthatóságát, szabályozott szervezését, valamint a játékos védelmét.

A jelen törvényjavaslat többek között a piacnyitástól eredő, az állami játékszervező Szerencsejáték Zrt. által azonosított egyes szabályozási szükségletekre reflektál. Felmerültek továbbá a gyakorlatban olyan egyéb, szintén az állami játékszervező által jelzett szabályozási igények is, amelyek a szerencsejáték-szervezés hatékonyságának további növelését eredményezik.

A javaslat ezentúl foglalkozik a szerencsejáték-felügyeleti feladatokat ellátó Szabályozott Tevékenységek Felügyeleti Hatósága által kezdeményezett, a hatósági feladatellátás keretében felmerült gyakorlati problémák kezelését, a törvényi szintű szerencsejáték-szabályozás koherenciájának erősítését célzó módosításokkal is.

A tervezet egyes elszámolási, nyereményalap- és játékadóképzési szabályokat is módosít, többek között az egyéb sorsolások játék részletszabályainak megalkotása keretében, másrészt a piacnyitásra tekintettel a távszerencsejáték-szervezői kör bővülési lehetősége miatt.

A számsorsjáték-nyereményalap képzése szempontjából új szabály, hogy nem kizárólag a játékos által megvásárolt sorsjegyekre eső fogyasztói ár számíthat bele a nyereményalapba, hanem ezt a szerencsejáték-szervező is kipótolhatja. Ennek célja további új típusú számsorsjátékok bevezetési lehetőségének megteremtése.

Tisztelt Ház! Az egységes elektronikus kártya-kibocsátási keretrendszeréről szóló 2014. évi LXXXIII. törvény módosítása szerint a nemzeti egységes kártyarendszer kiemelt célja, hogy az egyes elektronikus kártya-kibocsátók és -elfogadók, mint például az állam, az önkormányzatok, közlekedési vállalatok, a rendszerhez történő csatlakozással magas fokú biztonsággal nyújtsák szolgáltatásaikat.

Ahhoz, hogy az egyes állampolgárok kártyafelhasználóként tudjanak csatlakozni a nemzeti egységes kártyarendszerhez, regisztráció szükséges. A módosításnak köszönhetően a NEK-regisztráció elérhetővé válik az elektronikus ügyintézési pontokon, amelyek a gyors ügyintézés támogatják a kormányablakokban. A KIOSK-projekt egy ügyfélközpontú, szolgáltató hozzáállású állam működéséhez járul hozzá. Az érintőképernyős eszközökön könnyen, gyorsan, ügyintézői beavatkozás és sorban állás nélkül lehet meghatározott ügyeket elektronikusan intézni. Ilyenek például a vezetői engedély, személyi igazolvány pótlása, különböző gépjárműügyek, anyakönyvi kivonat és erkölcsi bizonyítvány igénylése. Ezt a szolgáltatást azok az állampolgárok is igénybe tudják venni,

akik nem rendelkeznek az elektronikus ügyintézéshez megfelelő technikai eszközökkel.

Tisztelt Országgyűlés! Az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény elfogadásával, az automatikus közigazgatási döntéshozatali rendszer igénybevételével egy közigazgatási ügy emberi beavatkozás nélkül történhetne meg. Az automatikus közigazgatási döntéshozatali rendszer európai uniós projekt keretében, részben európai uniós forrásból kerül kialakításra. A szabályozás célja, hogy az AKD-rendszer igénybevétele lehetővé váljon az elektronikus ügyintézés biztosító szervek részére. Az AKD-rendszer által a korábban ügyintéző segítségével végzett folyamatok automatizálhatóvá válhatnak, amelyek hozzájárulnak az ügyintézők terheinek csökkenéséhez, a közszolgáltatások színvonalának, hatékonyságának növeléséhez.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Összegzésként elmondható, hogy az előttünk fekvő törvényjavaslat előremutató rendelkezéseket tartalmaz a szerencsejáték-szervezéssel és az elektronikus ügyintézéssel összefüggően, ezért kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy az elhangzottak ismeretében - a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan - támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Varga Zoltánnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az a helyzet, hogy valóban itt elbeszélgethetnénk, elvitatkozhatnánk arról, hogy szakmailag miért is szükséges vagy nem szükséges a szerencsejáték-törvény módosítása.

(14.50)

Megtehetnénk, ha nem egy sufnituning - sokak szerint hibrid rezsim, én nem vagyok ennyire megengedő -, én azt mondom, hogy piti kis diktatúrában élénk, amit önök formáltak, formálgatnak itt a maguk képére. Na de hát, tudják ezt nagyon jól, tudja ezt mindenki, hogy valójában mi most, lassan 13 éve, bizony egy sufnituning, piti diktatúrában élünk, ahol nyilvánvaló módon, szemmel látható, hogy önök a törvényeket és minden törvényi eszközt alárendelnek annak, hogy minél többet tudjanak lopni, minél többet el tudjanak rakni, és különben a legkevésbé se foglalkoznak azzal, hogy egy ország népe hogy éli ezt meg, hogy mennyire megy tönkre, mennyire szenved ettől.

Teljesen egyértelmű, hogy amit látunk, a felszín egy nagyon egyszerű dolog: egy sajátságos salátatörvény fekszik most előttünk, de nemcsak azzal van a baj, hogy önök, a kormány, hát, ahogy szokták persze,

és nevezzük nevén, sunyi módon, ismét erőltetetten, egy vadregényes éjszaka benyújtott, majd pár nap alatt - látható módon - most a törvényhozáson átverni kívánt törvényt tettek le ide a Ház asztalára. Nyilvánvalóan én is olvastam, látom, hogy az előterjesztés salátatörvényként 17 törvényt módosít, erről az államtitkár úr is beszélt, igaza van.

És abban is igaza van, hogy ebből sok csak szövegcsere vagy jogtechnikai pontosítást tartalmaz, ebben egyetértünk. A törvényjavaslat jelentős részét kitevő fontosabb módosítás a szerencsejáték szervezéséről szóló törvény módosítása, szerintem erről is beszélt államtitkár úr. És nyilván az is egyértelmű, hiszen mindenki, aki foglalkozott egy picikét ezzel, tisztában van azzal, hogy a szakmai berkekben is arról van szó, hogy sok mindenben lehetne vagy kellene módosítani ebben az ügyben. Na de hát, ezt önök is nagyon jól tudják, és most egy picikét álljunk meg ebben a dologban, és nézzenek önök is magukba, hogy valójában ez a felszín. Mert tudjuk azt nagyon jól, hogy pontosan ez az a terület, a szerencsejáték területe, ahol önök elkezdtek ezt az áldásos tevékenységüket, amiről az előbb is beszéltem, merthogy ez az a biznisz, ahonnan milliárdokat síbolnak ki, mondjuk már ki őszintén, ahol milliárdokat tüntetnek el, nemhogy havonta, hanem lassan már naponta, és adnak oda mondvacsinált támogatások képében, persze, az orbáni diktatúra a maga képére formált törvényei mára már rongyos, foszladozó köpenyének az álcája mögött a Fidesz és a NER hamiskártyásainak.

Hát, tudjuk nagyon jól, hogy irdatlan pénzekről beszélünk, ezt tudják önök is: a szerencsejátékról beszélünk, olyan pénzekről ráadásul, amelyek a törvény szerint is ellenőrizhetetlenek, és hatalmas összegekről van szó. Gondoljunk itt, és szerintem ezzel tisztában vannak a kormánypárti képviselők is, például a kaszinóbizniszre. Tudjuk ezt nagyon jól, mindnyájan végigéltük ennek a lépéseit és a folyamatát, hogy hogyan is alakult ez ki, látjuk a törvények felett álló, de persze a törvénymódosítások segítségével néhány Orbán-közei haver kezére játszott pénzgyarakat, amelyek ma is minden törvény és érdemi hatósági felügyelet nélkül működhetnek, talán egyedülként az országban.

Még azt is látjuk nagyon jól, hogy a legutolsó szerencsétlen kis cipésműhely tulajdonosa is online be van kötve a NAV-hoz. Vagy a legújabb hír, hogy mára már a strandon álló lángosos büfének is gyakorlatilag percnként kell jelentenie arról, hogy mennyi a forgalom. De nemcsak arról, hanem már ott tartunk, hogy arról is, hogy egyes vevők mennyi tejfölt kennek a lángosra, vagy hogy megeszik-e az egészséget, vagy félreraknak belőle valamit, vagy kérnek-e extra sajtot rá. És azért tegyék a szívükre a kezüket, tisztelt kormánypárti képviselők, ez maga az örület, hogy mindezek ellenére a hetente-havonta az Orbán-haverok zsebébe milliárdokat toló kaszinók felette állnak minden törvénynek, nekik nem kell online pénztárgépeket működtetniük. Tehát hogyha a szerencsejátékról beszélünk, akkor erről azért ne feledkezzünk el!

Államtitkár úr, ha már a Szerencsejátéknál és a Szerencsejáték Zrt.-nél tartunk, a köznyelvben arra felénk, Debrecenben csak a NER-csókások kifizetőhelyének nevezik a céget magát, ahol persze Orbán-hű, párthű, hát, majd mindenki eldönti magának - tudják, a Rejtő-könyvekben van, hogy a nem kívánt törlendő -, hogy melyik a pontosabb meghatározás, tehát Orbán-hű vezetők ülnek, maradjunk ennyiben, és ahol szinte kizárólag Orbán-közeli cégek és arcok juthatnak, amúgy valami spirituális oknál fogva busás támogatáshoz.

Államtitkár úr szólt arról, hogy a Szerencsejáték Zrt. mihez is járul hozzá. Na de hát, kihagyta a javát, államtitkár úr. Nem beszélt például az Orbán-haverokról, nem beszélt a csókosokról, nem beszélt a NER-kegyeltekről, nem beszélt a vazallusokról, de nem beszélt például Rogán exfeleségéről, nem beszélt Mészáros Lőrincről, Mészáros Lőrinc feleségéről, nem beszélt a CÖKA-ról, nem beszélt például a Pataky Attilának nyújtott 140 millió forintos támogatásról. Valahogy ezeket kihagyta a körből, mert valójában önök ezért működtetik ezt az egész rendszert: ez egy kifizetőhely. Arról szól, hogy önök ezzel próbálják benefiten maguknál tartani a NER-csókásokat és nyilvánvaló módon azokat az embereket, akiket manapság celebeknek szokás hívni.

Szóval, maradjunk azért a tárgykörnél! A szokott módon egy átlagos, romantikus kedd este benyújtott javaslat szerint a kaparós sorsjegyként szervezett sorsjáték, a számsorsjáték - erről képviselő úr is beszélt -, a lóversenyfogadás és a távszerencsejáték kivételével a fogadás szervezésére kizárólag az állami játékszervező jogosult. Eddig a törvényben a kivételek között szerepelt a bukmékeri rendszerű fogadás is. Most azt olvashatjuk, hogy gyakorlatilag államosították a bukmékeri rendszert. Hozzá kell hogy tegyem, hogy valószínűleg úgy tették mindezt, hogy nem is volt lehetősége már magánbukmékereknek ebben a sztoriban megjelenni, hiszen olyan volt a környezet kialakítása.

A hivatalos meghatározás szerint az a fogadási forma, amelyben a fogadásszervező az ajánlatában meghatározott esemény bekövetkezésére és kimenetére a játékos részére nyereséményszorzó alapján pénzüsszeget ajánl fel és azt nyeresé esetén a megállapodásban rögzítettek szerint fizeti ki - szól az önök szövege. Ez eddig tiszta. Az már kevésbé tiszta viszont, hogy érdemi indoklás - hozzá kell hogy tegyem, ez kötelező lenne, és önök ezzel nagyon jól tisztában vannak - nincs a benyújtott javaslatban, hiszen az indoklási részben nem tesznek mást, mint CtrC/CtrV-vel beillesztik ugyanazt, amit már a módosítás tartalmában olvashattunk, azt, hogy annak a célja, hogy kizárólag állami játékszervező által szervezhető játék legyen a kaparós sorsjegy és a nem szerencsejátékként szervezett bukmékeri - zárójel: földi - fogadás.

Tehát valójában önök nem tesznek itt mást, mint úgy módosítanak egy törvényt, hogy nyilvánvaló módon ez ismét önöknek segítsen a továbbiakban is;

nyilván hogy jobban segítse azt a kifizető hálózatot, amit önök már évtizede működtetnek gyakorlatilag. Százmilliárdok, ezermilliárdok folynak ki lassan a Szerencsejáték Zrt. és a szerencsejáték-biznisz kerekein belül a haveri zsebekbe. Valójában erről kellene önöknek beszélni, és nyilván el fog jönni az a pillanat, amikor már nem tudják azt megválasztani, hogy akarnak vagy nem akarnak erről beszélni, mert majd meg fogják önöket kérdezni, és akkor nyilván már kötelező lesz erre válaszolni. Na, majd azt az időszakot fogják demokráciának hívni, nem azt, amit most itt önök csinálnak!

És nyilvánvaló módon látjuk, hogy a javaslat indoklása ehhez legfeljebb még annyit tesz hozzá, hogy a szerencsejáték-szervezés kapcsán felmerült szabályozási igényeket kívánják átvezetni, amellyel a jogalkotó erősíteni kívánja a hazai szerencsejáték-szervezést és ezen belül kiemelten a távszerencsejáték versenyképességét, erről beszéltek. Azonban, ahogy az előbb is kezdtem a mondandómat, ez maga a felszín, és nagyon jól hangzik. Ha valaki tudatlanként, nem ismerve az önök munkásságát, az elmúlt egy évtizedet, csak azt hallja meg, azt hallgatja meg, amit államtitkár úr mondott, akkor azt mondja, hogy minden rendben van - de nincs minden rendben!

Mert ha csak egy picikét is megkapargatjuk, ha egy picikét is mögé nézünk annak a talmi valóságnak, amit önök próbálnak vetíteni elénk és a magyar társadalom elé, akkor láthatóvá válik az önök rendszere. A NER az orbáni világ összes rusnyasága, egy foszladozó, törvényi köntösbe bújtatott újabb pénzgyár dohogó gépezete, és ez a baj önökkel, hogy nem tudnak távolabbra látni a saját zsebüknél és Orbán pénztárcájánál.

Ezen fogunk mi változtatni rövidesen, és akkor önöknek felelni kell mindenért, ezért is. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Nacsa Lőrinc: Fenyvegetőzés...)*

(15.00)

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! Képviselő úr, mi történt? Ön föltette a fizetését a pirosra, és elbukta? Vagy honnan ez a feszültség, ami önben itt van a parlament ülésén? Nem is értem. Gyorsan megnéztem, diktatúráról, sőt piti diktatúráról beszélt, megnéztem, mi a diktatúra definíciója: az állami törvényeket átlépve, az erőszakszervezetre támaszkodva a saját népük ellen. Lovasroham, szemkilövetés, emlékszik ön erre *(Varga Zoltán: Könnygáz! Könnygáz!)*, őt védte most meg nagyon. Én is türelmesen végighallgattam, nehéz volt, tisztelt képviselő úr.

Emlékszik arra, hogy 2006-ban volt egy olyan miniszterelnök, aki a saját népe ellen lovasrohamot

vezényelt, szemeket lövetett ki, és kardlapoztatott ártatlan, békés embereket. Talán emlékszik erre, tisztelt képviselő úr. Na, az jobban hasonlított az ön által piti diktatúrának nevezett időszakra. Érdekes, hogy ön ezt sosem kérdezi meg a főnökétől, hogy hogy is volt az, miért kellett a saját emberei, a saját állampolgárai ellen ilyet vezényelni.

(Az elnöki széklet Dúró Dóra,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tudja-e, képviselő úr, hogy ki volt 2004-2010 között a Szerencsejáték Zrt. felügyelőbizottsági elnöke? Tudja-e ezt, tisztelt képviselő úr? Barabás János volt, az MSZMP agitációs és propagandaosztályának helyettes vezetője. Tehát Gyurcsány Ferenc bizalmasa és a Miniszterelnöki Hivatal főtanácsadója az az ember, aki az MSZMP agitációs és propagandaosztályának a helyettes vezetője. Tehát önök úgy gondolták, hogy a szerencsejátékhoz ilyen őskomcsi embereket kell ültetni, mert ott biztos jó kezekben lesz. A sukorói kaszinó ügye - biztos hallott ilyenről is, tisztelt képviselő úr. Szeretném fölidézni az emlékeit, ha már szerencsejáték-szervezésről és egyéb ilyen kérdésekről beszél a tisztelt képviselő úr, akkor érdekes lenne ezekről is beszélni.

Arról is érdemes lenne beszélni, hogy önök 192, többségében nyereséges állami céget adtak el áron alul az ön haverjainak, külföldi érdeklőknek, 192-t. Emlékszik az új tulajdonosi programra? A Szerencsejáték Zrt. is egy volt a Postával, az airporttal, a reptérrel, és így tovább, olyan cégekkel, amikre azt mondta Gyurcsány Ferenc, hogy el lehet vinni, fillérekért, áron alul, mindegy, menjen. Emlékszik, tisztelt képviselő úr, erre a világra?!

2010 óta az állami vagyon gyarapodik. Önök csökkentették. Olyan cégeket adtak el áron alul, amelyek bevétel termeltek az államnak. Államtitkár úr mondta a számokat az exorzéjában. A Szerencsejáték Zrt. minden évben a bevételének kétharmadát a költségvetésbe fizeti be, hogy abból aztán szociális dolgozóknak, ápolóknak, tanároknak fizetést lehessen adni, hogy fejlesztéseket lehessen, hogy utakat lehessen építeni, hogy vasutat lehessen építeni, hogy környezetvédelmi beruházásokat lehessen végrehajtani. (Varga Zoltán: *Debrecenben akkugyárat!*) Erre fizeti be, tisztelt képviselő úr. A debreceni akkumulátorgyár nem állami beruházás, tisztelt képviselő úr. (Varga Zoltán: *300 milliárd, már odaadták neki! 300 milliárd! - Az elnök csenget.*)

Arra fizet be a Szerencsejáték Zrt. is a költségvetésbe, hogy fontos, a magyar emberek jólétét szolgáló intézkedések és az állam működését szolgáló intézkedések megvalósuljanak. (Varga Zoltán: *Látszik, gratulálok!*) Erre fizet be a Szerencsejáték Zrt. Önök a 192 állami vállalatot, amik minden évben fizettek be a költségvetésbe, fogták, és áron alul odaadták, és abból a... (Varga Zoltán: *Rogán Cecilia! Mond ez a név valamit? - Dr. Apáti István nevet.*)

ELNÖK : Megkérem képviselőtársaimat, hogy a vitát a felszólalások keretében legyenek kedvesek folytatni. Mindenkinek szót adok, aki ezt igényli, és úgy egy kulturáltabb formában tudjuk folytatni a vitát. Köszönöm szépen. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök asszony. 192 állami céget, nyereséges állami céget, amik befizettek a költségvetésbe, hogy abból működhessen az állam, hogy utakat építsen, utakat újítson fel, és így tovább, azokat önök eladták, fogták, és áron alul eladták. Megkérdezte már valaha a főnökét, hogy miért tették ezt? Kérdezte-e ön bármikor Gyurcsány Ferencet, hogy hogyan volt ahhoz bátorsága, hogy a magyar nemzettel ilyet tegyen, hogy 192 állami céget a MOL-pakettól a reptéren át (Varga Zoltán: *Pataky Attila!*), energetikai cégek, vízművek, csatornázási művek, gázművek, elektromos művek, tisztelt képviselő úr... Nagyon sok állami cégben, a Magyar Postában részvényeket eladtak, tisztelt képviselő úr. (Varga Zoltán: *140 millió, Pataky Attila!*) Hogyan gondolták komolyan azt, amikor az állami vagyonnal felelősen kell gazdálkodni, arra vigyázni kell, és azt gyarapítani kell? Önök ennek az ellenkezőjét csinálták.

2010 óta az állami vagyon gyarapodik és növekszik, tisztelt képviselő úr. Mi azért dolgozunk, mi azt gondoljuk, hogy az állam jó gazda, hogy helyes, ha visszaszerezzük az önök által elherdált és az önök haverjai zsebébe kerülő állami cégeket, vagy éppen a Gyurcsány Ferenc zsebébe kerülőket, timföldgyár, és így tovább, sorolhatnánk ezeket az elképesztően brutális korrupciós ügyeket, amik önökhöz kötődnek.

Mi visszavásároltuk a gáztározókat, ezért ezen a télen nem volt gondunk a gázellátással, mert meg tudtuk tölteni a gáztározókat. (Varga Zoltán: *Hétszeres áron vettétek Putyintól a gázt!*) Önök feljelentést tettek a visszavásárlásra, tisztelt képviselő úr. Szégyenteljes, amit mond! Szégyenteljes, amit mond! (Varga Zoltán: *Valóban az! Hétszeres áron!*) Tele van csúsztatásokkal és hazugságokkal a felszólalása, miközben önkritikáról szó sem lehet. Ön véletlenül a 2010 előtti, az országot lerabló politikáról nem szolt egy szót sem, tisztelt képviselő úr.

Ha megnézzük ezt a törvényjavaslatot, a vitát követőnek úgy tűnhet, mintha bármi köze is lenne ahhoz, amit Varga képviselő úr mondott. Ön több mint tíz percig semmit nem mondott erről a törvényről, semmit. Ez a törvényjavaslat, ami itt van, ennek a törvényjavaslatnak a vitáján vagyunk most itt, ebben a törvényjavaslatban a szerencsejáték-szabályozással, valamint az elektronikus ügyintézés előmozdításával kapcsolatos passzusok szerepelnek, tisztelt képviselő úr. (Varga Zoltán: *Ne őrjitsen már meg! Hat perce beszél rólam!*)

Én értem, hogy ön úgy jön be parlamenti vitákra, hogy nem érdekli, hogy egy törvényben mi szerepel, amin vitatkozni fogunk, így szokott bizottsági ülést is vezetni. Értem, hogy önt nem érdekli az, hogy milyen

témában van itt. Ettől függetlenül ez egy fontos törvény, tisztelt képviselő úr, mert módosításra kerül a szerencsejáték-szervezésről szóló törvény is. Az elmúlt időszakban a szerencsejáték-szervezés kapcsán felmerült szabályozási igényeket kívánja kiszolgálni.

Külön hangsúlyt kap benne - erről sem beszélt - a fogyasztók védelme, ami, azt gondolom, hogy az online világban napjainkban, az egyre inkább tárguló és megannyi veszélyt jelentő online térben indokolt, hogy a személyes adatok védelme, hogy a szerencsejátékosok védelme indokolt egy ilyen esetben, egy olyan világban, ahol az online tér ennyire kitágult.

A törvényjavaslattal módosításra kerül az egységes elektronikus kártyakibocsátási keretrendszeréről szóló törvény is, mely a NEK-regisztráció elektronikus ügyintézési ponton történő elvégzésének szabályait határozza meg.

Az e-ügyintézési törvény módosításával pontosításra kerül az automatikus döntéshozatal szabályozása, valamint hatályon kívül helyezi a szabályozott elektronikus ügyintézési szolgáltatások bejelentéséért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj mértékének megállapítására és megfizetésével kapcsolatos szabályozására irányuló felhatalmazó rendelkezést. A mostani törvényjavaslat célja tehát: egy újabb lépést tesz az elektronikus ügyintézés minél szélesebb körben való kiterjesztése irányába.

Korábban is beszéltünk már erről: a Fidesz-KDNP-kormány célja és fontos célkitűzése az ügyfélközpontú szolgáltató állam és a hatékony, korszerű közigazgatás kiépítése, amely a magyarok mindennapi életét könnyíti meg. Az állampolgárokat és a vállalkozásokat érintő adminisztrációs és bürokratikus terhek csökkentése legalább olyan fontos, mint az adóterhek csökkentése.

Sokszor beszéltünk már itt ezen Ház falai között is a bürokráciacsökkentő lépésekről, törvényjavaslatokról, hiszen az elmúlt években is számtalan olyan jelentősebb lépés történt, melynek köszönhetően az ügyintézés mára összehasonlíthatatlanul egyszerűbb, gyorsabb és digitalizáltabb, mint mondjuk, akár az önök idejében volt. Mára már több mint négy milliárdan rendelkeznek ügyfélkapu-hozzáféréssel, és a kormányablakok létesítésével gyors és egyszerű az ügyintézés. Online időpontfoglalással, sorban állás nélkül, rövid idő alatt mintegy 2500 ügy ügyintézésére van lehetőség. Ezenkívül érdemes azt is megemlíteni, korábban önök ezt is támadták: 2021-től már másfél millió államigazgatási ügy intézése ingyenessé, illetékmentessé vált.

A mostani módosítások, azt gondolom, hogy technikaiak alapvetően, de szükségesek, mert egy újabb lépést tesznek az elektronikus ügyintézés minél szélesebb körű elterjesztése irányába, és egy újabb lépést tesznek a megfelelő szabályozás irányába. Ennek megfelelően a KDNP-frakció támogatni fogja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. A vezérszónoki felszólalások körét Dudás Róbert képviselő úr felszólalásával folytatjuk, a Jobbik képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

DUDÁS RÓBERT, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Számos gondolat fogalmazódott meg itt az eddig kibontakozott vitában, engedjék meg, hogy majd néhányra ezek közül legalábbis én is kitérjek, hiszen gondolatébresztő volt. Természetesen az eddig elhangzott személyeskedéstől azért maximálisan mentesen fogom mindezt megtenni, pusztán a tényekre alapozva.

Ugyanakkor viszont mindjárt az elején szeretném leszögezni, hogy minden, ami a társadalmat érő negatív hatások csökkentését célozza meg, a Jobbik részéről maximálisan támogatandó.

(15.10)

Ami viszont pusztán egy társadalmi negatív hatást csökkentő köntösbe öltöztetett, egyébként azért számos esetben biznisz- és haverspecifikus, azt azért nem tudjuk támogatni - ki fogok térni arra, hogy mire is gondolok.

Az előzőekben elhangzott, hogy mire is fizet a Szerencsejáték Zrt., amely egyébként az elmúlt 10-12 évben nagyjából megheítséghezerte a bevételét. Nem akarok senkit megbántani a világeért sem, és nem térek ki arra, hogy egyébként kiket támogat, arra sokkal inkább kitérek, hogy kiket kellene támogatnia. Számos alkalommal nyújtottam be határozati javaslatot arra vonatkozóan, hogy az elmúlt hónapokban, most már nyugodtan mondhatni azt, hogy egy, akár másfél évben, a Magyar Posta körül zajló anomáliák és bezárási hullám és felmondási hullám és elküldési hullám orvoslására a Szerencsejáték Zrt. egy tökéletes lehetőség lenne, hiszen nagyon komoly árukapcsolásban van a két rendszer, a két cég, tökéletes lenne arra, hogy finanszírozza azt a postai szolgáltatást, amelyből egyébként, nyugodtan lehet mondani, bár én először azt hittem, hogy csak a vidék lakossága tud profitálni, a bezárási hullámot követő felháborodásokból kiderült, hogy egyébként a városi lakosság is hasonlóképpen gondolja ezt, és számukra is nagyon fontos.

Az is elhangzott, hogy az állam mennyire jó gazda, és hogy nagyon fontos, hogy az állam legyen a gazdája mindennek. *(Nacsa Lőrinc közbeszól.)* Ezt nem feltétlen osztom. Ezt nem feltétlen osztom, az állam számos esetben véleményem szerint is jó gazda, de az nem jelentheti azt, hogy minden egyes területen az államnak kell a gazdának lennie, mert nem tud jó gazdája lenni. A döntések akkor jók, ha azok a lakossághoz a legközelebbi szinten fogalmazódnak meg, ott születnek meg, ezért lenne fontos egyébként az önkormányzatok, az önkormányzatok által régebben fenntartott akár oktatási, akár egészségügyi intézményeknek a megfelelő szinten való kezelése, és sokkal inkább az önkormányzatok támogatása annak vonatkozásában, hogy ők

helyben döntsenek mind az oktatási, mind a kulturális, mind az egészségügyi és még számos más kérdésben.

Az is elhangzott, hogy fontos az adóterheknek a csökkentése. Tökéletesen egyetértünk azzal, ha önök is úgy gondolják, hogy fontos az adóterheknek a csökkentése. Csak akkor azt nem értem, hogy az elmúlt egy-másfél, de már lehet, hogy két-három évben is általunk benyújtott, a Jobbik-Konzervatívok által benyújtott adócsökkentések miért nem mentek át soha a fideszes padosorokon. Miért nem érezték akkor azt, hogy ha egyébként történt egy ilyen benyújtás, akkor azt támogatni kéne? A teljesség igénye nélkül: mi kezdeményeztük az alapvető élelmiszerek adójának az engedését, ez lenne a legalapvetőbb dolog, ami a jelen gazdasági válságban a legalapvetőbb támogatást jelentené az embereknek; nem meghatározni kategóriákat, és azt mondani, hogy te ebből a nyolc-tíz termékből válogass, te ebből ehetsz, ezzel gazdálkodj, nem; lehetőséget biztosítani az emberek számára arra, hogy a legszélesebb körben tudjanak hozzájutni az alapvető élelmiszerekhez, és tudják biztosítani ezt - mert azt gondolom, azért még nem luxuskategóriákról beszélünk - a gyermekek számára és a családjaik számára. És ha már a gyermekeknél tartunk, a gyermeknevelési cikkek adójának az eltörlését is kértük - ezt sem tartották fontosnak. Most igen, azt mondták, hogy adóterheket kell csökkenteni, amikor viszont ez be van nyújtva, akkor mindig leszavazzák. Mint ahogy az üzemanyagok adójának a csökkentését is számos alkalommal hoztam már a tisztelt Ház falai közé, önök ezt minden esetben leszavazták. És az üzemanyagok mellett még megemlíthetem ugyancsak a rezsit is.

És ez a törvényjavaslat - mint már ez is elhangzott - 17 törvényt tartalmaz, egy salátatörvényről beszélünk, 17 törvényt módosít. Egyetlenegyett kellett volna még, tisztelt államtitkár úr, és azt gondolom, azzal nagyon komoly elismertséget tudott volna a kormánypárti előterjesztés kiváltani az ellenzéki padosorokból is, ez pedig az, ha érintették volna a kaszinóágazatot, azt a kaszinóágazatot, amely nincs bekötve, ugye, az online pénztárgépeken keresztül a NAV hálózatába.

És akkor itt engedje meg, rövid felszólalásomat le is zárnám azzal, hogy mivel kellene módosítsák ezt az előterjesztést, és ezzel el tudnák érni azt, hogy egyébként tényleg egy széles elfogadásra tegyenek szert. Határozati javaslatot fogok benyújtani két területet érintően. Az egyik a kaszinóknak az online pénztárgépekkel való felszerelése és ezen keresztül a NAV-hoz való becsatolása. Azt gondolom, hogy ez is egy alapvető dolog lenne, hiszen amikor az NTAK-kal a vállalkozókat, a vendéglátósokat tönkreteszik, olyan adminisztrációra kötelezik, egyébként elméletileg elhiszem, hogy egy kockásfüzetben kijött itt a matek erre vonatkozóan, de ha a gyakorlatban megnéznék, hogy ez hogyan működik, akkor azt mondanák, hogy azonnal visszavonjuk, még mielőtt ez életbe lépne. Ez az egyik.

A másik egy önök által benyújtott 2011-es javaslat lesz - amely természetesen újra lesz gondolva és újra lesz gombolva, már csak azért is, mert közben eltelt 12 év, és kicsit változott a rendszer -, ez pedig nem másról fog szólni, bizonyára sokan emlékeznek még önök közül arra, amikor Lázár János miniszter úr akkor, 2011-ben benyújtotta, ez pedig a játékhelyenkénti játékadóra vonatkozik. Abban a paragrafusban - nézzenek majd utána - az szerepelt, hogy játékhelyenként milyen játékadót kell fizetni, 100 ezerről 500 ezer forintra emelik a játékhelyenkénti játékadót - kivéve kaszinók.

Nos, tehát határozati javaslatot nyújtok be arra vonatkozóan, hogy a kaszinók is legyenek az online pénztárgépen keresztül a NAV kötelékébe bekötve, illetve az önök által 2011-ben benyújtott törvényjavaslat picit frissítéseként ezt is fogja tartalmazni úgy, hogy egyébként a kaszinók is benne legyenek. Azt gondolom, hogyha a javaslat indokolásaként az államtitkár úr is és a kormánypárti felszólalók is hangsúlyozták, hogy mennyire fontos a bevétel, nos, azt gondolom, hogy a kaszinók pontosan az a terület, ahol van bevétel és ahonnan lehetne befizetni a központi költségvetésbe. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka, Apáti István képviselő úr következik. Parancsoljon, megadom a szót.

DR. APÁTI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök asszony, köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Rendkívül nagy érdeklődéssel és sűrű mosolygások közepette hallgattam végig a KDNP és a DK képviselőjének vitáját, és ha nem is személyekre lebontva, nem is az önök személyére célozva, de legalábbis politikai tömbök egymás közti viszonylatában az a nagyon régi mondás jutott eszembe, hogy bagoly mondja verébnek, hiszen ha jól megnézzük ezt a fajta társadalom- és gazdaságszervezést, ami kiválóan megmutatkozik a szerencsejáték szervezése, illetőleg a kaszinók szabályozatlansága kapcsán, egyértelmű, hogy a baloldal, ha nagyon leegyszerűsítjük, a baloldal nemzetközi módszerekkel lopta szét a közvagyon, önök pedig - tisztelet a kivételnek - 13 éve nemzeti színű zászlók alatt talicskázzák ki az átlag magyar ember számára felfoghatatlan mennyiségű pénzeket a rendszerből, és ennek egy kiváló hadtápvonalára mindig is a szerencsejáték volt.

Bagoly mondja verébnek, hiszen 2010 előtt a balliberális kormányok kaptak nagyon jelentős hadtápegységet az akkori játékgépes vállalkozóktól, rosszabb esetben a játékgépes alvilágtól. 2011-2012 környékén háborús logikából kiindulva - elmondtam ezt már, de most kénytelen vagyok ezen javaslat kapcsán megismételni - a Fidesz-KDNP ezt az első kétharmaddal élve szétbombázta, ezt egy részben igaz, részben pedig hájánál fogva előrángatott érveléssel megfűszerezték, nyakon öntötték, és az addig többségében a balliberális

pártok számára vagy javára befolyó, ellenőrizhetetlen mennyiségű összegeket százszázalékos mértékben becsatornázták saját magukhoz. Ennyi történt. Érdemi különbség a korrupciós hajlam kapcsán nincsen, a baloldalnak most legfeljebb az fáj, nem a korrupció fáj, hanem hogy nem ők a haszonélvezői, hogy az esetek többségében - a fővárosi kerületeket, a Fővárosi Önkormányzatban és néhány nagyvárosban rejlő lehetőséget leszámítva - nem ők a haszonélvezői, ki kell ezt mondani.

2010 előtt önöknek semmi bajuk nem volt, tisztelt Varga képviselő úr, a szerencsejáték-szervezéssel, az akkori nyerőgépek világával, mert önök kapták, nem személy szerint ön, én nem gyanúsítom meg, nincs bizonyítékom, tehát nem leszek inkorrekt, de pontosan tudjuk, hogy az MSZP-SZDSZ; de hogy tudjuk pontosan, csak próbáljuk elképzelni, hogy készpénzben milyen összegek vándoroltak be a pártok B meg C kasszájába. Na most, ezt önöktől elvették, ez persze egy óriási érvágás, hogy így szétbombázták a hadtápot, csak akkor legyünk korrektek, akkor fogalmazzanak így! Akkor ne legyen álszenteskedés meg farizeus szemlélet, mert az egész történet erről szól.

(15.20)

Az is napnál világosabb, úgy látom, hogy miután az elmúlt két vagy három hónapban, itt a tavaszi ülészak folyamán valamilyen formában többször felmerült már a kaszinók kérdésköre. Jól emlékszem, hogy a Mi Hazánk Mozgalom, illetőleg jómagam voltunk azok, akik felvázoltuk annak a helyzetnek a totális képtelenségét, hogy a kaszinók nincsenek bekötve a NAV online rendszerébe. Nem a kaszinókban lévő pénztárgépek, hanem a játékgépek, a különböző szerencsejátékhoz használatos eszközök nincsenek bekötve a NAV online rendszerébe.

Egyértelmű ennek a célja: hogy ellenőrizetlenül tudjanak évente szerintem ezermilliárdos nagyságrendekben pénzeket mozgatni és ebből politikai tevékenységet finanszírozni, szervezési tevékenységet végezni, önkormányzati, EP-s, országgyűlési választásokat finanszírozni, adott esetben szavazatvásárlásokra vagy bizonyos szereplők megvásárlására fordított összegeket innen megképezni. Sőt, van egy kiváló, rafinált eszköz is vagy lehetőség, ami a kaszinókban rejlik, legálisan lehet kifizetni kenőpénzeket bizonyos személyeknek, bizonyos kedvezményezetteknek, akik véletlenül az adott kaszinóban hirtelen olyan szerencsésekké válnak, hogy mesés vagyonokat nyerhetnek meg, vagy legalábbis jelentős összegeket akár egyetlen délután vagy egy éjszaka leforgása alatt. Onnantól kezdve senki nem mondhatja a szó büntetőjogi értelmében, hogy kenőpénz átadására-átvételére került sor, pedig gyakorlatilag erre került sor. Ilyen értelemben is lehet egy kifizetőhely.

Az mindenestre tényleg vérlázító, hogy az egyéni vállalkozók közül szinte mindenki köteles volt a saját költségén internetre előfizetni, megvásárolni a

szükséges technikai eszközöket, ezeket fejleszteni, karbantartani, időnként újakat vásárolni azért, hogy a NAV mindent lásson, és az önök szerint elgondolt arányos közteherviselés keretében az utolsó fillér adót is be tudják fizetni ezek a vállalkozások, hiszen nekik, úgymond, okos mozgástér nem jár. A kaszinóknak, amelyek közül, ha jól emlékszem, akkor talán van olyan is, amelyik a jelenlegi honvédelmi miniszter érdekeltségi körébe tartozik, pedig semmilyen kötelezettségük nincsen.

Önök szerint ez igazságos, korrekt? Az arányos közteherviseléssel milyen viszonyban áll? Önök szerint ez az arányos közteherviselés? Ez lenne a keresztény-konzervatív hozzáállás, az igazságosság követelményeinek maximális teljesítése? Hogy Szamosbecsen a legkisebb forgalmú kozmetikus vagy fodrász be van kapcsolva a NAV online rendszerébe, az évente ezermilliárdokat forgatók, a szürke- és feketepénzeket forgató kaszinók meg nem? Nincsen technikai akadály, nincsen informatikai akadály, politikai akaratban rejlő akadály van ennek, hiszen ez egy olyan hadtápvonal, amelyről nem akarnak önök lemondani, mivel azért szűkül a mozgástér, szűkül az elfogyasztható, elejthető zsákmány, hiszen a brüsszeli pénzek nem jönnek, meg kell hagyni ezeket a lehetőségeket.

Sajnos szenvedélybeteg ember, szerencsejátékfüggő ember mindig lesz, holott 2011-12 tájékán pont azzal indokolták a mostani állapotot előidéző intézkedéseiket, hogy túrhetetlen, hogy vidéken, a nagyvárosokban, a fővárosban élő szegény emberek adott esetben az utolsó forint munkabérüket, jövedelmüket, szociális segélyeiket eljuttassák a félkarú rablón meg a különböző játékgépeken.

Persze ez önmagában igaznak tűnt, részben talán az is volt, de tudjuk jól, hogy aki szenvedélybeteg - hiszen ez pont ugyanolyan, mint a kábítószer-függőség vagy az alkoholizmus vagy a dohányzás, ez egy szenvedélybetegség -, a lottózóktól megkezdve a különböző online felületeken, adott esetben egy mobiltelefon felhasználásával ugyanúgy el tudják játszani a segélyeiket, a munkabérüket, a jövedelmüket. Csak önök a kaszinókba való becsatolással meg a koncessziós rendszer kialakításával tudták biztosítani azt, hogy ezek a pénzek csak azokhoz juthassanak el és csak azok lehessenek a kedvezményezettjei, akiket önök erre alkalmasnak találnak. Ez teljes egészében az önök politikai céljait szolgálja.

És tudják, az a legnagyobb probléma, és ennek még mindig nem érzik a súlyát, mert önök a közvélemény-kutatások búvkörében élnek - tisztelet a kivételnek, megint hozzáteszem -, önök nem érzik jelenleg a társadalmi támogatottságukon azt, hogy mekkora baj van ebben az országban. Nem érzik az élelmiszer-infláció súlyát, nem érzik azt, hogy a középosztály, akár a felső középosztály egy része is milyen mértékben szegényedik el, hogy hogyan szívja, hogyan párologtatja el az infláció az emberek megtakarításait, vagy veszi el az elvi lehetőséget, és hogy a

megtakarítások megképzése vagy növelése érdekében mennyire szűkülnek az emberek lehetőségei. Ezt önök nem érzik, mert azt látják a kutatásokon, hogy önök mindig rendkívül népszerűek, de ez a társadalmi szervezés és gazdaságszervezés életképtelen hosszú távon.

Az a szerencsejáték-szervezés, a kaszinók működtetése kapcsán is egyértelműen látható, röviden úgy foglalható össze, hogy tisztelet a nagyon ritka kivételnek, önök úgy gondolkodnak, hogy az önök által kijelölt kedvezményezettek tejben, vajban, mézben, 24 karátos arányban fürödjenek, a többi meg oldja meg vagy pusztuljon el, mit számít az önöknek. Hiszen az a szerencsejáték-ipar, amelynek lehet, hogy néhány kulcsszereplője annak idején - sőt, biztos is - táplálta a balliberális pártokat, nem lehetett azt mondani, hogy mondjuk, a kevésbé fejlett térségekben vagy a fővárostól távolabb, kivétel nélkül mindenki ebbe a körbe tartozott volna, biztos, hogy nem.

Önök gyakorlatilag össztűzszerűen, fűnyíróelvet alkalmazva legallyaltak, tönkretettek mindenkit. Nem nézték azt, hogy hány olyan kisvállalkozó van ebben a régi játékgépes világban, akik mondjuk, nem az alvilághoz tartoztak, akik nem maffiaszerűen működtek, és akik adott esetben több tucat családot tartottak el, több tucat munkahelyet tartottak fenn, mert kapcsolódó vendéglátóipari beruházások, büfék, egyebek üzemeltetése révén egyéb szolgáltatásokat is nyújtottak, adott esetben közmegelegedésre, adott esetben olyan nehéz közbiztonsági helyzetű helyeken, ahol mondjuk, csak azokon a helyeken lehetett nyugodtan szórakozni, ahol olyan volt a tulajdonos vagy a tulajdonosi kör. Önök mindenkit egy kalap alá vettek, azt gondolták, hogy mindenki a baloldalt finanszírozza, holott a nagyokra volt jellemző, a kicsiknek azért nem termelődött akkora haszna, és mindenkit tönkretettek annak érdekében, hogy sokkal több pénzt tudjanak zsebre vágni 2010 vagy 2011-12 után, mint amennyit 2002-2010 között zsebre rakott az akkori balliberális kormányzat.

Nagyszerű az, hogy itt meg van állapítva külön adómérték a kenőjátéokra vagy egyéb nyereménysorsolásos játéokra 24 százalékos mértékben, de általánosan az egész javaslaton végigvezethető jogalkotói célt azért nem nagyon lehet fölfedezni. És nagyon vártam én is, hogy hátha most végre eljön az igazság pillanata, megszólal önökben a lelkiismeret, valóban fontosnak érzik az arányos közteherviselést, úgy érzik, hogy tényleg vérlázítóan igazságtalan, hogy a legkisebb vállalkozó, akitől elvárják a közterhek befizetését akkor is, ha adott esetben abban a hónapban alig van jövedelme, vagy a megtakarításaihoz nyúlva, a résztartalékaihoz nyúlva fizeti be a közterhet, akkor illő lenne adott esetben a honvédelmi miniszter úr érdekeltségű körébe tartozó kaszinókat is arányos közteherviselésre rábírní.

Itt lenne a helye egy ágazati különadónak a szerencsejáték vonatkozásában, akár százalékos mértékben meghatározott, akár átalányadó formájában.

Amit akkor fontosnak tartottak 2011-12 tájékán, most még fontosabb lenne, mert mondjuk, bőven vannak olyan lyukak ebben a költségvetésben, az ország költségvetésében, amelyeket toldozni-foldozni, tömködni kellene.

Nagyon bájosan elvitatkozhatnak, a saját szavazótáboruknak biztos nagyon tetszik, ahogy Nacsa képviselő úr ekézi Varga képviselő urat, Varga képviselő úr ríposztzik Nacsa úr irányában, holott... (*Varga Zoltán: És Apáti képviselő úr mindenki irányában.*) Teljes erkölcsi felhatalmazással mondhatom, ugyanis, hála istennek, én egyik politikai közösségnek sem vagyok a tagja. Önök mondhatnak ránk sok mindent - általában alaptalanul -, kiabálhatnak ránk kígyót-békát, de mi a hazánk kifosztásában sem internacionalista, sem pedig nemzeti zászló alatt, vagy nemzeti zászlóba burkolt köntösben nem vetünk részt. Úgyhogy teljes erkölcsi felhatalmazással mondhatom, ha tetszik, ha nem. Horrorisztikus pénzek folynak ki csak a szerencsejáték kapcsán.

És egyébként arra az árnyékboksra is felhívnam a figyelmet - ha már itt szóba került Debrecen -, hogy Debrecenben is igen jelentős szerencsejáték-tevékenység folyt, ismerjük a debreceni körökhöz tartozó nagyvállalkozókat meg a hozzájuk köthető vezető politikai szereplőket jobbról is, balról is. Önök itt előadják a nagyhalált, Varga képviselő úr, az akkumulátorgyár kapcsán is? Hát, a Mi Hazánk Mozgalom ment el egyedül a falig, ha már itt tartunk, ebben a kérdésben, bár ez tényleg nem tartozik szorosan a javaslatához. Mi voltunk egyedül képesek arra, ha csak néhány órára is, de meg tudtuk bénítani az építkezést. Önök meg itt árnyékolnak összevissza, hogy a polgármester ellen indított bányadt, önök által is tudottan semmit nem érő fegyelmi eljárással majd kipöckölik Papp László polgármester urat a polgármesteri székből, és meg sem kísérelnek semmilyen komolyabb tevékenységet kifejteni az akkumulátorgyár megépítésének megakadályozása érdekében?! (*Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Nem állami beruházás.*)

(15:30)

Abban önnek igaza van, hogy bár ugyan nem állami beruházás, hangzott el a fideszes padosorokból, de valóban 300 milliárd forinttal - én 157-ről tudtam, úgy emlékeztem, hogy a 300 a végcél, a végösszeg lesz -, 300 milliárd forinttal... (*Varga Zoltán: Nem az a baj, hogy ön Debrecenről beszél, hanem még térképről sem ismeri!*) Ott lakik több rokonom is. Velem szemben ne engedje meg magának ezt a kioktató stílust, mert akkor meg fogja ismerni maga is a rosszabb modoromat, és akkor majd meglátjuk, hogy ki húzza a rövidebbet a végén! (*Közbeszólások a kormánypárti padosorokból. Kimenjünk?*) Úgyhogy óvatosan, Varga képviselő úr, mert kezd felmenni a vércukrom. Tehát óvatosan (*Varga Zoltán: Vigyázz, mert ebben a korban az már veszélyes!*), óvatosan beszéljen! Szoktam járni, szoktam előfordulni Debrecenben,

tudja! Ön nem szokott előfordulni ott, ahol én lakom vagy laktam. (Varga Zoltán közbeszól.) Csak korrektil tájékoztatom önt, úgyhogy ne macskázzon, és ne szórakozzunk egymással!

Tehát önök összejátsszanak a Fidesszel, önök Debrecenben semmit nem tettek az akkumulátorgyár megakadályozása érdekében, csak árnyékolnak, csak beszélnek, beszélni meg fekve is lehet. Semmit nem tesznek! (Varga Zoltán: *Bezzeg maga igen!*) Nem szerveztek érdemi tüntetéseket az elmúlt időben. (Varga Zoltán: *Mert maguk igen!*) Nincsenek népszavazási kezdeményezéseik, meg sem próbálják. Meg sem próbálják azt, hogy az emberek mellé állnak. (Varga Zoltán: *Ostobaságokba ne menjünk bele!*) Csak a polgármester ellen indítanak egy fegyelmi eljárást egy olyan településen, ahol 1998 óta egyéni önkormányzati körzetet sem nyert senki a Fideszen kívül, és önök azt hiszik, hogy egy fegyelmi eljárással megbuktatják a polgármestert. Gratulálok ehhez a politikai éleslátáshoz! (Taps a Mi Hazánk soraiból.)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most a kétperces hozzászólások következnek. Ennek keretében Varga Zoltán képviselő úrnak adok szót, a Demokratikus Koalícióból. Parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN (DK): Köszönöm szépen. Ritkán szoktam reagálni mi hazánkhoz hozzászólásra, de azért felhívnám Apáti képviselő úr figyelmét, hogy valóban ügyeljen a vércukrára, mert ebben a korban ez már nagyon súlyos következményekkel tud járni. (Dr. Apáti István: *Vállalom!*) Picit nyugodtabbnak kell lenni, néha vegyen be gyógyszert, és ez sokat segít, higgye meg! (Dr. Apáti István: *Ideg- és elmeállapotra neked kellene!*)

Nacsa képviselő úr, az a helyzet, hogy nem tudtam eldönteni a vezérszónoki hozzászólásában, felszólalásában, hogy önnek mi fáj tőlem: a piti, a diktatúra, vagy a sufnituning piti diktatúra. Tehát ezt majd egyszer alkalomadtán tisztázzuk már, hogy melyik része fáj, merthogy ha már itt tartunk, Debrecenél, Debrecenben ezt szokták mondani manapság, akár az akkumulátorgyár kapcsán, akár bármilyen más dolog kapcsán, hogy itt bizony önök egy sufnituning piti kis diktatúrácskát kalapálnak össze.

A Szerencsejáték Zrt.-ről beszéltünk. 2022-ben 820 milliárdos rekordárbevétele volt a cégnek. Nem a pedagógusokat segítették. Nem a szociális szféra alulfizetett, nyomorgó dolgozóit segítették. Nem a szerencsétlen, az önök orbáni inflációja miatt éppen halni készülő magyar melósokat segítették, hanem a Rogán-családot segítették, Orbán haverjait segítették belőle. Ezt a pénzt például jachtokra költötték, vitorlásra. Erről kellene inkább beszélnie, nem pedig arról beszélni, hogy mi volt a 13 évvel ezelőtti 8 évben, mert nem erről beszélünk most. A maguk kis piti, sufnituning diktatúrájában élünk. Ezt szenvedjük még egy darabig.

A kaszinóbizniszről pedig csak annyit (Nacsa Lőrinc: *Sukoró!*), hogy tudjuk nagyon jól, hogy több kormánytag is érdekelt volt a kaszinóbizniszben. Itt ezt a „volt”-ot zárójelben jegyezném meg, mert nyilvánvaló módon nehéz azt elhinni, hogy valójában semmi közük hozzá, hogy amikor kormánytagok lettek, akkor hirtelen azt mondják, hogy lemondanak az érdekeltségükről. Nézzük meg, hogy ki volt az, aki a kaszinóbizniszből milliárdokat siboldt, akár a kormánytagjai közül is, és akkor kiderül az igazság. Köszönöm szépen. (Közbeszólások a kormánypárti sorokból: Taps!)

ELNÖK: Szintén kétperces hozzászólásra jelentkezett Apáti István képviselő úr, Mi Hazánk. Parancsoljon!

DR. APÁTI ISTVÁN (Mi Hazánk): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Természetesen reagálnom kell Varga képviselő úr személyemet érintő verbális ámokfutására. Szeretném önt arról tájékoztatni végtelen örömmel, hogy egy Apáti mindig ereje teljében van, semmi bajom. Semmi bajom! Makkégsztes vagyok, és egyébként a mozgáskultúrám és a mozgáskoordinációm is kifejezetten rendben van, bizonyos élethelyzetekben célirányos, nincs ezzel a világon semmi gond. (Varga Zoltán: *Örülök neki!*)

Önnek az fáj, képviselő úr - és nem is reagált, a hallgatást beleegyezésnek veszem -, hogy hogyan szabotálják el önök a debreceni akkumulátorgyár elleni tiltakozást. Nemcsak arról van szó, hogy egy hallgatólagos vagy kifejezett alku keretében az LMP-t vagy a Momentumot próbálják... - hát, ők is elég fékezett habzással adják elő a tiltakozást, hanem arról van szó, hogy valószínűleg önök megegyeztek valamilyen formában, hiszen gyakorlatilag semmit nem csinálnak. Hogy milyen szinten köttetett ez a megegyezés, azt nem lehet tudni.

Láthatjuk, Varga képviselő úr elhagyta az üléstermet. Csak a történeti hűség, a tévénezők, az interneten minket követők és a jegyzőkönyv kedvéért mondom el, hogy Varga képviselő úr elhagyta az üléstermet, pedig oly nagy hévvel szokott támadni mindenkit. Egyébként egy kiváló színészi képességekkel megáldott képviselőről van szó. (Nacsa Lőrinc: *Á, közepes!*) Mond érdekeseket, időnként okoz némi jókedvet, csak én vártam volna, hogy beszálljon ebbe a vitába, és legalább a védekezésnek egy látszatát valahogy előadja, hogy mit nem csinál az úgynevezett Demokratikus Koalíció a debreceni akkumulátorgyár kapcsán. Hát, még azt sem lehet elmondani, amit annak idején az ő főnöke, Gyurcsány Ferenc mondott egy másik vitában, hogy a rajtakapott gyermek felháborodása érthető, ám de oktalan. Ő még csak fel sem háborodott. Köszönöm. (Taps a Mi Hazánk soraiból.)

ELNÖK: Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még élni valaki a felszólalás lehetőségével a

vitában. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni. *(Jelzésre:)* Dömötör államtitkár úr, parancsoljon, öné a lehetőség.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Röviden szeretnék - azzal együtt is, hogy kicsit messzire kanyarodtunk -, először is Varga képviselő úr felvetéseire, aki sajnálatos módon már tényleg nincs itt, folytatva azt a hagyományt, hogy egyes ellenzéki képviselőket addig érdekel a parlamenti munka, amíg a saját hangjukat hallják. Ez sajnálatos. Jobb lenne egymást megtisztelni, hogy legalább a saját felvetéseikre adott válaszokat meghallgatják. A felszólalásából egy olyan hely képe rajzolódott ki, ahol gyakorlatilag már nem maradt semmilyen vagyonelem, és az államot kisémmizték. Nagyjából, hogyha abból indulunk ki, amit Varga képviselő úr elmondott, akkor ez lenne a kép.

Ezzel ellentétben, amióta ez a kormány van hivatalban, több tízezer milliárd forinttal nőtt az állami vagyon. Ez elmondható az energetikai szektorról, elmondható a kiskereskedelmi szektorról, elmondható a médiáról is egyébként, elmondható a bankszektorról. Szerintünk ez jó fejlemény. Tehát hogyha igaz lenne az a felvetés, az az állítás, amit Varga képviselő úr mondott, akkor nem növekedett volna, hanem csökkent volna az állami vagyon nagyságrendje.

Ami a Szerencsejáték Zrt.-t illeti, hogyha folytatódott volna az a privatizációsorozat, amit megkezdtek még a kormányzásuk alatt, akkor ma itt nem vitatkoznánk arról, hogy a magyar Szerencsejáték Zrt. egyébként milyen tevékenységet folytat, és hogyan módosítsa a tevékenységét, és hogyan alakítsa át úgy, hogy az az újfajta szerencsejáték-szokásoknak, fejleményeknek is megfeleljen. Nem tudnánk erről vitatkozni, mert már rég privatizáltak volna mindent.

Azzal ellentétben, amit Varga képviselő úr állított, a Szerencsejáték Zrt. egy életerős vállalat, amely egyébként a magyar GDP nem kis részét is képviseli, például azzal, hogy az ország egyik legnagyobb értékesítési hálózatát működteti. 7735 értékesítési ponton lehet elérni a termékeit, hazai szolgáltatásokat, leginkább hazai szolgáltatásokat vesz igénybe, és ami épp ennyire fontos, magyar embereknek ad munkát, és nem lehet eléggé hangsúlyozni, hogy a tiszta játékbevétele kétharmadát adók, díjak, járulékok, osztalék formájában visszautalja az állami költségvetésbe. Hogyha privatizálták volna ezt a szektort is, akkor ez a bevétele nem lenne a magyar államnak, akkor nem beszélgetnénk erről.

Szó esett arról, hogy milyen tevékenységeket támogat a Szerencsejáték Zrt. Elhangzott pár példa. Kimaradt jó pár másik, amiből az is látszik, hogy nagyon sokrétű ez a támogatási tevékenység. Például támogatja a Magyar Parasport Jövőjéért Alapítványt, a Magyar Vakok és Gyengénlátók Országos Szövetségét, támogatja az Országos Mentőszolgálatot. A Szerencsejáték Zrt. támogatásával 19 helyszínen adtak át

olyan játszótereket, ahol ép és fogyatékosággal élő gyermekek közös játékokon keresztül ismerhetik meg egymást. Hogyha az lenne a feladat, hogy folytassam ezt a sort, akkor ez nagyon-nagyon hosszú sor lenne, és nem szeretnék visszaélni az idejünkkel.

Ami a kaszinókoncessziót illeti, nőtt az állami kontroll az elmúlt években a kaszinószabályozásban, és ennek eredményeképp kifehéredett az ágazat. Szeretném ezt számokkal is alátámasztani. 2021-ben 5 milliárd forint folyt be koncessziós díjakból, szemben a 2010 előtti 1-1,5 milliárd forinttal.

(15.40)

Tehát közel ötszörösére nőtt az az összeg, amelyet a magyar állam kap a koncessziós bevételekből. És arra is külön szeretném felhívni a figyelmet, hogy az üzemeltető által fizetett koncessziós díjak mértéke meghaladja a más országokban fizetendő koncessziós díj mértékét.

Ennyit szerettem volna hozzáfűzni az elhangzottakhoz, és remélem, hogy majd a törvényjavaslat valódi tárgyában is lesz lehetőség érdemi vitára a szakbizottsági szakaszban. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik az **egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/4028. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Nagy Bálint úrnak, az Építési és Közlekedési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon!

NAGY BÁLINT építési és közlekedési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselők! Az Építési és Közlekedési Minisztérium 2022. december 1-jével alakult meg, új tárcastruktúrában és új szemléletben közelítve meg a közlekedési ágazattal kapcsolatos feladatokat. Az ÉKM egységes tárcaként fogja össze a közlekedéssel kapcsolatos fejlesztési és beruházási kérdéseket, a közlekedéssel kapcsolatos működtetési, szabályozási és hatósági feladatokat, valamint az építéssel és építésgazdasággal kapcsolatos egyéb feladatokat. Ebben a szemléletben a korábbi megközelítésben előkészített jogalkotási javaslatok felülvizsgálata is szükségessé vált, ez alapján az ÉKM a korábbi, egyes közlekedési tárgyú törvények módosítására vonatkozó T/1619. számú törvényjavaslat felfüggesztését kérte, amelynek visszavonására e törvényjavaslat benyújtásával a kormány javaslatot tesz. A jelenlegi törvényjavaslat tehát a 2022. második félévi szabályozási feladatokat, valamint a 2023. első félévi törvényalkotási feladatokat is felöleli.

A törvénytervezet tartalmazza mindazokat az uniós jogharmonizációs célú, valamint a szakma és a közlekedési iparág által szükségesnek vélt módosításokat, amelyek szükségesek annak érdekében, hogy hazánkban egy jól működő közlekedési és beruházási szektor szolgálhassa a gazdasági, gazdaságpolitikai célok megvalósítását, illetve a lakosság és a gazdasági szereplők mobilitási igényeivel összefüggő feladatok teljesítését. A törvénytervezet 15. a közlekedési ágazathoz szorosan kapcsolódó törvény módosítására tesz javaslatot.

Tisztelt Képviselőtársaim! A közúti közlekedésről szóló törvény módosítása pontosítja a közúti fuvarozásban részt vevő munkavállalókkal kapcsolatos egyes szabályokat, így meghatározásra kerül a munkakezdés, a munkavégzés helyeül szolgáló, a járművezető általános tartózkodási helyeként szolgáló működési központ fogalma. Emellett a jogalkalmazás során szerzett tapasztalatok alapján pontosítja a járművezetők kiküldetésére vonatkozó rendelkezéseket, valamint a gépjárművezető nélkül bérelt járművek közúti árufuvarozásra történő használatára vonatkozó új uniós szabályok átültetését a magyar jogszabályba. A módosítás tartalmazza továbbá a hazai útdíjrendszer EETS-sel, azaz az európai elektronikus útdíjszedési szolgáltatással kapcsolatos jogharmonizációjához szükséges módosításokat is.

A módosítás mindemellett a közigazgatási szabályszerűségeket szankcióiról szóló törvényben foglaltakkal való összhang megteremtése érdekében az egyes közúti közlekedési szabályszerűségeket helyszíni eljárásra vonatkozó szabályait pontosítja a szankciótörvény fogalomhasználatával összhangban, és a szabályszerűségeket helyszínen elismerő személlyel szemben közigazgatási bírsággal helyszíni bírság kerül kiszabásra. A közlekedésbiztonság javítása érdekében bevezetett, az egyes közúti közlekedési szabályszerűségekre megállapított közigazgatási bírságok összegei mérlegelés nélküli, fix összegben kerültek meghatározásra. Másrésztől kizárólag a behajtási tilalomra, a korlátozott övezetre, a kötelező haladási irányra vonatkozó egyes szabályszerűségeket tekintetében alkalmazható, a gépjárművezető távollétében kiszabható közigazgatási bírság jogintézményét a javaslat megszünteti, valamint egyszerűsíti az ezzel kapcsolatos eljárási szabályokat.

A módosítás egyben elősegíti az egyes közúti beruházások során megvalósuló, egységes digitális rádiótávközlő rendszerbe tartozó vagyonelemek problémamentes vagyontáradását az erre vonatkozó hiányzó szabályok megalkotásával.

Az autópályák, autóutak és főutak használatáért fizetendő, megtett úttal arányos díjról szóló módosítás, kapcsolódva a közúti közlekedésről szóló törvény módosításához, szintén az EETS-jogharmonizáció kapcsán szükséges módosítási javaslatokat ülteti át, valamint beépítésre kerülnek az útdíjrendszerrel összefüggő korábbi veszélyhelyzeti rendelkezések.

A légi közlekedésről szóló törvény módosításának célja az uniós jog által előírt védelmi háttérellenőrzéssel kapcsolatos rendelkezések pontosítása, tekintettel a jogalkalmazás során felmerült kérdésekre, továbbá a

vonatkozó uniós jogszabályok megváltoztatására. A légi közlekedés biztonságának fokozása érdekében a módosítás javaslatot tesz a felügyeleti díjak emelésére.

A vízi közlekedésről szóló törvény módosítása az uniós irányelvekben foglaltaknak való megfeleltetést biztosítja. A módosítás továbbá, hasonlóan a többi közlekedési ágazathoz, bevezeti a vizsgabiztos fogalmát.

A vasúti közlekedésről szóló törvény módosítása megteremti a különböző közlekedési módok közötti átszállási kapcsolatot, az emelt szintű utaskényelmi szolgáltatásokat biztosító közlekedési létesítmények, azaz az intermodális csomópontok üzemeltetésének jogi kereteit. A jogszabály kiegészítése révén a pályahálózat-működtető társaságok pályahálózatra vonatkozó működtetési tevékenysége kiegészül az intermodális csomópontok részét képező vasúti pályaudvar és a hozzá szorosan kapcsolódó, a közösségi közlekedés elősegítő létesítmények és az azokat hordozó ingatlanok üzemeltetésével. A javaslat ezáltal hozzájárul a közösségi közlekedési szolgáltatások színvonalának fejlesztéséhez, megfelelő színvonalú alternatívát biztosítva az egyéni, motorizált közlekedési módokkal szemben, ezzel hozzájárulhat a károsanyag-kibocsátás csökkentéséhez, a klímavédelmi és környezetvédelmi célok teljesüléséhez.

A törvényt módosítás emellett megteremti a nemzetbiztonsági hatóságokkal kötendő együttműködési megállapodások megkötésének jogalapját, pontosítja a bírságolás szabályait.

A törvényjavaslat a vasúti közlekedésbiztonsággal kapcsolatos hatósági tevékenységek fokozása érdekében a felügyeleti díj mértékének módosítására tesz javaslatot, továbbá a vasúti tevékenység bejelentésének részletes szabályait módosítja az ügyfelek terheinek csökkentése érdekében a törvényi szabályozás deregulációjával.

A termőföld védelméről szóló törvény módosítása révén a közlekedésfejlesztési projekteknél, amennyiben nemzetgazdasági szempontból kiemeltté lett nyilvánítva, a termőföld más célú hasznosításával járó engedélyezési eljárást nem kell felfüggeszteni az ingatlanügyi hatóság határozatának véglegessé válásáig, nem csupán azon vasúti építmények esetében, ahol a nyomvonalat kormányrendelet állapítja meg.

A személyszállítási szolgáltatásról szóló törvény módosításának egyik kiemelt eleme a vasúti személyszállítási szolgáltatást, a vasúti személyszállítást igénybe vevő utasok jogait és kötelezettségeit érintő, jogharmonizációs célú módosítások bevezetése. A jogharmonizációs kötelezettség mellett beépítésre kerülnek a korábbi, 2022. második félévi veszélyhelyzeti jogalkotással létrehozott szabályozási elemek. A tervezet pontosítja továbbá a közforgalmú személyszállítási szolgáltatások, valamint a taxiszolgáltatások működtetésével kapcsolatos adatkezelési, közrend- és vagyonvédelmi, valamint megfigyelési szabályokat, így a tervezet a kamerafelvételek tárolásának időtartamára, azok felhasználására és rendelkezésre bocsátására állapít meg új előírásokat.

A helyközi autóbusz-közlekedés közszolgáltatásának pályáztatására való felkészüléssel kapcsolatban a módosítás biztosítja, hogy a meglévő telephelyi állomány továbbra is a közszolgáltatások hatékony és szakszerű lebonyolítása céljából hasznosuljon.

A tervezet mindezek mellett bevezeti a személyhez kötött utazási jogosultság fogalmát, továbbá a közlekedési elektronikus azonosító fogalmát is. A törvényjavaslat az elektronikus azonosító fogalmával összhangban módosítja a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló törvényt.

A hulladékról szóló törvény módosítása megteremti annak kereteit, hogy a helyi és országos közutakon, valamint az országos és térségi vasútvonalakon végzett építési munkálatok során keletkező és visszamaradó, beépítésre alkalmas építési és bontási anyag - például mart aszfalt vagy kő-, esetleg beton- alj - visszaforgatásával és felhasználhatóságával más beruházásoknál, például a kerékpárutak építésénél az hasznosítható legyen.

(15-50)

A javasolt módosítás lehetővé teszi a hulladéképződés megakadályozását, ezáltal hozzájárulva a beruházások költséghatékony megvalósításához. A hulladéképződés megakadályozásával jelentősen csökken a járulékos logisztikai költség, így például a szakszerű tárolás biztosítása, ezáltal a jelen kezdeményezés nemcsak költséghatékonyabbá, hanem környezetkímélőbbé is tenné a beruházásokat. Ezen anyagok nem minősülnek veszélyes hulladéknak, így visszaforgatásuk nem jelentene semmilyen környezeti kockázatot.

Tisztelt Képviselő! A törvényt módosítás a vasútnak nem minősülő, egyéb kötöttpályás közlekedésekről szóló törvény, az egyes energetikai és közlekedési tárgyú, valamint kapcsolódó törvények módosításáról szóló törvény, a termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó akadálymentességi következményeknek való megfeleltetés általános szabályairól szóló törvény, valamint a Magyarország biztonságát szolgáló egyes törvények módosításáról szóló törvény tekintetében jogtechnikai módosításokat és pontosításokat tartalmaz.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy a T/4028. számú törvényjavaslatot megvitatni és a törvényjavaslatban megfogalmazott szabályozási szándékot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Szeberényi Gyula képviselő úrnak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. SZEBERÉNYI GYULA TAMÁS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Az Építési és

Közlekedési Minisztérium 2022. december 1-jével alakult meg, új tárcastruktúrában és új szemléletben közelítette meg a közlekedési ágazattal kapcsolatos feladatokat. Egységes tárcaként fogja össze a közlekedéssel kapcsolatos fejlesztési-beruházási, a közlekedéssel kapcsolatos működtetési, szabályozási és hatósági feladatokat. Ebben a szemléletben szükségessé vált egy új megközelítés, amely alapján készült el a jelen törvényjavaslat is.

A törvénytervezet tartalmazza mindazokat az uniós jogharmonizációs célú, valamint a szakma és a közlekedési iparág által szükségesnek vélt módosításokat, amelyek szükségesek annak érdekében, hogy hazánkban egy jól működő közlekedési szektor szolgálhassa a gazdaságpolitikai célok megvalósítását, illetve a lakosság és a gazdasági szereplők mobilitási igényeivel összefüggő feladatok teljesítését. A törvénytervezet 15 közlekedési ágazathoz szorosan kapcsolódó törvény módosítására tesz javaslatot.

Tisztelt Képviselőtársak! Az egyes közlekedési tárgyú törvények módosításáról szóló T/4028-as számú törvényjavaslat célja a közúti szakterületen szükségessé vált törvényi szintű módosítások átvezetése a hatályos szabályozásban. Definiálja a „járművezető általános tartózkodási helyeként szolgáló működési központ” fogalmát. Az utánpótlás foglalkozásvezetőket is nevesíti közlekedési szakemberként, akik tevékenységüket a közlekedési hatóság engedélye alapján és felügyelete alatt végezhetik.

A törvényjavaslat további célja, hogy a jogalkalmazás során szerzett tapasztalatok alapján pontosítsa a járművezetők kiküldetésére vonatkozó rendelkezéseket, valamint a gépjárművezető nélkül bérelt járművek közúti árufuvarozásra történő használatára vonatkozó új uniós szabályokat átültesse a magyar jogrendszerbe.

A javaslat a közigazgatási szabályszegések szankcióiról szóló 2017. évi CXXV. törvényben foglaltakkal való összhang megteremtését is szolgálja. Az egyes közúti közlekedési szabályszegések helyszíni eljárásra vonatkozó szabályait pontosítják a törvényi fogalom használatával összhangban és a szabályszegést helyszínen elismerő személlyel szemben közigazgatási bírsággal helyszíni bírságot szabnak ki.

A közlekedésbiztonság javítása érdekében bevezetett, az egyes közúti közlekedési szabályszegésekhez megállapított közigazgatási bírságok összegeit mérlegelés nélkül, fix összegben határozzák meg, ezért a törvényjavaslat azon nem változtat, hogy a közigazgatási helyszíni bírság összege megegyezik a szabályszegéshez rendelt fix összegű közigazgatási bírság összegével. A bírság összege ugyanis nem függhet attól, hogy a tetten ért járművezetővel szemben a helyszínen vagy rendes közigazgatási hatósági eljárásban kerül sor bírság kiszabására ugyanazon jogsértés elkövetése miatt. Másrészt kizárólag a behajtási tilalomra, a korlátozott övezetre és a kötelező haladási irányra vonatkozó egyes szabályszegések tekintetében alkalmazható, a gépjárművezető távollétében kiszabható közigazgatási

bírság jogintézményét a javaslat megszünteti. A javaslat továbbá megszünteti a szabályszegés miatt alkalmazható bírság közigazgatási hatósági eljárásra vonatkozó szabályainak miniszteri rendeletben történő szabályozásának lehetőségét, egyben ezen szabályok megalkotására, az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvénnyel összhangban, a kormánynak ad felhatalmazást. Ezzel összhangban sor kerül a közterület-felügyeletről szóló törvény módosítására is.

A módosítás további célja, hogy az egyes közúti beruházások során megvalósuló egységes digitális rádiótávközlő rendszerbe tartozó vagyonelemek problémamentes vagyonátadását elősegítse a kiegészítés révén.

A termőföld védelméről szóló 2007. évi CXXIX. törvény módosítása révén a közlekedésfejlesztési projekteknél, amennyiben nemzetgazdasági szempontból kiemeltté lett nyilvánítva, a termőföld más célú hasznosításával járó engedélyezési eljárást nem kell felfüggeszteni az ingatlanügyi hatóság határozatának véglegessé válásáig.

A módosítás további célja a személytaxi-szolgáltatást közvetítő és szervező szolgálat működésével összefüggésben előírt adatkezelési kötelezettségek törvényi szintre történő emelése, ezen túlmenően a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-ei európai parlamenti és tanácsi rendelet előírásainak való megfelelés.

A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosítása azon vasúti és közúti bontásból kikerülő anyagok közvetlen visszaforgatását teszi lehetővé az építőiparban, amelyek nem minősülnek veszélyes hulladéknak.

Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat egységes szemléletben közelíti meg az Építési és Beruházási Minisztériumnak a közlekedési beruházásokkal és fejlesztésekkel, valamint az infrastruktúra működtetésével kapcsolatos elképzeléseit, valamint elvégzi a szükséges jogharmonizációs feladatokat. Mindezek miatt kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassák a javaslatot. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Most a DK képviselőcsoportjának vezérszónoka, Varga Zoltán képviselő úr következik. Megadom a szót, parancsoljon!

VARGA ZOLTÁN, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök asszony. Tisztelt Ház! Valójában picit már magam is resteltem, de ugyanúgy tudom kezdeni a vezérszónoki felszólalásomat, mint az előző esetben. *(Nacsá Lőrinc: Jaj, de jó!)* Ha nem egy piti, sufnituning diktatúrácskában élnénk, akkor erről a salátatörvényről nyugodtan tudnánk beszélni *(Zsigó Róbert: Csak hazudni tudsz!)*, hiszen a 15 törvényt módosító, előttünk fekvő javaslatcsomag számos rendelkezése az uniós jog jogharmonizációs célú

átvételét jelenti. De sajnos el kell ismernünk, hogy egy piti, sufnituning diktatúrácskában élünk és nyilvánvaló módon, ahogy az előző salátatörvénynél, ez ugyanúgy kiviláglik ennek a javaslatnak a szövegéből is.

Most nem térnék ki sok mindenre, de muszáj beszélnünk az autópályaútdíj-fizetéssel kapcsolatban arról a helyzetről, amely szerintem nemhogy Európában *(Nacsá Lőrinc: Szoktál fizetni?)*, de a világon is kirívóan bűnös és aljas szándékot feltételez. Nem kell messzire menni, ez talán még önöknek is menni fog, hiszen Rogán Antal kabinetminiszter május 6-án jelentette be, hogy a Themis Magántőkealap vezette konzorcium nyerte meg az autópályák építésének és karbantartásának koncessziós jogát a következő 35 évre. Ennek a - hogy, hogy nem, Magyarország leggazdagabb embere, Mészáros Lőrinc, illetve a kormánytagokat szívesen jachtotató Szíjj László érdekeltségeibe és soraiba tartozó - konzorciumnak nyilvánvaló módon érdekes a megjelenése ebben a körben.

(16.00)

Tudni kell erről a konzorciumról, hogy ez egy három hónapja alakult cég, amely több száz milliárd forintot kereshet majd azzal, hogy átveszi az autópályák nagy részét az Állami Közútkezelőtől. Hát, kapaszkodjunk meg - önök ezzel nyilván tisztában vannak, hiszen önök kalapálták nyélbe ezt az üzletet -, összesen 1237 kilométer autópálya kezelésének feladatát, valamint a Magyar Közút 900 munkatársát vette át az Állami Közútkezelőtől egy két hónapja alakult cég, a Magyar Koncessziós Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. Hogy, hogy nem, a cég egy magántőkealapokból álló társaság, amelynek a tulajdonosi adatai persze nem nyilvánosak.

Azonban az önök szerencsétlenségére vagy a mi szerencsénkért a sajtó korábban már azonosította Orbán Viktor közvetlen baráti körének vagy környezetének két közeli bizalmasát, és megint felmerül ez a két név, mit ad isten, Mészáros Lőrinc és Szíjj László. Nem furcsa ez önöknek? Hirtelen ugyanezek az emberek! Mészáros Lőrinc, aki 13 évvel ezelőtt még gázcsapokat birizgált egy kis faluban, a Jóisten és Orbán Viktor - a kettő között állítólag egyenlőségjel van az ő elképzelésében - jóvoltából hirtelen Magyarország leggazdagabb emberévé vált, olyan gazdaggá, hogy lassan már Európában, sőt a világon is jegyzik. A magyar állam évi 96,2 millió forintot *(sic!)* fizet ennek a cégnek az autópályák karbantartásáért, felújításáért és fejlesztéséért. Látom, ön is meglepődött, Nacsá képviselő úr, de ez így van. Egyes számítások szerint ez abban a 35 évben, amennyi időre a cég elnyerte Orbán piti kis diktatúrácskájától az autópálya-koncessziót, akár 1000 milliárd forint hasznot is hozhat majd. 1000 milliárd forintot! Ez olyan mértékű biznisz, olyan mértékű sandaság - majdnem gazemberseget mondtam, de azt itt nem lehet -, hogy ezt már az Európai Unió önmaga is vizsgálja, azt, hogy Mészáros

Lőrincnek, Szíjj Lászlónak és társainak hogy lehetett 35 évre odaadni a magyar autópályák koncessziós jogát.

Muszáj, hogy beszéljek itt egy picikét az EU-szabályozásról, mielőtt képviselőtársaim megpróbálnának meggyőzni arról, hogy az EU-szabályozás erre lehetőséget ad, mert valóban lenne benne igazság, de azért ez nem teljesen így van. Azt nyilván tudjuk, hogy az EU-tagállamoknak valójában nincs szükségük brüsszeli jóváhagyásra vagy engedélyre a koncessziós szerződésekre vonatkozó eljárások lefolytatásában. De azért ez nem teljesen így van, tudniillik azért a tagállamoknak, még talán önöknek is, Orbán rendszerének is tartaniuk kell magukat a koncessziós szerződésekről szóló 2014-es uniós irányelv előírásaihoz az átláthatóságról, és arról, hogy az öt évnél hosszabb időtartamra szóló koncessziók esetében a koncesszió maximális időtartama nem haladhatja meg azt az időtartamot, amely alatt - ésszerű feltételezések alapján - a koncessziós jogosult számára megtérül a befektetés. Olyan mértékig sandaság az, amit most önök csinálnak, hogy pert is veszítettek ebben az ügyben, hiszen tudjuk nagyon jól, hogy civil jogvédő szervezet indított pert, és bár a Nemzeti Koncessziós Iroda titkolni akarta az adatok kiadását, abszolút tiltakozott minden ilyennel szemben, a Fővárosi Ítéletábrta még 2022 márciusában született jogerős ítélete szerint a dokumentumokat ki kell majd adni.

Tehát nézzék, itt egy-másfél óra alatt gyakorlatilag két olyan salátatörvényt terjesztettek a tisztelt Ház elé, melyek alapján a törvény álcája mögött újabb orbáni haverok zsebeit akarják súlyos milliárdokkal, sőt, kiderül, hogy akár ezermilliárdokkal is megtömmi. Én úgy gondolom, ha valami, akkor ez a hazárulás. Én úgy gondolom, ha valami, akkor ez a bűnös politikai szándék. Én úgy gondolom, ha valami, akkor ez lesz az, amiért önöknek rövidesen felelni is kell. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Nacsa Lőrinc képviselő úr, a KDNP vezérszónoka következik. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Három apró betűt ajánlanék Varga képviselő úr figyelmébe: PPP, ezt a konstrukciót. Ha valami gazemberség volt, tisztelt képviselő úr, akkor az az volt, hogy egy gazdasági szaklap számítása szerint, a kormánnyal való elfogultsággal abszolút nem vádolható gazdasági szaklap számítása szerint 2853 milliárd forintot takaríthatott volna meg az állam, ha az M5-ös és az M6-os autópályát hitelből építi és nem PPP-konstrukcióban. Tisztelt képviselő úr, nem ennyibe került, hanem ennyivel lett volna olcsóbb. Ön azt mondta, hogy az 1000 milliárd forint sok pénz, egyetértünk, de az a 2853 milliárd forint, amennyi kárt okoztak önök az államnak papíron leigazolvva, ennél sokkal több, tisztelt képviselő úr.

A mostani költségvetésben is van olyan sor, amely az önök káros PPP-szerződéseit éppen törleszti, amit

éppen ki kell fizetni, 13 évvel az önök kártékony, korrump kormányza után. 2853 milliárd forintot - ha hitelből valósítják meg az M5-ös és az M6-os autópályát - spórol a magyar állam egészen a mai napig, tisztelt képviselő úr. Elképesztő összeg, ugye?! Most érti meg a nagyságrendet, tisztelt képviselő úr. Meg hogy ezt önök okozták a magyaroknak. 2853 milliárd forint ez az összeg. Egészen döbbenet, hogy ezek után ön itt bármiféle autópályadíjakról vagy koncesszióról beszél, amikor a legkárosabb PPP-konstrukciókat, amiket önök kötöttek, még a mai napig is nyögi a magyar költségvetés, tisztelt képviselő úr. Gondolom, erről sem kérdezte meg a főnökét, hogy hogy volt ez, Feri.

Bezzeg a mostani törvényről szintén nem sikerült beszélnie a képviselő úrnak. Igenis van EU-s megfelelés benne, és van EU-s jogharmonizáció benne. Igenis fontos az, amiről az államtitkár úr beszélt. Én szeretném megköszönni államtitkár úrnak a munkáját, amit az Építési és Közlekedési Minisztérium átalakításával, megalakításával kezdődően végzett. Semmi, csak a szokásos, Varga képviselő úr elmegy a kritikák elől. Business as usual, ne is foglalkozzunk vele! Hiszen látjuk, hogy a mostani törvényjavaslatot az államtitkár úr azért hozta ide, mert a vasúti, vízi közlekedési, légi közlekedési, közúti és személyszállítási területeken szükségessé vált felmerülő szabályozási és jogharmonizációs módosításokat az Országgyűlés elé kellett hozni. A törvényjavaslat tartalmazza továbbá az EETS-útdíj-jogharmonizációhoz szükséges módosításokat is.

A nemzeti kereszténydemokrata kormánynak kezdetektől fogva különösen nagyon fontos volt a vasút fejlesztése, és nagy hangsúlyt is fektetett rá. Célnk, hogy a magyar vasút visszanyerje régi legendás hírét, és hogy Magyarországon XXI. századi, korszerű, kényelmes és gyors legyen a vasúti közlekedés. Egyre több a villamosított vonal. Magyarországon 8500 kilométer hosszú vasúti pálya található, ebből 3200 kilométer villamosított vonal. Emlékezhettünk arra - Varga képviselő úr gyorsan elszaladt -, hogy a baloldal a kormányzása alatt 300 milliárdos adósságot okozott a MÁV-nak, megszüntettek sok vasútvonalat, és az adósság mellett még 70 milliárd forintos megszorítással sújtották a magyar vasutat. Elbocsátások voltak a MÁV-nál. Emlékszünk rá, hogy a magyar emberek 2010-ben Európa legrégebbi vonatszerelvényein utazhattak.

Szerintünk jelentős pozitív változást hozott a helyközi közösségi közlekedésben - egy új fejleményről is hadd számoljunk be - a vármegyebérletek és az országbérletek bevezetése, melyek május 1-jétől használhatók. A teljes árú 30 napos vármegyebérletek 9450, az országbérletek 18 900 forintba kerülnek, a nappali és esti tagozatos tanulók, a 6 év feletti óvodások és a fogyatékkal élők 90 százalékos kedvezményel 945, illetve 1890 forintért jutnak hozzá. Már május első 15 napján meghaladta a 300 ezret az eladott vármegye- és országbérletek száma. Ebből is látszik, hogy ez egy sikeres, jó döntés volt. Köszönjük szépen a minisztérium előkészítő munkáját és döntéseit.

Azt gondolom, hogy nagyon sok magyar ember munkába járása, ingázása, rokonlátogatása, és így tovább, olcsóbbá vált az elmúlt hetekben.

A célunk, hogy gyorsforgalmi utakon lehessen eljutni minden megyei jogú városba és 11 határállomásig, és fontos célunk, hogy minden magyarországi településről legfeljebb félórás utazással elérhető legyen a gyorsforgalmi úthálózat.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat a kormányzati struktúrában bekövetkezett változások tekintetében rendezi a közlekedéssel kapcsolatos működtetési, szabályozási és hatósági feladatokat. A törvényjavaslat tartalmazza mindazokat az uniós jogharmonizációs célú, valamint a szakma és a közlekedési iparág által szükségesnek tartott közlekedési tárgyú módosításokat, amelyek az Építési és Közlekedési Minisztérium mobilitási koncepciójában is szerepelnek.

Mindezre tekintettel a KDNP-frakció támogatni fogja a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(16.10)

ELNÖK: Most a Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka, Ander Balázs képviselő úr következik, megadom a szót. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Jobbikos országgyűlési képviselőként most kérhetnék egy kávét és azt mondhatnám, hogy milyen örömdetes dolog, hogy itt a DK-s képviselő meg a KDNP-s kormánypárti képviselő csépli egymást. Csak az a probléma, hogy mindez a magyar emberek bőrére megy. Ugyanis amit itt Varga képviselő úr fölvetett a DK részéről, az teljesen jogos. Az, hogy az autópálya-koncesszió, ez a 35 évre szóló, nyugodtan nevezhetjük fürmedvénynek, amit ráadásul Rogán Antalék tíz évre titkosítottak is, egyes számítások szerint ezer milliárd forintot töm majd a miniszterelnök úr baráti körének zsebébe - összesen a 35 év alatt egyébként a magyar állam olyan 8 milliárd forintot fog kifizetni -, igaz, vannak kötelezettségek is nyilván: 300 kilométernyi autópályát kell építeni meg másik 300 kilométeren bővíteni kell a hálózatot, de mindemellett azért az az ezer milliárd forintos haszon, amit feltételeznek egyes számítások a 35 év alatt, az még mindig egy nagyon-nagyon jó biznissz, aminek egyébként más- hol is lenne helye.

Viszont igaza van Nacsa képviselőtársamnak akkor, amikor előhossa az előző rezsím vagy előző kormányzat PPP-s disznóságait. Igen, az, hogy 2040-ig a magyar állam 2853 milliárd forintot dob ki - ugye, jól mondom a számot? - az ablakon csak azért, mert hitelfelvétel helyett abban a konstrukcióban valószínűtlen meg az M5, illetve az M6 építését - dél-dunántúli polgárként egyébként én magam is elhívle látom mindig, amikor arrafelé közlekedem, hogy milyen vakondtúrások alá fúrtak alagutakat, milyen iszonyatos

pénzkidobás volt ez az egész -, ugyanúgy hozzátehetem, hogy annak az összegnek, azoknak a forrásoknak akkor is lett volna más helye. És erre mondtam azt, hogy igen, az ellenzék nem baloldali, hanem jobboldali részén helyet foglalva mi ilyenkor hátra is dőlhetnénk, és akkor elmondhatnám, hogy lám, lám, önök hogy ütik egymást. Csak még egyszer szeretném aláhúzni, itt a magyar emberek bőrére megy a játék. És lehet ezen röhögni, lehet ezen vidulni, de a tény ettől még tény marad. Tudom, jönnek majd a panelválaszok, így Gyurcsány, úgy Gyurcsány, baloldali összefogás, én meg majd akkor fölhozom azt, Nacsa képviselőtársam, hogy miért is tetszettek azt a választási törvényt úgy megbuherálni, hogy gyakorlatilag más módszer ne is álljon az ellenzék rendelkezésére, de ezt hagyjuk!

Beszéeljünk akkor a tényekről! Államtitkár úr, nagyon sok támogatandó dolog van ebben a törvényjavaslatban. Tüzetesen átbogarásztam, és valóban rengeteg olyan dolog van benne, amire teljes mellszélességgel azt kell hogy mondjuk a Jobbik padsoraiból is, hogy ezt támogatni kell, mert ez Magyarország, a magyar nemzet érdekét szolgálja. De önök mindig elkövetik azt, vagy nagyon sokszor elkövetik azt a hibát, bűnt, nem is tudom, hogyan fogalmazzak, hogy ilyen salátatörvény formájában terjesztik elénk azokat a dolgokat is, amelyeket egyébként nem tudnánk lenyelni. Egyszer már hoztam egy, elnézést, de nagyon-nagyon furcsa hasonlatot, amikor mondjuk, egy sztárséf - maradjunk ennél a hasonlatnál - egy szép menüsört találna, odahozná a vendég elé, viszont a közepére csinálna egyet, és elvárná, mint ahogy teszi egyébként most, ugye, kormánypárti képviselőtársaim egyike-másika, hogy mi ezt fogyasszuk el jó étvágygal, és vágjunk hozzá jó képet. Hozzátesszük, még egyszer elmondom, nagyon sok támogatandó eleme van ennek, de azért urambocsá' engedtessek meg, hogy legyen olyan, amire nemet mondunk, és többek között ennek kapcsán valóban föl kell hívni a figyelmet arra, hogy itt az autópálya-koncesszióval és az azzal összefüggő törvénymódosító javaslatokkal bizony óriási probléma van.

De akkor nézzük azt is, hogy mit lehetne támogatni még, olyan is van, illetve mi az, amihez néhány konstruktív javaslatot hozzá tudnánk fűzni. Mindjárt az 1. §-a a törvényjavaslatnak az utáncépzési foglalkozásvezetők tevékenységével foglalkozik. Akkor hadd utaljak miniszterelnök úr szavaira, aki még 2006-ban valahogy úgy fogalmazott: az autózás nem luxus, hanem megélhetés, ezért a költségeit jelentősen csökkenteni kell. És ha már utáncépzés vagy éppen képzés, akkor azt szeretném kérni, hogy kormánypárti oldalon hallják meg azoknak az autósiskoláknak a panaszát, jajszavát, amelyek föl hívják arra a figyelmet, hogy 50 százalékkal bezuhant a jelentkezők aránya az egyszerű sima B kategóriás jogosítvány kapcsán is. A nagy gépek esetében, tehát mondjuk, a C-s és D-s jogosítványokat szerezni kívánók tekintetében, ami azért a gazdaságot mozgató és fenntartó, ott 80 százalékos csökkenésről beszélnek országos szinten. És ilyenkor jönnek azok a hírek is,

hogyan mondjuk, indiai nőket keres a BATON Transport Hungary Magyarországra, és azt mondják, hogy 800 indiai nőt is felvehetnek majd, és 1800 eurós havi fizetséget nyújtanának nekik a munkájukért, és ráadásul még a munkaadó finanszírozná a jogosítvány megszerzését is.

Államtitkár úr: gondolkodnak-e egy olyan rendszerben, hogy mondjuk, magyar állampolgárok számára állami formában valamilyen szinten támogatva, jelentősen támogatva, mert azért itt horribilis összegekről van olykor szó, de elérhetővé tennék - és kérem, részleteket is nyújtson ezzel kapcsolatosan -, mondjuk, a C-s és D-s jogosítványok megszerzését? *(Jelzésre:)* Tudom, hogy volt ilyen, legyen még ilyen.

A B kategória kapcsán pedig: igen, nagyon öröndetes dolog, hogy önök annak idején hozzájárultak 25 ezer forinttal ahhoz, hogy a fiatalok B-s jogosítványt tudjanak szerezni, csak az a helyzet, hogy azóta egy kicsit elszaladtak az árak, és alsó hangon 450-500 ezer forintba kerülhet egy ilyen képzés, és nagyon sok szülő van, aki egészen egyszerűen ezt a mai helyzetben nem tudja vállalni, úgyhogy erre is valamilyen választ kellene adjanak önök.

Amikor arról szól a törvényjavaslat, hogy az egyes közúti közlekedési szabályszegéseket, a helyszíni eljárásra vonatkozó szabályokat pontosítsák, akkor azt mondjuk, hogy ez teljesen rendben van. Igen, a közlekedési kultúra olyan, amilyen Magyarországon, lenne mit egyébként ilyen szabályzókkal is ezen javítani.

Aztán egy életszerű példa, és sok polgárnak vagy ezzel foglalkozó polgárnak a lelkét melengető javaslat, amikor azt írják, hogy a muzeális minősítő szervezet által kiadott, a járművek muzeális minősítését tanúsító érvényes muzeálisjármű-igazolással rendelkező jármű a magyarországi első forgalombahelyezési eljárásban mentesül a közlekedési hatóság által kiadott egyedi forgalombahelyezési engedély meglétének kötelezettsége alól. Tehát elértek egy olyan társadalmi réteget, amire megint azt tudjuk mondani, hogy ez helyes, ez egy jó dolog, de szeretnék itt is egy konstruktív javaslatot tenni.

Azért van Magyarországon egy úgynevezett tuningautós, offroados, rallys társadalmi csoport is, akik jelentős összegeket áldoznak arra, hogy ennek a szenvedélynek, ennek a hobbinak áldozzanak. Általában ezek polgáremlerek, magabíró polgáremlerek, viszont a jelenlegi szabályozórendszer úgy néz ki, hogy gyakorlatilag halálra szívatja őket, ki kell mondani, annyira bürokratikus a rendszer. Mondjuk, amikor erősebb féket akarnak berakni, sportfutóművet, esetleg ültetőrugót, hogy ilyeneket mondjak, akkor az ő dolguk hihetetlen módon megnehezedik, pedig nem kellene ezeket a polgárokat sem bántani, és mondjuk, a csehországi vagy éppen a német szabályozást kellene itt követni ahelyett, hogy mindenféle bürokratikus akadályokkal az ő sorsukat gyakorlatilag megnehezítik.

A következő a 9. pont volt - és bocsánat, ugrottam, nem akarom itt az összezet fölsorolni -, a törvényjavaslat elvégzi azt a pontosítást, amely a hazai

útdíjrendszerek finanszírozási modellváltása okán szükséges. Hoppá! Ugye, ez volt az, amivel kezdtem, és erre mondtam azt, hogy gyakorlatilag ha így, egy ilyen salátatörvény formájában ezt élénk vezetik, akkor ezt mi nem tudjuk elfogadni, még csak egy tartózkodást sem tudunk nyomni - bár mit zavarja az önöket, nyilván ez is egyértelmű, tehát át fog menni, nem akarom itt a naivat játszani.

Viszont azért hadd mondjam el néhány javaslatunkat! A tíznapos autópálya-matrica kapcsán mindig el szoktuk mondani, hogy szükség lenne Magyarországon egy egynapos, valóban egynapos autópálya-matricára, mert azok számára, akik, mondjuk, csak egy fél napra jönnek úgymond föl Budapestre, vagy mennek valahova ügyeket intézni, ez egy komoly segítség lehetne, és bizony, akár itt egy ilyen családi matricát is be lehetne vezetni. Hozzá kell tenni, hogy az éves autópálya-matrica Magyarországon a legdrágább egész Európában, ha pedig az átlagfizetéseket nézzük, akkor pedig azt kell mondani, hogy brutális megsarcolása folyik a kormányzat részéről a magyar autótársadalomnak.

(16.20)

Visszatérve akkor Orbán Viktor szavaira, amit 2006-ban mondott, hogy az autózás nem luxus. Hát, nagyon úgy néz ki, hogy az, mert egy átlagautós Magyarországon havi szinten 38 ezer forintot - és ez egy nagyon visszafogott számítás - hagy ott a költségvetés kasszájában áfa, jövedéki adó és ilyen-olyan illetékek formájában, ha ő azt akarja, hogy legyen egy autója, és azt használni tudja. Nem luxuscéliból, hanem csak úgy, mert a XXI. században ez gyakorlatilag már egy elengedhetetlen eszköz. Szóval nagyon jó lenne, ha a magyar társadalomra jobban odafigyelnének ilyen tekintetben, államtitkár úr, és ezeket a terheket valamilyen formában megpróbálnák könnyíteni. Mert - hogy egészen pontos számokat idézzek - a tíznapos autópálya-matrica-díj ára 3820 forintról 5500-ra emelkedett, az egyhavi sima személyautóra vonatkozó 5210 forintos díjtétel 8900 forint lett, tehát azért ez egy elég húzós áremelkedés volt, hogy így fogalmazzak.

Aztán, szó volt itt arról - és tényleg csak azért, hogy vannak támogatandó elemei is ennek a törvényjavaslatnak, szeretném jelezni -, tehát amikor intermodális csomópontokról beszélnek, amikor azt írják, hogy jelentős állami érdek fűződik ahhoz, hogy a vasúti árufuvarozásban érintett kezdő és végpontokat - áruterminál, konténerterminál, logisztikai központok - kiemelten kezelik, erre azt tudjuk mondani, hogy igen, bár itt egy kérdést azért fel szeretnék tenni, hogy mondjuk, a személyszállításnál is így van-e, tehát, hogy ezek a végpontok megfelelően lesznek-e kezelve. És államtitkár úr, ha mondjuk, a válaszába egy percben beleférne: a Nyugati pályaudvar kapcsán milyen mostani állásfoglalást tudna velünk közölni, milyen elképzelések vannak? Mert azért nemcsak budapesti embereket, hanem nagyon sok vidéki embert is

érintene ez a kérdés, és bizony sokan megrettentek attól, hogy azok a fejlesztési tervek egy az egyben kútba fognak hullani, amelyek egyébként megvoltak.

Aztán, ha azt látjuk, hogy mondjuk, a személyszállítás kapcsán, 57. §, testkameráról beszélnek, akkor a Jobbik-Konzervatívok a törvényes rend pártján álló pártként azt tudja mondani, hogy ez egy jó és örövendetes dolog, amikor a jegyvizsgáló olyan állampolgároktól, akiket adott esetben lehet, hogy páros lábbal kellene lezavarni a szerelvényekről, de ilyen formán is védve vannak; de ilyenkor mindig feltesszük azt a kérdést - tudom, nem államtitkár úr feladata erre válaszolni, de azért mégiscsak a kormánypárti képviselőknek talán valamilyen bogarat ültetek ezzel a fülébe -: ha a vasúti jegyvizsgálóknál sok esetben előfordulhat, létezhet testkamera, akkor ez a rendőrségi állomány-nál miért nem megvalósítható dolog? Igenis, hogy lenne visszatartó ereje ennek.

Államtitkár úr, a végére tényleg csak egy ilyen átfogó kérdés, amire bizonyára nem fog jönni olyan válasz, ami elfogadható lesz: miért kell ilyen salátatörvényeket az Országgyűlés elé terjeszteni? Nyilván tudom, vagy legalábbis van egy ilyen előítélet a részemről, azért, amikor majd azt mondjuk, hogy nem, akkor visszafelé tudjanak mutogatni. De soha nem teszik hozzá, hogy az ellenzék ezért az egyetlenegy pontért mondott nemet erre a törvénycsomagra vagy javaslatcsomagra. Holott, ha becsületesebben játszanának, nyíltabb lapokkal, akkor szerintem a politikai közhangulat is javulhatna Magyarországon pontosan azzal, hogy különválasztanának egy ilyen törvényjavaslatban egymással, lehet egyébként, hogy valamilyen szinten összefüggő dolgokat. De azt önök is nagyon jól tudják, hogy van azért egy-kettő olyan, amelyik a legnagyobb konstruktivitás mellett is egyfajta vörös posztó vagy vörös vonal az ellenzék vagy az ellenzék egy részének szemében is, amit éppen ezért nem tudunk támogatni.

Nagyon sajnálom egyébként, mert valóban van számos előremutató elem ebben a törvényjavaslatban. Köszönöm a figyelmet, és várom államtitkár úr válaszait.

ELNÖK: A Mi Hazánk képviselőcsoportjának vezérszónoka, Szabadi István képviselő úr következik, aki jelezte előzetesen, hogy az emelvényről mondja el felszólalását. Megadom a szót képviselő úrnak, parancsoljon!

SZABADI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Jelen törvényjavaslat is rámutat arra, hogy bajban van a 2023. évi költségvetés, hiszen az első negyedévben az államháztartás központi alrendszerének a hiánya 2089,7 milliárd forint volt, ami az egész évre tervezett 3400 milliárd forintos hiány 61 százalékát jelenti.

Miért is mondom ezt? Ebből kifolyólag a kormány szemmel láthatóan mindent megtesz a bevételek növelése érdekében, például a törvényjavaslat

alapján drasztikusan megemelik a légi közlekedési hatósági eljárások díját, amin az elmúlt hat évben nem változtattak. A légi közlekedési hatósági feladatokat jelenleg az Építési és Közlekedési Minisztérium szervezetén belül működő helyettes államtitkárság látja el, és az átlagosan tízszeres díjért cserébe minden bizonnyal ugyanazt a szolgáltatást, színvonalat fogja nyújtani.

A Mi Hazánk Mozgalom egyetért a nagykereskedelmi légi szolgáltatókra, valamint a repülőgépkatész-gyártó multinacionális vállalatokra vonatkozó díj-emelésekkel. Az utóbbiak közé tartozik például a németországi székhelyű Diehl Aviation is, melynek nyírbátori üzemét a kormány tavaly 867 millió forinttal támogatta. Meglepő intézkedésnek tartjuk azonban, hogy a törvényjavaslat alapján a legnagyobb mértékben az Országos Meteorológiai Szolgálaton belül működő repülésmeteorológiai szolgálat éves felüveleti díja nőtt, mégpedig százezerről ötmillió forintra. Ez azért elég nagy emelés. Emellett az országos légi forgalmi irányítást és a légi forgalmi szakszemélyzet képzését állami feladatként végző, állami tulajdonban álló HungaroControl Zrt. kiadásai is a többszörösére nőnek majd a törvényjavaslatnak köszönhetően.

Nem támogatjuk viszont a kis repülőtereken működő karbantartó szervezetek díjainak emelését, amelyek hobbi-, sport- és mezőgazdasági légi járművek karbantartását végzik. Esetükben a díjemelés azért is jelent problémát, mert az olyan szolgáltatóknak, amely több típusú légi jármű, például ejtőernyő, siklóernyő, vitorlázó repülőgép karbantartását is végzi, a megemelkedett díjat minden egyes kategóriára külön kell megfizetnie, ami többszörös többletköltséget jelent. Ehhez járul hozzá, hogy az ágazat jelenleg is forráshiánnyal küzd, rendkívül nehéz helyzetbe kerülnek ezek a karbantartást végző vállalkozások.

Tekintettel arra, hogy jelentős díjemelésről van szó, a Mi Hazánk Mozgalom javasolja azt, ha valamely légi járműveket üzemben tartó szervezetnek több súlykategóriában van négynél kevesebb repülője, de a repülőgépek száma összesen meghaladja az ötöt, kapjon valamilyen engedményt. Erre különösképpen szeretném felhívni államtitkár úr figyelmét.

Tisztelt Képviselőtársak! Fontos cél a zajterhelés csökkentése. Egyetértünk azzal, hogy a repülőterek környezetében élőket sújtó lakossági zajterhelés miatt megnövekedett tiltakozás hatására a kormány, legalábbis jogszabályi szinten meghozza a szükséges intézkedéseket. A törvényjavaslat egységesíti a zajgátló védőövezetek kialakításának követelményét, nem jelöl meg külön biztonsági és zajgátló védőövezetet vagy fokozottan zajos területet, hanem egyértelművé teszi, hogy minden repüléssel kapcsolatos zajos tevékenység ellen megfelelő zajgátló védőövezetet kell kialakítani. Álláspontunk szerint a zaj okozta egészségkárosodások elkerülése érdekében a zajhatások drasztikus csökkentésére lenne szükség, mert a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtéren a személy- és áruszállító gépek száma egyre csak növekszik.

Tisztelt Országgyűlés! Van azonban jó pár aggályos pont ebben a törvényjavaslatban. A törvényjavaslat alapján a személytaxi-szolgáltatást közvetítő és szervező diszpécser-szolgálatoknak valamennyi megrendelés tekintetében rögzíteniük kell majd az utas nevét, a rendelés időpontját, az indulás helyét és a célállomást, az indulás és érkezés időpontját, a járművezető nevét, a jármű rendszámát, a járművet üzemben tartó vállalkozás nevét, székhelyét és a viteldíj összegét. Az indoklás szerint a módosításra azért van szükség, mert a diszpécser-szolgálat kötelező adatkezelésére vonatkozó rendelkezéseket jelenleg a taxirendelet tartalmazza. Az infotörvény és a GDPR pedig csak törvényben teszi lehetővé kötelező adatkezelés előírását, vagyis jelenleg jogellenes állapot áll fenn. A hatályos taxirendelet azt írja elő, hogy a diszpécser-szolgálatoknak a megrendeléseket hangfelvétellel vagy írásban kell rögzíteniük, az adatok típusát részletesen nem határozza meg. A törvénymódosítással azonban a taxiszolgáltató és a szolgáltatás összege egyértelműen beazonosíthatóvá válik, mely adatok tökéletesen alkalmasak lehetnek egy NAV-ellenőrzéshez.

(16.30)

Ezt támasztja alá, hogy az adatokat a diszpécser-szolgálatoknak három hónapig kell megőrizniük, és az ellenőrzésre jogosult hatóság felhívására rendelkezésre kell majd bocsátani. Bár a katonatörvény módosítása a taxisokat nem érintette, ezek szerint a kormánynak mégis szándékában áll a taxiszolgáltatókat szorosabb ellenőrzés alá vonni, például, hogy eleget tesznek-e az online pénztárgép-használati kötelezettségüknek. Itt én is csak megjegyezném, hogy itt lenne már rég az ideje, mondjuk, a kaszinók összekötésének is a NAV-val.

Nos, tehát nem értünk egyet azzal, hogy az utas nevét pont a jogainak védelme érdekében tervezik írásban rögzíteni. Az induló- és célállomás, valamint az indulás és érkezés időpontjának nyilvántartása és a hatóságok számára átadása személyiségi jogai sérüléséhez vezethet, sőt nem beszélve a magánélet tisztelgéséről. A fogyasztói jogok védelméhez elegendő a jelenleg is működő hangfelvétel-készítés.

Kifogásoljuk azt, hogy az útdíjak alapmértékét a törvényjavaslat helyett a kormány rendeleti úton fogja meghatározni, például a Rogán Antal vezette Miniszterelnöki Kabinetiroda és a Pénzügyminisztérium javaslata alapján.

Továbbá ellenezük azt, hogy az, hogy az Mo-s autópályának vannak fizetős szakaszai, emiatt megyei matricát kell venni, még akkor is, ha valaki alkalmanként csak ezeket a szakaszokat használja. Álláspontunk szerint az Mo-s autópályát teljesen ingyenessé kellene tenni, mivel az alapvető célja az, hogy a forgalmat elvige a városból.

A törvényjavaslat egyes pontjai jogalkalmazói pontosításokat tartalmaznak például a tekintetben,

hogy egy tavaly januártól hatályos rendelkezés szerint a közúti ellenőrzések során a más tagállam területén székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezet által Magyarországon kiküldött munkavállalóként foglalkoztatott magyar járművezetők kiküldetési nyilatkozatai sem ellenőrizhetők, nem csak a külföldieké.

A pontosítással egyetértünk, kifogásoljuk azonban azt, hogy erre miért csak az uniós jogszabály átültetését követő több mint egy év elteltével került sor. Mi lesz azokkal a magyar kamionosokkal, akiket eddig jogtalanul ellenőriztek, büntettek?

Összességében, a Mi Hazánk Mozgalom számos pontban aggályosnak tartja az előttünk álló törvényjavaslatot, annak ellenére, hogy vannak benne azért előremutató elképzelések is. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most kétperces felszólalások következnek. Ander Balázs képviselő úr jelentkezett a Jobbikból. Parancsoljon!

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök asszony. Államtitkár Úr! Lenne még valami. Ön is az előadásában vasúti közlekedésbiztonságot emlegetett. Hát, hogy is néz ez ki?

Lázár János nem olyan régen nagy átláthatóságot hirdetett az építőipar szereplői felé, ennek nagyon-nagyon jó próbája lesz a műszaki kontroll. És akkor itt egy ellenzéki oldalról jövő dicséret, mert ilyet a kormány részéről nem nagyon szoktunk egyébként tapasztalni, hogy például az önök helyettes államtitkára, Kikina Artúr volt olyan bátor, hogy 19 pontban foglalja össze a MÁV részéről fölmerülő panaszokat, amit továbbított Mészáros cége, az R-KORD felé.

Miről is lenne szó? Ez az úgynevezett GSM-R vasúti fejlesztés távközlési informatikai fejlesztés lenne, a XXI. századi biztonság szempontjából ez egy valóban fontos dolog lenne. 59 milliárd forint uniós forrás állt erre rendelkezésre, aztán ezt még, úgy néz ki, hogy megtoldják 17 milliárd nemzeti forinttal, hogy ne nyomja agyon szegény Mészáros Lőrincet a megemelkedett árak és egyéb pluszkiadások terhe.

Nos, az is lehet egyébként, hogy az IKOP alól ki fogják vonni majd azt az 59 milliárdos tételt, hogy azt is nemzeti erőforrásokból fogják fedezni csak azért, mert számos probléma merült föl ennek a projektnek a kivitelezésével kapcsolatosan, és az a helyzet, hogy bizony adott esetben még öt évre ki is zárhatnák majd Mészáros Lőrinc cégét, cégeit a közbeszerzésekből, hogyha ezek valósan bizonyulnak. Ugye, a Mezőzombor-Miskolc, Füzesabony-Miskolc, Füzesabony-Hatvan vonalakon nagyon komoly problémák merültek föl.

Hogy eufemisztikusan fogalmazzak, úgymond ki-spórolták a vasat például a vasbetonból. Lehetne ezt egyébként egészen máshogy mondani, azonban a 19 pontos panaszlista alapján nyugodtan lehet mondani, hogy kontármunkát végeztek, Mekk Mester tudott

volna talán ilyesmit csinálni. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Ugye, Balázsék rádiós műsorában hirdettek nem olyan régen úgynevezett kóklrolimpiát, tehát Mészáros Lőrinc is valószínűleg benevezhetne. Azért erre a fölvetésre várnám a választ. Köszönöm.

ELNÖK: Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Senki sem jelentkezik.)* Mivel jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt. *(Jelzésre:)* Államtitkár úr jelzi, hogy élni kíván a lehetőséggel. Így megadom a szót Nagy Bálint államtitkár úrnak, parancsoljon!

NAGY BÁLINT építési és közlekedési miniszteriumi államtitkár: Nagyon szépen köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Képviselőtársak! Tisztelt Országgyűlés! Mindenekelőtt köszönöm szépen az érdemi hozzászólásokat, de mielőtt az érdemi hozzászólásokra a válaszokra rátérnék, engedjék meg, hogy Varga képviselő úr fölvetésére is reagáljak, bár nem könnyű, úgyhogy most már azt veszem észre, a mai nap is rendszerint azt csinálja, hogy bemond valamit, majd elszalad, de azért mégiscsak válaszolok a fölvetésére.

A szabályzatban nincs autópálya-koncessziót érintő rendelkezés, mindenekelőtt ott útdíjrendszer EU-s jogharmonizációjáról van szó, úgy, ahogy magában a törvénytervezetben is, hiszen új uniós jogszabályok átültetéséről van szó a magyar gyakorlatban.

Szó van azonban a tervezetben a közlekedésbiztonság javítását célzó intézkedésekről, a közösségi közlekedés szolgáltatási színvonalának javítását, illetve környezetvédelmi célok további elérését és javítását szolgáló rendelkezésekről; illetve van szó - figyelemmel a népszerű ország- és vármegyebérletre is - arról, hogy az új rendelkezés tervezete bevezeti az utazási jogosultság fogalmát, továbbá a közlekedési elektronikus azonosító fogalmát is.

Tisztelt Képviselőtársak! A hozzászólásokban jó néhány témában elkanyarodtunk a napirendi ponttól, de bár azt előlegezték meg nekem, hogy nem fogok válaszolni az ezzel kapcsolatos kérdésekre, az időt kihasználva azért fogok válaszolni rá.

Először is szeretném, bár nem közvetlenül az anyaghoz tartozik, de azért szeretnék egy-két témára még reagálni. Először is arról, hogy milyen egyéb könnyítéseket tervezünk azzal kapcsolatban, hogy például a tehergépjárműveknél megkönnyítsük a jogosítványhoz jutást, azt tudom mondani, hogy a B-ről a D kategóriás jogosítványhoz jutással vagy a GKI ismétlővizsgával kapcsolatos előterjesztéseket is készíjtjük, és ezekről is hamarosan olyan beszámoló tudunk majd adni, ami, azt gondolom, hogy érdemben fogja érinteni a piacot, és érdemben fogja segíteni mind a munkavállalókat, mind pedig a munkaadókat.

A Nyugati pályaudvarral kapcsolatban pedig azt a megnyugtató hírt tudom mondani, hogy a munkálatok jelenleg is zajlanak. A MÁV megkezdte a felújítási munkálatokat, ezek zajlanak. A forrás rendelkezésre áll, és ez év őszére a tervek szerint el fog készülni a fejlesztés. Illetve annyi pontosítást azért még, képviselő úr, engedjen meg, hogy az építésre, bővítésre és a szintre hozásra az autópálya-koncesszióval kapcsolatban annyit hadd mondjak, hogy nem 300, hanem több mint 1000 kilométerről van szó.

Azt remélem, hogy minden fölvetésre akár érinti a napirendet, akár nem, válaszoltam. Úgyhogy köszönöm szépen még egyszer mindenkinek a konstruktív hozzászólást, illetve a támogatást. Köszönöm a szót, elnök asszony. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Ander Balázs közbeszól.)*

ELNÖK: Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyar Corvin-lánccról és a Magyar Corvin-lánc Testületről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/4024. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Előként megadom a szót Soltész Miklós úrnak, a Miniszterelnökség államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben, aki a felszólalását az emelvényről mondja el. Parancsoljon, államtitkár úr!

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Corvin-lánc a Magyar Szent Istvánrend után a következő legmagasabb rangú állami kitüntetés, amely a magyar tudomány és művészet, valamint a magyar oktatás és művelődés fellendítése terén szerzett kimagasló érdemek elismerésére szolgál.

58 év után, az első Orbán-kormány idején alapították újra a Magyar Corvin-lánc-díjat. 2001-ben még tizenketten vehették át a kitüntetést. Tiszteletet érdemelnek a kitüntetettek, így felsorolom őket: Balogh János zoológus; Kallós Zoltán néprajzkutató; Lámfalussy Sándor közgazdász; Lovász László matematikus; Lukács János történész; Makovecz Imre építész; Nemeskürty István irodalomtörténész; Oláh György kémikus; Szabó Magda író; Szokolay Sándor zeneszerző; Teller Ede fizikus; Zsigmond Vilmos operatőr. Közülük Lovász László él még, a többieket Isten nyugosztalja!

2002 után, a kormányváltást követően a Gyurcsány-kormány egyetlen kitüntetés adományozását sem kezdeményezte, mindezt beszüntették. *(Nacsa Lőrinc: Szégyen!)* 2012-ben öten ismét megkaphatták a díjat: Bor Zsolt fizikus; Jelenits István piarista szerzetes, tanár; Kocsis Zoltán zongoraművész, karmester, - Isten nyugosztalja! -; Marton Éva operatőres és Vizi E. Szilveszter orvos, agykutató.

(16.40)

Majd később, 2018-ban pedig újabb hét kitüntetett részesült az elismerésben: Huszti Péter színművész, Maróth Miklós orientalista, akadémikus, Martonyi János külügyminiszter, Melocco Miklós szobrászművész, Radda György biokémikus, Ritoók Zsigmond klasszika-filológus, akadémikus és Sótonyi Péter orvos, akadémikus.

Jelenleg a szabályok következtében, eredményeképpen tizenketten rendelkeznek Magyar Corvin-lánc kitüntetéssel: Vizi E. Szilveszter Széchenyi-nagydíjas orvos, kutatóprofesszor, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja és korábbi elnöke, a Magyar Corvin-lánc Testület elnöke; Marton Éva Kossuth-díjas operaénekes, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem professor emerita oktatója, a Magyar Corvin-lánc Testület elnökhelyettese; Bor Zsolt Széchenyi-díjas fizikus, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, egyetemi tanár; Huszti Péter Kossuth-díjas és Jászai Mari-díjas színművész, a nemzet művésze, kiváló és érdemes művész, a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja, a Színház- és Filmművészeti Egyetem volt rektora, professor emeritus; Jelenits István Széchenyi-díjas teológus, író, piarista szerzetes; Lovász László Széchenyi-nagydíjas matematikus, egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, ugyancsak korábbi elnöke; Maróth Miklós Széchenyi-díjas klasszika-filológus, orientalista, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja; Martonyi János Széchenyi-díjas jogtudós, volt külügyminiszter, az állam- és jogtudományok kandidátusa, professor emeritus; Melocco Miklós Kossuth-díjas és Munkácsy Mihály-díjas szobrászművész, a nemzet művésze, érdemes művész, a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja; sir George Radda, a Magyar Tudományos Akadémia tiszteletbeli tagja, az Oxfordi Egyetem professor emeritusa, a Magyarország Barátai Alapítvány alapító tagja; Ritoók Zsigmond Széchenyi-díjas klasszika-filológus, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, professor emeritus, valamint Sótonyi Péter Széchenyi-díjas orvos, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, a Semmelweis Egyetem volt rektora, professor emeritus.

A Corvin-lánc kitüntetéssel adományozottak alkotják a Magyar Corvin-lánc Testületet. A testület munkálkodik a tudományok és a művészetek, valamint a magyar nemzeti oktatás és művelődés fellendítésén, valamint örökdió a Magyar Corvin-lánc kitüntetés tekintélye felett. A testület külön felkérés alapján véleményt nyilvánít a magyar tudományt, irodalmat, művészetet, oktatást, művelődést, valamint minden egyéb, általa fontosnak tartott területet érintő állami döntések tervezetével kapcsolatban. Figyelemmel kíséri továbbá a magyar tudományos és művészeti élet, az oktatás és a művelődés helyzetét, és ezekkel összefüggésben közérdekű javaslatot, illetve nyilvános állásfoglalást tehet közzé.

A Corvin-lánccal kapcsolatos egyes adminisztratív és szervezési jellegű feladatokat a Magyar Corvin-lánc Iroda látja el, amely mostanáig a Miniszterelnöki Kabinetiroda szervezeti keretein belül működött.

Tisztelt Ház! Jelen törvényjavaslat célja a Magyar Corvin-lánra, a Magyar Corvin-lánc Testületre és a Magyar Corvin-lánc Irodára vonatkozó jogszabályok összhangjának megerősítése és a Magyar Corvin-lánc tekintélyének ápolása. Ennek érdekében a törvényjavaslat új, önálló törvényben helyezi el és foglalja egybe a Corvin-lánra vonatkozó, jelenleg két törvényben és egy kormányrendeletben szereplő, széttagolt módon szabályozott rendelkezéseket. A törvényjavaslat ugyanakkor a Corvin-lánc esetében is lényegében változatlanul megtartja a Magyarország állami kitüntetéseiére jelenleg irányadó szabályozási elveket, így az állami kitüntetések szabályrendszerében tartalmi szempontból az egységesség és a folyamatosság továbbra is biztosított marad.

A Magyar Corvin-láncot, miként ez idáig, úgy ezt követően is a köztársasági elnök adományozza a miniszterelnök előterjesztése alapján. A törvényjavaslat a jövőre nézve rendelkezik továbbá arról, hogy a Corvin-lánc Iroda a továbbiakban a Sándor-palota szervezetében látja el a feladatait. A Corvin-lánc Iroda vezetőjét a törvényjavaslatban foglaltak alapján a köztársasági elnök nevezi majd ki. A törvényjavaslat a hatálybalépéskor fennálló tényeket, körülményeket, jogviszonyokat nem érinti, így a Corvin-lánc Testület változatlanul működik tovább, miként érintetlen marad a Corvin-lánc Testület jelenlegi elnökének és elnökhelyettesének, valamint a Corvin-lánc Iroda jelenlegi vezetőinek a tisztsége is, tehát az e tisztségeket jelenleg betöltő személyek a törvényjavaslat hatálybalépése után is hivatalban maradnak.

Tisztelt Országgyűlés! A Corvin-lánccal adományozottak száma egy időben a tizenötöt nem haladhatja meg. Amint arra a korábbiakban már utaltam, a Corvin-lánccal kitüntetettek száma jelenleg tizenkettő, így a közeljövőben esedékessé válhat új kitüntetési javaslatok megtétele, illetve előterjesztése, elismerve a magyar tudomány és művészet, valamint a magyar oktatás és művelődés fellendítése terén szerzett kimagasló érdemeket. A Corvin-lánra a testület által támogatott személy terjeszthető elő.

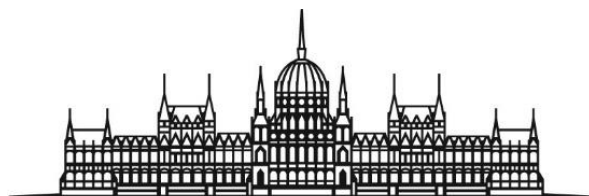
Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A fentiekre tekintettel arra kérem önöket, hogy támogassák szavazatukkal a javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Kállai Mária képviselő asszonynak, a Fidesz vezérszónokának. Parancsoljon!

(Folytatás 67/2-ben!)

Országgyűlési Napló

DR. KÁLLAI MÁRIA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Ház! Az előttünk lévő törvénytervezet célja, ahogyan államtitkár úrtól is hallottuk, a Magyar Corvin-lánra, a Magyar Corvin-lánc Testületre és a Magyar Corvin-lánc Irodára vonatkozó jogszabályi rendelkezések törvényben történő rögzítése és a Corvin-lánc tekintélyének ápolása, ahogyan maga a törvénytervezet szó szerint fogalmaz: „a Corvin-lánc Testület által képviselt értékek magasabb szintű védelme”.

Jelenleg két törvényben és egy kormányrendeletben széttagolt a szabályozás. Az előttünk lévő törvényjavaslat új, önálló törvénybe helyezi és foglalja egybe a Corvin-lánra vonatkozó rendelkezéseket, ugyanakkor el kell mondani, hogy a tartalmat lényegileg nem érinti, és így az egységesség és a folyamatoság biztosított.

Ahogy már mondtam, kettős célt jelöltünk meg a törvényben: az egy törvényben történő szabályozást a párhuzamosságok elkerülésének érdekében, és a Corvin-lánc tekintélyének az ápolását.

Tisztelt Országgyűlés! Felemelő is a pillanat, amikor egy ilyen elismerés külön törvénybe foglalásáról döntünk majd, és óhatatlan, hogy az elismerések társadalmi szerepéről, feladatáról szóljunk. Feltehetjük a kérdést, miért is van szükség ilyen kitüntetésekre, miért erősödhet a társadalom azáltal, hogy a nemzetért, a magyar emberekért, az emberiségért sokat tevő alkotó elméket, kimagasló teljesítményeket elismeri. Ha fontosnak tartjuk a nemzet építését, akkor erre a kérdésre nagyon egyszerű a válasz, hiszen felelős nemzet ily módon is megbecsüli a közösségekben kiemelkedő teljesítményét, és maga a közösség megbecsülése is ösztönzőleg hat a kiemelkedő teljesítményekre, arra, hogy az arra képesek kiemelkedőt alkoszanak. Ettől pedig egy közösség, elmondhatjuk, erősebbé, jobbá, értékesebbé válik, és nem utolsósorban gazdagabb lesz azzal a fontos érzéssel, amelyet úgy hívnak, hogy nemzeti büszkeség.

Ha belegondolunk, 1948 óta van Kossuth-díj, 1990 óta Széchenyi-díj, 2004 óta nemzet sportolója, 2014 óta nemzet művésze, sorolhatnánk még rangos elismeréseinket, és ahogyan államtitkár úrtól is hallottuk, a Corvin-lánc, sajnos megszakításokkal, 1930-ban történelmünk egyik legnagyobb oktatói miniszterének is, Klebelsberg Kunónak is a javaslatára jött létre.

(16.50)

2001-ben az Orbán-kormány újraalapította, és ha belegondolunk, azokra az emberekre, azokra a személyiségekre gondolunk, akiket az államtitkár úr felsorolt - én csak néhány kiemelést teszek -, azt gondolom, nagyon nagy tisztelettel és megbecsüléssel gondolunk valamennyiükre, közöttük olyan nagyszerű emberekre, mint magára Klebelsberg Kunóra, Teleki Pál földrajztudósra, Dohnányi Ernő zeneszerzőre, Kaló Zoltán néprajztudósra, Reményik Sándor

költőre, Lehár Ferenc zeneszerzőre, Makovecz Imre építészre, Nemeskürty István irodalomtörténészre, vagy éppen Szabó Magda író, Teller Ede világhírű fizikus, Zsigmond Vilmos operatőr, Kocsis Zoltán zongoraművész, Huszti Péter színművész, Marton Éva operaénekes, Vizi E. Szilveszter orvos, agykutató erősítik ezt a sort, és sorolhatnánk a teljes listát; csupa nagyszerű ember csupa világszínvonalú, kiemelkedő teljesítménnyel. Általuk több, gazdagabb és erősebb lett nemzetünk, és azt gondolom, hogy mindez az ország, a nemzet gazdasági versenyképességét is erősíti.

Szomorú, de meg kell állapítani, hogy ezt az évszázados hagyományt nem folytatva a kommunizmus és a 2001 utáni liberális kormányok időszakában elfogadhatatlanul nem adtak át ilyen díjat. *(Nacsá Lőrinc: Szégyen!)* A nemzet szeretete és köszönete soha nem válhat politikai eszközzé, nem lehet áldozata semmilyen politikai érdekeknek.

Tisztelt Ház! A Corvin-lánc az egyik legfontosabb elismerés, amelyet Magyarország adományozhat. Olyan kiválóságok tartoznak a díjazottak körébe, akik megkérdőjelezhetetlenül kiemelkedő személyiségei, alkotói, tudósai és művészei hazánknak.

Az előttünk lévő törvénytervezetben a változás az eddigi szabályozáshoz képest, hogy a Magyar Corvin-lánc Iroda a továbbiakban a Miniszterelnöki Kabinetiroda helyett a Sándor-palota szervezetében fog működni, vezetőjét a továbbiakban a köztársasági elnök nevezi ki. A törvényjavaslat a hatálybalépéskor fennálló tényeket, körülményeket, jogviszonyokat nem érinti, így a testület változatlanul működik tovább, és érintetlen marad - ahogyan az államtitkár úr is fogalmazott - a Corvin-lánc Testület jelenlegi elnökének és elnökhelyettesének, valamint az iroda jelenlegi vezetőjének a tisztsége is. A tisztségeket jelenleg betöltő személyek tehát a törvényjavaslat hatálybalépése után is hivatalban maradnak.

A Corvin-lánc Irodának a nemzet egységét megteremtő államfő munkaszervezetéhez kapcsolt működése a függetlenség erősítését jelenti. A törvényjavaslat révén a Corvin-lánc Iroda oda kerül, ahova a leginkább illik: a pártpolitikai vitákban nem érintett Sándor-palotába, a legfőbb közjogi méltóság munkaszervezetébe.

Tisztelt Ház! A vezérszónoki gondolatok vége felé szeretném mindenkinek felidézni, melyek is valójában a Corvin-lánc Testület közfadatai. A testület a tudományok és a művészetek, valamint a magyar nemzeti oktatás és művelődés fellendítésén munkálkodik; véleményt nyilváníthat, szemléletet formál, közgondolkodást formál, közérdekű javaslatot tehet a magyar tudományt, irodalmat, művészetet, oktatást, művelődést és minden más, egyébként általa fontosnak tartott területet érintő állami döntések tervezésével kapcsolatban, és nyilvános állásfoglalást tehet közzé. Természetesen véleményt nyilvánít abban is, hogy a Corvin-lánc adományozására irányuló indítvánnyal érintett személy érdemes-e, méltó-e a Corvin-lánra.

Tisztelt Hölgyeim, Uraim! Legyünk büszkék arra, hogy a magyar nemzet egy évszázados örökségét tovább erősítve őrizhetjük a generációkon átívelő szellemiséget, valamint egy olyan testületet, amely Magyarország felemelkedéséért alkot. A Fidesz-frakció természetesen támogatja a törvénytervezetet, tisztelettel kérem a magyar Országgyűlés teljességét, támogassa a törvénytervezet elfogadását, közösen becsüljük meg a nemzetközi szinten is kiemelkedő teljesítményeket. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka, Kálmán Olga képviselő asszony következik, aki előzetesen jelezte, hogy a vezérszónoki felszólalását a pulpitusról mondja el. Parancsoljon, képviselő asszony, öné a szó.

KÁLMÁN OLGA, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök asszony. Örök optimistaként mindig azt gondolom, hogy önök már nem tudnak ennek az országnak több meglepetést okozni. Aztán mindig rá kell jönnöm, hogy nincs akkora képzelőerőm, amit önök felül ne tudnának múlni. Nincs az a felesleges pénzköltés, rongyrázás, amit ne tudnának überelni. Nincs az a szívtelen-lelketlen, az embereket cserben hagyó, az emberek valós gondjaival nem törődő, dilettáns kormányzás, amire ne tudnának még egy lapáttal rápakolni.

Sajnos 13 éve hétről hétre bebizonyítják, hogy önök nem a hazájukat, hanem a saját hatalmukat szolgálják, és erre bizony nem sajnálják a közpénzmilliárdokat sem. Megvannak a kedvenc udvari zenészeik, színészeik, az ő esetükben van pénz bőven egy-egy fellépést államilag megtámogatni; ha valakinek ez nem lenne elég, akkor kap hozzá még egy színművészeti egyetemet is. Megvannak a kedvenc történészeik, az ő esetükben van pénz bőven egy-egy történelemhamisító előadásra, kötet kiadására; és ha valakinek ez nem lenne elég, akkor kap hozzá egy kutatóintézetet vagy akár egy egész múzeumot. Megvannak a kedvenc építőipari vállalkozásaik, az ő esetükben van pénz bőven egy-egy állami beruházást túlárzni; ha valakinek ez nem lenne elég, akkor kap hozzá még egy bankot, egy médiabirodalmat, néhány kastélyt, kempinget vagy a fél Balatont. És megvannak a kedvenc állami elismeréseik is. De ha nem elég az, ami évtizedek óta létezik, akkor feltámasztanak egyet a sötét történelmi múltból.

Különös érzéssel valahogy mindig egy olyan történelmi időszakon merengenek, ami ennek az országnak nem a dicsőséges múltjára emlékeztet minket. *(Nacsa Lőrinc: Klebelsberg Kunó!)* Hát így jár az, aki a saját, jól megfizetett udvari történészeire hallgat, és nem a szakma egészének véleményét kéri ki. Persze az is lehet, hogy ez a sötét múltba merengés magának a miniszterelnöknek a rögeszméje, és a baráti történészek csak megpróbálnak megfelelni a megrendelő elvárásainak.

Önök már 2001-ben sem hallgattak a szakmai kritikákra, amikor az első Orbán-kormány újjáalapította a Corvin-lánc kitüntetését. Pedig pontosan tudták, hogy

az eredetileg 1930-ban, Horthy Miklós kormányzó által alapított elismerésnek egyetlen célja volt: az, hogy egy szűk körű, a rendszert támogató elitklubban tartsa a magyar tudomány és művészet vezető személyiségeit. Ez a minta a miniszterelnök úrnak? Egy elitklubban kell tartani a rendszertámogatókat, nem pártszimpátiától függetlenül a kiválóságokat, hanem az önök rendszerét támogatókat?

Félre ne értsenek, ebben az országban számtalan kiváló tudós, kutató, művész van, aki munkáját - nagyon helyesen - az államnak is el kell ismernie. Van is erre megfelelő állami kitüntetés - de önöknek kellett még egy a múltból. Ezért 2011-ben másodjára is feltámasztották a Corvin-láncot. És nemcsak magára az intézmény újraélesztésére volt igényük, hanem még rendesen ki is staffirungozták a Corvin-lánc Testületet, amely az év elején egy 6 milliárd forintból felújított villaépületbe költözhetett. A műemléki épületben a zene- és szivarszoba mellett lakosztályokat is kialakítottak közpénzből. A felújított villába liftek is kerültek, reprezentatív tereket, irodákat, tárgyalót, ebédlőt, a tetőtér beépítésével pedig vendéglakosztályokat és egy zeneszobát alakítottak ki, utóbbiba zongorát is vettek mintegy tízmillió forintért. A bútorokra és függönyökre több mint 300 millió ment el.

(Az elnöki széket dr. Oláh Lajos, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Soha egyetlenegy értelmes választ nem tudtak még arra adni, hogy mi szüksége van egy állami kitüntetés odaítélésére létrejött, napi operatív munkát nem végző, gyakorlatilag csak szökőévente találkozó, amúgy egyébként home office-ban működő 12 fős testületnek egy 2200 négyzetméteres, pazar módon berendezett irodaházra. 2200 négyzetméter, vagyis a 12 fős testület minden egyes tagjára jut 183 négyzetméter. El nem tudom képzelni, mit csinálnak ott.

Mi, földi halandók úgy gondoljuk, hogy ha egy 12 fős grémium összeül, tanácskozik, akkor egy szobában körbeülnek egy asztalt. Na de hát a NER rendszerében nincsenek ilyen költségkímélő puritán dolgok. Egy asztalnál? Egy asztal meg 12 szék? Ah, ugyan már! Ha már bútort veszünk közpénzből, akkor adjuk meg a módját! Így aztán csaknem 500 darab bútort sikerült vásárolniuk, hogy a Corvin-lánc Testületet csinos kis villa várja, amikor néhányévente kedvük szottyán találkozni egymással.

(17.00)

A félezer bútor között van 236 ülőbútor, melyből 12 darab korhű nemes másolat, 80 asztal, 84 szekrény, 10 ágy, 2 fogas, 5 tükör. A lakástextíliákkal, a 23 szőnyeggel és a 36 függönnyel együtt ez 304 millió forintba került az adófizetőknek.

És itt még nincs vége a rongyrázásnak, mert az mégsem járja, hogy a 12 fős testület tagjai, ha eddigi szokásukhoz híven három-négy évente találkoznak,

akkor az üres falakat bámulják a 2200 négyzetméteren. Így aztán egyszerreplős - mert hát, mi más? - közbeszerzéssel, nettó 275 milliós összegért a falakat is sikerült szépen feldíszíteni: 72 műtárgy tulajdonjogát szerezte meg a testület. Ezek között 47 festmény, 7 szobor, 5 állóóra, 11 dísztárgy és 2 tükör van. A listán szerepelt Mednyánszky László, Keleti Gusztáv, Czöbel Béla festménye is.

Önök 6 milliárd forintot elköltöttek egy állami kitüntetés odaítélésére létrejött, napi operatív munkát nem végző 12 fős testület találkahelyére; arra a testületre, amelynek tagjai három-négy évente találkoznak. Tudom, hogy a NER-lovagoknak a 6 milliárd szinte aprópénz, ennyit akár egyetlen túlárazott közbeszerzésen is lekasztanak a magyar adófizetőről, arról nem is beszélve, hogy az orbáni infláció miatt a brutális élelmiszer-drágulás is szépen keres az állam a rekordmagas áfabevételekkel. A magyar emberek egyre több pénzért egyre kevesebbet tudnak vásárolni a boltokban. És miért? Hogy önök a költségvetésbe befolyt többletet kényük-kedvük szerint szórhatják szét a luxusbarátaikra, luxusvillákra, szivarszobákra, függönyökre, lakosztályokra. *(Nacsa Lőrinc: Apró-villa!)* Önök teljesen elrugaszkodtak a magyar valóságtól!

Lehet, hogy valahol már olvasták, de túl nagy jelentőséget nem tulajdonítottak annak, hogy mennyi ma Magyarországon egy ápoló átlagfizetése: 310 ezer forint. És ez az átlag. Amit önök eddig eltapoltak a Corvin-lánc Testületükre, az 19 354 ápoló egyhavi fizetése. *(Zsigó Róbert: Mennyi lélegeztetőgép!)* De mondom máshogy, hátha így önöknek is sikerül befogadniuk: ezért a pénzért egy egészségügyi ápoló 1612 évet dolgozik; ennyit kell ledolgoznia. Ha még mindig nem sikerült elérnem az igen magas ingerküszöbüket, akkor mondok egy másik arányszámot: ez az 1612 év legalább 20 generációt jelent.

Nézzük, hogy mit is jelent a hétköznapi emberek életében a Corvin-lánc-villa csinosítgatása. A festményekért, állóórákért egy magyar ápolónak 73 évet kellene dolgoznia; a szőnyegekért, a bútorokért szintén ennyit.

Önök előszeretettel mutogatnak Brüsszelre, hogy a gonosz bürokraták, akiknek egyébként a bűne az, hogy nem hagyják, hogy a magyar kormány ellopja az uniós pénzeket, nos, önök szerint miattuk nincs fizetésemelése a magyar pedagógusoknak. Tisztában vannak azzal, hogy egy magyar pedagógusnak 40 év szolgálat és szakvizsga letétele után mennyi az átlagfizetése? Az átlag! 400 ezer forint. Amit önök eddig elherdáltak a Corvin-lánc Testület villaépületére, az 15 ezer magyar pedagógus átlagfizetése. A festményeket, tükröket 685 pedagógus havi fizetéséből sikerülne megvásárolniuk.

Ez a kormány szegényszemre nem hajlandó a családi pótlék 12 200 forintos összegét emelni, de Orbán Viktor kedvenc Corvin-lánc Testületére szemrebbenés nélkül elköltötték 491 803 család egyhavi családi pótlékát. Ez a 6 milliárd forint egy családra vetítve 40 983 évnnyi családi pótlékot jelent.

Gyakran büszkélkednek a januári 6 százalékos nyugdíjemeléssel, ami átlagban 12 ezer forintot jelentett. Persze, ilyenkor mélyen hallgatnak a 25 százalékos inflációról és a 40 százalékos fölötti élelmiszer-drágulásról. Nos, ebből a kidobott 6 milliárd forintból egy nyugdíjasnak 500 ezer hónapnyi plusznyugdíjat adhattak volna, ami 42 évnnyi 6 százalékos emelést jelent, vagy 500 ezer nyugdíjasnak egy hónapnyi plusznyugdíjat is adhattak volna ebből a pénzből. De nem ezt tették. És azt se feledjük, hogy pont 6 milliárdot nem fizettek még ki a fővárosnak a Lánchíd felújításáért.

Nos, remélem, sikerült érthetően elmagyaráznom önöknek, hogy hány módon költhették volna értelmebb dolgokra, a magyar emberek életének jobbá tételére ezt a 6 milliárd forintot. Ehelyett a Horthy-korszakba merengő nosztalgiával dédelgetik a Corvin-láncot testületestül, villástul, flancos bútorostul.

Most éppen átírnák az állami kitüntetésekéről szóló törvényt, és júniustól már a Köztársasági Elnök Hivatala, vagyis a Sándor-palota szervezetében működne tovább Orbán Viktor kedvenc, közpénzmilliárdokat felemésztő köztisztviselőtestület. Mintha nem lenne mindegy, hiszen a nap végén így is, úgy is Orbán Viktor dönti el, hogy ki kaphat Corvin-láncot, és ki tanácskozhat 80 darab asztalnál, 84 szekrény, 10 ágy, 2 fogas, 5 tükör, 72 műtárgy között, és ki játszhat el egy andalító dallamot a 10 milliós zongorán, miután kipi-hente a tanácskozás fáradalmait a szivarszobában.

Ezt a villát annyi pénzből csinosították ki, ami 15 ezer pedagógus egyhavi átlagfizetése; amiért egy magyar egészségügyi ápolónak 1612 évet kellene dolgoznia; ami 42 éven keresztül 6 százalékos emelést is jelenthetne egy átlag magyar nyugdíjasnak.

Szeretném egyértelműsíteni: a Demokratikus Koalíció nem támogatja az önök fényűző és lenéző politikáját, így a mostani törvénymódosítást sem. És abban is biztosak lehetnek, hogy a Dobrev Klára vezette új magyar demokratikus kormány *(Nacsa Lőrinc: Az, tényleg.)* az ilyen pénzszerzést azonnal meg fogja szüntetni, a felelősöket pedig meg fogja találni. Köszönöm szépen. *(Nacsa Lőrinc: Fenyegetni szabad? - Zsigó Róbert: Elég rossz lehet neked... - Font Sándor: Szép beszéd volt!)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egészen döbbenetes verbális ámokfutást hallhattunk Kálmán Olga képviselő asszonytól, független, objektív újságírótól, Gyurcsány Ferenc egyik személyes kedvencétől.

Az a helyzet, tisztelt képviselő asszony, az, hogy önök rendre megpróbálnak történelmet hamisítani, mint MSZMP-s elődeik, rendre megpróbálnak olyan osztályharcot szítani a kultúrában, mint MSZMP-s elődeik, rendre megpróbálják megcímkezni, hogy ki a

jó tenorénekes vagy ki a jó atomfizikus, vagy ki a jó tudós és ki a rossz, ahogy MSZMP-s és kommunista elődeik, azt 2023-ban egészen felháborítóan gondolom.

Nézzük meg azt, hogy ön 6 milliárd forintról beszélt, a 6 milliárd forintot nagyon sokféleképpen lebontotta, épp csak lélegeztetőgépekre nem váltotta... *(Kálmán Olga: Ezt már ledaráltatok, a papírokat!)* - azt is lehetett volna -, én is hadd világítsam ezt meg máshogy: ennek az összegnek a közel 30-szorosát lopták el önök a négyesmetró-beruházásból. *(Soltész Miklós Kálmán Olgához: Nem kell mosolyogni!)* OLAF-papírjuk van arról, pecsétes európai uniós papírjuk van arról, hogy 167 milliárd forintot loptak el a négyesmetró-ügyből, közel 30-szorosát ennek az összegnek, ami az ön elvbarátai zsebébe vándorolt, tisztelt képviselő asszony. OLAF-papír van erről, az Európai Unió kiállította a pecsétes papírt. 167 milliárd forintot loptak el a négyesmetró-beruházásból! Az közel harmincszorosra ennek az összegnek, tisztelt képviselő asszony.

Világítsuk meg egy másik módon ezt az összeget! Egy zsidó családtól elkobzott villában él Gyurcsány Ferenc a feleségével, az ön árnyék-miniszterelnökével. Ezt anno elkobozták, és hogy legálissá tegyék a kilencvenes évek elején, tisztelt képviselő asszony, ön szerint piaci és fair ár volt-e, hogy 9 millió forintért jutott hozzá a Szemlőhegy utcában, a Rózsadomb kelletős közepén, a medencés óriásvillához Gyurcsány Ferenc és felesége, aminek csak a 10 százalékát kellett kifizetnie, tisztelt képviselő asszony. Tehát 900 ezer forintot kellett kifizetni, és a maradék összeget 25 évre elosztva kellett kifizetni. *(Soltész Miklós Kálmán Olgához: Tessék figyelni!)*

Hallottuk, hogy Gyurcsány Ferencék azt állítják, hogy árulják a villát. Mi teszünk egy ajánlatot, ne bukjon semmit Gyurcsány Ferenc, mi 9 millió forintért a magyar köz javára szívesen megvásároljuk, és így nem bukik egy fillért sem. Mert olyan aljas módon forgatták akkor is a lapokat, hogy ennyiért jutott hozzá Gyurcsány Ferenc és felesége azért az elkobzott, loptott villához, tisztelt képviselő asszony. 9 millió forint, aminek 10 százalékát fizették ki az elején. Ezt szerintem összedobjuk, hogy a magyar nemzet javát szolgálhassa onnantól az a villa, amihez számtalan vér és számtalan emberi élet nyomorúsága tapad, tisztelt képviselő asszony.

(17.10)

Ön bejön ide, Klebelsberg Kunó örökségét gyalázza, elmondja, hogy azok az emberek; csatlósnak nevezi Jelenits István atyát vagy - *(Kálmán Olga: Mondtam? Ezt mondtam?)* ezt tette, tisztelt képviselő asszony - Melocco Miklóst vagy Szabó Magdát és így tovább *(Kálmán Olga: Elmondjam még egyszer?)* olyan szereplőkről, a magyar történelem, a magyar kultúra, a magyar irodalom olyan szereplőiről beszélt, tisztelt képviselő asszony, a magyar tudományos élet olyan szereplőiről beszélt, akiknek a munkásságához

ön semmiképpen nem érhet föl, tisztelt képviselő asszony, azért ezt tisztázzuk. Az, hogy ön ezeket az embereket, akiket államtitkár úr felsorolt, gyalázza, azt mondja: az önök kis elit klubja. *(Kálmán Olga: Van szövegértési nehézség?)* Azt mondta: az önök kis támogatóinak az elit klubja, ezt mondta szó szerint, tisztelt képviselő asszony! *(Kálmán Olga: Nem!)*

A Corvin-lánccal kitüntetettek feladata, hogy Magyarországot képviseljék nemzeti és nemzetközi szinten is, mert ezek az emberek olyan dolgot tettek le a magyar tudomány, a világtudomány, a kultúra asztalára, ami megsüvegezendő teljesítmény, éppen ezért világhíresek, és számtalan helyen, ahol élnek, ahol megfordulnak, ahol bemutatják a tudományos munkásságukat, a művészi munkásságukat, ott a magyar nemzet hírére öregbítik. Értem, hogy azért ellentétes az önök felfogásával ez a felfogás, mert önök ahol csak tehetik, gyalázzák a saját hazájukat, tehát ha önök elutaznak Washingtonba, Brüsszelbe, Egyiptomba, Dél-Amerikába, Ausztráliába, az önök programja az, hogy gyalázzák Magyarországot, a saját hazájukat és a saját népüket.

Ezeknek a tiszteletreméltó embereknek pedig az a céljuk, hogy Magyarország hírnevét öregbítsék, és ezt teszik Corvin-lánccal kitüntetettként. Ez a feladatuk is tulajdonképpen, az az erkölcsi elismerés ezzel jár, tisztelt képviselő asszony, hogy hazánk hírnevét igenis öregbítsék és a hazánkat próbálják meg képviselni azokban a nemzeti és nemzetközi helyzetekben, amelyekbe ők a teljesítményük alapján odakerülnek.

Ezeket az embereket ilyen módon gyalázni, csúfolódni szekrényeken, azt gondolom, nemcsak hogy az Országgyűléshez nem méltó, de még a DK-hoz sem, pedig az már nagyon a legalja, tisztelt képviselő asszony. *(Kálmán Olga: Mi a legalja?)* A DK. *(Kálmán Olga: Ja! Azt hittem, a Fideszről beszél...)* Az a helyzet, tisztelt képviselő asszony, hogy ön azt gondolja, hogy akkor lesz nagyon nagy megmondóember az Orbán-kormányval kapcsolatban, ha nemzetközi híri, elismert operaénekest, akadémiakust, zeneszerzőt, kémikust, fizikust gyaláz. Szerintem nem ettől lesz, tisztelt képviselő asszony.

Nekem semmi bajom nincs azzal, és mindig kétszen állok itt a parlamentben is az önökkel való vitára, ha érveket tudunk ütköztetni, és önök azért kapják a fizetésüket, hogy ellenzékként a kormánnyal ne értse nek egyet, tegyenek jobb javaslatokat, de az, amit ön most művelt az elmúlt negyed órában, azt gondolom, az az elmúlt évek legalja teljesítménye, tisztelt képviselő asszony. *(Kálmán Olga közbeszól.)*

Én azt kérem, ezt gondolja át, és inkább egy másik felszólalásban javítsa ki, amit mondott, mert lehet vitatkozni, lehet egyet nem érteni, de nem lehet ilyen nemes célokat felhasználni arra, hogy még egyszer belénk rúgja a lábát, mert minket nyugodtan gyalázhat, nekünk munkaköri kötelességünk, hogy eltűrjük, de ne ezeket az embereket gyalázza, akik nagy teljesítményt tettek le nemcsak a magyar nemzet, hanem az egész világ asztalára, tisztelt képviselő asszony. Nagyon fontos lenne, hogy ebben sokkal inkább normálisan tudjunk

beszélni, és ne egy ilyen felszólalást hallgassunk itt az Országgyűlésben, amit ön itt megtett az előző felszólalásában.

Az, hogy elismerünk olyan embereket, az, hogy vannak állami kitüntetések, igen, tisztelt képviselő asszony; mi nem Gergényi Pétereket tüntetünk ki, mint önök, igen, van ebben egy óriási különbség. Az önök kormánya agresszor szemkilövetőket tüntetett ki, mi pedig nemzetközi hírű, elismert, a tudományos és a kulturális élet elismert tagjait, ez óriási különbség! Én elhiszem, hogy ez fáj önnek, én elhiszem, hogy ön ezerszer inkább Gergényi Pétert tüntetné ki, mint Jelenits Istvánt vagy Vizi E. Szilvesztert, én elhiszem, de kérem, hogy ne a napi piti pártpolitikai céljaira használja egy ilyen testület munkásságát.

Éppen elég kárt okoztak önök azzal, hogy 2002-ben beszűntették, ellehetetlenítették a Corvin-lánc Testület irodájának a működését és beszüntették a díj átadását. Önök ebben az üléssteremben többet soha ne hivatkozzanak Klebelsberg Kunóra, amikor ezt tették, és most is ezt tennék, hogyha az önök kezében lenne a hatalom. Klebelsberg Kunó volt az, aki kultuszminiszterként, iskolaépítőként, nagy reformerként kezdeményezte ennek a díjnak a felállítását, és egyébként ennek a díjnak a díjazottja is a későbbi miniszterelnökkel, Teleki Pállal egyetemben, önök többet oktatási vitában, pedagógusvitában, bárhol ne hivatkozzanak Klebelsberg Kunóra, amikor az örökségét 2002-ben is és azóta is lábbal tiporják minden lehetséges módon. Önök nyolc évig nem voltak hajlandóak működtetni ezt az irodát, nem voltak hajlandóak átadni ezt a kitüntetést, ezt a nagyon magas rangú kitüntetést, ezt a nemzetközi hírű és igen becsben tartott kitüntetést, de az, hogy még ellenzékben is - amikor a magyar választók négyszer azt mondták önöknek, hogy a közelébe se menjenek a kormányruháknak, négy egymást követő választáson azt mondták önöknek, hogy olyan messze kerüljenek a kormányruháktól, amilyen messze csak lehet. És azért vannak pont ott, ahol vannak, mert ilyeneket művelnek, mert a történelmünket gyalázzák, a nemzeti nagyjainkat gyalázzák, és az a helyzet, hogy a hagyományok, a történelem, az értékeink, semmi sem szent önöknek. Ezért lesz az, hogy nemcsak négyszer, hanem ötször, hatszor meg hétszer is a magyar választók pont oda fogják önöket küldeni, ahova valók: ellenzékbe. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Ander Balázsnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Déjà vu érzésem van, és nagyon szomorú vagyok. Nem olyan régen zajlott le a Madách-emlékévről szóló vita. Érthetetlen, hogy miért kellett arról vitázni.

Álnaivnak, naivnak sem akarok tűnni, de azért volt az emberben egy olyan érzés, hogy vannak olyan

pontok, amelyekből nem lesz egyfajta cirkuszi purparlé, aztán mégis lett. Itt az a helyzet, hogy nem véletlen ez a déjà vu érzés, mert ez lett a Corvin-láncról szóló előterjesztés sorsa is, amit innét, a Jobbik-Konzervatívok soraiból mélységesen bánok. Ezt a javaslatot mi támogatni fogjuk.

Képviselőtársaim! Lehet itt átkos korokról beszélni és történelmietlenül viszonyulni bizonyos dolgokhoz, de azért hadd idézzek valamit: „Kedves Gróf Klebelsberg! Gróf Széchenyi István már kilencven évvel ezelőtt felvetette az eszmét, hogy a nemzet elköltözött nagy fiait részesítse országos tisztességben. E gondolat megvalósítására most nyílt méltó alkalom, mikor a szegedi fogadalmi templom terét boltívvel öveztük (...) a boltíves folyosókat Nemzeti Emlékcsarnoknak nyilvánítom, ahol száz nagy magyar embernek állítunk emléket (...), de meg akarunk emlékezni azokról is, kik a mai páratlanul nehéz időkben a magyar művelődés szintjének fenntartásáért és emeléséért folyó szellemi munkából kimagasló tehetséggel és rendkívüli odaadással veszik ki részüket (...) Ezen férfiak külön elismerésben részesüljenek: a nagy mecénás királynak, Hunyadi Mátyásnak emlékére 12 Corvin-láncot és 60 Corvin-koszorút alapítok.” Szól az 1930. október 11-én kelt, Horthy s. k. aláírással és Gróf Klebelsberg Kunó vallás- és közoktatásügyi miniszter ellenjegyzésével született kétszeres alapító okirat.

Először 1931. február 24-én osztották ki ezt a megtisztelő kitüntetést, és valóban olyan embereknek, akiket ilyen történelmietlen visszatekintéssel bizony nagy kár, bárkinek is eszébe jut, esetleg aktuálpolitikai célokra felhasználva, kvázi rossz színbe keverni. Zala György szobrász, Korányi Sándor belgyógyász, Korányi Frigyes fia, és maga gróf Klebelsberg Kunó oktatásügyi miniszter is, aki az első világháborús, illetve trianoni összeomlást követően a romokon virágot teremtett és a mostani, mindenkori kormányzat számára is egy olyan mércét állított, amelyet csak és kizárólag csodálni lehet.

Aztán jöttek a kommunisták, Rákosiék, és 1953-ban gyakorlatilag eltörölték ezt a kitüntetést. Nekünk semmi problémánk azzal, hogy ezt a rendszerváltás utáni első Orbán-kormány felelevenítette, feltámasztotta, hiszen ha megnézzük, mondjuk, azokat az elhunyt díjazottakat, akiket államtitkár úr is felsorolt, én is hadd nevesítsek azért néhányat: Kallós Zoltán, legnagyobb tisztelettel lehet csak beszélni néprajztudásunkról, vagy éppen John Lukacs, akinek azt hiszem, hogy a történelemmel, a XX. századi legsúlyosabb világtragédiákkal foglalkozó művei olyan alapot szolgáltatnak, amelyek minden demokratikusan gondolkodó ember számára alapműnek tételeződnek: A párviadal, A történelmi Hitler, és lehetne sorolni.

(17.20)

Nemeskürty István tanár úr művei, amelyekre most is megborzongva - és itt pozitív tekintettel kell erre tekinteni - gondolok vissza; vagy éppen Szabó

Magda kiváló író, a Régimódi történet, a Für Elise vagy éppen a filmforgatókönyv, az Abigél.

Ha a mostani kitüntetetteket nézzük, igen, bizonyára van olyan közöttük, aki közelebb áll a kormányzat szívéhez, de bűn lenne egyébként elkövetni azt a hibát, hogy egyfajta törzsi mentalitással tekint az ember csak azért valakire, mert adott esetben máshova húz a szíve politikailag - szíve joga. Viszont ezek az emberek, a korábbi és a mostani díjazottak, kitüntetettek is valóban olyasmit tettek le a nemzet asztalára a tudományok, az irodalom és a művészetek vagy éppen a kultúraszervezés tekintetében, amelyek kapcsán csak és kizárólag a legnagyobb tisztelettel szólalhatunk meg. Tehát nagyon örülnénk annak, ha ezek az alkalmak nem lennének le-
rángatva a pártpolitikai csatározás mocsarába.

III. Károly koronázása, a Mirror írta meg, 250 millió fontjába került az angol adófizetőknek, ez valami 106 milliárd forint. Igen, nagyobb ország, gazdagabb is, de hagyományok nélkül semmik vagyunk. Vannak bizonyos hagyományok, amelyeket ápolni, őrizni kell, igen, ezek adott esetben költségvetési forrásokat is jelentenek, de sokkal nagyobb kár ezeket az ügyeket egymás elleni fegyverként fölhasználni, és oda-vissza lövöldözni, mintsem belenyugodni abba, hogy igen, van ennek bizonyos költségvetési vonzata is.

Eppen ezért, maradva a konzervatív szemlélet talaján, a Jobbik-Konzervatívok frakciója ezt az előterjesztést támogatni fogja. És ha már itt angliai párhuzamot hoztam, akkor nem fogunk lemenni a Sex Pistols nevű punkegyüttes szintjére. „God Save the Queen!” Köszönöm a figyelmet. *(Szórványos taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Tisztelt Országgyűlés! Most a kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Mátrai Mártának, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő asszony!

MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Azért kértem a kétperces felszólalást, mert nem tudok elmenni szó nélkül a vezérszónoki körben felszólaló DK-s Kálmán Olga gondolatai mellett, amit döbbenet hallgattam, nemcsak én, hanem a képviselőtársaim is.

Az ember mindig azt reméli, hogy az ellenzéki képviselőket is képes megérinteni egy nemes cél, amelyet a magyar tudomány, művészet vagy oktatás terén kimagasló teljesítményt elérő, külföldi vagy belföldi magánszemélyek teljesítményének elismerése jelent, amely büszkeséggel tölt el bennünket, magyarokat.

Én köszönetet szeretnék mondani államtitkár úrnak. Köszönetet mondok azért, hogy felsorolta mindazoknak a nevét, akiknek meghatározó az életük, a munkásságuk, a tudásuk, az elért eredményük a magyar emberek számára, példát mutatnak nemcsak nekünk, hanem a fiatal generációnak is, akit elismerünk az országban, elismerünk a határainkon belül és túl, akit elismer az egész világ.

Én azt gondolom, hogy Isten éltesse őket, ez lenne a legfontosabb szó, amit üzennünk kell, és kívánunk nekik jó egészséget a további munkájukhoz. Bocsánatot kell kérnie Kálmán Olgának, hogy ilyen méltatlanul felszólalt a parlamentben, és megpróbálta őket ilyen helyzetbe hozni akkor, amikor az egész magyar nemzetet büszkeséggel tölti el az ő életük és az ő munkásságuk. Köszönöm szépen. *(Közbeszólás a kormánypártok soraiból: Így van! - Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. A következő kétperces felszólalásra megadom a szót Kálmán Olgának, a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

KÁLMÁN OLGA (DK): Köszönöm szépen, elnök úr. Történelemhamisításról beszélni úgy, hogy a felszólalásom után mintegy 10 másodperccel már valami egész másról beszél, mint amiről én beszéltem, és azt is pontosan tudom, hogy mi volt Nacsa képviselőnek a célja, máris lehet szólni a propagandasajtós barátainak *(Nacsa Lőrinc: Nyugati Fény!)*, kiadni a vezérszót, hívja őket most előttem nyugodtan, hogy én magyar művészeket aláztam, gyaláztam. Nem! Egyet kérdeztem önöktől, és ha szövegértési problémák vannak, azt is nagyon sajnálom, de erre nyilván nem tudtak válaszolni, hogy önök 6 milliárd forintot elköltöttek egy villaépület felújítására. *(Nacsa Lőrinc: Igen.)* Mi célból? Minek ez a flanc? Minek ez a rongyázás? Tényleg nem volt jobb helye a pénznek? Ezt kérdeztem önöktől, de erre nem tudott válaszolni ön sem.

Mátrai képviselő asszony pedig már megint rátett egy lapáttal, hogy itt a magyar művészeket alázzák. Hiszen szó szerint azt mondtam, hogy az államnak kötelessége elismerni a neves, rangos tudósok, kutatók, művészek munkáját.

Azt viszont, amit önök csinálnak a mérhetetlen pénzlopással, a mérhetetlen parádéval, a mérhetetlen bútorbeszerzésekkel - nagyon kíváncsi vagyok, hogy mégis hány barátnak, hány oligarchának, hány cimborának jut az ilyen és ehhez hasonló villafelújításokból. Érti, képviselő úr?! Nem a magyar művészekről, kutatókról beszélek, hanem arról a rengeteg pénzről, amit az önök kormánya számolatlanul lop el, mert szerintem már önök maguk sem tudják, hogy melyik beruházásból, melyik felújításból mennyit loptak el. *(Zsigó Róbert: Szégyellje magát, képviselő asszony!)* Szóval, nagyon megköszönném, ha bármelyikőjük elmondaná, mi szükség volt 6 milliárd forintot ráköltetni egy ilyen villaépület felújítására.

Annak meg külön pikantériája van, amikor az OLAF-vizsgálatot emlegetik, meg a 4-es metrót, amit Tarlós István és Orbán Viktor adott át 2014-ben. Az előtte való négy évben valahogy nem jutott eszükbe, hogy itt mi történhetett, aztán egyszer mégiscsak. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót kétperces hozzászólásra Nacsa Lőrincnek, a KDNP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő úr!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm, elnök úr. Képviselő asszony, én szívesen megválaszolom ezt a kérdését is. Azt azért hadd tegyem hozzá, hogy ön a Corvin-lánccal kitüntetetteken csúfolódott, és gyalázta őket (*Kálmán Olga: Ezt nem hiszem el!*), amikor azt mondta, hogy akkor melyik székre fog a 28-ból leülni, s a többi, ilyen módon csúfolódott azon, akik használni fogják ezt a villát, ezt az irodát. (*Kálmán Olga: Ezt nem hiszem el!*)

Képviselő asszony, nem tudom, tudja-e, a Róheim-villa más módon kötődik a két politikai oldalhoz. Önök ott rendszerint azokat ünneplik, akik abban a villában Tisza Istvánt meggyilkolták (*Kálmán Olga: Aha!*), mi pedig itt Tisza Istvánra szoktunk emlékezni, tisztelt képviselő asszony. Ez egy óriási különbség a két politikai oldalban.

Ez egy gyönyörű, reneszánsz, neobarokk, szecessziós jegyeket hordozó villa, ami az elmúlt években jelentősen leromlott. Kezdve azért, mert önök semmilyen módon nem fordítottak elegendő forrást a műemlékeink megóvására. Nyolc évük volt rá. Nem csak ezt, számtalan műemléket is hagytak lerohadni. (*Kálmán Olga: Ez csak megóvás volt?*) Ez egy jelentősen megromlott villa, ami műemlék értékű. Szerintem érdemes megmenteni, és ha tudunk hozzá olyan funkciót találni, hogy nem csak önmagában áll, akkor érdemes fölújítani. Én továbbra is azt tartom, hogy érdemes fölújítani ezt. Ez a magyar történelemnek egy nagyon fontos színhelye.

Van még ilyen elkobzott zsidó villa, a másikban Gyurcsány Ferenc él. (*Arató Gergely nevet.*) Itt pedig egy közcélt, egy közfunkciót lát el a Corvin-lánc Testület, tisztelt képviselő asszony, és az utókornak megőriztünk egy reneszánsz jegyeket, neobarokk és szecessziós jegyeket hordozó villát, ami ráadásul a magyar történelemnek egy fontos állomása, hiszen Tisza Istvánt a vörös forradalom gyermekei gyilkolták meg, tisztelt képviselő asszony. (*Kálmán Olga: Szerényebben nem lehetett volna megőrizni.*) Azt gondolom, hogy helyes, hogyha egy ilyen műemlék épületet megújítunk meg felújítunk és megőrizzük az utókor számára. Remélem, választ adtam a kérdésére. (*Taps a kormánypartí sorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Most a további képviselői felszólalások következnek. Megadom a szót előre bejelentett hozzászólóként Mátrai Mártának, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő asszony!

MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A kormány benyújtotta a T/4024. számú törvényjavaslatot a Magyar Corvin-lánccal, a Magyar Corvin-lánc Testületről. Ebben a tárgykörben több megelőző törvény és kormányrendelet egységbe foglalása és korszerűsítése található. A T/4024. számú előterjesztés hatályon kívül helyezi a Corvin-lánc Testületről szóló 2016. évi CXLI. és a testületi eljárási rendre vonatkozó 86/2012. (IV. 26.) kormányrendeletet is.

(17.30)

A Corvin-lánc és maga az elnevezés eredete - függetlenül a keletkezés körülményeitől - a magyar történelem elismert évszázadaiba vezet vissza bennünket. Mátyás király emlékezete mint a nemzet iránti hűség és az ország érdekében végzett kiemelkedő szellemi teljesítmény elismerése, találkozik össze ebben a kitüntetési formában, ami megújítva kerül ma az Országgyűlés elé, erő és alkotó szellem, mint a magyar nép megmaradásának záloga.

Egy ország és egy társadalom fennmaradásában jelentős szerepe van a nemzet boldogulásáért sokat tevő emberek elismerésének. Kétségtelen, hogy a mindenkori politika mást és mást tekint kiemelkedő értéknek, de a magyar tudomány és művészet, valamint a magyar oktatás és művelődés fellendítése érdekében kifejtett teljesítmény - csak példákat hozok fel - egy Dohnányi Ernő, Korányi Sándor vagy éppen Teleki Pál esetében - éppoly elismerésre méltó, mint többek között Kallós Zoltán, Nemeskürty István, Szabó Magda vagy Teller Ede munkássága, ahogy az előttem szóló képviselőtársaim ezt megemlézték.

A Corvin-lánccal kitüntetettek mind a magyar szellemi élet elismert képviselői. Mindannyiunk közös igyekezete a magyar kulturális örökség gyarapítása és őrzése, és ezzel a magyar nép megmaradásának támogatása. Az újkori Magyarországon nem minden kormányzás tekintette védendő értéknek a magyar tudomány, művészet, oktatás és művelődés ilyenfajta jutalmazását, azonban a polgári kormány következetesen ragaszkodik a nemzetet gyarapító felemelő értékek elismeréséhez.

Amilyen nehéz volt elfogadtatni ezen állami kitüntetésnek a magyar szellemi élet számára biztosított kiemelkedő jellegét, ahhoz képest az előttünk fekvő változtatás csak az eredeti törvények és rendeletek korszerűsített változatát tartalmazza.

A törvényjavaslat alapján a legmagasabb közbiztonság lesz a második legrangosabb kitüntetés gazdája. Remélhetőleg minden képviselőtársunknál elismerésre talál az a tény, hogy az állami kitüntetés adományozása a köztársasági elnök hatáskörébe kerül a miniszterelnök előterjesztése alapján. Külön kiemelném, hogy az adományozásra vonatkozó javaslatot bárki indítványozhatja a Corvin-lánc Irodánál, amely kiszélesíti a kezdeményezők körét.

A Corvin-lánc Testület, amelynek tagjai a korábbi díjazottak, az elkövetkezőkben köztestületként fog működni. Elnökét és elnökhelyettesét a tagok maguk közül választják. A Corvin-lánc Testület munkáját a Magyar Corvin-lánc Testület titkársága látja el, melynek vezetőjét a köztársasági elnök nevezi ki. A testület legfőbb szerve a közgyűlés, melynek létszáma 15 főnél nem lehet több. Ezzel a jogszabályi változtatással a testület köztestület rangjára emelkedik, és intézményként működik tovább. A törvényességi ellenőrzést a testületek működése felett az ügyészség látja el.

Tisztelt Országgyűlés! A T/4024. számú törvényjavaslat alapján a Corvin-lánc az állami kitüntetések sorában egy kiemelkedő elismerés, amely a nemzeti felemelkedést szolgáló, korszakokon átívelő szellemi iránytű. Jelen törvényjavaslattal az adományozás feltételei még jobban kiteljesednek.

Ez a kor szellemének megfelelő törvényjavaslat, ezért kérem képviselőtársaimat, hogy a beterjesztett törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Arató Gergelynek a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Ház! Őszintén szólva én még nem láttam Nacsa képviselő urat ilyen hosszasan és lelkesen, ámde gyalázkodva mellébeszélni, mint most, pedig szép rekordja van ebben a dologban. Csodáltam is elnök úrnak a türelmét, csak nem merem bírálni, mert elveszi a szót. *(Nacsa Lőrinc: Itt sem voltál!)*

Szóval, az a helyzet, tisztelt Ház, hogy Nacsa képviselő úr mindenről beszélt, ami eszébe jutott, kivéve a törvényjavaslatról és kivéve arról, amire elvileg reagált, hiszen a törvényjavaslaton kívül elvileg Kálmán Olga képviselő asszony hozzászólására reagált, bár ez ennek a vitának önmagában nem tárgya, de ott sem reagált semmire érdemben. Nem reagált arra, hogy tulajdonképpen mi szükség van erre a kiadásra, nem reagált arra, hogy mi szükség volt egyáltalán a Corvin-lánc kitüntetés megalakítására *(Nacsa Lőrinc: Klebelsberg hozta létre!)*, hiszen amikor ezt Klebelsberg létrehozta, akkor ez egy egyedi kitüntetési forma volt, és éppen ezért volt nagyon fontos. De, tisztelt képviselőtársak, akik megkapták a Corvin-láncot, ezek az emberek Kossuth-díjas, Széchenyi-díjas, Magyar Érdemkeresztelt sokszorosan kitüntetett emberek.

Itt nem arról van szó, hogy valamilyen olyan teljesítményt ismertek el, amit már korábban nem vettek volna észre, és ne haragudjon, háznagy asszony, ha azt mondom, de az talán a történelemnek egy sajátos értelmezése, amelyik azt mondja, hogy csak ebben a korszakban veszik észre a nagy művészeket és a nagy tudósokat. Ebből a szempontból még az egyébként rendkívül kevésbé dicsőséges magyar történelmi időszakokban is jelentős elismeréseket kaptak a jelentős tudósok és a jelentős kulturális személyiségek.

Szóval, az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy amiről Nacsa képviselő úr beszél, abban nincs igaza, amiről nem beszél, az meg a lényeg, merthogy most megtudtuk, hogy nem is a Corvin-lánc a fontos, hanem a műemlékvédelem a fontos, merthogy most arra hivatkozik, hogy azért volt szükség erre a beruházásra, mert a műemléket meg kell menteni.

Azért azt látjuk, hogy önök, hogy mentik meg a műemlékeket, ezt látjuk a nagy értékű vidéki kastélyoknál. Véletlenül sem gondolok arra, hogy esetleg itt is arról van szó, hogy majd amikor kiderül, hogy

egyébként a Corvin-lánc Testület fontos funkcióihoz mégsem kell egy ekkora épület, akkor majd lesz egy olyan bátor fideszes vállalkozó, miniszter, aki majd megmenti a további enyészettől, és használatba veszi ezt a villát is, úgy, mint az edelényi kastélyt, úgy, mint a füzérradványi kastélyt tervezik, és még folytathatnám a végtelenségig.

Azt kell mondanom, képviselőtársaim, hogy nincsen Nacsa képviselő úr abban a helyzetben, hogy megmondja, hogy ki miről beszélhet ebben a Házban, és ki kit idézhet ide ebbe a Házba. *(Nacsa Lőrinc és Soltész Miklós közbeszól.)* Tudom, értem, hogy van rá igénye és szeretné, de az a helyzet, hogy ha már Klebelsberg-ről beszélünk, akkor Klebelsbergnek miért nem azt a példáját követik például, hogy Klebelsberg nem beszélt a pedagógusok béremeléséről, meg nem ígérgette minden évben, hanem valóban megtette, mégpedig sokkal nagyobb mértékben, mint amit önök most akár ígérni mernek. És ne mondja azt, hogy a gazdasági helyzet, a szankciók meg a brüsszeli nem tudom, micsoda, mert Klebelsberg nem várt Berlinre, nem várt Rómára, nem várt senki másra, se Londonra, se Párizsra, hanem az ország anyagi forrásai-ból biztosította a pedagógusok béremelését Trianon után, egy valóban nagyon súlyos gazdasági helyzetben.

Önök kétségtől jó úton haladnak abba az irányba, hogy gazdasági értelemben Trianonnal érjen fel a kormányzásuk, de még nem tartanak ott. Ha Klebelsberg abban a helyzetben, Trianon és egy vesztés háború után tudott forrásokat biztosítani pedagógusbéremelésre, oktatásra, tudott forrásokat biztosítani arra, hogy iskolák jöjjenek létre, és tudott forrásokat biztosítani arra, hogy egy olyan állami egyetemhálózat jöjjön létre, amit önök most herdáltak el, és most adtak oda a haverjaiknak, akkor azt gondolom, hogy talán önök is ebben, inkább ebben követhetnék Klebelsberg példáját.

Végül még egy dolgot hadd mondjak el, mert ezt ma már többször elmondták, hogy micsoda csúnya csalás volt a 4-es metrónál, a baloldal mennyit eltett ott, állítják önök. *(Nacsa Lőrinc: Nem mi, az OLAF.)* Mi a valóság ezzel szemben? Az OLAF nem ezt állítja, drága képviselőtársam, nem-nem. Mi is történt? Az történt, hogy önök 2010-ben hivatalba léptek országosan is meg Budapesten is. Hivatalba léptek, körülnéztek, volt átadás-átvétel, semmi problémát nem láttak. 2014-ben odaállt Orbán Viktor és Tarlós István a 4-es metróat adni, úgy, hogy meg sem hívtak senkit a korábbi városvezetésből, és büszkén adták át, mint a saját terméküket. És utána pedig 2017-ben, amikor az OLAF-nál lebuktak, akkor nekiálltak visszamutogatni.

Hány büntetőeljárás volt ebben az ügyben? Mit tártak föl? Az önök készséges ügyészsége mit nyomozott ki ebből a büntetőeljárásból? Ezt azért emlitem a törvényjavaslat kapcsán, mert félok, hogy itt is ilyen típusú trükközés és visszaélés történik. Szóval, hány büntetőeljárás indult? Elmondom önöknek: nulla.

Valószínűleg azért, vagy feltehetjük akár azt is, vagy elképzelhetjük azért akár azt is, ha lett volna valóban egy komoly vizsgálat, akkor esetleg kiderült volna, hogy mégsem 2010 előtt történtek pajkosságok, vagy nem csak 2010 előtt. Az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy egy szempontból ez pontosan azonos az önök többi korrupciós ügyével, itt sem nyomoztak ki semmit, és nem állítottak meg senkit.

(17.40)

Összefoglalva azt tudom tehát önöknek mondani, hogy nem helyes és nem jó, hogy erről beszélgetünk ennek az ügynek a kapcsán. Nem helyes és nem jó, hogy arról kell beszélgetnünk, még a magyar kultúra, a magyar tudomány, a magyar szellemi élet legnagyobbjainak elismerése kapcsán is, hogy önök mindenből pénzt csinálnak, hogy finoman fogalmazzak, mindent politikai célokra használnak, hogy a Corvin-lánc is csak arról szól, hogy legyen egy kitüntetés, amit Orbán Viktor alapított és ilyen módon is megörökítődjön a neve. *(Nacsa Lőrinc: Újjáélesztettük.)* Illetve élesztett újjá, hogy önök elmondhassák, hogy újjáélesztették Horthy Miklós nyomán. Az az igazság, hogy valójában ismét csak a hatalomról és a pénzről szól a dolog, és a tiszteletre méltó magyar szellemi emberek elismerését, ami egyébként helyénvaló - és amiről képviselő asszony is elmondta és én is elmondtam, hogy helyénvaló -, csak fügefalevélként, álcaként használják föl a szokásos pénzügyi és hatalmi játékaikhoz. Köszönöm szépen. *(Taps a DK soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Nacsa Lőrincnek a KDNP képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Arató képviselő úr elmondta, hogy én nem mondhatom el, miről beszélhet, de ő megmondhatja nekem, hogy én miről beszélhetek. Ez tipikus szocialista tempó, hogy önöknek szabad, nekünk nem. De ezt már megszoktuk.

Képviselő úr, a második felszólalásban, a kétperces - nem a vezérszónoki, hanem a kétperces - felszólalásban beszéltem a műemlékvilla megóvásáról, mert képviselő asszony direkt nekem célozta a kérdést. Ne mondja, hogy én akkor arról beszéltem és az a fontosabb. Én a Corvin-lánc Testületről beszéltem a vezérszónoki felszólalásomban, kár, hogy nem volt itt a teremben. A műemlékvilla megóvásáról abban a kétperces felszólalásban beszéltem, amikor a képviselő asszony direkt megkérdezte. Én úgy szoktam, hogy ha kérdeznek tőlem, akkor szívesen válaszolok. Kérdezett a képviselő asszony, ezért megválaszoltam a kérdését. Ne vesse azt a szememre, hogy miért arról beszéltem. Ez az önök kérdése volt, az ellenzék, a DK kérdése volt.

Ami a testületre vonatkozik: szerintem az egy teljesen félreértett vita, tisztelt képviselő úr, amit ön

mond, és egy nagyon félremonó álláspont az, amikor azt mondja, hogy nincs erre szükség, mert van Széchenyi-díj, van lovagkereszt meg van érdemkereszt, ezért nincs szükség Corvin-láncre. De hát, képviselő úr, ön megmondhatja, hogy mi az elegendő állami elismerés? És van, amennyi elég, van, ami meg már túl sok, és van olyan, hogy túl kevés, tisztelt képviselő úr? Miért mondja azt, hogy valaki ne kapjon Corvin-láncot, hiszen már kapott Kossuth-díjat, vagy kapott érdemkeresztet vagy kapott Szent István-rendet, tisztelt képviselő úr? Ez nem így működik!

Nézze meg a Corvin-lánc Testület tagjainak, a Corvin-lánccal kitüntetetteknek a nyilatkozatait, hogy milyen felelősséget ró rájuk ez a kitüntetés! Olvassa el a nyilatkozataikat, akár a díj átadásakor! Ön kormányzati pozícióban nem lehetett jelen ilyen átadáson, mert önök eltörölték, nem adták át és a testület működését is ellehetetlenítették, így tehát ön nem tudott ott lenni egy ilyen átadáson. De a sajtóból olvassa el, hogy mit nyilatkoztak a díjazottak, azok az emberek, akik önök most csúfolódnak! Akárhogy próbálják forgatni a szavaikat, vissza lehet nézni és vissza lehet keresni majd Kálmán Olga vezérszónoki felszólalását. Ő azon csúfolódott, hogy ezek a világhírű, tiszteletreméltó, a tudomány és a kultúra emberei majd hogyan, mikor fognak összeülni ebben a villában, milyen étkezésük van és így tovább. Ezen csúfolódott. *(Kálmán Olga: Étkezés is van? Azt mikor vettétek? Erről nem is tudtam!)* Azon, hogy ezek a tiszteletreméltó emberek, akik tulajdonképpen a magyar kultúra, a magyar tudomány nagykövetei - mert ez jár ezzel a kitüntetéssel, ezzel a díjjal - majd hány darab székre fognak leülni. Ez a díjazottaknak, a magyar nemzet nagyjainak a megcsúfolása, és szerintem helytelenül.

Pont képviselő úr hozza ide a magyar oktatás ügyét Klebelsberg ürügyén. Államtitkárként miért nem emlegette Klebelsbergert, amikor háromszáz kisiskolát zárt be és 16 ezer pedagógust bocsátott el? Bocsánat, arra kényszerítette az önkormányzatokat, hogy bocsássák el. Akkor miért nem hivatkozott Klebelsberg Kunóra, tisztelt képviselő úr? Ön oktatási államtitkárként háromszáz kisiskolát bezárt és 16 ezer pedagógust elbocsátott. Akkor hol volt a klebelsbergi szemlélet?

Szerintem fontos több mindenben tanulni az előttünk állt nagyoktól; nem a kommunista időszakra gondolok, mint önök, hanem az azelőtti időszakra gondolok, meg a még azelőtti időszakra gondolok. Érdemes tanulni a történelemből, érdemes tanulni az előttünk járó vezetőktől, és érdemes megtartani azokat a hagyományokat, mert hagyományok nélkül semmik vagyunk.

Ander Balázs képviselő úrnak csak egy mondatot mondanék. Ő azt mondta, hogy politikai adok-kapok zajlik. Én tényleg írtam erre az alkalomra egy szép beszédet, mert fontosnak tartom. Ezt Arató Gergely is számonkérte rajtam, majd szívesen elküldöm önöknek. Azért kellett ezt a felszólalást elmondanom, mert Kálmán Olga olyanokat mondott, amelyeket, és úgy

próbálta a történelmünket, a múltunkat, a hagyományainkat és az erőforrásainkat gyalázni, ahogy az szerintem nem méltó a parlamenthez. Én egy szép, emelkedett beszédet írtam a Corvin-lánchról mint díjról és a testület működéséről, és nagyon örültem volna, ha ezt tudom felolvasni önöknek és megoszthatom az ezzel kapcsolatos talán emelkedett vagy magasztos gondolataimat. Erre azonban sajnos nem volt lehetőség Kálmán Olga képviselő asszony miatt. De egy következő vitára megőrzöm. Az a pillanat, az az emelkedettség sajnos elszállt a DK két képviselőjének köszönhetően.

Azt azért szeretném kihangsúlyozni, hogy itt van egy díj, van egy állami kitüntetés. A törvényjavaslat egyébként technikai, a Sándor-palotához kerül ez. De szerintem nemcsak technikai, mert pont a nemzet egységét megjelenítendő Sándor-palotához kerül, tehát nem a miniszterelnök, hanem a köztársasági elnök fogja ezt gyakorolni, tehát pártpolitikai érdekeken, pártpolitikai hovatartozáson felül áll majd a Corvin-lánc díjazása. Ezért szerintem ilyen szempontból van is tartalmi jelentősége ennek a törvénynek. De a díjról, a díjazottakról itt volt alkalom beszélni. S államtitkár úr az exozéjában nem kezdett el napi pártpolitikát használni, mint ahogy a képviselő asszony, hanem a díjazottakról beszélt, a díj történelméről beszélt, a díj jelentőségéről beszélt, és meg lehetett volna őrizni ezt a hangulatot. Csak a vezérszónoki körök második helyén mindig van egy DK nevű frakció, amely a nemzeti egységet, nemzeti minimumot el szokta rontani és két lábbal belegázol, nehogy véletlenül ez meglehessen.

Én köszönöm Ander képviselő úr hozzáállását, mert ehhez a törvényhez, ehhez a kérdéshez helyes az a hozzáállás, amit elmondott a vezérszónoki felszólalásában, mert kell lenniük olyan ügyeknek, amelyek kötődnek a történelmünkhöz, kötődnek a hagyományainkhoz, elismerik azokat a nemzeti nagyságokat, akiket azt gondolom, hogy mindenkinek meg kell süvegelnie. Örüljünk neki, hogy a nemzetünknek vannak olyan nagyjai, művészek, sportolók, kulturális szervezők, a tudományos életben dolgozók, akiket ilyen módon el tudunk ismerni, van rá lehetőségünk és elég erős ország vagyunk ahhoz, hogy el tudjuk ismerni ezeket a teljesítményeket, a nemzetközi porondon fel tudjuk mutatni ezeket a teljesítményeket.

Lehet, hogy nekünk, magyaroknak nincs nagy országunk, lehet, hogy nincs nagyhatalmakkal vetekvő gazdasági erőnk, de olyan kreativitásunk, olyan tudósaink, sportolóink, művészeink, kulturális szakembereink vannak, akik világhírűek. Ez a mi erőforrásunk, a magyar leleményesség, az a magyar gondolkodás, rafinéria, az a szürkeállomány, amely itt Magyarországon megvan. Ennek az elismerésnek egyik módja a magyar Corvin-lánc. Ezek hagyományok, ezek, ha tesszik - bár a DK-sok ezt nem értik -, szent dolgok. Ezeket érdemes komolyan venni! Érttem, hogy önök ezeket nem értik, de mégiscsak érdemes ezeket komolyan venni. Azért érdemes komolyan venni, mert ha önök ezeket a gyökereinket is megpróbálják elvágni, kicibálni, elpusztítani, akkor kidől a fa. Mert ezek

megtartanak bennünket, és ebben érdemes közösen együtt dolgozni, még politikai oldaltól függetlenül is. Ilyen szempontból érdemes közösen azt mondani, hogy van szükség olyan kitüntetésekre, amelyek a legnagyobbjainkat elismerik, van szükség a nemzet színésze elismerésre, van szükség a nemzet sportolója elismerésre, és így tovább. Ezekre szükség van, tisztelt képviselőtársaim. Önök meg sem szavazták az olimpiai életjáradék emelését. Arról beszélek, hogy ezeknek minimumnak kéne lenniük. Ezeknek arról kéne szólniuk, hogy vannak olyan teljesítmények.

Higgyék el, hogy az önök idejében nagyon sok kitüntetéssel én egyetértettem. Nem Gergényiével, de van más nagyon sok kitüntetés, amivel egyetértettem, mert a szívemből szólt, és örültem, hogy megkapták azokat a bizonyos fokú, szintű állami kitüntetések, amiket megkaptak. Ez pont arról szól, hogy elismerjük azokat a teljesítményeket, amelyek ebből a picit, tízmilliós nemzetből fakadnak, és amelyek olyan világhírré tesznek szert és olyan dolgokat raknak hozzá a magyar történelemhez és kultúrához, ami azt gondolom, hogy egyedi. Erről kéne, hogy ez szóljon. Erre önök korrupciónak, tolvajoznak, rablónak, gyalázkodnak, csúfolódnak. Szerintem ez nem helyes.

Mi továbbra is a hagyományaink oldalán állunk, továbbra is a nemzetünk oldalán állunk. Kérem önöket, hogy néha önök is tegyék meg. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kétperces hozzászólásra megadom a szót Mátrai Mártának a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő asszony! *(Mátrai Márta: Én jövök?)* Volt egy gombnyomása. Töröljük?

MÁTRAI MÁRTA (Fidesz): Köszönöm szépen, csak akkora volt a háttérzaj, hogy nem értettem. Bocsánat, elnézést.

Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Azért kértem egy újabb kétpercest, mert azt gondolom és úgy látom, hogy egyes ellenzéki képviselőknél teljesen mindegy, hogy milyen törvény kerül a tisztelt Ház elé, egyszerűen nem képesek magukon túllépni, és mindig mindenről csak a saját maguk által megfogalmazott pénzkérdés és a pénzcsomag jut eszükbe, mert saját magukból indulnak ki.

(17.50)

Én egy pillanatra szeretnék rámutatni ennek a csodálatos törvényjavaslatnak a történeti hátterére, talán egy kicsit megérinti őket, noha ez a felszólalásomból sem volt így. Én azt gondolom, hogy napjainkban a történeti háttér nyilvánvaló aktualitását maga a kitüntetés formája is meghatározza, ugyanis a Corvinláncon függő XV. századbeli olasz reneszánsz művész által készített érem kópiája is jelzi, melynek a középontjában Mátyás király arcképe van, a másik oldalon pedig azokat a jelszavakat, azokat a gondolatokat tüntették fel és vésték bele, amelyek mindenki számára

üzenetet képviselnek, nevezetesen a tudományért, irodalomért, művészetért.

Na most, hogyha ezeket fogalmaznák meg, akkor talán egy kicsit lelkileg is másképp állnának ehhez a törvényjavaslathoz, noha azt hiszem, hogy az elhangzottak alapján ezt nem kérhetem, és nem feltételezhetem a jelen lévő DK-s képviselő asszonyról, mert annyira más a gondolatvilága (*Kálmán Olga: Hála a Jóistennek!*), hogy egyszerűen ez a törvény, ennek a törvénynek a szelleme nem fér közel önhöz. Nagyon sajnálom, és azt gondolom, hogy rendkívül szánalmas volt a hozzászólása. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a kormánypárti padsorokból.*)

ELNÖK: Köszönöm. Kétperces hozzászólásra megadom a szót Arató Gergelynek, a DK képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

ARATÓ GERGELY (DK): Tisztelt Ház! Tisztelt Háznap Asszony! Az a helyzet, hogy nem a mi gondolkodásunk, hanem az önök működése az, ami miatt minden alkalommal kénytelenek vagyunk visszatérni a közpénzek felhasználására is. A Sándor-palota is legfeljebb önöknek testesíti meg a nemzet egységét, a magyarok többségének nem ez jut róla eszébe, hanem a 66 millió forintos zongora és az a fideszes pénzsórárs, ami ott is jellemző, és az a köztársasági elnök, aki - hogy fogalmazzak udvariasan -, mondjuk így, hogy nagyon független a miniszterelnöktől.

ELNÖK: Köszönöm. További képviselői hozzászólásra való jelentkezést nem látok. Senki nem jelentkezett. Az általános vitát ezennel lezárom.

Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni. (*Jelzésre:*) Igen. Parancsoljon, államtitkár úr!

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Sajnálom, hogy egy ilyen vita közepébe kellett önnek bekapcsolódnia, mert a vita eleje szerintem méltó volt ehhez, és azt is sajnálom, hogy - elnök urat ismerve - lehet, hogy furcsán hallotta párttársainak a hozzászólását, de először is szeretném megköszönni Mátrai Márta háznap asszonynak, Kállai Mária képviselő asszonynak és Nacsa Lőrinc képviselő úrnak, a Fidesz-KDNP kormánypárti képviselőinek a hozzászólását.

Valóban úgy gondoltuk, úgy terveztük, és úgy képzeltük el ezt az előterjesztést, hogy a történelemből tanulva, a nemzetünket tisztelve, a nagyjainkat megbecsülve végre eljuthatunk egy olyan konszenzusra, amelyet oly nehéz megtalálni ebben a Házban és a politikában. Talán egységes hozzáállás csak olyankor van, amikor egy elhunyt képviselőnkől megemlékezünk, és fél percig, egy percig ki-ki a maga módján emlékezik meg bármilyen színezetű, bármilyen korban élt, és hozzáteszem, bármilyen politikát művelt képviselőnkéről.

Remélte az ember, személy szerint én is, hogy ez a mostani törvény-előterjesztés ezek közé a percek

közé, órák közé sorolható. Én ezért szeretném megköszönni a kormánypárti képviselők mellett Ander Balázs képviselő úr hozzászólását is, a Jobbik képviselőjének a hozzászólását. Köszönöm azt, hogy ahogy a kormánypárti képviselők is és jómagam is megtettem, mind a már korábban elhunyt Corvin-lánc-tagokról, kitüntetettekről, mind pedig akár azokról, akik ma itt élnek közöttünk, említést tett, és felsorolt néhányat közülük a múltból is, a jelenből is, akik fantasztikus, nagy teljesítményt tettek le nemcsak a nemzet oltárán, hanem az egész világ előtt.

Ehhez képest, azt kell mondanom, hogy Kálmán Olga képviselő asszony felszólalása méltatlan volt. Tulajdonképpen az lenne a legjobb, vagy azt kellene tennem, hogy nem is reagálok rá. (*Kálmán Olga: Tegye!*) De ön annyi rágalmat, annyi hazugságot, annyi méltatlan kifejezést használt egy ilyen törvényjavaslat kapcsán, hogy az kiverte a biztosítékot szerintem nemcsak a kormánypárti képviselőknél, hanem azoknál is (*Szabó Rebeka: Nálunk nem! - Nacsa Lőrinc: Nem voltál itt!*), akikkel adott esetben az elmúlt hónapokban vagy az elmúlt években koalícióra készültek. És kiverte a biztosítékot, vagy legalábbis biztos, hogy megdöbben a művészeti világ, a tudományos világ, az oktatás és sok más terület képviselőit, azokét is, akik adott esetben ebben a kitüntetésben nem részesültek, és nem is álmodnak róla, de tisztelettel néznek fel azokra az emberekre, akiket felsoroltunk, akár azokra, akik elhunytak, és akár azokra, akik élnek közöttünk. (*Kálmán Olga: Nem róluk beszéltem!*)

Tisztelt Képviselő Asszony! Ön kit húzna ki ebből a nemes névsorból? Talán Kallós Zoltán azért bántja önt, mert határon túli, és a határon túliakat az önök közössége megtagadja? (*Kálmán Olga: Ezt nem hiszem el!*) Önöket azért bántja, mondjuk, Lovász László matematikus, mert a főnökük nem tud számolni (*Kálmán Olga: Ön miért beszél hazugságokat?! - Arató Gergely: Nagyon emelkedett, államtitkár úr!*), összekeveri a prím számokat? Talán Makovecz Imre azért bántja önöket (*Kálmán Olga: Nem erről beszéltem*), mert semmit nem tudtak felújítani, építeni ebben a világban? Vagy pedig hozzáteszem, Ráday Mihály (*Kálmán Olga: Na, pont erről beszéltem!*), 2021-ben elhunyt SZDSZ-es képviselő úr, aki egész életét arra fordította, hogy a Budapesten szétvert, a kommunisták által szétvert villákat rendbe lehessen tenni, a pusztítást valamilyen módon rendbe lehessen tenni, fel lehessen újítani? (*Kálmán Olga: Képviselő úr, miről beszél maga, könyörgöm?!*)

Végre van egy kormány, amely ezzel is foglalkozik, nem csak a lopással, amit egyébként önök tettek, akkor önök erre így reagálnak, egy ilyen törvényre (*Kálmán Olga: Hogy?*), ami ráadásul hazugság. Mind hazugság! (*Kálmán Olga: Mi volt a hazugság? A 6 milliárd? A törvény hazugság!*) Gyalázatos volt! Olyan számokat hozott ide, amelyek nem igazak. (*Kálmán Olga: Mi?!*) Az egyik oldalról én meghallgattam önt, tisztelt képviselő asszony, a másik oldalról

pedig elmondhatta a véleményét ott fönt, és amit elmondott, még egyszer hangsúlyozom, gyalázatos volt.

Ebbe a vitába, nem akarok mást mondani, Arató Gergely is beszállt. Úgy szállt be, hogy - csak azért, hogy a jegyzőkönyv is láthassa vagy leírhasa - itt sem volt. Nem is figyelte, hogy miket mondtunk el, nem is hallgatta. *(Arató Gergely: Van ám közvetítés, államtitkár úr!)* Igen, gondolom, végig ott ült előtte, tudom, igen. *(Kálmán Olga: Nálunk így szokás!)* Bejött, majd olyanokat állított, amelyek nem hangzottak el. Olyanokra reagált, amelyek szóba sem jöttek. Nekiment Nacsá Lőrinc képviselőnek csak azért, mert gyűlöli, mert az igazságot elmondja, és mindig válaszolnak neki. *(Kálmán Olga: A gyűlölet mennyire keresztényi? Nem szoktunk gyűlölni!)* Ahelyett, hogy végighallgatta volna ezt a vitát, és meghallgatta volna DK-s képviselőtársának a vezérszónoklatát *(Arató Gergely: Azt is meghallgattam!)*, amivel gyalázta mind a kitüntetést, mind a kitüntetetteket, mind azt a hatalmas nagy területet, ami a kultúrától építészetig, a művészet különböző ágain keresztül a tudományig átöleli ezt a kitüntetést, akkor talán ön is máshogy szólalt volna fel. *(Kálmán Olga: Miért egyszemélyes a közbeszerzés?)*

Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen azoknak a támogató... *(Kálmán Olga: Miért egyszereplős a közbeszerzés? Ilyenekről beszéljenek, és ne arról, ami el sem hangzott. - Zaj. - Az elnök csenget.)* Kálmán Olga képviselő asszony, ön nem az ATV-ben van, ahol szedegetheti a rágógumit meg minden mást *(Derűltség a kormánypárti sorokból.)*, a primitív beszólásait legyen szíves majd máskor mondani. Ezt a vitát ön a méltatlan hozzászólásával már sajnos meggyalázta. *(Kálmán Olga: Milyen emelkedett!)*

(18.00)

Nagyon szépen kérem, hogy a mostani beszólásait... *(Arató Gergely: Te olyan emelkedett vagy, mint a kupola! - Kálmán Olga: Önöknél nem szokás az igazmondás?)* kicsit fogja vissza.

Tisztelt Országgyűlés! Köszönöm szépen a figyelmüket, köszönöm szépen támogató hozzászólásaikat. Én a Jobbik képviselője felé csak annyit tennék föl költői kérdésként, mint már ezt megtettem máskor is: egy évvel, másfél évvel ezelőtt hogyan gondolták, hogy egy ilyen párttal együtt kormányoznának? Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **körforgásos gazdasággal összefüggő törvénymódosításokról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés a T/4030. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Raisz Anikó asszonynak, az Energiaügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. RAISZ ANIKÓ energiaügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány továbbra is azon dolgozik, hogy hazánk minél gyorsabban átálljon az innovatív, zöld, digitalizált, a saját hulladékát is újra feldolgozni és hasznosítani képes úgynevezett körforgásos gazdaságra. Az átállás kiemelt célja, hogy a termékek, alapanyagok és erőforrások értéke a lehető legtovább maradjon meg a gazdaságban, miközben ezzel párhuzamosan a hulladékok képződését a minimálisra lehessen csökkenteni. Mindez lehetőséget kínál a gazdaság átalakítására és arra is, hogy hazánk új és fenntartható versenyelőnyhöz jusson nemcsak a régióban, de az Európai Unión belül is.

Az előttünk lévő törvényjavaslat is a fenti cél megvalósításához járul hozzá azzal, hogy olyan pontosító jellegű módosításokat tartalmaz, amelyek szükségessé teszik a hulladékgazdálkodás új modelljére történő átálláshoz. A fogalom meghatározásokra, a jogintézményekre, a végrehajtási rendeletek kiadására vonatkozó határidőkre irányuló módosítások az átmenetet, a jogértelmezést és egységes jogalkalmazási gyakorlat kialakítását segítik elő, mind az országos és területi hulladékgazdálkodási hatóságok, mind a hulladékgazdálkodási ágazatban tevékenykedő gazdasági szereplők számára.

A javaslat legjelentősebb része a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosításait tartalmazza. Köztudott, hogy 2023. június 1-jétől új időszak veszi kezdetét a hulladékgazdálkodásban. A hazai rendszer úgy alakul át, hogy abban az állam helyett egy magáncég lesz a főszereplő. Az új koncessziós modell - a rezsitámogatás fenntartása mellett - egységesen magas színvonalon továbbra is biztosítja a szolgáltatást valamennyi magyarországi településen, és újabb fejlesztések megvalósításával a szolgáltatás színvonalát emeli. Emellett ellátja a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer hatékony működtetését is, amelynek jogszabályi alapjai és részletszabályai már lefektetésre kerültek, beleértve a környezetvédelmi termékdíjas rendszer szükséges átalakítását is.

A rendszer megfelelő és kiegyensúlyozott működéséhez azonban feltétlenül szükséges az eljáró országos és területi hulladékgazdálkodási hatóságok egységes jogalkalmazási gyakorlatának biztosítása. Ennek érdekében pedig szükségessé vált a hatósági jogalkalmazói tapasztalatok alapján jelzett jogszabályi pontosítások és módosítások elvégzése. Az érintettek köre szempontjából a javaslat fontosabb hatásai a következők:

Az ingatlanhasználók széles körét érinti a téves átutalással kapcsolatos módosítás. A számlaszámokkal kapcsolatos változásra igyekezünk felkészülni azzal a fogyasztóbarát megoldással, hogy a téves számlaszámra küldött befizetés nem vissza-, hanem továbbutalásra kerül a jogosult részére.

Az ingatlanhasználókat és az önkormányzatokat is érinti az a módosítás, hogy az önkormányzatok rendeletével az eddig általa fizetett díjkezdményeket továbbra is biztosíthatja.

Az önkormányzatokat érinti a köztisztasági feladatellátás részbeni finanszírozásának biztosítása. Bár biztosan nem erre gondolunk egy utcán eldobott PET-palackot látva, de a kiterjesztett gyártói felelősségi körbe tartozó termékekből származó hulladékkal összefüggésben az önkormányzatoknak költségeik merülnek fel, ezért a törvény meghatározza a költség-megtérítés főbb szabályait az önkormányzatok és a koncessziós társaság vonatkozásában. Ez többletfinanszírozást biztosít az önkormányzatok számára.

Az önkormányzatokat érinti közvetve az a vagyontörvényt érintő módosítás is, amely alapján a versenyeztetés alóli mentesítés a koncessziós társaságon túl kiterjed a koncesszori alvállalkozóval kötendő hasznosítási vagy tulajdonátruházási szerződésre, mivel jellemzően ez a kör áll szerződéses kapcsolatban a vagyonelem tulajdonosával, ezért a törvény jelenlegi mentesítési szabálya érdeemben így tud érvényesülni.

A gazdálkodó szervezeteket érintő legjelentősebb változás, hogy a hulladékgazdálkodóknak egy ütemezett megállapodás is elegendő lesz a törvényi előírások teljesítéséhez a hulladék tényleges átadása helyett. Ezenfelül a fémkereskedelmiengedély-köteles anyagokra a javaslat további eltérést engedélyez a zökkenőmentes átmenet érdekében.

A további illegális hulladéklerakás megelőzése érdekében egy részletesen meghatározott körben kis mennyiségű hulladék elszállítását racionális módon egyszerűsíti a javaslat.

Mindamellet azonban nem szabad megfeleldoznünk azokról az egyes ágazati törvényekről sem, amelyekben az új fogalomhasználat miatt vezetünk be szükséges pontosításokat.

Jól látható tehát, hogy a törvényjavaslat legfontosabb célja a hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény módosítása annak érdekében, hogy a megújuló rendszer a lehető leggyorsabban működhessen.

Tisztelt Országgyűlés! Mint azt az expozém elején is említettem, mind hazai, mind nemzetközi szinten kiemelt feladat a fenntartható fejlődés előmozdítása társadalmi, gazdasági és környezetvédelmi szempontból egyaránt. Ehhez elengedhetetlen a fenntartható rendszerek és infrastruktúrák kiépítése, azok folyamatos fejlesztése, valamint a jó gyakorlatok összegyűjtése, megosztása és megvalósítása. Ezek mind hozzájárulnak a körforgásos gazdaságra történő átmenethez.

Kérem, hogy az elmondottak szellemében támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Varga Gábornak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

VARGA GÁBOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindösszesen 11 év

alatt 7 milliárdról 8 milliárdra szökkent az emberiség lélekszáma. Az emelkedő populációnak folyamatosan szélesedik a szolgáltatás- és termékgigénye, amelyet csak a jelenleg rendelkezésünkre álló erőforrások teljes kimerítésével tudunk biztosítani.

Földünk állapotfenntartásának egyetlen esélye a körforgásos gazdálkodás. Az Európai Unió körforgásos gazdasági javaslatcsomagjában szerepel, hogy a hulladékfelhasználásban 2035-re el kell érni oda, hogy a képződött hulladék mennyiségének csak 10 százaléka kerüljön a lerakókba. Ez a leírás a teljes anyagellátási rendszert gondolkodásra készíti. A következő évtizedek egyik legfontosabb feladata a körforgásos gazdasági modell létrehozása. Ez arra ösztönzi a termékek előállításait, hogy összpontosítsanak a nyersanyag rendszerbe való visszaforgatására.

Magyarország Kormánya elhivatott a fenntarthatóság irányában. Mindezt alátámasztja az is, hogy egyedülálló módon hazánkban jöttek létre a körforgásos gazdaságot erősítő mérnökök, menedzserek, közgazdászok, szervezők és vezetők képzésére irányuló szakok a Pannon Egyetem és a Körforgásos Gazdaság Technológiai Platform összefogásának köszönhetően. A tudás érték, és az ilyen ismeretekkel rendelkező szakemberek révén Magyarország helyzeti előnybe kerül a fenntartható gazdaság kialakításában.

Az előttünk fekvő törvénymódosítási javaslat egyik célja, hogy más részletszabályokkal, illetve az európai parlamenti és tanácsi irányelvekkel biztosítsa az összhangot. Ezekre példa a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer szabályaival való harmónia megteremtésére irányuló indítvány.

A törvénymódosítás a hulladékgazdálkodás új modelljére történő átálláshoz szükséges pontosító módosítás mellett fogalom meghatározásokkal kíván az egységesítésre törekedni. A javaslatban meghatározott feltöltés fogalma támogatja a felszín alatti vizek védelmét, hiszen a magyarázat segítségével kizárhatók azok a lehetőségek, amelyekben a vizek és a felszín alatti vizek érintettsége megjelenhet. Idekapcsolódóan szeretném megjegyezni, hogy e kiemelt természeti értékeink védelmére a 219/2004-es kormányrendelet is ráirányítja a figyelmet, amely szerint tilos a veszélyes anyagok felszín alatti vizekbe történő bevezetése.

A T/4030. számú törvényjavaslat több ponton is kitér a tájékoztatási kötelezettségre, többek között az önkormányzatok és az ingatlan tulajdonosok információátadási feladataira, ami elengedhetetlen eleme az eredményes feladatellátásnak.

(18.10)

A körforgásos gazdasággal összefüggő törvénymódosításokról szóló javaslat számos ponton érinti a hulladék illegális elhagyása, lerakása elleni küzdelmet. Megelőzésük érdekében amellett, hogy racionális módon egyszerűsíti le a meghatározott körben és kis mennyiségben képződő illegális hulladék elszállítását, ösztönzők meghatározására tesz javaslatot az

átadásra kerülő hulladék mennyiségének növelése érdekében. Az eddig tett erőfeszítések ellenére napjaink legfőbb gondjai közé tartozik az illegális hulladéklerakatok kialakulása szerte az országban. Ez indokolta teszi, hogy amennyiben a hulladéktermelő az ingatlanon képződött hulladék gyűjtését az ingatlan területén hulladékgazdálkodási engedély nélkül egy éven túl is végzi, akkor e jogsértés esetén biztosítva legyen a hulladékgazdálkodási hatóság részére a végrehajtási eljárás során a jelzalogjog bejegyzésére vonatkozó kérelem benyújtásának lehetősége.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az imént elhangzottakon túl a javaslat megannyi rendelkezést tartalmaz, amelyek szükségesek a hulladékgazdálkodás új rendszerének fogalomhasználata miatt, és amelyek támogatják, hogy hazánk a körforgásos gazdaság kialakítása által a jövő nyertese legyen. Kérem képviselőtársaimtól a törvényjavaslat támogatását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormányparti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Arató Gergelynek, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! A körforgásos gazdaság egy rendkívül fontos elképzelés, amely az Európai Unióban és általában a világ fejlett részén egyre nagyobb szerepet kap.

Miről is van szó lényegét tekintve? Arról, hogy a jelenlegi gazdasági modellről, amely most már tulajdonképpen évszázadok óta arra épül fel, hogy nyersanyagokat állítunk elő, bányászunk, ezeket feldolgozzuk, majd végeredményben hulladék keletkezik, amelyet jó esetben megsemmisítünk, rosszabb esetben tárolunk, erről áttérjünk egy újfajta gazdasági modellre, egy olyan gazdasági modellre, amely egyébként már sokkal inkább az emberiség történetében sok szempontból természetesnek volt tekinthető, ahol az a cél, hogy a rendelkezésre álló erőforrásokat minél több alkalommal használjuk fel újra és minél több alkalommal forgassuk vissza a gazdaságba. A körforgásos gazdaság tehát egy teljesen újfajta szemléletet jelent, őszintén szólva egy olyan szemléletet, amely a magyar kormány gazdaságpolitikájától és beruházáspolitikájától rendkívül távol áll, hiszen a magyar kormány gazdaságpolitikája továbbra is a természeti erőforrások kizsákmányolására, kimerítésére, korlátlan felhasználására épít, elég csak az energiát, vizet és egyéb természeti erőforrásokat zabáló akkumulátorgyárak Magyarországra telepítéséről beszélni.

A körforgásos gazdaság számos elemet tartalmaz: a termékek élettartamának meghosszabbítását, a felelősség kiterjesztését vagy éppenséggel a javítási lehetőségek biztosítását és garantálását. Ehhez képest a jelenlegi törvényjavaslat jóval szűkebb körű, hiszen a lényegét, az érdemi intézkedéseket tekintve hulladékgazdálkodási kérdésként kezeli ezt az ügyet. Ez minimum leszűkítése, rosszabb esetben félreértése a

körforgásos gazdaság fogalmának. Azonban a helyzet ennél még rosszabb, hiszen ezzel a törvényjavaslattal is az a helyzet, mint oly sok más előttünk lévő törvényjavaslattal: egy új jogszabályt nem lehet a kontextus, a környezet, a jelenlegi magyar valóság figyelembevétele nélkül vizsgálni.

Mi is a helyzet? Az a helyzet, hogy önök létrehoztak egy gigantikus méretű pénzmosodát, amit úgy hívnak, hogy hulladékgazdálkodási koncesszió. A hulladékgazdálkodási koncessziórendszer lényege az, hogy mivel ennek a hulladékgazdálkodásnak vannak olyan részei, amelyek nyereséget termelnek, innentől kezdve a nyereséget termelő részek, a hulladékdíjak és a kiterjesztett felelősségből származó többletdíj mind-mind a koncesszorhoz kerüljön, ahol aztán egy átláthatatlan és nem világos folyamatban keletkezik majd ebből valami, majd meglátjuk, hogy mi. Mondjuk, a MOL nyeresége, az ebből feltőkésített fideszes magánalapítványok többletbevétele és még folytathatnám ezt a gondolatkísérletet, hogy hova tud még kicsorogni a pénz a koncesszortól érdekelt körökhöz. Tudom, megint azt fogják mondani, hogy mi mindig ilyen rosszra gondolunk, de ha randa a valóság, képviselőtársaim, ha randa a valóság, akkor ne a tükörrre haragudjanak, hanem saját magukra.

Az a helyzet tehát képviselőtársaim, hogy az itt előterjesztett hulladékgazdálkodással kapcsolatos jogszabály-módosítások, abban a környezetben, amelyeket önök a hulladékgazdálkodási törvénnyel teremtettek, nem járulnak hozzá érdemben a gazdaság fenntarthatóságához, nem járulnak hozzá érdemben a körforgásos gazdaság irányába való elmozduláshoz. Valójában arra teremtenek újabb lehetőségeket néhány, egyébként hasznos technikai szabályon túl, hogy ezt a hatalmas, gigászi pénzmosodát tovább tömjék pénzzel.

De azért van még egy folyamat: jelenleg van egy jelentős hulladékhasznosítással foglalkozó piaci szegmens. Ugye, önök ebben is meglátták a pénzt, így aztán most majd a koncesszor szabott áraival és a kormány által megszabott árakkal ügyesen le tudják tolni ezt a fajta piaci részt is, ide is a saját embereiket rakhatnák be. Nem mintha nem lenne szükség egyébként ebben a piaci szegmensben rendrakásra, mert éppenséggel lenne, elég, ha csak azt említem meg, hogy az elmúlt talán egy év folyamán Kőbányán, Gyálon és Soroksáron került sor rendkívül súlyos környezeti hatásokkal járó tüzekre ilyen típusú hulladékkezelő telepeken. Tehát szükség lenne itt rendrakásra, csak ehhez a rendrakáshoz nem a gyeplőnek a lovak közé dobására, éppén ellenkezőleg, az állami szabályozás egyértelmű megteremtésére és erősebb állami szerepvállalásra lenne szükség. De önök nem ezt teszik. Önök azt tették, amivel éppen a mi kormányainkat szokták vádolni: privatizáltak egy fontos közszolgáltatást, most pedig ehhez teremtik meg a további törvényi feltételeket. Ezért aztán nem áll módunkban támogatni ezt a törvényjavaslatot, időnkénti jó szándéka ellenére sem.

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Juhász Hajnalkának, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Arató képviselőtársam vélelmei helyett érdemes a konkrét törvénymódosításról beszélnünk.

Egyrészt szeretném hangsúlyozni, hogy a magyar kormány elkötelezett a körforgásos gazdaságra történő átállás mellett, melynek az egyik legfőbb célja, hogy egyre kevesebb felhasznált termék váljon hulladékká - ez az egyik fő üzenet -, valamint a keletkező hulladék egyre nagyobb arányban hasznosuljon újra valamilyen módon. Erre az elköteleződésre jó példa többek között az egyszer használatos műanyagok forgalomba hozatalának betiltása, vagy éppen az a tény, hogy 2010. óta az újra feldolgozott hulladék aránya a duplájára nőtt.

Hazánk 2023. július 1-jével két újabb fontos lépést tesz a körforgásos gazdaság elérése érdekében. Egyrészt létrejön az új kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer, amelynek értelmében az uniós joggal összhangban a termék teljes életciklusa során a gyártónak kell viselnie a pénzügyi felelősséget, vagy adott esetben a pénzügyi és szervezési felelősséget a hulladék kezeléséért. Ez érinti többek között például a csomagolásokat, az egyszer használatos műanyagtermékeket, vagy például az elektromos és elektronikus termékeket is. Mindez hozzájárul ahhoz, hogy teljesítsük az uniós hulladékgazdálkodási célokat, valamint tovább növeljük Magyarországon az elkülönítetten gyűjtött hulladékok és így az újrafeldolgozásuk arányát is. Másrészt szintén július 1-jei dátummal életbe lép az új koncessziós hulladékgazdálkodási rendszer is, mely alkalmas arra, hogy hosszú távon és országosan is egységes módon garantálja a szolgáltatás fenntartó és magas színvonalú működtetését, ezáltal is hozzájárulva ahhoz, hogy a rezsicsökkentés a hulladékgazdálkodás terén is fennmaradjon.

Külön figyelmet fordítva az uniós célkitűzésekre és ezek megvalósítását célzó, az uniós irányelvekben szereplő célértékek maradéktalan teljesítésére az új hulladékgazdálkodási rendszerben a koncessziós társaság végzi a háztartások és a gazdálkodó szervezetek települési hulladékának és a kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer hatálya alá tartozó termékekből képződő hulladékának az átvételét, a gyűjtését, az elszállítását és az előkezelését, a kereskedelmét és a kezelésre történő átadását, illetve az ezek által érintett hulladékgazdálkodási létesítmények fenntartását, üzemeltetését, valamint fejlesztését.

(18.20)

Ezeknek a rendszereknek a bevezetése hozzájárul ahhoz, hogy növeljük hazánkban a különböző hulladékok gyűjtési és hasznosítási arányát, az így keletkező

másodlagos nyersanyagok kínálatát, ezáltal is csökkentve az elsődleges nyersanyagok felhasználását, segítve a környezeti károk csökkentésének célját is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő, a körforgásos gazdasággal összefüggő törvénymódosításról szóló törvényjavaslat számos más, nevezetesen 16 törvény módosítására tesz javaslatot. Ezek közül sok esetben a változtatások olyan pontosításokat tartalmaznak, melyek a hulladékgazdálkodás előbb ismertett új rendszerének fogalomhasználata miatt váltak szükségessé.

A módosítás célja az átmenet elősegítése az új hulladékgazdálkodási modellre történő átállásban, és az ehhez szükséges fogalommeghatározások vagy éppen jogintézménnyel és jogalkotási határidőkkel kapcsolatos előírások tisztázása. Államtitkár asszony az előbbieken részletesen ismertette a törvényjavaslatot, pontos intézkedéseit és azok szükségességének az okát. Én egy-két példát szeretnék csak kiemelni, megerősítve e törvényjavaslat elfogadásának fontosságát az új rendszerre történő zökkenőmentes átállás érdekében.

A törvényjavaslat lehetővé tenné többek között, hogy meghatározott feltételek mellett a maximum 1 köbméter mennyiségű, a tulajdonán illegálisan elhelyezett hulladékot a felszámolásra kötelezett személy elszállíthatja hulladékgazdálkodási engedély vagy külön nyilvántartásba vétel nélkül is, ezáltal egyszerűsítve ezen kisebb mennyiségű hulladékok elszállítását, a költségek csökkentését és a feladat teljesítését egy hatékonyabb, gyorsabb és kevésbé költségesebb megoldás kidolgozásával.

Itt szeretném megjegyezni, hogy a magyar kormány számos alkalommal kiállt már az illegális hulladéklerakók felszámolása mellett, többek között ez képezi a klíma- és természetvédelmi akciótér egyik sarokkövét is. Ugyanakkor azt is látnunk kell, hogy ez viszonylag hosszú küzdelem, melyben kiemelt szerepet kap a lakosság, annak a részvétele is rendkívül fontos. Erre különböző programokat hirdetett meg a kormány a „TeSzedd!” vagy a „Tisztítsuk meg az országot” felhívásokkal, melyek során több százezer tonna hulladékot számoltunk fel. De létrehozták például a „HulladékRadar” alkalmazást, amit szeretnék hangsúlyozni, az illegálisan kihelyezett hulladékok bejelentésének a megkönnyítése érdekében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogyan államtitkár asszony is kitért erre, szintén széles réteget érinthetnek azok az átmeneti rendelkezések, melyeket a téves átutalások kezelése érdekében tartalmaz a törvényjavaslat. Ennek értelmében az NHKV Zrt. a koncessziós társaságnak tovább fogja utalni a részére tévesen befizetett összeget, valamint ez fordítva is igaz lesz, a fogyasztóbarát ügyintézés megkönnyítése érdekében.

A törvényjavaslat bővítené az elkülönítetten gyűjtött hulladékok átadásának lehetőségeit is, ugyanis a módosítás következtében a lakosok akár a koncessziós alvállalkozónak is átadhatnák például a javíthatatlan háztartási gépeket.

A törvényjavaslat lehetőséget ad arra, hogy az önkormányzat az eddig is általa fizetett díjkedvezményeket továbbra is átvállalja, ugyanis biztosítja azt, hogy az önkormányzat rendeletet alkothasson a rezsisökkentett díjon felüli kedvezmények fenntartásáról az önkormányzati hulladékgazdálkodási feladat megszűnése után is. Ebben az esetben az ingatlanhasználó a díjkedvezményes árat fizeti, míg az önkormányzat a díjkedvezményes mértéket a koncessziós társaság felé.

A tárgyalta törvényjavaslat többek között kiküszöböli a kettős díjfizetés problémáját, könnyítést tartalmaz az átmeneti időszak termékdíjelőleg-fizetésére, és biztosítja a környezetvédelmi termékdíjról szóló törvény kiterjesztett gyártói felelősségi rendszer részletszabályaival való összhangját is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez egy nagyon komoly törvényt módosításokat tartalmazó csomag, ezért a KDNP természetesen támogatja. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Szabó Rebekának, a Párbeszéd képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő asszony!

SZABÓ REBEKA, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Nagyon jól hangzik, hogy a körforgásos gazdaságról terjesztenek be törvényjavaslatot, és nyilván vannak ebben előremutató részek is, azonban én szeretném jelezni, hogy 13 év kétharmados kormányzás után azért ennél már előrébb is tarthatna a tisztelt Orbán-kormány.

Nagyon érdekes, bár ezt pont nyilván nem tartalmazza a törvényjavaslat, de ha már itt Juhász Hajnalka képviselő asszony megemlítette a „TeSzedd!” programot, én valamiért ma reggel pont Koncz Zsófia államtitkár asszonytól is hallottam, hogy ez milyen jó. Persze, tők jó a közösségi szemétszedés, de azért ugye, nem gondoljuk, hogy egy Országgyűlésben egy kétharmados kormánynak azzal kell villognia, hogy milyen jó, hogy az emberek szemetet szednek?

Kapásból eszembe jut például az a nagyjából 34 vagy 35 olyan súlyosan szennyezett terület Magyarországon, aminek a kármentesítését el kéne végezni. Természetesen ezek nem mind ez alatt a 13 év alatt keletkeztek, nyilvánvaló, van, ami igen, van, ami régebben, de nyilván mindig egy aktuális hatalomnak a feladata, hogy a súlyos környezeti károkat valahogyan megoldja, és ezeket az illegális veszélyeshulladék-lelakókat, amiket különböző cégek ott hagytak... - Budapesten is nagyon híres az Illatos úti telephely, ahol valamiféle mentesítés történt, de még mindig nincs megoldva, vagy akár a Cséry-telep, vagy a volt Óbudai Gázgyár területén, de sorolhatnám.

Országszerte körülbelül 35 ilyen van. Ezek mentesítésével például mi van? Ez most csak így a „TeSzedd!” kapcsán jutott eszembe, hogy ez egy picit komolyabb feladat lenne, de ez egy kicsivel nagyobb hozzáértést és nyilván anyagi ráfordítást is igényel,

mint az, hogy akkor mindenki nagyon lelkesen szedi a PET-palackot a nejlonzsákokba.

A másik dolog pedig, ami ebben a jogszabályban még szerepel, az, hogy a MOL koncessziós... - ami hamarosan életbe lép, és hogy ennek ad további kedvezményeket. Itt már elhangzott, de azért én is szeretném megemlíteni, hogy azt gondolom, meglehetősen súlyos kérdéseket vet fel, hogy önök úgy döntenek, hogy 35 évre odaadják koncesszióba a hulladékgazdálkodást a MOL-nak, ezáltal a MOL monopolhelyzetbe kerül, és nagyon sok olyan kis cég, ami eddig az ipari hulladék-kezeléssel és -újrahasznosítással foglalkozott, most könnyen lehet, hogy elveszíti a megélhetését. Ráadásul információim szerint május végén tervezik majd megjelentetni a fix árat a különböző szelektíven gyűjtött vagy egyéb hulladékoknak, és különböző statisztikák azt mutatják, hogy például a hulladékpapír ára olyan mértékben hullámzott az elmúlt időben, hogy erősen kérdés, hogy hogyan fogják ezt valamiféle előre meghatározott árral kezelni.

Tehát azt gondolom, hogy itt nagyon sok kérdés van még a hulladékkezelés területén, és mi a Párbeszéd-Zöldekben nem támogatjuk ezt az egész koncessziós szerződést, és egyáltalán nem tartjuk jónak ezt az irányt, amerre mennek, mert nem látjuk eléggé biztosítottnak. Egyrészt azt gondolom, hogy nem helyes több kisvállalkozást akár a csőd szélére sodorni, illetve egyáltalán nem látom biztosítottnak, hogy ez valóban hatékonyabb lesz, és valóban nagyobb újrahasznosítási arányokat lehetne majd elérni. És azért az is beszédes, hogy ugyan, ha jól tudom, 2024-től már vissza kell majd váltani bizonyos üvegeket meg alumíniumdobozokat, de például az eldobható műanyagok tekintetében a műanyag poharakra hosszabbítást adtak ki, a műanyag evőeszközök már tilosak, de valamiért a műanyag poharak határidejét kitolták, tehát hogy azokat ne lehessen használni. Tehát én azt látom, hogy nem mondanám elég intenzívné azokat a lépéseket, amiket valóban egyrészt a környezetszennyezés csökkentése és a körforgásos gazdaság irányában tennének.

Van itt még egy problémám ezzel a jogszabállyal, hogy a 13. §-ban módosítják a hulladékról szóló törvényt, és itt a feltöltés kapcsán határoznak meg egy új definíciót, és kiegészítik tulajdonképpen a korábbi definíciót azzal, hogy a célok eléréséhez szükséges mennyiségben, és van egy kiegészítés, hogy olyan összetételben, amely nem okoz a földtani közegben vagy a felszín alatti vizekben B szennyezettségi határértéknél kedvezőtlenebb állapotot. A B szennyezettségi határérték már azért önmagában egy szennyezett állapotot jelent. Azt gondolom, hogy ez számomra egy kérdés, hogy akkor vajon ez azt jelenti-e, hogy akár olyan hulladékokat is használhatnak majd feltöltésre, ami akár potenciális szennyezést okoz.

(18.30)

Itt kérdés tehát az, hogy mondjuk, szennyvíziszapra, vörösiszapra, kohósalakra gondolhatunk-e,

hogyan lehet-e majd ilyenekkel feltölteni tájsebeket, és ha esetleg ilyenekre gondolunk, akkor rögtön eszembe jut, hogy vajon Orbán Viktor édesapja, akinek, ugye, bányavállalatai vannak, vajon a hozzá hasonló cégeknek ez nem jelent-e valamiféle kedvezményt, hogy mostantól az általuk megtermelt kohósalakot, pernyét, szennyvíziszapot vagy bányameddőt is felhasználhatnak majd a bányagödörök eltüntetésére, és hogy akár pénzt is kérhetnek a hulladéktermelőktől azért, hogy befogadják és a talajba temessék ezeket a veszélyes anyagokat. Tehát én itt szeretném, hogyha az államtitkár asszony ezt tisztázná, hogy van-e esetleg ilyesmiről szó, vagy egy másfajta értelmezést kell jelentenie, mert én ezt egy nagyon nagy kockázatnak látom.

És ráadásul érdekes az, ugye, hogy azt mondják, hogy csak az lehet... - tehát a törvény alkalmazásában feltöltés az, amelynek során nem kell lefolytatni vízjogi vagy vízvédelmi hatósági engedélyezési eljárást. Itt ugyan azt mondják az indoklásban, hogy, ugye, kavicsbányák esetében eleve le kell folytatni ilyen vízjogi engedélyezési eljárást, ha jól értem, de kérdés, hogy más olyan területeken, amelyeket nem mond ki *expressis verbis* a másik, a felszín alatti vizek védelméről szóló jogszabály, ott vajon miért zárjuk ki akkor ezeket a vízjogi vagy vízvédelmi hatósági engedélyezési eljárásokat, és hogy vajon biztos-e, hogy a többi területen nem lehetnek olyan sérülékeny vagy érzékeny vízbázisok, ahol például a B szennyezettségi határértékű feltöltési hulladék már gondot okozhat.

Én tehát megnyugtatóbbnak látnám azért, hogyha nem lenne definíciószerűen kizárva a vízjogi engedélyezési kötelezettség ennél a feltöltésnél. Én itt egy kockázatot látok, és én azt gondolom, hogy ez így inkább csak veszélyesebb a környezetre, úgyhogy nagyon kérem, hogy akkor ezt tisztázzák, hogy mi a helyzet konkrétan ezzel a feltöltéssel. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Kétperces felszólalásra megadom a szót Juhász Hajnalkának, a KDNP képviselőcsoportjából. Parancsoljon, képviselő asszony!

DR. JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Nagyon rövid lennék. Én a „TeSzedd!” akció kapcsán szeretném azt mondani Szabó Rebekának, hogy mind a ketten hiszünk abban, hogy mennyire fontos a társadalom környezettudatossága, és szerintem ebben nagyon sikeres ez a mozgalom. Hogyha azt nézzük, hogy a múlt héthez képest megkétszereződött az ebben részt vevő önkéntesek száma, 90 ezren vesznek részt, és nagyon sok benne a fiatal, akkor azt gondolom, hogy a környezetvédelemnek az egyik legfontosabb esszenciáját alakítjuk ki, mégpedig azt, hogy a fiatal generáció környezettudatos lesz. És a „TeSzedd!” akciónak az egyik legfontosabb célkitűzése, hogy ha a társadalmat, a környezetet érdekeltté tesszük abban, hogy ne dobjuk el a szemetet, és egy fiatal generációt fel tudunk nevelni ebben a

környezettudatosságban, akkor szerintem ez egy nagyon fontos cél.

És még egyszer annyit ismételnék meg, hogy egy év alatt megkétszereződött ezeknek az önkénteseknek a száma, akik regisztráltak erre az akcióra, és szerintem ez az egyik legfontosabb üzenet, mert bármilyen nemzetközi egyezményt aláírhatunk, bármilyen elkötelezett környezetvédők lehetünk, a felnövekvő generáció környezettudatossága, hogy ne dobja el a szemetet, szerintem az egyik legfontosabb üzenet, és ezért én nagyon fontosnak tartom a „TeSzedd!”-et. Nagyon szépen köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Kétperces hozzászólásra megadom a szót Szabó Rebeka képviselő asszonynak, a Párbeszéd képviselőjének.

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Tisztelt Képviselő Asszony! Örülök, hogy ebben egyetértünk, a „TeSzedd!”-et én is fontosnak tartom, és természetesen támogatom, sőt részt is vettem már többször „TeSzedd!” akcióban. Én csak arra szerettem volna felhívni a figyelmet, hogy ezt egy picit kevésnek érzem. Nagyon jó, hogy ezt ma már másodszorra hallom, de én azt gondolom, hogy egy olyan kormányzatnak, amely gyakorlatilag teljhatalommal rendelkezik, és ráadásul látjuk azt, hogy azért amire szeretnének, arra sok milliárdot el is tudnak költeni, ennél egy picit érdemes előrébb menni, és például annak a nagyságrendileg 35 veszélyeshulladék-telepnek, amely az országban van, a felszámolását... Ugye, oda nyilván nem lehet kiküldeni a gyerekeket kesztyűben meg nejlonszákkal, tehát ez egy jóval nagyobb nagyságrendű hulladék az országban, ami szivárog a talajba, a talajvízbe, szennyezi ott a környezetet. Én tehát annak örülnék, hogyha egy picit ebben is előre lépne a kormány amellet, hogy persze ettől még a „TeSzedd!” akció helyes, csak véleményem szerint így 13 év után már egy picit kevés folyton ezzel jönni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. A Fidesz képviselőcsoportjából Kovács Zoltánnak adom meg a szót kétpercesre.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Tisztelt Képviselőtársak! A „TeSzedd!” akcióban szerintem jó néhányan részt vettünk, és az valóban fontos dolog, különösen úgy, hogy ebben diákok, gyermekek vesznek részt, ez a környezettudatos nevelés szempontjából is fontos. Tehát nemcsak beszélni kell róla, vagy az oktatási intézményekben erről tanulni, hanem ténylegesen maga a példa az a szörnyűség, amit egyébként ilyenkor, az akció közben találnak, PET-palackot, és még sorolhatnám.

De a kormány nemcsak a „TeSzedd!” akció hirdetésével tesz a környezetvédelemért, hanem szeretném elmondani a képviselő asszonynak, hogy nagyobb környezeti mentesítés is megtörtént az országban. Az imént említette az Illatos utat. Az Illatos úti Budapesti Vegyiművek egy 120 éves cég volt, és minden vegyi

anyag kapcsán, ami ott a környéken a talajban volt, több mint egymilliárdos mentesítés történt 2017-ben. Tehát ne emlegessük az Illatos utat, mert ott ez a mentesítés megtörtént. *(Szabó Rebeka: Részben!)*

Azt gondolom, hogy az, ami ott volt, annak volt köszönhető, hogy a korábbi szocialista kormány idején kiadták magánvállalkozóknak, akik ott különböző vegyi anyagokat tároltak hordókban, amely hordók aztán szétrohadtak, és azokból a vegyi anyagok kifolytak. Na, ezt az Orbán-kormány mentesítette abban az esztendőben, amiről én már említést tettem. Ezt is hozzá kell tenni.

És volt még egy szörnyű dolog, a vörösiszap-katasztrófa, amiről szintén jó néhányszor szó esett már itt a Házban, vizsgálóbizottság is volt. Ott is a szocialista kormány idején adták ki azokat az engedélyeket vagy nem végezték el azokat az ellenőrzéseket, amelyek alapján aztán a szörnyű katasztrófa sajnálatos módon bekövetkezett. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Kétperces hozzászólásra megadom a szót Arató Gergelynek, a DK képviselőcsoportjából.

ARATÓ GERGELY (DK): Köszönöm a szót. Én nem evvel akartam kezdeni, de ha már szóba hozta képviselőtársam, akkor felhívom a figyelmét, hogy olyan jól sikerült az az egymilliárdos mentesítés, hogy idén nyáron is találtak száz tonna veszélyes anyagot az Illatos úton *(Közbeszólások.)*, és folyamatosan éppen most vizsgálják felül a monitorkutakat meg azoknak az eredményeit, mert továbbra is folyamatos a talajszennyezés. És akkor lehetne beszélni arról, hogy melyik kormány volt az, amelyik úgy fizetett ki összegeket mentesítésre, hogy csak mentesítés nem történt, és miért történt ez. *(Zsigó Róbert: Vigyázz, mit mondasz!)* Ami a... - ne fenyegeessen engem, képviselő úr! Én kiállok a véleményemért önnel meg mással szemben is, akkor is, ha nem tetszik. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból.)*

Tisztelt Ház! Azt kell mondanom, hogy nagyon szép az, amikor itt a „TeSzedd!” akcióról beszélünk, és valószínűleg mindannyian egyetértünk, de tudják, mi a realitás? Az, hogy az önkormányzatok miatt, a miatt a félelem miatt, hogy le fogják nyomni a felvásárlási árakat, hogy a koncesszor haszna biztosított legyen, a korábban a lakosságtól a hulladékot, például a papírhulladékot felvásárló vállalkozások jó része leállította ezt a felvásárlást, elküldik az embereket - lehet tippelni, hogy hova fog kerülni ez a szemét. Erről beszélek akkor, amikor arról beszélek, hogy nem lehet egy-egy elemet kiragadni, nem lehet ezt a problémát úgy kezelni, még nagyon jó szándékú és jó irányú intézkedésekkel sem, hogy közben az egész rendszer nem a közcél, hanem a magáncél határozza meg.

Végül, ami pedig a szemléletformálást illeti, tisztelt képviselőtársam, mit üzen a magyar társadalomnak meg a fiatal generációnak az, hogy most is az Energiaügyi Minisztérium képviselőjével beszélgetünk itt,

mert az önkormányzatban 13 év óta nincs helye a környezetvédelemnek, tárcáról tárcára dobálják alárendelt helyzetben? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Normál hozzászólást nem látok, ezért újabb kétperces kört kezdenék el. Megadom a szót Szabó Rebekának, a Párbeszéd képviselőjének.

SZABÓ REBEKA (Párbeszéd): Köszönöm szépen. Én is csak arra akartam reagálni, hogy én az Illatos út kapcsán pont elmondtam, hogy ott valami történt, ugye, részben azért, mert Baranyi Krisztina polgármester asszony - hogy mondjam? - addig kiabált és addig próbálta felhívni rá a figyelmet *(Közbeszólások a kormánypártok soraiból: '17-ben?)*, hogy végül is valóban történt valami, de azóta sajnos nem, nem volt teljes körű a mentesítés. Gyakorlatilag elindult egy talajkiszivattyúzás, ami elakadt, a talajt ki kéne cserélni, ami nem történt meg. De persze, lehet azt mondani, hogy ott valami történt, csak ezen kívül van még 34 helyszín az országban, sajnos rengeteg veszélyes hulladék, és persze, azt jeleztem, hogy azt nem önkormányzatok rakták le, de hát, könyörgöm, 13 éve vannak kormányon, sajnos foglalkozni kell ezekkel a dolgokkal.

Egyébként mi a Párbeszéd-Zöldekben már többször beadtunk olyan javaslatot, amely sokkal inkább lehetővé tenné, hogy maguk a cégek, a szennyezők fizessenek, és hogy hogyan lehet egy olyan alapot, egy olyan kockázati alapot létrehozni, amely biztosítaná például az anyagi fedezetét is ezeknek a kármentesítéseknek.

(18.40)

Ezek a javaslatok sajnos általában visszautasításra kerülnek, tehát én azt gondolom, hogy nagyon fontos lenne ezeknek is nekilátni, és akkor persze az egyéb témák, amiket még a hosszabb felszólalásomban elmondtam, azok ettől még aktuálisak. Most csak konkrétan a kármentesítésre reagáltam. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Következő kétpercesre megadom a szót Kovács Zoltánnak a Fidesz képviselőcsoportjából.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon röviden. Az imént említettem a vörösiszap szörnyű katasztrófáját. Akkor volt környezetvédelmi hatóság, amelyik éppen nem ellenőrizte, amit ott ellenőrizni kellett volna. Tehát nem a szervezetrendszerrel függ az, hogy milyen a szintje a környezetvédelemnek, mert attól, hogy van tárca és van regionális környezetvédelmi hatóság, és mégis kiömlik a vörösiszap, akkor nem a szervezetrendszeren, hanem annak a nem megfelelő működésén múlik. Nem ezt kell idehozni. De folytathatnám Magyar Bálint oktatási tárcájával is, volt, aztán olyan volt, amilyen.

Úgyhogy, tisztelt hölgyeim, uraim, nem mindig a szervezetrendszer adja meg a környezetvédelem szintjét a környezetvédelem terén, hanem az a környezeti

tudatosság, ahogy az emberek élnek. Ebben nagyon sok feladatunk van egyébként, ennek a kiteljesítésében, és ezt már gyakorlatilag óvodás kortól el kell kezdeni, és ebben a legalapvetőbb feladata a családnak van, hogy miként szoktatjuk rá a gyerekeinket a műanyaghasználatra vagy nem használatra, a szemétkérdésre. Hogyan magyarázzuk el nekik, aztán ebben az oktatási intézményeknek is jelentős szerepük van, majd ilyen akcióknak is, mint a TeSzedd!, amire azért nem olyan nagyon pozitívan reagáltak, legalábbis még a vezérszónoklatban Szabó Rebeka, legalábbis úgy gondolom. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Képviselőtársaim! További felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát ezennel lezárom. Kérdezem az előterjesztőt, kíván-e reagálni. *(Jelzésre:)* Igen, parancsoljon, államtitkár asszony!

DR. RAISZ ANIKÓ energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Köszönjük szépen a hozzászólásokat, köszönjük szépen azokat a hozzászólásokat, amelyek előremutatóan pontosan abba az irányba terelték a vitát, amely a tudás, a versenyelőny, a környezeti nevelés fontosságát igyekezett hangsúlyozni. Annak is örülök, hogy a körforgásos gazdaságban egyetértünk, ha jól értem, minden képviselő hölgygel és úrral. Ennek örülök, hogy ebben egyetértünk, hogy ebbe az irányba, jó irányba haladunk, egyébként tényleg az egész kontinens igyekszik ebbe az irányba menni.

Annyiban módosítom azt, amit képviselő úr mondott, hogy én azért a jó esetről - említette a megsemmisítést - egy kicsit jobbat is tudok mondani, képviselő úr is később azért említette az újrahasználatot meg az újrahasznosítást meg egyáltalán a hulladék keletkezésének a csökkentését. Azt hiszem, hogy ebbe az irányba próbálunk lépéseket tenni, és valóban mindazokkal egyetemben, amik az előbb említésre kerültek, tehát pontosan azok a cselekedetek, amelyeket mi is mindennapi életünkben megteszünk, meg az oktatásban is megteszünk, azok arra fogják sarkallni a jelen felnövekvő és a jövő generációit is, hogy vigyázzanak a környezetükre.

Azonban hadd emlékeztessenek arra, hogy ez a törvényjavaslat szigorúan nem erről szól. Tehát hadd térjünk vissza arra, amiről ez a törvényjavaslat szól. Ez pedig arról szól, hogy valóban további lépéseket teszünk meg azon rendszer irányába, amely a július 1-jétől bevezetésre kerülő koncessziós rendszer, és amelynek az átláthatóságáról és méretgazdaságosságáról nyilván meg vagyunk győződve.

E helyen hadd hívjam fel a figyelmet arra is, hogy a vitában elhangzott számos érv két évvel ezelőtti vitára vonatkozik. Tehát két évvel ezelőtt lefolytatott az Országgyűlés egy vitát, amelyben ez a kérdés eldőlt, mi most nem teszünk mást, minthogy elvégezzük az utolsó simításokat. És éppen egy holisztikus megközelítéssel

igyekszünk megtenni azokat a lépéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy valóban egy ilyen fenntartható gazdasági modellt tudjunk megalkotni Magyarországon is. Egyrészt az egyéb asszociációkra, ha megengedik, nem térek ki, másrészt pedig hadd hívjam fel arra is a figyelmet, hogy azért a koncesszió a Magyarországon évente termelődő hulladék mennyiségének mindösszesen az egynegyedét érinti. Tehát azért ez egy olyan szektor, amelyben a koncesszió kivül is marad még jócskán tennivaló is, illetőleg gazdasági lehetőség a koncesszió belül és azon kívül is.

Képviselő asszony említette az EU-s célokat, valóban erre az átállásra, ne legyünk szerények, azért volt szükség, mert az Unió jó szándékkal, de olyan célokat tűzött ki a tagállamok elé, amelyeknek a teljesítése nagyobb erőbefektetést igényel, úgyhogy ez indokolta két évvel ezelőtt ezt a döntést, amelyet mi most végrehajtunk.

A szigorításokat mi nem tudjuk úgy értelmezni, mint amelyek könnyítések lennének, úgyhogy semmiféle olyan veszélyes irányról nem tudok beszámolni, amire képviselő asszony utalt. Egyébként a hulladék keretirányelvnek megfelelő a szabályozás, tehát nyilván, amikor módosítás van, akkor nekünk is ahhoz kell - ahogy a múltban is - a jövőben is majd igazodni, úgyhogy semmiféle ilyen módosítási szándék nincsen a jogalkotó részéről, legalábbis részünkről mint előterjesztő részéről semmiképpen sem, hogy olyan irányba vigyük el ezt a tevékenységet, ami nem célzott.

Tehát köszönjük szépen azt a felismerést is és az elismerést is, hogy ez egy összetett kérdés, és köszönjük szépen mindazt a támogatást, amelyet ezen a téren kapunk.

Egy eredményt - ha már a TeSzedd! akcióról én már nem mondok semmit -, egy jelenetet még hadd mondjak el a közelmúltból! Szerintem érdemes megemlíteni a „Tisztítsuk meg az országot!” programot is, amelynek a keretében több ütemben és több részletben, de mégiscsak félmillió tonna illegális hulladéktól szabadította meg az elmúlt években Magyarországot a magyar kormány. Úgyhogy ennek fényében azt hiszem, látható, hogy az irány a körforgásos gazdaság és a tiszta Magyarország irányába mutat. Kérem szépen a javaslat támogatását. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **2007. évi XXI. törvénnyel kihirdetett, a nagy távolságra jutó, országhatárokon áterjedő levegőszennyezésről szóló 1979. évi Genfi Egyezményhez csatolt, a nehézfémekről szóló, Aarhusban, 1998. június 24-én elfogadott jegyzőkönyvnek az egyezmény végrehajtó szerve 31. ülésén 2012. december 13-án elfogadott 2012/5. számú és 2012/6. számú határozatban**

foglalt módosításának kihirdetéséről szóló törvényjavaslat - ha valaki nem tudta megjegyezni, megismétlem -, valamint **a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyezőanyagokról szóló, a nagy távolságra jutó, országhatáron áterjedő levegőszennyezésről szóló 1979. évi egyezményhez csatolt jegyzőkönyv és módosításainak kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat együttes általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztések a T/4022., valamint a T/4021. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetőek.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Raisz Anikó asszonynak, az Energiaügyi Minisztérium államtitkárának, a törvényjavaslatok előterjesztőjének. Parancsoljon!

DR. RAISZ ANIKÓ energiaügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyarországon az egyik legfontosabb feladat a lakosság egészségi állapotának javítása és a magyar családok számára az egészséges élethez szükséges környezeti feltételek biztosítása. A kormány nemcsak a szavak szintjén, hanem a tettekben is határozott lépéseket tesz a klímavédelem és a környezetvédelem tekintetében.

Éppen ezért 2020-ban elfogadta a klímavédelmi törvényt, és ezzel pedig Magyarország az elsők között rögzítette törvényi szinten azt a vállalást, hogy 2050-re klímasemleges országgá váljon. Fontos leszögezni, hogy a levegőminőség javítása közös európai és nemzetközi kihívás, amelynek kezelése valamennyi ország részéről erőfeszítést igényel.

A kormány az elmúlt 13 évben a magyar emberek egészsége és környezetünk megőrzése érdekében komoly erőfeszítéseket tett azért, hogy javuljon a levegő minősége. 2011-ben elindította a kisméretűrészcsekkibocsátás, köznapi nevén a szállópor csökkentésére vonatkozó ágazatközi intézkedési programot. Ezt követően 2020-ban a PM10 program jelentős kibővítésével elkészült az országos levegőterhelés-csökkentési program.

Sajnos a környezeti szennyezések, így a levegőszennyezés sem ismeri az országhatárokat. Egy-egy szennyező forrás messze-messze az országhatáron túl is kifejti káros hatásait. Ezért is van szükség hatékony szabályozásra, eredményes intézkedésekre és nemzetközi összefogásra. Ennek egyik fontos mérföldköve a nagy távolságra jutó, országhatáron áterjedő levegőszennyezésről szóló 1979. évi genfi egyezmény, amelynek alapján a részes felek kötelezettséget vállaltak arra, hogy együttműködve korlátozzák, fokozatosan csökkentsék és megakadályozzák a légszennyezőanyag-kibocsátásaikat az országhatárokon áterjedő levegőszennyezés elleni közös fellépés érdekében.

(18.50)

Az egyes kibocsátó források vagy forráscsoportok korlátozását, a levegőminőség egységes vizsgálatának követelményeit pedig külön jegyzőkönyvek rögzítik.

Az önök előtt fekvő T/4021. számú törvényjavaslat célja az egyezményhez csatolt, a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyezőanyagok légköri kibocsátásának csökkentéséről szóló úgynevezett POP jegyzőkönyv, valamint annak módosításai kötelező hatályának elismerése, illetve kihirdetése.

A POP jegyzőkönyv célja a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyezőanyag-kibocsátások és -veszteségek ellenőrzése, csökkentése és kiküszöbölése. A jegyzőkönyv egyes termékek gyártását és felhasználását már jelenleg is tiltja, például egyes növényvédő szerek és ipari vegyszerek esetében.

A jegyzőkönyv rendelkezéseket tartalmaz a tiltott termékek hulladékainak kezelésére, és arra kötelezi a feleket, hogy az 1990-es szint alá csökkentsék a dioxinok, furánok, többgyűrűs aromás szénhidrogének és a hexaklórbenzol kibocsátását. Ezenfelül a települési, a veszélyes és az orvosi hulladék elégetésére vonatkozóan is speciális határértékeket határoz meg.

A jelen összevont általános vitában szereplő másik, T/4022. számú törvényjavaslat a 2007. évi XXI. törvénnyel kihirdetett 1979. évi genfi egyezményhez csatolt nehézfémekről szóló, úgynevezett HM jegyzőkönyv, amelyet az akkori Országgyűlés - belátva annak szükségességét - valamennyi képviselőcsoportja támogatott. A HM jegyzőkönyv kimondja, hogy minden, az egyezményhez csatlakozott ország köteles hatékony intézkedéseket tenni az évi kibocsátás csökkentésére. Szintén rögzíti, hogy az egyezményhez csatlakozó ország nemzeti stratégiát, programot köteles kidolgozni és az elérhető legjobb technikát kell alkalmaznia.

Magának a genfi egyezménynek a célja egyrészt az, hogy az ipari forrásokból, az égési folyamatokból és a hulladékégetésből származó kibocsátásokat csökkentse, másrészt az, hogy a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyezőanyagokat, a nagy távolságra jutó, országhatárokon áterjedő levegőszennyezést megfékezze.

A HM jegyzőkönyvet az egyezmény végrehajtó testülete 2012-ben két határozatával módosította. A módosítások kiterjednek többek között a jegyzőkönyv hatálybalépésének szabályaira; új forráskategória-határértékek használatára; a rugalmas átmeneti intézkedésekre, valamint a nagyobb, helyhez kötött forrásokból származó kibocsátások korlátozására szolgáló határértékekre. A jelen törvényjavaslatok elfogadása egyúttal a jegyzőkönyvek ratifikálását, vagyis azok kötelező hatályának elismerését jelenti.

Szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a levegőminőség vizsgálatát végző Országos Légszennyezettségi Mérőhálózat folyamatosan monitoringozza Magyarország levegőminőségét. Üzemeltetését a kormányhivatalok látják el, míg az Országos Meteorológiai Szolgálat feladata a szakmai háttér biztosítása és a minőségbiztosítás.

Tisztelt Országgyűlés! A természeti, környezeti erőforrások mennyiségi és minőségi állapota alapvetően meghatározza egy adott társadalom lehetőségeinek korlátait, ezért kiemelten fontos mindezek védelme. Az energiahatékonyság, a környezettudatosság és

a fenntarthatóság a jelen és a jövő legfontosabb kérdései között szerepelnek. A jövő építése közös feladat, ezért fontos az olyan gazdaságpolitikai intézkedések megalkotása és bevezetése, amelyek összekapcsolják a gazdasági fejlődést az ökológiai fejlődéssel.

Jelen törvényjavaslat szintén ezeket a célokat szolgálja, ezért kérem, hogy azt megvitatni és támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Font Sándornak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

FONT SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az 1979-ben aláírt genfi egyezmény részes felei kötelezettséget vállaltak arra, hogy együttműködve korlátozzák, illetve fokozatosan csökkentik a légszennyezőanyag-kibocsátásokat, elősegítve ezzel az országhatárokon áttérjedő levegőszennyezés megakadályozását.

A szóban forgó egyezményhez 1998. június 24-én egy jegyzőkönyvet csatoltak, amely a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagok légköri kibocsátásának csökkentését szabályozza. Időről időre azonban szerencsés felülvizsgálni ezen nemzetközi egyezmények tartalmát. Ennek megfelelően aktualizálta és egészítette ki az egyezmény végrehajtó szerve a genfi egyezményhez csatolt jegyzőkönyvet, jelen jegyzőkönyvet.

Az előttünk fekvő két törvényjavaslat tehát ezen jegyzőkönyv módosításokat rögzítő határozatait tartalmazza. A Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja támogatja a nemzetközi szerződésről szóló törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Arató Gergelynek, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! A Demokratikus Koalíció támogatja a törvényjavaslatot, a szerződés kihirdetését.

Picit félünk attól, hogy az fog történni, mint például az előterjesztő expozéjában is említett klímavédelmi törvénnyel, hogy a valódi végrehajtásbeli lelkesedés sokkal kisebb lesz, mint ami a megszavazásban és a jogszabály kihirdetésében történik, de hát az a dolgunk, és az a feladatunk, hogy erre szükség esetén figyelmeztessünk. Ugyanakkor a céllal egyetértünk: Magyarországon a rossz levegőtisztaság rendkívül súlyos problémát jelent, ugyanakkor azt gondoljuk, egy átfogó, másfajta kormányzati logikát, filozófiát igényel, hogy ebben érdemi változás történhessen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Juhász Hajnalkának, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azzal mindannyian egyetértünk, hogy a levegő minősége befolyással van mindannyiunk mindennapi életére, az emberi egészségre, valamint a természetes és épített környezetünkre is.

Manapság már világos és egyértelmű - már ahogy államtitkár asszony is hangsúlyozta -, hogy a levegőszennyezés főleg a határokon átnyúló légszennyezés leküzdéséhez nemzetközi összefogás kell. Egy állam önmagában nem tud hatékony küzdelmet folytatni e téren.

Ezt ismerték már fel Genfben 1979-ben, amikor megkötötték a nagy távolságra jutó, országhatáron áttérjedő levegőszennyezésről szóló egyezményt, melyet az első, a környezetvédelmi célokat megfogalmazó környezetvédelmi egyezményként tartunk számon, és a mai napig rendkívül meghatározó e téren.

Az egyezmény értelmében - ahogy államtitkár asszony és képviselőtársaim is ezt hangsúlyozták - a részes felek úgy döntöttek, hogy együttműködnek annak érdekében, hogy korlátozzák és csökkentik a levegőszennyezőanyag-kibocsátásokat, ezzel is fellépve az országhatáron átnyúló levegőszennyeződés ellen.

A genfi egyezmény, melyet hazánk 1980-ban ratifikált, nyolc külön jegyzőkönyvvel rendelkezik, melyeket egyes kibocsátó források, forráscsoportok korlátozása és a levegőtisztaság egységes vizsgálatának követelményei kapcsán hoztak létre.

Két ilyen jegyzőkönyv van: az 1998-ban Aarhusban elfogadott jegyzőkönyv, melyek közül az úgynevezett POP jegyzőkönyv, amelyet államtitkár asszony bemutatott, a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagok, míg az úgynevezett HM jegyzőkönyv a nehézfémek kérdéskörével foglalkozik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Valamennyien érezzük ennek a fontosságát, ezért azt szeretném hangsúlyozni, hogy a POP jegyzőkönyv és annak módosításainak, valamint a HM jegyzőkönyv módosításainak elfogadása hozzájárul hazánk levegőjének megóvásához, az egészséges környezethez való alapvető jog megerősítéséhez és a magasabb életminőség biztosításához. A KDNP frakciója támogatja. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Szabadi Istvánnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja vezérszónokának, aki itt, a pulpituson kívánja elmondani hozzászólását. Parancsoljon!

SZABADI ISTVÁN, a Mi Hazánk képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! A törvényjavaslattal érintett nemzetközi jegyzőkönyv célja az ipari forrásokból, az égési folyamatokból

és a hulladékégetésből származó kibocsátások csökkentése. A kibocsátási határérték vagy csak szimplán határérték nem léphető túl. A határértékeknek való megfelelést folyamatos vagy szakaszos méréssel vagy egyéb műszakilag megfelelő módszerrel kell ellenőrizni.

Kérdésként merül fel, hogy folyamatos és szakaszos mérésnél hogyan lehet hiteles adatokat értékelni, ha Magyarországon ipartelepeken kizárólag állami cégek végeznek belső méréseket, pláne ott, ahol kiemelt állami beruházás valósul meg. Nem értünk egyet azzal, hogy független cégek és szakértők nem végezhetnek vizsgálatokat, magánszemélyek által megrendelt akkreditált laboreredmények nem tekinthetők irányadónak, és nem vonnak maguk után következményeket vagy újabb ellenőrző vizsgálatokat.

Sokszor elfogadhatatlan, hogy a hatóságok szerint a beruházásoknak nincs jelentős környezeti hatása, ezért a levegőtisztaságot nem is ellenőrzik folyamatosan, és a független szakértői vizsgálatot sem teszik lehetővé, nyilván nehogy más értékekkel kelljen szembesülni.

(19.00)

A kiemelt beruházások esetében a megyei és az országos katasztrófavédelem nem végez ellenőrzéseket a gyárakban, így tüzeseteknél veszélyes anyagok kerülhetnek a légtérbe, a tűzvédelmi bírságokról szóló dokumentumokat pedig nem adják ki hivatalosan, és sok esetben eltitkolják a tüzeseteket. A Mi Hazánk Mozgalom álláspontja szerint szükséges lenne kijelölni olyan nemzetközi szabályozási és szennyezőanyag-mérési rendszert, ahol független eredmények születnek, amelyek nyilvánosságra is hozhatóak, és nem az állam által befolyásolt cégek vizsgálják az eredményeket.

Tisztelt Képviselőtársak! A nagy távolságra jutó, országhatárokon áterjedő levegőszennyezés elleni fellépés kötelezettségét, ahogy hallottuk is, az 1979. évi genfi egyezmény írja elő. Jelen törvényjavaslat arra irányul, hogy az egyezményhez csatolt, a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagok légköri kibocsátásának csökkentéséről szóló jegyzőkönyv kötelező hatályát Magyarország elismerje, illetve kihirdesse.

A Mi Hazánk Mozgalom a környezetvédelemre nagy hangsúlyt helyező pártként nem hagyhatja szó nélkül, hogy az elmúlt hónapok kormányzati intézkedései akadályozzák a jegyzőkönyvben foglaltak megvalósítását. A kormány Magyarországot akkumulátorgyártó nagyhatalommá kívánja tenni, környezetvédelem csak a kormányzati kommunikációban létezik, valójában a környezetvédelmi előírásokon átlépve hazánk természeti kincseit kiárusítja a multiknak, és a lakosság érdekeit nem veszi figyelembe.

A törvényjavaslattal érintett jegyzőkönyv célja a környezetben tartósan megmaradó szerves szennyező anyagok kibocsátásainak és veszteségeinek ellenőrzése, csökkentése vagy kiküszöbölése. A 6. cikk alapján

a jegyzőkönyv fontos eleme a lakossági tudatosság erősítése, melynek érdekében a szennyező anyagokkal kapcsolatos valamennyi információt el kell juttatni a közvetlen felhasználókhöz, hogy a káros hatások kockázatait elkerüljék vagy legalábbis csökkentsék.

A törvényjavaslat alapján tehát a szerves szennyező anyagok kapcsán előírja a lakossággal való együttműködést és a lakosság tájékoztatását, ezzel szemben a nehézfém-szennyezés miatt közvetlenül súlyosabb egészségkárosodást okozó akkumulátorgyárak létesítésénél a helyi lakosság véleményére nincsenek tekintettel. Mindent megtesznek az ellen, hogy a lakosság kifejezhesse véleményét. Ennek egyik módja az volt, hogy a debreceni akkugyár kapcsán elutasították a Mi Hazánk Mozgalom helyi népszavazásra irányuló kezdeményezését, egy áprilisban meghozott kormányrendelettel pedig gyakorlatilag kivégezték a közmeghallgatás intézményét. A 146/2023. kormányrendelet alapján a háborús veszélyhelyzetre hivatkozással a hatóságok és önkormányzatok az érintett személyek megjelenése nélkül is tarthatnak közmeghallgatást; elég a honlapjukon közzétenni az általuk fontosnak vélt információkat, és a lakosság kérdéseire is elég ezen a felületen válaszolni. Az persze nem derül ki, hogy ezeket a kérdéseket milyen úton-módon juttatják el az illetékesekhez. Ezzel mentesülnek a beruházók attól, hogy kellemetlen kérdésekre szemtől szembe kelljen válaszolni a nagyszabású, a helyi lakosság életét befolyásoló vagy akár veszélyeztető például ipari beruházásokat illetően.

(Az elnöki széklet Jakab István,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Bár a debreceni, nyíregyházi és gödi lakossági fórumok azt mutatják, hogy hiába mondták el a lakosok a véleményüket, ez semmilyen formában nem hatott az engedélyező szervekre, beruházókra vagy éppen a helyi fideszes politikusokra, akik több esetben meg sem jelentek a rendezvényeken. Ebből is látszott, hogy mennyire érdeklő őket a lakossággal való együttműködés a környezetszennyezés kapcsán. A veszélyes anyagokkal kapcsolatos információcsere a kormány részéről azt jelenti, hogy több évtizedre titkosítják az adatokat a gyárakkal kapcsolatban, és még arról sem nyújtanak tájékoztatást, hogy milyen és hány baleset történt az üzemekben. Erre jó példa a gödi Samsung-gyár, ahol már a 39-et is elérhette a bírságok száma, amit a gyárra a szabálysértések miatt róttak ki.

Továbbá a jegyzőkönyv 1. melléklete a szennyező anyagok között sorolja fel a DDT-t, amit 1968-ban a világon elsőként vontak ki, Magyarországon korábban az importált citrusfélék héjában volt kimutatható. A DDT-vel szennyezett élelmiszerek forgalmazása nemzetközileg sem támogatott. Tisztelt államtitkár asszonytól kérdezem, kérdésként merül fel, hogy van-e jelenleg olyan élelmiszeripari termék, amelyet olyan országokból importálunk, ahol még engedélyezett a DDT használata.

Összességében a Mi Hazánk Mozgalom kifogásolja, hogyan írhatunk alá egy nemzetközi egyezményt úgy, hogy a hazai jogszabályok nem adják meg a lakosságnak a megfelelő tájékoztatás vagy a beleszólás lehetőségét. A kiváló minőségű, több aranykoronás földekre úgy építik fel a gyárakat, hogy abból a helyi lakosság láthatóan semmit nem fog profitálni, mivel idegen vendégmunkásokat toboroznak már most, és nemcsak a vízkészletünket áldozzák fel, de még a lakosság egészségét is kockáztatják. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Mi Hazánk soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabó Rebeka képviselő asszonynak, Párbeszéd-képviselőcsoport.

SZABÓ REBEKA, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Az egyezmény aláírását önmagában támogatni fogja a Párbeszéd-Zöldek, de azt gondolom, ezen túl sokat lehetne beszélni Magyarországon a légszennyezettségről és arról is, hogy mennyi, hogy mondjam, tennivalója lenne még a kormánynak ezen a téren.

Én most csak egyetlenegy aspektust emelnék ki, amire szeretnék rákérdezni. Ugye, szó volt itt a hulladékégetésről is, és hogy tulajdonképpen az avarégetés is ilyesmi. Azt egyesek egyfajta hulladékként kezelik, bár az avar a természet körforgásának a része, és igazság szerint nagyon hasznos, hiszen komposztálható, de sajnos tudjuk azt, hogy az országban még mindig szokás az avar elégetése. Ez több szempontból is nagyon rossz: egyrészt azért, mert rendkívül káros, mérgező anyagok szabadulnak fel, tehát egészségkárosító, másrészt az élővilág szempontjából is rossz, hiszen az avarban élnek ízeltlábúak, néha sünök is odamennek áttelelni, és akkor szegényekre rágyújtják az avert, ez is elő szokott fordulni.

Emiatt elméletileg volt egy ilyen döntés, részben egy európai uniós szabályozás miatt is, hogy tilos lett volna Magyarországon az avarégetés. Úgy emlékszem, hogy tavaly január 1-je óta lenne tilos, de mivel veszélyhelyzet van, ezért úgy tudom, de javítsanak ki, ha tévedek, hogy még mindig a települési önkormányzatok hatáskörében van ennek eldöntése, és bizony nagyon sok önkormányzat nem határozott úgy, hogy megtiltáná az avarégetést; ugye, Budapesten tilos, de több más településen nem. Azt gondolom, igenis nagyon fontos lenne, hogy végre életbe lépjen ez a szabály, és tényleg tilos legyen az avarégetés, csak hogy mivel a Fidesz-kormány folyamatosan hosszabbítja a veszélyhelyzetet, a jó ég tudja, miért - mert nyilván nagyon előnyös önöknek a rendeleti kormányzás, de azért szerintem most már ezt, hogy mondjam, nem annyira kellene hosszabbítani -, mindenesetre, ha jól tudom, még mindig nem teljesen tilos az avarégetés az egész országban, márpedig ez többek között a levegőszennyezettség szempontjából is nagyon rossz.

Úgyhogy kérem, akkor erről tájékoztassanak, hogy ezzel mi van, mi a helyzet, mikor lesz tilos, vagy ha esetleg rosszul tudtam, akkor nagyon fogok neki örülni, hiszen akkor csak véletlenül látok füstölő avarkupacokat időről időre a magyar tájakon. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk.

Most kettőperces felszólalásra van lehetőség, amennyiben kíván valaki ezzel élni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok. Megkérdezem, hogy további felszólalásra jelentkezik-e valaki. *(Senki sem jelentkezik.)* Szintén nem jelentkezett eddig senki. Amennyiben nincs jelentkező, úgy az együttes általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár asszonyt, kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Dr. Raisz Anikó jelzésére:)* Igen. Államtitkár asszony, öné a szó.

DR. RAISZ ANIKÓ energiaügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Ami az előttünk fekvő törvényjavaslatok tekintetében lényeges, az az, hogy konstatahatjuk, hogy azt hiszem, megint be fog következni, ami a múltkor is bekövetkezett, és ha jól értelmezem, minden képviselőcsoport támogatni fogja ezeket a javaslatokat, amit köszönünk szépen.

Hadd emlékeztessenek még egyszer arra, hogy ha tiszta Magyarországot akarunk, akkor valójában a levegőminőség is fontos a számunkra. Ezzel kezdtem az expozét is, és az expozében azért jó néhány példát is említettem arra - nem az összeset -, hogy mi az, ami tettekben is megvalósult az elmúlt időben. Azt hiszem, megnyugtathatók mindenkit, hogy ezt nem fogjuk abbahagyni, folytatjuk a munkát ezen a téren is. Úgyhogy hadd nyugtassak meg mindenkit, hogy Magyarországon a környezetvédelem egy folyamat, a környezetvédelmi ellenőrzések, engedélyezések mindenféleképpen egy folyamatban szemlélendők, tehát már a tervezéstől kezdve, és ahogy említették, a működés során is erre sor kerül. Úgyhogy vigyázzunk magunkra, az országunkra, állampolgártársainkra, mert ez közös ügyünk!

Köszönjük szépen még egyszer, hogy akkor ennek a jegyzőkönyvnek a kapcsán a támogatást megkapjuk minden képviselőcsoport részéről. Köszönjük szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár asszony válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

(19.10)

Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt a következő napirendi pontunkra rátérnénk, megértésüket kérve egy maximum kétperces technikai szünetet rendelék el. Rétvári Bence miniszterhelyettes úr már a Házban van, néhány percen belül megérkezik, és folytatjuk

munkánkat. Tisztelettel kérve megértésüket egy pillanatra, lélegzetvételnyi szünetet, és amint megérkezik, azonnal folytatjuk.

(Szünet: 19.10-19.12
Elnök: Jakab István
Jegyző: dr. Tiba István)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Mivel szünetünket befejeztük, így folytatjuk munkánkat. Soron következik a **vízgazdálkodásról szóló 1995. évi LVII. törvény módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/4029. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Rétvári Bence úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárnak, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előterjesztőjének. Miniszterhelyettes úr, ön é a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A vízgazdálkodásról szóló törvény módosítását tárgyalja most a tisztelt Ház. A törvényjavaslat a mezőgazdasági termelők és a háztáji gazdálkodók számára fontos kérdést rendez, amikor megnyugtatóan szabályozza az engedély hiányában létesített háztartási és mezőgazdasági öntözési célú kutak helyzetét.

Mindannyiunk számára ismert, hogy az éghajlatváltozás következtében hazánk időjárását is a szélsőséges meteorológiai események jellemzik, gyakori a hőség is és az aszály is. Az egyre hosszabb csapadékhiányos időszakok szárazságot okoznak, ami az intenzív mezőgazdasági termeléssel érintett területeken ugyanúgy tapasztalható, mint a családi háztartások kertjeiben.

A vízhiány negatívan hat a növénytermesztésre, ezért a kieső csapadékmennyiséget pótolni kell. A vízpótlás a mezőgazdaságban öntözéssel történik. Az öntözéshez felszíni és felszín alatti vizeket egyaránt lehet használni, a felszín alatti vizeket kutakból lehet kinyerni, ezért elsődleges cél, hogy a kutak használata a lehető legnagyobb mértékben mentesüljön az adminisztratív terhek alól.

Tisztelt Képviselőtársaim! A vízgazdálkodásról szóló törvény módosítását a kormány éppen azért kezdeményezte, hogy a kutak meghatározott körében megkönnyítse azok létesítését és üzemeltetését. A törvény módosítással a kormány szándéka az, hogy a lakosság és a mezőgazdasági termelők stabil vízhozáférését elősegítse. A törvényjavaslat szerinti háztartási kutak használata, a zöld vegetáció fenntartása és a kiskerti növénytermesztés mellett mérsékli a vezeték víz felhasználását, ami hozzájárul a lakosság biztonságos vízellátásához.

Elsőként a törvényjavaslat háztartási kutakra vonatkozó részét ismertetem, amely a természetes személy vízhasználók korlátozott mértékű vízhasználatára

vezet be új előírásokat. A törvény módosítás egyrészt az érzékeny vízkészletet érintő területeken az 50 méteres mélységet és az első vízzáró réteget el nem érő háztartási kút létesítését, üzemeltetését és megszüntetését az engedélyköteles körből átsorolja a bejelentéskötelessé. Másrészt a törvény módosítás a jegyzői engedélyezés alá tartozó háztartási kutaknál megszünteti az 50 méternél nem mélyebb és az első vízzáró réteget el nem érő háztartási kutak engedélyezési kötelezettségét, ha azok nem érintenek érzékeny vízkészletet.

A törvényjavaslat szabályozási tárgyában az Alkotmánybíróság korábban már irányokat és kereteket szabott, amelyekre a törvényalkotás során figyelemmel kell lenni. A törvény módosítás így a vonatkozó alkotmánybírósági határozatból kiindulva állapítja meg a háztartási kutak vízjogi engedélyezésére vonatkozó új szabályrendszert.

Tisztelt Ház! A tárgyalandó szabályozási javaslat több lényeges elemből épül fel, amelyek garanciális jellegűek. Engedjék meg, hogy részletesen bemutassam a törvényjavaslat tartalmát! A háztartási kutak bejelentési, illetőleg engedélymentes körbe sorolásának alapja a vízkészletvédelmi szempontból kockázatos, illetve kockázatmentes területek országtérképe. E térkép elkészítése és közzététele a kormány feladata. A térkép vizuálisan jól érzékelhetően elhatárolja az ivóvíz biztosító karsztképződményeket és az ivóvízbázis-védőterületeket a jóval kevésbé érzékeny egyéb övezetektől. Mindennek a kutak létesítési helye szempontjából van jelentősége. Az új szabályozás egyik kiindulópontja tehát az említett országtérkép.

A törvényjavaslat másik sarokpontja a háztartási vízigényt kielégítő kút fogalmának bevezetése. A háztartási vízigény a természetes személy ivóvízellátási vagy háztartási célú vízhasználatát jelenti. A kút definíciójával a törvényjavaslat a kútból történő vízkivételre mennyiségi korlátot, évi 500 köbméteres határt is rögzít.

A szabályozás kiterjed arra a háztartási kútra is, amit a természetes személy úgy használ, hogy a kút fekvése szerinti ingatlan nem a saját tulajdona, hanem azt szolgálati, munkavállalói vagy bérleti jogviszony alapján veszi igénybe. Így a törvényjavaslat nemcsak az állampolgárok magántulajdonában lévő, hanem az állami, önkormányzati, vállalati szolgálati lakáshoz vagy bérelt ingatlanhoz tartozó háztartási kutakra is vonatkozik.

A szabályozás nem tesz különbséget a belterületi, külterületi és zártkerti ingatlanokon lévő háztartási kutak között sem, tehát a tanyákon háztartási célú használatot biztosító kutakra is alkalmazandó.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jelenlegi ismeretek szerint Magyarországon általánosan 50 méter a talajvízbázis mélységi határa, és a legfeljebb 50 méter talpmélységig létesített kutak biztosan talajvízkutak. A törvényjavaslat harmadik pillérét ezért az a szabály jelenti, hogy a háztartási kút talpmélysége az 50 métert nem haladja meg, és az első vízzáró réteget nem éri el. A kettős feltétel, azaz az 50 méteres mélység és

azon belül az első vízzáró réteg mint határ biztosítja, hogy a háztartási kút semmiképpen ne érintsen ivóvízbázist. A vízzáró réteg elérése ugyanis azt a kockázatot jelentené, hogy a talajvíz és a vízzáró réteggel elválasztott egyéb mélyebb, ivóvíz-minőségű rétegek vízkészlete összekeveredik, ami szennyezést és végső soron vízminőségromlást okozhat. A vízzáró réteg elérése esetén már más szabályozási kategóriába és engedélyezési körbe tartozik a kút. Az új szabályozás tehát a házi vízigényt kielégítő, sekélyebb kutakra terjed ki.

A törvényjavaslat negyedik csomópontként rögzíti azt, hogy a vízkészletvédelmi szempontból érzékeny, ezért védendő területeken a háztartási kutak a vízügyi hatóságnak történő bejelentéssel létesíthetők, üzemeltethetők és szüntethetők meg.

(19.20)

Az országtérkép alapján vízkészletvédelmi szempontból kockázatot nem jelentő területeken viszont a háztartási kutak engedélyezési kötelezettségének fenntartása nem indokolt, a kutak utóbbi köre ugyanis nem okoz számottevő környezeti hatást, és nem veszélyezteti az ivóvízellátást biztosító vízbázisok jó minőségét.

A törvényjavaslat fontos előírása még a kútamnesztia, amely szerint a 2024. január 1-je előtt engedély nélkül létesített, 50 méternél nem mélyebb és az első vízzáró réteget el nem érő háztartási kutak teljeskörűen mentesülnek az engedélyezési kötelezettség alól, e kutak így jogszerűen létesítettnek minősülnek. E mentesítés jogpolitikai indoka az, hogy háztartási kutakat évtizedekig gyakorlatilag korlátozás nélkül lehetett magántulajdonú telken létesíteni. Ebből adódik az engedély nélküli kutak jelenlegi nagy száma. A kútamnesztia az állampolgárokat nagy adminisztratív és pénzügyi tehertől mentesíti.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat az új szabályozást az Alkotmánybíróság korábbi döntésére figyelemmel vezeti be. Az Alkotmánybíróság ugyanis aggályosnak ítélte azt a szabályozási megoldást, amely lehetővé tette volna engedélyezési eljárás nélkül, 80 méter mélységig a vízkivétel mennyiségi korlátozása nélkül kutak létesítését és üzemeltetését. Az Országgyűlés által tárgyalandó új törvényjavaslat szabályai ezért a sekély talpmélységű kutakra engednek csak könnyítést 50 méter mélységig. A mélyebb, réteg- vagy karsztvizet termelő kutakra továbbra is érvényes a hatályos szabályozás, az engedélyezési kötelezettség.

A törvényjavaslat tehát az ismertett garanciális rendelkezésekből épül fel. A háztartási kút akkor engedélymentes, ha megfelel a törvényjavaslatban rögzített vízkivételi mennyiségi előírásnak, vízfelhasználási céltnak, a talpmélységi korlátnak és az első vízzáró réteg határszabályainak.

Ezenkívül a törvénymódosítás kihirdetése után rövidesen nyilvánosan elérhetővé válik a vízkészletvédelmi országtérkép, amely a kút létesítési helye tekintetében az ország területét ivóvízbázis-védelmi szempontból kategorizálja. A területi kockázati kategóriáknak

azért van jelentősége, mert a háztartási kút létesítési helyétől függ, hogy a kút engedélymentes vagy bejelentés-köteles körbe tartozik.

Tisztelt Képviselőtársaim! A változó éghajlati körülmények között a kiskerti gazdálkodás vízigényének kielégítése mellett ugyancsak fontos, hogy a növénytermesztést folytató mezőgazdasági termelők vízhez való hozzáférése is biztosított legyen. A szabályozás kiindulópontját a mezőgazdasági öntözési kutak esetében is a vízkészletvédelmi országtérképen meghatározott területi kategóriák képezik. A vízkészletvédelmi szempontból kockázatmentes területeken az 50 méter talpmélységet meg nem haladó és az első vízzáró réteget el nem érő kutat az öntözési igazgatási szervhez, a Nemzeti Földügyi Központhoz tett bejelentéssel lehet létesíteni, üzemeltetni vagy megszüntetni. Egyéb esetben a mezőgazdasági öntözőkút vízjogi engedélyezését le kell folytatni. A bejelentett vagy vízjogi engedély alapján működtetett mezőgazdasági kút a víz mennyiségét mérő digitális kútvízmérő alkalmazásával üzemeltethető, ami a vízkészlet igénybevételét egyértelműen nyomon követi.

A törvényjavaslat a 2024. január 1-je előtt létesített, az 50 méter talpmélységet meg nem haladó és az első vízzáró réteget el nem érő, engedély nélkül létesített mezőgazdasági öntözési célú kutak fennmaradását a háztartási kutaknál jelzett jogpolitikai indokok alapján kútamnesztiaival szintén lehetővé teszi. A kútamnesztia alapján ezek fennmaradásához sincs szükség utólagos vízjogi engedélyre vagy bejelentésre. Viszont az 50 méternél mélyebb vagy az első vízzáró réteget áttörő mélységű mezőgazdasági öntözési célú kút létesítésére vagy fennmaradására továbbra is csak vízjogi engedélyezés alapján lesz lehetőség.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Úgy vélem, hogy a bemutatott törvényjavaslat garanciális szabályokkal jó megoldást nyújt a kis kutak helyzetének rendezésére. Kérem a tisztelt Házat, hogy támogassa a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr előterjesztését. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Elsőként megadom a szót Font Sándor képviselő úrnak, a Mezőgazdasági Bizottság elnökének, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, elnök úr!

FONT SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mondhatnám azt, hogy egy kormányzati munkán átívelő kérdés került újra ide a parlament elé, hiszen már a 2014-18-as időszakban és a 2018-22-es időszakban is foglalkoztunk ezzel a kérdéskörrel, az annak idején engedély nélkül fúrt kutak kérdéskörének témájával, miután 2014 és 2018 között az Európai Unió a víz keretirányelvre hivatkozva felszólította a tagországokat, hogy adjanak számot a felszín alatti vízkivételekről, annak módjáról, netán ismert mennyiségéről.

Közismert, hogy Magyarországon jelentős számú a fúrt kutak és az ásott kutak száma. Ez Magyarország földrajzi adottságából adódik, sok helyen a síkvidéki adottságból, de abból is, hogy vízfogadó ország vagyunk, és így jelentős a felszín alatti vízkészletünk, amelyet esetleg öntözési vagy lakossági célra lehet fölhasználni.

Ahogy államtitkár úr ismertette, 1964-ig gyakorlatilag semmilyen szabályozás nem volt az ásott vagy a fúrt kutak létesítésére. 1964 és 1992 között már egy részleges szabályozás megjelent, minimális feltételek teljesítése esetén engedélyezhető volt a kutak létesítése. 1992-től már bizonyos vízmennyiség kivételéhez kötötték az akkori jogszabályok a kutak létesítését, jegyzői hatáskörbe sorolva az engedélyezést. Aztán 1996-tól egy 1995. évi, még ma is sokat vitatott törvény - amely LVII. szám alatt a Horn-kormány idején került elfogadásra - végül is bevezeti egyes fúrt vagy ásott kutak úgynevezett vízjogi engedély megszerzéséhez kötését.

Ez a jogszabály került frissítésre 2014-18 között, de kiderült, hogy az előbb említett történelmi okok miatt várhatóan rendkívül nagy számú a fúrt és az ásott kutak mennyisége, és rendkívül nehezen érhető el, hogy erről számot adjanak a tulajdonosok, mert az eljárási rendben olyan feltételek kerültek megfogalmazásra, amelyek bonyolult adminisztrációt és jelentős költséget is terheltek volna a kúttulajdonosokra akkor, ha az akkori jogszabályoknak eleget tesznek.

Ezért 2017 végén, a ciklus vége felé amnesztiát hirdettünk, átmeneti felfüggesztést 2018. december 31-éig, hogy tisztázzuk, nyugodjunk le, nézzük meg, hogy hogyan lehet ezt a kérdést rendezni. Három feltételt kell minden, ebben az esetben érintett jogszabálynak teljesíteni, mégpedig azt, hogy az Unió által kért víz keretirányelv erre a területre vonatkozó passzusait kielégítsük, a környezetvédelmi és ezen belül a vízbázisvédelmi elemeket továbbra is fenntartsuk, és természetesen az engedély nélküli kutak legalizálását is valahogy oldjuk meg. 2017 végén erre nem találtunk választ, ezért 2018 végéig amnesztiára került sor. Bejelentési kötelezettség nem terhelte az ilyen kúttulajdonosokat.

2018-ban az alakuló új parlament egyik elsődleges munkája volt, hogy egy nyári törvénykezéssel meghoztuk a véleményünk szerint ezt a kérdéskört helyesen szabályozó jogszabályt. Ez a jogszabály azonban az Alkotmánybírósághoz került, és az Alkotmánybíróság több ponton alkotmányellenesnek ítélte, ezért megszüntette a meghozott jogszabályt.

(19.30)

Ekkor újabb amnesztiát hirdettünk, hiszen 2018 szeptemberében-októberében kezdődött újra a parlamenti munka, és a '18. év végéig kellett volna egy azonnali jogszabályt hozni, hiszen az amensztiaidó addig tartott. Ezért akkor úgy döntöttünk, hogy 2020. december 31-éig próbálunk egy egységes álláspontot

kialakítani, hogy az előző három feltételnek eleget tegyünk. Be kell vallani, hogy ez sem sikerült, nagyon sok szempont ütközött egymással, és így került sor arra, hogy 2020 őszén szintén egy újabb amnesztiaidőpontot hozott meg a törvénykezés, mégpedig 2023. december 31-éig, tehát ez év végéig. Így aztán egyértelművé vált, hogy legkésőbb ebben a félévben újra kell ezzel a kérdéskörrel foglalkozni, és mint említettem, a víz keretirányelvnek, a környezetvédelmi elveknek, a vízbázisvédelmi elveknek és egyáltalán a kúttulajdonosok által tulajdonolt fúrott vagy ásott kutak legalizálásának és számbavételének megfelelni.

En azt állítom, hogy az államtitkár úr által ismertett és az önök által is olvasható törvényjavaslat teljesíti ezeket a feltételeket.

Ez a törvényjavaslat három alappillérrre épül. Itt már elhangzott, hogy a hatóságoknak augusztus 31-éig létre kell hozni és közzé kell tenni hivatalos lapban a vízkészletvédelmi országtérképet. Ez azt fogja mutatni, hogy hol, mely települések vannak olyan területen, ahol védendő, érzékeny vízbázisunk van. Nem szeretnék nagyon előreszaladni, de a mostani ismereteink alapján ez Magyarország területének várhatóan 12-15 százaléka, de majd várjuk meg ezt a térképet, ahol nagyon érzékeny vízbázisunk van, és azokra vonatkoznak azok a nagyon különleges szabályok, amelyeket államtitkár úr már említett. Tehát egy vízkészletvédelmi országtérkép az, ami kell majd a törvény működéséhez.

A második alappillér pedig, hogy definiálásra került végre, mi az, hogy háztartási vízigény, mit értünk ez alatt, kik tartoznak ide, és mekkora az a mennyiség, amit ilyen háztartási vízigénynek definiálunk. És most már tudjuk, hogy a magánszemélyeknek a maguk környezetében szükséges vízfogyasztását jelenti a háztartási vízigény, amely víz nem vezetéken jön, többek között olyan helyeken, ahol egyáltalán nincs vezetékes vízellátás, ilyenek a tanyasi települések, és Magyarország peremterületei, ahol nincsen vezetékes vízellátás, ott természetes, hogy régen ásott, ma már fúrott kútból szolgáltatják még az ivóvizet is. Ez a fogyasztás az 500 köbmétert évente ne érje el, ez a háztartási vízigényszükséglet fogalma.

És a harmadik pontja pedig, az itt többször említett paraméterek, hogy ezek a kutak nem lehetnek 50 méternél mélyebbek, és nem érhetik el az első vízzáró réteget. Amelyek ezekkel a paraméterekkel rendelkeznek, azokra a törvénytervezet azt javasolja, hogy a 2024. január 1-je előtt létesített ilyen fúrt vagy ásott kutak esetében - akár belterületeken, kertben, zárt kertben, ingatlanterületen, akár külterületen öntözési célú kutak esetében, hangsúlyozom, amelyek 50 méternél nem mélyebbek és a többi - a törvény ereje legalizálja ezeket a kutakat. Lefordíthatom: az ilyen kúttulajdonosainak nem kell semmit sem tenniük, ezzel a törvénnyel legális, kvázi engedélyezett lesz használatra az ő kútjuk.

És természetesen arról is intézkedik a törvény, hogy mi történjen 2024. január 1-je után, itt kétféle

választva a háztartási kutakat és a külterületi, gazdasági célú öntözőkutakat. Itt már eltérő az eljárás, hiszen azon háztartási vízigényt kielégítő kutaknál, amelyek majd az adott vízkészletvédelmi térképen nem tartoznak a kritikus területekhez, ott automatikusan létesíthetők 50 méternél nem nagyobb talpmélységű kutak. Amely területek beletartoznak a kritikus vízbázisvédelmi térképbe, azoknál viszont egy engedélyezési eljárást le kell folytatni.

És ugyanígy külterületi öntözőkutakat 2024 után úgy lehet majd létesíteni, hogy ezeknél a kutaknál - szintén az 50 méter talppontnál nem mélyebb kutakról van szó -, ha nem tartoznak bele a vízkészletvédelmi országtérképen megjelölt kritikus területekbe, ott csak bejelentési kötelezettségük van, és amennyiben mélyebbre fúrnak, vagy netán beletartoznak a kritikus területbe, ott viszont le kell folytatni a hatósági eljárást. Úgy gondolom, hogy ezzel a sokszor kritikus víz keretirányelv és a magyarországi vízbázisvédelem is megfelelően védettséget élvez.

Megjegyzem, hogy nem vakon terjesztette elő, nem minden tapasztalat nélkül terjesztette elő a Belügyminisztérium ezt a törvényjavaslatot, mert mint említettem, az Európai Unió minden tagországot felszólított, hogy tisztázza a felszín alóli vízkivételi pontokat, azok helyét, az onnan kivett mennyiséget. Éppen ezért a kormány a környező országok közül megvizsgálta Bulgária, Horvátország és Litvánia eljárásait ebben a kérdéskörben, náluk már működik a törvény. Azt kell mondanom, hogy egyik-másik ország jóval megengedőbb feltételeket szabott, mint amiket mi itt most kedvezményes feltételekként szabunk, és az EU nem emelt kifogást ezek ellen, hiszen ők is éltek azzal a lehetőséggel, hogy a víz keretirányelv azt mondja, hogy mentesíthetők a szabályozás alól azok a vízkivételi létesítmények, amelyek nem jelentenek kockázatot vízkészletvédelmi szempontból az adott országban. Ezt megtették a többi környező országban is. Mi is élünk itt a víz keretirányelv ezen passzusával.

És hála istennek, úgy gondolom, hogy az összesített javaslatban az is egy fontos lépés, hogy eleget tegyünk a felmérésnek, hogy vajon hol vannak és milyen elhelyezkedésűek ezek a kutak, ezért a törvényjavaslat arra tesz indítványt, hogy a soron következő mikrocenzusnál, mikrocenzus-összeírásnál és a soron következő országos népszámlálásnál egy kiegészítő kérdés is be fog kerülni a kérdések sorába, mégpedig az adott kérdezett személy ingatlanján található ásott vagy fúrt kutakról, azok elhelyezkedéséről. Így egy folyamat veszi majd kezdetét, aminek a végén mind a népszámlálás, mind a mikrocenzusos adatvételező időszakában véleményünk szerint megkapjuk azokat az adatokat, amelyekkel statisztikailag már tudunk bánni, és esetleg az Unió felé is tudjuk ezeket továbbítani.

Mindezek összegzésekként azt mondom, hogy ez a törvénytervezet támogatható. A fúrt kutak tulajdonosainak pedig annyit, hogy ha az előbb említett feltételeknek megfelelnek, tehát 50 méternél nem

mélyebb, nem sértenek vízzáró réteget, és éves mennyiségben nem használnak 500 köbméternél többet, akkor a törvény erejénél fogva legalizálásra kerül a kútjuk, és nekik ezzel kapcsolatosan semmilyen kezdeményező bejelentést nem kell tenniük. Akik ezektől eltérnek, azoknak a jogszabály elolvasása után lesz feladatuk, minimális, jóval minimálisabb, mint az eddigi szabályozás, de lesz feladatuk, hogy az illetékes hatósággal felvegyék a kapcsolatot, és pontosan megvizsgálják, hogy milyen feltételekkel valósítható meg az igényelt kút. Köszönöm szépen a figyelmüket. Kérem, hogy támogassák ezt a törvénytervezetet. A Fidesz-frakció támogatni fogja. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Arató Gergely képviselő úrnak, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

(19.40)

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Ház! Vannak olyan kérdések, amelyekkel hosszabb ideje foglalkozik az ország, és amelyeket nem érdemes a végtelenségig átpolitikálni, akkor sem, ha voltak erre törekvések az elmúlt időszakban. Ilyen kérdés az ásott és fúrt kutak kérdése vagy általában a vízgazdálkodás kérdése.

Természetesen tudok arról beszélni, és van arra szókincsem, hogy elmondjam, hogy a folyamatos szabályozási változásoknak, annak, hogy nem sikerült az elmúlt években megnyugtató megoldást találni erre a kérdésre, vannak kormányzati okai is. Ebben benne van az a kultúra vagy az a kormányzati struktúra, ahol nincs igazán gazdája a vízgazdálkodásnak, ahol a bizonyos vonatkozásokban az agrártárcához, más vonatkozásokban más tárcákhoz, összesen három tárcához tartozik ez a terület, és nincs igazán erős kormányzati képviselője a vízügynek.

Az is igaz, abban, hogy gyakran életszerűtlen szabályozások születtek, mint ebben az esetben is, szerepet játszik az, hogy elmaradtak a megfelelő egyeztetések az érintettekkel, elmaradtak azok az egyeztetések, tárgyalások, ahol talán ezek a fajta szabályozási hibák, ezek a gyakorlati nehézségek a felszínre kerülhettek volna korábban. Mint ahogy azt is érdemes hozzátenni, hogy ezeknek a hibáknak egy részét jelezték korábban is már képviselőtársaink, jelezték érdekképviselői szervezetek.

De az az igazság, hogy alapvetően egy valóban nagyon nehezen megoldható, jogszabállyal nehezen rendezhető kérdéstről van szó. És nem azért kell rendezni elsősorban ezt a kérdést, mert az EU-s vízirányelv ezt előírja; az az irányelv is azt tükrözi, hogy az ivóvíz kérdése, általában a víz kérdése, az öntözés kérdése a XXI. században az egyik, ha nem az egyetlen és legfontosabb kérdés lesz.

A klímaváltozás és ennek következményei, az életünkre, a mezőgazdaságra, a hétköznapi életünkre

gyakorolt hatása és mindennek természetesen a vízgazdálkodásra és a mikroklimára gyakorolt hatása miatt ezek a kérdések alapvető - önök szívesen használják ezt a szót, hadd használjam most én is - nemzetstratégiai kérdéssé váltak. És itt bizony komoly érdekek ütköznek egymással, ez teljesen világos, hiszen természetesen mindannyian szeretnénk védeni a vízbázist, és szeretnénk elérni azt, hogy ez tiszta maradjon, ez rendelkezésre álljon, sőt, ha lehet, hogy felkészüljünk és alkalmazkodjunk az egyre nehezebb klimatikus viszonyokra, ami a Kárpát-medencére ráadásul különösen jellemző.

Más oldalról azonban természetesen az is teljesen érthető, hogy a korábban ásott és fúrt kutat építő emberek, akik ebből a saját kiskertjüket öntözik, vagy a saját gazdaságukban öntöznek, nehezen viselik, nem szívesen élnének együtt azzal, hogy pont ebben a helyzetben, pont az egyre melegebb klíma mellett ne vehessék igénybe ezeket a kutakat, vagy éppenséggel olyan díjakat kelljen fizetniük, amelyek számukra megfizethetetlenek.

Éppen ezért teljesen nyilvánvaló, hogy változásra szükség van. A ma hatályos szabályozás egyszerűen életszerűtlen és végrehajthatatlan. Olyan adminisztrációs terheket és költségeket jelent, amelyeket jól látható módon nem tudnak vállalni ezek a ma kúttal rendelkező emberek és vállalkozások, ugyanakkor pedig, hozzáteszem, hogy ennek következtében, a törvény alapján az a lehetőség maradt volna, hogy jövő évtől kezdve tömegesen bírságozjanak meg embereket. Hozzáteszem, a bírságok kivetéséhez és behajtásához is rendkívül nagy kapacitásokra lenne szükség.

Tehát azt helyeseljük és támogatjuk, hogy a kormány felhagy ezzel az elképzeléssel. Éppen ezért támogatni fogjuk a törvényjavaslatot, mert úgy ítéljük meg, hogy a törvényjavaslat jelenlegi formájában is javítja a helyzetet. Nem mondjuk azt, hogy veszélytelen környezeti szempontból, ezt túlzás lenne mondani, de mindenesetre egy lehetetlen helyzetet, egy lehetetlen élethelyzetet hárt el.

Ugyanakkor azt is gondoljuk, hogy ezzel nem oldottuk meg a problémát. Ezért módosító javaslatot kívánunk beterjeszteni ehhez a törvényhez, amely nem az állampolgárok számára jelent terheket, hanem a kormányzat számára írja elő azt, hogy készítsen egy olyan nemzeti vízgazdálkodási tervet, amely teljes mértékben ezt a kérdést feltárja, amely lehetővé teszi, hogy megismerhetőek legyenek a rövid, hosszú és középtávú környezeti és gazdasági hatások, amelyek lehetővé teszik azt, hogy ne csak rövid távon találjunk megoldást, hanem hosszabb távon is rendelkezésre álljon öntözővíz, rendelkezésre álljon ivóvíz, és képesek legyünk fenntartani a zöld természetet a Kárpát-medencében, hazánkban, hogy ne kezdődjön el egy veszélyes elsivatagosodási folyamat Magyarországon.

Éppen ezért ennek a tervnek ki kell terjednie a vízkészlet védelmére; ki kell terjednie arra, hogy milyen módon lehet jobban megőrizni és hasznosítani az esővizet, hogyan, milyen technikákkal lehet elérni azt,

hogy a Kárpát-medence és Magyarország mai területe ne átfolyója legyen a vízhozam nagy részének, milyen módon lehet elérni azt, hogy biztosítható legyen racionális feltételekkel az ivóvíz felhasználása, a háztartási vízfogyasztás, a kiskertek öntözése vagy éppenséggel a mezőgazdaság öntözési igényének kielégítése.

Szeretnénk, ha tehát ennek a tervnek a része lenne az egyre gyakoribb aszályos helyzetekre való felkészülést biztosító intézkedések, a klímaalkalmazkodáshoz szükséges intézkedések, és általánosságban egy olyan terv jönne létre, amely valóban nemzeti közös ügyként, az érintettek bevonásával, nem a hátuk mögött, nem nélkülük, hanem őket megkérdezve alakít ki egy olyan átfogó nemzeti vízgazdálkodási stratégiát, amely jó esetben hosszú évtizedekig biztosítja az egyre nehezebb körülmények között is azt, hogy legyen megfelelő ivóvizünk, legyen megfelelő öntözővizünk, hozzáteszem, legyen megfelelő ipari víz is, persze nem egy elszállt akkumulátoráramhoz, hanem egy fenntartható, reális és tudásalapú magyar ipar és gazdaság működtetéséhez.

Ugyanakkor még egy dologra szeretném fölhívni a figyelmet. Úgy érzékeljük, úgy látjuk, hogy a kormány az egyik legnagyobb hibát ebben az ügyben azal követte el, hogy nem nyújtott megfelelő, részletes és megnyugtató tájékoztatást az érintett állampolgároknak. Nagyon sok félelem és ellenérzés abból származik, hogy nincs bizalom a kormányban - ezt, mondjuk, értjük -, de nem is tett a kormány semmit azért, hogy megnyugtassa ezeket az állampolgárokat.

Szeretném fölhívni a figyelmet arra, hogy erre most is szükség lesz, mert például a vízvédelmi országtérképet megint csak nem átlátható módon fogják kihirdetni. Ha jól értem, Font képviselő úrnak már vannak sejtései róla, amit nem csodálok, hiszen ő a témával régóta foglalkozik, és szakértője, de biztos vagyok benne, hogy az állampolgárok egy jó része nem fogja érteni azt, hogy mit jelent, ha ő ilyenfajta, vízképvédelmi szempontból kimondottan érzékeny területen él, hogy számára ez milyen többletterheket jelent.

Ezért szeretném fölhívni a kormány figyelmét arra, hogy itt egy jelentős és érdemi tájékoztatási kötelezettség van, valóban minden polgárhoz eljutó módon kell erről információt adni. Van ebben önöknek gyakorlata sokkal kevésbé nemes célok érdekében is. Ezt az információs hálózatot most használják arra, hogy valamilyen hasznos információt is terjesszenek. Ismertessék meg a polgárokkal, hogy hogyan érinti őket ez a rendelkezés; mondják el nekik azt, akiknek van vele tennivalója, hogy mi a tennivalójuk, nyugtassák meg azokat, akiknek nincs tennivalójuk, és ha a levél másik oldalára ráfér, akkor esetleg néhány javaslatot abban az ügyben is adjanak, hogy milyen módon lehet érszerűen és környezettakarékos módon fölhasználni különböző területeken az ivóvizet és a kútból származó vizet. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. (*Rétvári Bence tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Juhász Hajnalka képviselő asszonynak, a KDNP képviselőcsoportja vezér-szónokának. Parancsoljon!

DR. JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindannyian érezzük, hogy ez egy nagyon fontos téma, és azt is, hogy napjainkban hazánkban is egyre szélsőségesebb az időjárás. Egyrészt az aszályokkal kell szembenéz-nünk nyaranta, másrészt a csapadékeloszlás is egyre egyenlőtlenebbé válik. Az adott éves csapadékmennyiség egyre koncentráltabb, kevesebb nap alatt zúdul le hazánkban. Ilyen körülmények között kell stabil hozzáférést biztosítanunk a vízellátáshoz a háztartások számára, szem előtt tartva azt, hogy ezek a környezeti kihívások, aszálykárak nemcsak a nagyüzemi mezőgazdaságra vannak hatással, de a családok mindennapi életére is. Károkat okozhatnak a háztáji gazdálkodásban és a kiskertek fenntartásában is a megfelelő öntözés hiányában.

(19.50)

Ebből kifolyólag egyre nagyobb létjogosultsága van a háztartási kutaknak, melyekből ezeket az egyéb háztartási vízigényeket biztosítani tudjuk a családok számára, ezáltal mérsékelve a csapadékhányos időszakokban az intenzív vezetékvíz felhasználását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy államtitkár úr és képviselőtársam is hangsúlyozta, itt nagyon fontos azt kiemelni, hogy a természetes személyek számára a háztartási vízigényt kielégítő mértékről, a törvényjavaslat értelmében egyéves, 500 köbméteres kitermelési korlátot jelentő vízkitermelésről tárgyalunk a mai napon, de ez a mennyiségi korlát csak az egyike azon szigorú feltételeknek, melyek mellett létesíthetővé válik az ilyen típusú kút. A másik fontos kitétel, hogy ezeknek a kutaknak a mélysége nem érheti el sem az 50 méteres mélységet, sem pedig az első vízzáró réteget, hazánkban ugyanis jelen ismereteink szerint általában 50 méter a talajvízbázis mélységi határa.

Ez a kettős feltétel azért is kiemelt fontosságú, mert ezzel megakadályozható, hogy az ilyen talajvíz-kutak értékes ivóvízbázist érjentsenek a vízzáró réteg áttörésével. Ennek köszönhetően elkerülhető, hogy a háztartási kutak jelentős környezeti hatást váltsanak ki. A mélyebb réteg- vagy karsztvizet termelő kutakra a továbbiakban is érvényes marad a jelenleg is hatályos szabályozás és az engedélyezési kötelezettség.

A javaslat harmadik fontos eleme, hogy bejelentés alóli mentességet csak abban az esetben kaphatnak ezek a háztartási kutak, ha azokat vízkészletvédelmi szempontból kockázatmentes területre telepítenék. Annak ellenőrzésére, hogy egy adott terület ebbe a kategóriába tartozik-e vagy sem, ennek érdekében hoznánk létre az úgynevezett vízkészletvédelmi szempontból védendő területeket megjelölő országtérképet,

amelyre képviselőtársam utalt, ami az ivóvízbázis-védelem szempontjából tudományos alapokon kategorizálja az ország területét, és ami minden állampolgár számára elérhetővé válik.

Ettől a területi kockázati besorolástól függ majd a jövőben, hogy bejelentési kötelezettség alá esik-e az adott kút, hiszen amennyiben kockázatos területen létesítenék, azt be kell jelenteni a vízügyi hatóságoknál. Ezt a térképet először 2023. augusztus 31-én publikálnák, és hatévente aktualizálnák vagy vizsgálnák felül.

Az imént felsoroltakat összefoglalva szeretném még egyszer hangsúlyozni a lényegi elemet, hogy a háztartási vízigényt kielégítő, 50 méternél nem mélyebb és az első vízzáró réteget el nem érő, valamint vízvédelmi szempontból nem érzékeny vízterületeken fekvő háztartási kutak létesítése, üzemeltetése és megszüntetése válna engedélyezési kötelezettség-mentessé. Az érzékeny vízkészletet érintő területeken létesítendő, az előző feltételeknek megfelelő kutak pedig a jövőben bejelentési kötelezettség alá fognak esni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A vízgazdálkodásról szóló törvény módosításáról szóló törvényjavaslat azért is igen fontos és aktuális, mert egységesen rendezi a kérdést, és megszünteti a jogi bizonytalanságot a háztartási kutak kapcsán, melyeket például a korábbi időszakban létesítettek változó szabályozási környezet mellett. A jelenlegi törvényjavaslat megnyugtató módon rendezi a háztáji gazdálkodók és a mezőgazdasági termelők részére a 2024. január 1-je előtt engedély hiányában létesített háztartási és mezőgazdasági öntözési célú kutak helyzetét.

Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár úr részletesen ismertette az Alkotmánybíróság határozatát is, amelyet figyelembe vesz a módosítás az alacsonyabb mélységi korlátozás meghatározásával és a mennyiségi korlát bevezetésével. A törvényjavaslatban vállalt garanciális elemeknek köszönhetően elkerülhető annak a kockázata, hogy a háztartási kutak miatt csökkenjen az ivóvízbázis, és a vízkivétel előre meghatározott mennyiségi keretek közt maradjon. Természetesen a KDNP frakciója támogatja. Köszönöm szépen a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Bencze János képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezér-szónokának. Parancsoljon!

BENCZE JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Lehetséges, hogy elérkeztünk egy olyan ponthoz, ami talán Magyarország álma volt a rendszerváltás óta, hiszen én úgy érzem, eljutottunk oda, hogy van egy nemzeti minimum, amiben egyetértünk, ahogy itt hallgattam az előttem szólókat. Ez egy mezőgazdasági téma, és amit szoktam volt mondani, Magyarországot a Jóisten is agrár-orzágnak teremtette, és én nagyon reménykedem,

hogy a jövőben is ezek az agrártémák ilyen közös meg-
egyezőssel fognak végigfutni, és ilyen gyakorlati meg-
oldások születnek.

Ebből az anyagból, amely előttem van, én azt ér-
zem, hogy a magyar mezőgazdászok, agrárdolgozók
panaszai, ötletei és kritikái eljutottak a kormányhoz,
eljutottak a Mezőgazdasági Bizottsághoz, és szüle-
tett egy teljesen egyértelmű gyakorlati anyag. Néha
egymás között tréfálkozva a politikában azt szoktam
mondani, hogy egy olyan parlament az álomom, ahol
gyakorlati mezőgazdászok vannak többségben, és
akkor a viták gyorsan zárulnak, közös érdekek men-
tén és az ország érdekei mentén. De a tréfát félre-
téve, ez tényleg egy ilyen anyag, és ennek nagyon tu-
dok örülni.

Én abban reménykedem, hogy minden agrárté-
májú anyag, amit idehozunk az Országgyűlés elé,
ilyen megoldásra fog találni, mert számtalan ilyen té-
mánk van. Itt a víz témakörét érintve tudnám mon-
dani, nagyon örülnék neki, ha a vízmegtartás témája
felülírna mindenféle kormányzati propagandát, euró-
pai politikát, mindent, és a magyar gazdálkodók érde-
keinek, a Kárpát-medence érdekeinek megfelelően
jönne létre azok a műtárgyak akár a Dunán, akár
a Tiszán és akár egyéb vízfolyásokon, amik az adott
területen a vízmegtartást és az öntözést szolgálják.

Én itt kiemelnék egy projektet, amely régen elin-
dult már, és kínkeservesen halad, és ajánlom a kor-
mány figyelmébe, ez az úgynevezett Sió-projekt. Ezt
Tolna megye hozta létre - most már Tolna várme-
gye -, a megyei közgyűlés, és ha megvalósulna, példa-
értékű lenne az országban vízmegtartás, vízgazdálko-
dás és öntözés szempontjából is, és én azt szeretném,
ha sok ilyen terv valósulna meg ebben az országban.
Ilyen lenne akár a Duna-Tisza-csatorna, ami egy na-
gyon fontos, és nagyon sokszor elhangzott. Én nagyon
szeretném, ha ezekhez a vízmegtartó művekhez
ugyanilyen gyakorlati jogszabályokkal alátámasztott,
öntözőműveket segítő törvények társulnának, ame-
lyek jól, egyszerűen, közérthetően vannak megfogal-
mazva, és ugyanígy megvalósíthatók.

Kritikát nem tudnék megfogalmazni ezzel szem-
ben, mert ahogy mondtam, ez egy nemzeti minimum,
egy aprócska dolgot látok benne, de ezt majd eldönti
ez a vízkészletvédelmi országtérkép. Ez az öntözési
célú mezőgazdasági kutak, hogy nem szükséges víz-
jogi engedély és bejelentés az 50 méter talpmélységet
meg nem haladóknál. Azt azért tudomásul kell venni,
hogy Magyarországon vannak olyan kritikus terüle-
tek, ahol ez gondot okoz, gondolok itt a homokhát-
ságra, ahol számtalanszor jártam gazdálkodóknál.
Van egy olyan érzésem, hogy mivel ezt a térképet még
nem ismerjük, én nagyon remélem, hogy a homokhát-
ság rajta lesz, ugyanis ott egy alacsony talpmélységű
kúttal is hatalmas gyakorlati problémákat lehet
okozni. Tehát mondom nyíltan, a tőkeerős nagyobb
gazdák egyszerűen azt a csekély vízkészletet, ami a ta-
lajban van, el tudják szivattyúzni a kisebbek elől. Én
nagyon reménykedem abban, hogy ez a térkép a józan

paraszti ész alapján fog készülni, jó szakemberekkel,
és megvédi ezt a vízbázist.

Itt a vízen túl én behoznék még egy témát, és csak
azért hozom ezt most ide, mert nagyon remélem, hogy
akik itt vannak, ugyanígy eljut a fülükbe, és ugyan-
ilyen gyorsan és gyakorlatiasan lepörög. Ez kapcsoló-
dik egy olyan vezértémához, ez az ukrán gabona, ami-
vel gazdálkodók kerestek meg, akiknek a tavalyi jó
minőségű gabonakészleteik ott ragadtak. A tavalyi év-
ben nem tudták eladni, a tavalyi évben nem tudtak
utána adózni, és az idén, ahogy jó termés vár-
ható - ahogy Farkas államtitkár úr mondta -, márpe-
dig jó termés várható, kétévi termés mennyiség után
kell majd egy évben adózniuk, és ez nagyon komoly
problémákat fog jelenteni, mert hiába a jó szándék,
hiába a kedvezményes mezőgazdasági adózás, ez túl
fogja lépni, és a nyomott árak mellett ez a gazdáknak
még hatalmas károkat fog okozni.

Úgyhogy a Mezőgazdasági Bizottság elnökét,
Font Sándor urat kérem arra, hogy ebben a témában
üljünk le, beszéljünk, hallgasson meg, és próbáljunk
valami közös dolgot elérni, mert ahogy mondtam, a
mezőgazdaság, ahogy látom, nemzeti minimum, eb-
ben közös döntésre kell jutnunk, hogy a magyar me-
zőgazdászok ebben a nehéz helyzetben talpon tudja-
nak maradni, és jól járjanak.

Zárszóként egy dolgot tudok mondani: a Jobbik-
Konzervatívok frakciójának vidéki és agráros képvise-
lőjeként az egész frakció nevében ki tudom jelenteni,
hogy ezt a törvényjavaslatot maximálisan tudjuk tá-
mogatni, és én úgy szeretném az elkövetkezendő há-
rom évet itt tölteni a parlamentben, hogy csupa ilyen
anyag kerül elénk. Köszönöm szépen. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A vezérszóno-
kit sosem szakítjuk meg, természetesen tudomásul
vettem, de kérem, hogy mindig maradjunk a tárgynál.
Köszönöm.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Dócs Dá-
vid képviselő úrnak, a Mi Hazánk képviselőcsoportja
vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

(20.00)

DÓCS DÁVID, a Mi Hazánk képviselőcsoportja
részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót.
Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim!
Azt mondhatnám, hogy itt a mezőgazdászok és nem
mezőgazdászok közötti egyetértés után, a pártok kö-
zötti konszenzus után, azután, miután az Agrármi-
niszterium felismerte a téma fontosságát és megkon-
gatta a vészharangokat, azután, miután Font Sándor
képviselő úr, a Mezőgazdasági Bizottság elnöke ma-
gas szakmai anyagot terjesztett itt a parlament elé,
vagy azután, miután Rétvári Bence államtitkár úr
diszkréten egyeztetett Arató Gergely képviselőtár-
sammal, majd hál' istennek, valamiben, végre ebben
egyet tudtak érteni, én már csak azt mondhatnám,
hogy egy kávét kérek. Ám ennyire azért nem felhőtlen

a dolog, hiszen egy kicsikét vissza kéne kanyarodnunk az időben, megvizsgálni azt, hogy hogyan is jutottunk el idáig.

Örömmel hallottam, hogy pártoktól függetlenül mindenki nagyon fontosnak tartotta hazánk vízgazdálkodását, ámbátor megjegyezném, hogy a kutak mellett a vízgazdálkodás egyébről is szól, például olyan évtizedes vagy évszázados elmaradásokról, amelyeknek köszönhetően a tavalyi évben láthattuk, hogy egy aszály milyen károkat okozhat akár a magyar mezőgazdaságnak, akár a magyar embereknek és a magyar háztartásoknak.

Én azt gondolom, hogy nem lehet egy kormányt sem számonkérni évszázados mulasztásokért, ámbátor azt is megjegyezném, hogy a Fidesz-kormányt és a baloldali kormányoknak is lett volna lehetősége épp elég arra vonatkozóan, hogy ezeket a problémákat orvosolják, megoldják és kiküszöböljék, illetve Bence János képviselőtársam nagyon helyesen megemlítette itt azt az elmaradt projektet, amit Duna-Tisza-csatornaként szoktunk emlegetni.

Én bátorkodtam ennek kapcsán, illetve magának a Tiszán elhelyezkedő vízlépcsőnek, a Csongrád-Bokros-közi, már nagyon régóta megtervezett vízlépcsőnek a kapcsán az agrárminiszter úrnak egy írásbeli kérdést feltenni, aki átpasszolta az ügyet a Belügyminisztériumnak, a belügyminiszter úr pedig Rétvári Bence államtitkár urat hatalmazta fel arra, hogy válaszoljon nekem. A választ, ami nagyon kimerítő volt, ezúton is köszönöm szépen.

Bár nem a Fidesz-kormányon szeretném valóban III. Károly elmaradásait és mulasztásait számonkérni - azt gondolom, államtitkár úr egyébként is a cinikus válaszoknak a feketeöves mestere -, megkaptam a választ, igazság szerint nem derült ki belőle, hogy Csongrád és Bokros közé mikor fogunk vízlépcsőt építeni, mármint hogy a magyar állam. Még két további kérdésemre sem derült ki, hiszen államtitkár úr volt szíves visszautalni az első, aztán a második válaszára. Tehát nem igazán tudjuk, hogy azok a vizek, amelyek most korlátlanul el vannak engedve az országból, mikor lesznek megfogva, mikor tudjuk majd tompítani azt az aszály okozta kárt, amit a tavalyi évben nagyon sok mezőgazdasági termelő kénytelen volt átvészelni. Mondhatnám, hogy országunk egy tejjel-mézzel - akarom mondani: vízzel - folyó kis Kánaán lehetne, hiszen konkrétan évszázadok óta mezőgazdasági adottságokkal rendelkező és a mezőgazdasági adottságokat kihasználó ország vagyunk, Európa éléskamrája voltunk.

Mára bizonyos hibás stratégiai irányok miatt inkább autópári összeszerelő üzemmé váltunk a vas és acél országa után, most pedig akkumulátorgyár-nagyhatalommá szeretnék változtatni az országot. Én azt gondolom, hogy nem ez a helyes irány. Én azt gondolom, hogy nem ezeket az akkumulátorgyárakat kell majd itt vizekhez juttatni. Nem elég, ugye, hogy Debrecenben most egy akkumulátorgyár épül, most egy második is bejelentkezett, és egy második akkumulátorgyárat is fognak ide építeni.

Azt gondolom, vízhez inkább a magyar gazdálkodókat kell juttatni, főleg olyan ínséges területeken, amelyek, mondjuk, a két legnagyobb folyónk között helyezkednek el, hisz a Duna és a Tisza között elhelyezkedő országnyi, fél országnyi, vagy lehetne úgy mondani, hogy kisebb európai országnyi területeket, melyek a Jászságtól a homokhátságig terjednek, egészen egyszerűen nem sikerült vízhez juttatni az elmúlt évtizedekben. Ez azt eredményezte, hogy a homokhátságon máris elsivatagosodási folyamatok indultak el. Én azt gondolom, hogy ha a Duna-Tisza-csatorna, valamint az ehhez kapcsolódó csatornarendszerek nem lesznek helyreállítva, akkor ez a folyamat tovább fog romlani, és féltő, hogy egyszer majd eljut arra a szintre, amikor már visszafordíthatatlanná válik.

Egy hibás szemléletre is szeretném felhívni a figyelmet. Egész egyszerűen az, hogy a törvényhozás előtt pontosan mit fogadunk el, és a törvényjavaslatok mit tartalmaznak, nagyon fontos, ámbár a szakmai végrehajtás is ugyanilyen fontos. Éppen ezért egy példával szeretnék önök elé jönni egészen Csongrád-Csanád vármegyéből, ahol kiváló megyei önkormányzati képviselőnk, Laczkó Zsolt megkereste azzal a megyei közgyűlést, miszerint azt a csatornarendszert, amely itt található, a dél-alföldi térségben, nemcsak a belvizek elvezetésére lehetne használni, hanem bizony fordított esetben akár a vízmegtartást is lehetne ezekkel elősegíteni. Mind a téli csapadékvizet fel lehetne ezekbe fogni, mind pedig amikor árhullám van valamelyik folyónkon, jelen esetben itt, a Tiszán, akkor ezt az árhullámot kihasználva, ártéri víztározókba a vizet felfogva ezeket a csatornarendszereket lehetne megtölteni. Ez elkerülhetővé tenné azt, hogy az aszály még egyszer ilyen megpróbáltatást mérjen az országra.

Sajnálatos módon a magyar vízügy a legtöbb helyen még az évszázad aszályában is árvízvédelemre készül. Így Csongrád-Csanád megyében is az történt jelenleg is, idén is, hogy a téli vizeket egyszerűen kiszivattyúzták ezekből a csatornarendszerekből ahelyett, hogy még feltöltötték volna azokat. Így azt gondolom, hogy ez a hibás gondolkodás az ország kiszáradásához is vezethet, illetve ha már megemlítjük, hogy vízkészletvédelmi országtérkép készül, aminek, azt gondolom, kiváltképp örülnünk kell, akkor talán ezen a térképen fel kéne tüntetni azt is, hogy melyek azok a területek, ahol óriási nagy probléma van a vízgazdálkodás terén. Ezt a jövőben meg kéne szüntetni, éppen ezért én azt javaslom a kormánynak, hogy kiemelt támogatásokat nyújtson ezeknek a régióknak, hiszen azt gondolom, hogy volt épp elég olyan beruházás, amivel lehet, hogy a magyar emberek többsége nem értett volna egyet ebben az országban, abban viszont - láthattuk - konszenzus van, hogy a vízgazdálkodást helyre kell hozni.

Ha már megemlítettem a vízgazdálkodást, akkor ami a háztartás szintjén leginkább tapasztalható, az az, hogy ha valaki a saját kútját szeretné használni. Miután az Agrárminisztérium megkongatta a harangot, én azt gondolom, hogy elindult egy helyes irány.

Bár hozzá szeretném tenni, hogy én azt gondolom, a jelenleg előttünk fekvő törvényjavaslatnak talán egy kicsit mi is a részesei vagyunk. Ezt nem én mondom, hanem dicséretképpen baloldali politikusok ismerték el, hiszen mi voltunk azok, akik egy esetleg kútsarc vagy kútadó ellen felemeltük a hangunkat, akik több tízezer aláírást gyűjtöttünk a téma és gyakorlatilag a kutak és a kutak birtokosainak az érdekében, valamint mi voltunk azok, akik a vidéket folyamatosan járva megpróbáltuk az embereket arra kérni, hogy támogassanak minket abban, hogy ezt a kútsarc elleni törvényjavaslatot sikerüljön végre olyan mederbe terelni, amely a legtöbb politikai pártnak, illetve a magyar kúttulajdonosoknak és embereknek a legnagyobb meglepedésére szolgál.

Azt gondolom, hogy bár lehetett volna akár még engedékenyebb is ez a javaslat, ismerjük el legalább azokat a részeit, amelyek valóban jók, hiszen a kúttamnesztia valóban egy csodálatos dolog, főleg akkor, hogyha kútadó helyett lett bevezetve, ámbátor ahogy Font képviselőtársam is említette, reméljük, hogy majd a következő népszámlálás után, amikor fel lesznek térképezve ezek a kutak, akkor ez nem fog újra napirendre kerülni, és reméljük, hogy akkor nem lesz ez a lerágott csont újra elővéve.

Tehát a Mi Hazánk Mozgalom egy olyan pártként, amely mindenképpen konstruktív ellenzéki szerepet tölt be a magyar parlamentben, ezt a törvényjavaslatot támogathatónak tartja, viszont nagyon jó lenne, hogyha még egy kicsikét ezen lehetne módosítani, így egy módosító javaslattal is fogunk élni. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypártok és a Mi Hazánk soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szabó Rebeka képviselő asszonynak, a Párbeszéd-képviselőcsoport vezérnökének. Parancsoljon!

SZABÓ REBEKA, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Nos, részben üdvözlendő ez a törvényjavaslat, amely előttünk fekszik. Azt gondolom, hogy ahogy egyébként Font Sándor bizottsági elnök úr is elmondta, valóban évek óta ment, hogy is mondjam, a némiképp követhetetlen, újabb és újabb határidő-módosítás a kutak engedélyezése kapcsán, a fúrt és ásott kutak engedélyezése kapcsán, és az embereknek valóban nem volt világos, hogy akkor most tulajdonképpen mi is a teendő.

Az idei év végéig fennálló korábbi határidő miatt egyrészt nagyon sokan szembesültek azzal, hogy hatalmas költséget jelent ezeknek a kutaknak az engedélyezése, másrészt pedig sokszor azt tapasztalták, hogy egyrészt kapacitás sincsen a megfelelő szakemberek részéről, hogy ezt mind ennyi idő alatt elvégezzék, ráadásul a különböző települések, a különböző önkormányzatok más és más formanyomtatványt bocsátottak rendelkezésre, tehát azt kell hogy mondjam, hogy meglehetősen káosz volt ebben a témában.

Ezért egyébként üdvözlendő, hogy a kormány valahogyan megpróbál ebben rendet rakni, és egyébként ehhez a Párbeszéd-Zöldek is beadott egy határozati javaslatot, amelyben többek között azt is javasoltuk, hogy a bejelentéshez a kút alapadatait tartalmazó egyszerű és közérthető formanyomtatványt rendszeresítsen, ami általános, és az összes településre vonatkozik.

De ezen túl nekünk még egy másik javaslatunk is volt, amely viszont eltér attól, ami most a kormány javaslatában van. Mi azt szeretttük volna, hogyha ezeket a kutakat be kell jelenteni, tehát egy egyszerű bejelentést kelljen megtenni költség nélkül. Tehát ez nagyon fontos, hogy mi is azt szeretttük volna elérni, hogy egyébként az embereknek, a sokszor kispénzű embereknek ne kelljen több százezer forintot vagy akár, nem tudom, százezer forintokat kifizetni ezekre a kutakra.

(20.10)

Tehát legyen egy egyszerű bejelentés, mert én viszont azt gondolom, és mi, zöldek azt gondoljuk, hogy azért az információ igenis nagyon fontos lenne, hogy egy állam tudjon arról, hogy hol milyen sűrűségben vannak ilyen jellegű fúrt és ásott kutak. És hát az az igazság, hogy a mostani javaslat szerint az ilyen, 2024. január 1-je előtt létesített kutak egyáltalán nem lesznek engedélykötelesek, de én úgy látom, hogy ezek tulajdonképpen bejelentésre kötelezettek sem lesznek, hanem csak a vízkészletvédelmi szempontból érzékeny területeken, de 2024. január 1-je előtt ezeket sem fogják tudni. Tehát nem tudom, hogy honnan fogják tudni, ha kutakat fúrnak még, mondjuk, idén májustól decemberig ezeken a területeken, ha egyébként ez a térkép még nem is áll a rendelkezésükre, hiszen egyébként ebben a törvényjavaslatban is megállapítják, helyesen, hogy ezt a vízkészletvédelmi szempontból érzékeny területekre vonatkozó, kockázatmentes területekre vonatkozó térképet el kell készíteni.

Tehát most tulajdonképpen úgy végeznék egy általános kúttamnesztia, hogy nem fogjuk tudni, hogy milyen és mennyi kút van ezeken az érzékeny területeken, és én ezt problémának látom, pont a vízkészletgazdálkodás védelme szempontjából látom problémának.

A mi javaslatunk arról szólt, hogy ezt meg lehetett volna oldani úgy is, hogy ne jelentsen anyagi terhet az embereknek, de az információ eljusson az államhoz, és a későbbiekben ezzel kezdeni tudjon valamit, már csak azért is, mert ha megnézik az aszálytérképeket az országban, akkor láthatják, hogy az ország jelentős része sújtott az aszály által. Láthatjuk azt is egyébként - van egy elérhető térkép, a geoportál a vízügy oldalán -, ahol ha a különböző talajvízmérő kutakat megnézik, hiába oké, hogy most az elmúlt időszakban sok eső esett, a talajvízkutakban a talajvíz szintje még nem regenerálódott, és ha megnézzük, mondjuk, az elmúlt évtizedek átlagát, akkor azt látjuk, hogy gyakorlatilag az ország jelentős részén, az Alföld teljes részén gyakorlatilag, és a Dunántúl egy részét is

beleértem, jóval alacsonyabbak a talajvízszintek, mint a korábbi évtizedekben voltak, tehát egy csökkenő talajvízszint van. Magyarország tehát kiszárad, Magyarország elsivatagosodik.

Én azt gondolom, ez egy olyan intó jel, amire oda kéne figyelni, és bizony a fúrt kutak, fúrt vagy ásott kutak esetében is fontos lenne a megfelelő információhoz jutnia az államnak, és én nem látom azt, hogy ez a törvényjavaslat ezt hogyan fogja biztosítani. És ezt tényleg kérdezem is tisztelettel akár Font Sándortól, akár az államtitkár úrtól, hogy hogyan működik ez, hogy ha 2024. január 1-je előtt nem kell semmihez engedély, és az egész vízkészletvédelmi térképet csak később fogják elkészíteni, akkor honnan fogják tudni, hogy tulajdonképpen az addig létesített kutaknál melyik kút van ilyen vízkészletvédelmi szempontból problémás területen. Ez nekem ebből nem teljesen világos.

Aztán a másik problémám az ezzel a törvényjavaslattal, hogy azt mondja ki, hogy 50 méteres határig egyáltalán nem kell az engedély. Én azt nem tudom, hogy ehhez megfelelő ellenőrzést párosítanak? Nyilván nem lehet minden egyes kutat leellenőrizni, de hogy van-e mondjuk valamiféle random, szűrőpróbaszerű ellenőrzés? Tehát tulajdonképpen hogyan zárjuk azt ki, hogy ne minden kutat, mondjuk, 49 méterre jelentsenek be, aztán hogy a valóságban meg milyen mély; ha nincsen ellenőrzés melléteve, akkor nem tudom, hogy ezt önök honnan fogják tudni. És itt megint nemcsak arról van szó, hogy az egyes ember kútjával van nekem problémám, hanem arról van szó, hogy ez veszélyeztetheti a talajvízszintet, veszélyeztetheti a vízbázisokat, és véleményem szerint ezért az ellenőrzésre szükség lenne.

Úgyhogy ez a másik kérdésem, hogy hogyan fogja az önök javaslata biztosítani azt, hogy egyébként ez a mélység például ellenőrizhető legyen, ha egyébként ehhez nem kell sem terv, sem engedély, sem vizsgálat, sem semmi. És én azt gondolom, hogy ezt egyébként meg lehetett volna oldani úgy, hogy a megfelelő szakmaiság, szakszerűség biztosítva legyen, de ez ne kerüljön pénzbe a lakosságnak, és én úgy látom, hogy mivel ennek a megoldására nem volt elég jó ötletük, ezért most így elengedik a gyeplőt, és én azt gondolom, hogy ebben van kockázat. És nagyon kíváncsi leszek egyébként majd erre a vízkészletvédelmi szempontból érzékeny területek térképére, hogy vajon önök szerint az országnak mekkora része tartozik ebbe, mert én úgy látom, hogy igen jelentős része tartozhat ebbe, és ez viszont azt jelenti, hogy igen jelentős területen lenne szükség információra ezeket a kutakat illetően.

Egyébként ha már a vízgazdálkodás szóba kerül, és itt Juhász Hajnalka említette a karsztvizeket, nyilván vannak karsztvízkutak is, hogy azok majd engedélykötelesek lesznek, csak ha itt most tényleg ilyen szép szövegeket hallottunk a Fidesz-KDNP részéről a vízbázisokról, akkor megint idehoznám, hogy milyen kár, hogy a tatai karsztvizet azért vezetik el, és azért van megint veszélyben, mert a komáromi akkumulátorgyár el fogja használni a környék ivóvízkészletét, és

ezért a tatai karsztvízzel kell kipótolni az ivóvizet. Tudom, hogy nem az akkumulátorgyárba megy közvetlenül a tatai karsztvíz, de azért kell azt nagyobb arányban kitermelni, mert a komáromi akkumulátorgyár jelentős mennyiségű vizet használ. Tehát itt megint csak megtörténik az a komoly kockázat, hogy le fog süllyedni ez a vízszint, és a környező vizes élőhelyek, a lápok, a források, minden megint elapad, ki fogják szárítani ott Tata környékét. És azt gondolom, hogy ezt is mellé kell tenni, hogy akkor, ha aggódunk a vízbázisokért, akkor bizony ezért is érdemes lenne aggódni, de valahogy amikor az a szó elhangzik, hogy akkumulátorgyár, akkor hirtelen elfelejtik az aggodalmaikat a vízkészleteink kapcsán.

Ráadásul, néhány felszólalásban elhangzott; tehát az az igazság, hogy Magyarországon a vízgazdálkodással nem az a probléma, hogy nincs elég csatorna, sőt hogy nincsen Duna-Tisza-csatorna - remélem, hogy nem is igazán lesz, vagy nem terveznek ilyen, hogy mondjam, létesítményeket -, mert igazság szerint pont nem az a lényeg, hogy minél többet átsunk vagy minél többet betonozzunk, hanem az lenne a lényeg, hogy amikor van víz a tájban, például a belvizes időszakokban vagy a tavaszi árvízben, azt a tájban megtartsuk, a talajban megtartsuk, és erre megvannak a megfelelő szakmai javaslatok vízgazdálkodással, tájgazdálkodással, tájhasználat foglalkozó profi szakemberektől, akik folyamatosan leteszik ezeket a javaslatokat a kormány asztalára. És mi a Párbeszéd-Zöldek részéről nagyon szeretnénk, ha nem föltétlenül ránk hallgatnának, ránk úgysem hallgatnak, én ezt pontosan tudom, de hallgassanak a szakemberekre, azokra, akik elmondják, hogy a tájban kell megőrizni a vizet, és lehet, hogy ez művelésiág-váltással jár, és hogyha mondjuk egy szántóföld belvizes, akkor lehet, hogy ott nem szántóföldnek kéne lennie, hanem egy olyan másfajta kultúrának, amely egyébként tolerálja a vizet, mert sokkal jobb, ha tájhasználatot váltunk, mint ha örült módon levezetjük a tájból a vizet, ami aztán utána a nyári aszályban borzalmasan fog hiányozni, hiszen a legjobban a növényzet és a talaj tudja megkötni a vizet vagy megtartani, sokkal jobban, mint bármilyen, ember által épített víztározó.

Úgyhogy azzal a gondolattal zárnám a felszólalásomat, hogy sajnos nem látom az igazán fenntartható vízgazdálkodást a kormány terveiben, és bár egy része, az emberek mentesítése a költségek alól támogatható a javaslatban, de én több pontját pont a vízgazdálkodás és a vízkincsünk megőrzése szempontjából ebben a formában így aggályosnak látom. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Font Sándor képviselő úrnak, a Mezőgazdasági Bizottság elnökének. Parancsoljon!

FONT SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak nagyon rövid reflexiók. Köszönöm a döntő többségében támogató hozzászólásokat. Én

Szabó Rebekától, a Párbeszédőtől nem is vártam mást, ha jól értettem, továbbra is követeli a terveket, az engedélyezési kötelezettséget és a vizsgálatokat. *(Szabó Rebeka közbeszól.)* Rendben van, mi ebből próbáltunk kiszabadulni, mert eddig ez nem hozott megoldást, vagy olyan terheket rótt volna a tulajdonosokra, amelyeket azért elég kockázatos lett volna velük kifizettetni.

Hozzáteszem, hogy Bencze János és Dócs Dávid a Mezőgazdasági Bizottság tagja, és hála istennek most két olyan személy van a Mezőgazdasági Bizottságban ezen két frakció részéről, akik értenek is a mezőgazdasághoz. Ez manapság már ritka kivétel, és én nagyon köszönöm az ő aktivitásukat az ellenzék részéről, mert elég nagy kavalkád az, ami az ellenzék jellemzi a mezőgazdaság területén. Többüknek abszolút nincsen képviseletük, több frakciónak, ellenzéki frakciónak nincs képviselete, amelynek még van képviselete, ott hát még be kell bizonyítaniuk azt, hogy ehhez a területhez valamit is értenek. A DK-nak a legfrissebb jelöltjéről most itt nem akarok még általános véleményt mondani, hiszen két alkalommal volt még csak ülésünk azóta, mióta az újbóli, most már a harmadik delegáltat delegálják a Mezőgazdasági Bizottságba. Optimisták vagyunk, ott szakmai munka folyik, és éppen ezért ők értik is, hogy körülbelül miről van szó ebben a törvénytervezetben, amit köszönök.

(20.20)

Megjegyzem azért, Bencze János mondta, hogy ez egy nemzeti minimum lett itt, hogy összhang formálódik. Engedjék meg, lehet, hogy úgy tűnik, mintha ezt mi itt államtitkár úrral vagy ezzel az előterjesztéssel okoztuk volna, és valóban sokat dolgoztam régóta ezen a területen, de az első nemzeti minimumot 2009-ben, azt is merem mondani, hogy én okoztam *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* a pálinkatörvény benyújtásával, amikor ellenzékben voltam *(Az elnök ismét csengtet.)*, mert azt teljes összhangban szavazta meg a parlament. Talán az volt az első nemzeti minimum. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével az adott napirendi pontunk keretében, akár kétperces, akár általános keretben. *(Nincs ilyen jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem miniszterhelyettes urat, kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném megköszönni mindenkinek a hozzáállását a vitában. Valóban ritka alkalom volt, hogy ahogy haladtunk frakcióról frakcióra, icipici kivétellel mindenki támogatólag szólt

hozzá a javaslatához. Mindenkinek minden jó szándékú hozzászólását, javaslatát szívesen vesszük.

Az egyik ilyen a tájékoztatással kapcsolatos fontos felhívás volt, mert valóban, sok mindenkinek fontos tudni, hogy akkor pontosan mit kell, mit nem kell tennie, melyik részén fekszik az országnak, mi az, ami nem feladata. De azt hiszem, a legtöbbszámára jó hírünk van, hogy nincs feladata azzal a kúttal, amit már ő is, meg a szülei is, meg akár a nagyszülei is használtak; azt továbbra is lehet használni, nem kell rá semmifajta mérőórát tenni, nem kell semmilyen engedélyt kérni rá, nem kell semmilyen szakértőt kihívni vele kapcsolatban. Használhatják tovább ugyanúgy, ahogy eddig is, és a kertjüket locsolhatják vele, vagy használhatják a kertben, amire szükséges.

Ami felvetődött az ellenőrzés kapcsán, szintén polgárbarát intézkedése vagy része ennek a törvényjavaslatnak, hogy megfordítja a bizonyítási terhet, tehát nem a polgárnak kell majd - a jövő évtől kezdve sem - bizonyítania azt, hogy ő megfelel a törvényi előírásoknak, vagy nem mélyebb a kútja 50 méternél, vagy nem éri el az első vízzáró réteget, hanem a hatóságnak, amelyik ott ellenőrzést folytat, neki kell bizonyítania ezt. Ez azért is fontos, mert a bizonyítás költségekkel is jár, több tízezer vagy akár százezer forintnyi költséggel, és ezt nem a polgároknak kell fedezni, akik jóhiszeműen használják azt a kutat, ami régóta ott van, hanem adott esetben a hatóságnak kell ezt megtennie. Az ellenőrzések tehát így fordított bizonyítási teher mellett, polgárbarát módon tudnak folytatódni.

Örülök, hogy a kútamnesztia kérdésében valóban eléggé széles körű egyetértés van. Egy dolgot még megjegyeznek: augusztus 31-éig fog elkészülni ez az országtérkép. Ahogy ki-ki ismerheti az ország viszonyait, körülbelül egynolcad részben lehet olyan terület, amelyik a fokozottabb védelmi övezetbe tartozik, de az ország hétnolcad része valószínűleg a nem kiemelten védett területbe tartozik, tehát ott sokkal könnyebb a kutak helyzete. A hivatalos értesítőben fogja tudni ezt majd a nyár végén mindenki olvasni. Tudományos összefoglaló is készül majd ehhez az országtérképhez, pontosan azért, hogy mindenki a részletkérdéseket, hogy mi a feladata, mi nem a feladata, mire kell vigyázni, mire nem kell vigyázni, ezeket ebből a tájékoztatóból, a tudományos összefoglalóból is megismerheti. Mi is arra fogunk törekedni, hogy nyilvánvalóan minél többekhez eljusson ez a hír, de arra kérem azokat, akik egyéni körzetben vannak, nyilván fogadóórán sokan találkoztunk ezzel a kérdéssel, eseményeken, rendezvényeken, úgyhogy vigyük ennek hírét. Ott is mondjuk el - ha ezt elfogadja az Országgyűlés; bízom benne, hogy eléggé nagy többséggel fogja elfogadni -, hogy inentől kezdve az emberek, akik a saját kertjüket a saját kezükkel megművelik, valamit szorgalmasan akarnak hozzátenni ahhoz, ami Magyarországon létrejön, akik saját maguknak akár csak egy szép kertet gondoznak, akár virágot természetnek vagy zöldséges-gyümölcsös kertjük van, ahhoz,

hogy ezt megtegyék, és ezeket a dolgokat előállítsák vagy megtermeljék, ebben az állam mostantól nem gördít akadályt eléjük, hanem aki a kertjét szorgalmasan megműveli, az a locsoláshoz - hacsak nincs valami különleges körülmény, tehát nem különösen védett helyszínről van szó - szabadon használhatja a vizet.

Azt gondolom, minden magyar ember számára fontos, hogy a természeti erőforrásokhoz hozzáférjen, kiskerti léptékben, kis léptékben, tehát nem nagy gyárakról beszélünk, hanem olyan emberekről, akik maguk a kiskertjüket megművelik, vagy mezőgazdaságban is bizonyos léptékig tevékenykednek, nos, nekik joguk van ahhoz, hogy ezt a természeti erőforrást, ahogy a földet is használják a saját területükön, ugyanúgy a vizet is használhassák. Az emberek szorgalmának, tenni akarásának nem akadályozója, hanem ösztönzője kell hogy legyen az állam és a hatóságok, ezért is fontos ez a törvényjavaslat.

Még egyszer köszönöm mindenkinek. Ugyan a kötelező köröket mindenki lefutotta a kormány szolid bírálatában, de amikor ezen túlesett, akkor onnantól kezdve magát a javaslatot támogatta. Bízom benne, hogy ez a szavazásnál is így lesz. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen miniszterhelyettes úr válaszait. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **Magyarország Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a Magyar Köztársaság Kormánya és a Horvát Köztársaság Kormánya között a határokat átlépő bűnözés elleni harcban történő együttműködésről szóló megállapodás módosításáról szóló megállapodás kihirdetéséről** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/4020. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Rétvári Bence úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának, miniszterhelyettesnek, a napirendi pont előterjesztőjének. Parancsoljon!

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország és Horvátország még 2009-ben kötött kétoldalú megállapodást a határokon átlépő bűnözés elleni harcban történő együttműködésről. Horvátország nagy örömeinkre 2023. január 1-jétől a schengeni övezetbe csatlakozott, és ezzel a határokat átlépő bűnözés elleni harcban történő közös fellépés és hatékony szerepvállalás még fontosabbá vált.

A szóban forgó törvényjavaslat a jelenleg hatályos megállapodás módosítására tesz javaslatot a tisztelt Háznak. A módosítás a forró nyomon üldözés lehetőségét kiterjeszti azon bűnelkövetőkre, akik az államhatártól számított 30 kilométeres hatókörben kivonták magukat a rendőri ellenőrzés alól. Fontos módosulás

továbbá, hogy az üldözés ezentúl szárazföldi, vízi, valamint légi határokon keresztül is folytathatóvá válik.

A jelenleg hatályban levő megállapodás értelmében a két ország bűnüldöző hatóságai a közös államhatártól számított 10 kilométeres távolságig teljesíthetnek közös járőrszolgálatot. A közrend védelme és a bűncselekmények elleni hatékonyabb fellépés tekintetében a gyakorlat rámutatott, hogy indokoltá vált a 10 kilométeres távolsági megkötés eltörlése. A módosítás emellett lehetőséget teremt a jövőben a közös járőrszolgálat során biztonsági okokból a ruházat és a csomag átvizsgálására is.

A módosításban a fentiekén túl megtörténik az információcserére vonatkozó szabályok naprakészé tétele is.

A tisztelt Háznak benyújtott javaslatban előirányzott változtatásokkal tehát hatékonyabbá válik a forró nyomon üldözés, eltörlésre kerül a közös határ menti járőrszolgálat teljesítésére irányadó, a közös államhatártól számított 10 kilométeres távolsági korlátozás, továbbá az információcsere szabályai összhangba kerülnek a vonatkozó uniós joganyaggal.

Bízom benne, hogy e rövid ismertető meggyőzte önöket arról, hogy a módosítás helyes célokat szolgál, megkötése pedig igencsak időszerű. Minderre tekintettel kérem önöket, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr előterjesztését. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Font Sándor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon, képviselő úr!

FONT SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Magyarország és Horvátország között 2008 októberében létesült a határokat átlépő bűnözés elleni harcban történő együttműködésről szóló megállapodás.

Az azóta eltelt 15 évben számos nemzetközi és európai uniós kötelezettségünk keletkezett, amely szükségessé tette a megállapodás módosítását. Kijelenthetjük, hogy ezek a lépések fokozzák és elmélyítik az együttműködést a rendőri szolgálatok és más bűnüldöző hatóságok között.

A legfőbb célunk természetesen nem más, mint a közös biztonságunk. Kiemelném a törvényjavaslat illegális migráció elleni küzdelemről szóló rendelkezéseit. Rögzítésre került, hogy a felek bűnüldöző szervei az illegális migráció hatékonyabb megelőzése és észlelése, a közrend védelme és a bűncselekmények elleni fellépés céljából közös járőrszolgálatot létesítenek a határterületükön. Mindemellett a módosítások lehetővé teszik a határon átnyúló, forró nyomon üldözés folytatását, továbbá összhangba kerül a bűnelkövetőkről, illetve a gyanúsítottakról tárolt információk kezelése az uniós joggal.

(20.30)

Idén csaknem 49 ezer határsértőt és 387 embercsempészt fogtak el eddig Magyarországon. Látható, hogy déli határunk jelentős nyomás alatt áll. Rendkívül fontos tehát, hogy Magyarország minden olyan országgal együttműködjön, amely a nemzeti határokat és a belső biztonságot szolgáló határok kontrollját segíti. Jelen törvényjavaslatához hasonló együttműködésünk több szomszédunkkal is létesült már, tehát amit tudunk, közös összefogással megteszünk saját biztonságunk és Európa biztonsága érdekében. Várjuk az Európai Unió álláspontjának változását, mert mind a jogi támogatás tekintetében, mind a finanszírozási oldalon tapasztalunk sajnos jelentős elmaradást.

Végezetül: a Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja természetesen támogatja jelen törvényjavaslatot, és azt javasoljuk a többi képviselőnek is, hogy fogadják ezt el. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Juhász Hajnalka képviselő asszonynak, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának. Parancsoljon!

DR. JUHÁSZ HAJNALKA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Elnök úr, nagyon szépen köszönöm a szót. Senkinek a türelmével vissza nem élve, nagyon röviden ismertetném én is a KDNP álláspontját.

Horvátország 2023. január 1-jével csatlakozott a schengeni övezethez. Ez egy megváltozott jogi környezetet jelent, és ezért szükséges a módosítás a határon átnyúló bűnözés elleni harcban. Két dolgot emelnék ki. A határon átnyúló forró nyomon történő üldözés lehetősége bővül ki. Több esetben lesz lehetőség ennek lefolytatására, hiszen a módosító megállapodás kiterjeszti a hatályát azon esetekre is, ha a határtól számított 30 kilométeres távolságig egy bűnelkövető kivonja magát a rendőri ellenőrzés alól, vagy nem engedelmeskedik a megállásra felszólító rendőri utasításnak, és ezzel a közbiztonságot veszélyezteti. Ráadásul a továbbiakban ez az üldözés történhet szárazföldi, légi, vízi határokon keresztül is.

A másik jelentős módosítás - és ezzel be is fejezem -, hogy tovább bővül a közös határ menti járőrszolgálatnak a területi hatálya, ugyanis a gyakorlati tapasztalatok alapján jelen módosító megállapodás eltörli a korábbiakban megállapított 10 kilométeres távolsági korlátot, ebből kifolyólag a jövőben ezek a közös járőrszolgálatok már nemcsak az államhatártól számított 10 kilométeres távolságig teljesíthetők. Továbbá lehetőséget biztosít arra, hogy a közös járőrszolgálat átvilágíthatson ruházatot, csomagot is biztonsági okokból. A KDNP támogatja a törvényjavaslatot. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Mivel kétperces felszólalásra

senki nem jelentkezett, megkérdezem, hogy további felszólalásra jelentkeznek-e valaki. *(Senki sem jelentkezett.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, miniszterhelyettes urat, hogy kíván-e válaszolni. *(Rétvári Bence: Igen.)* Öné a szó.

RÉTVÁRI BENCE belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. A rövid vitára röviden válaszolnék. Köszönöm szépen mindenkinek, aki felszólalt és támogatta a javaslatot. Úgy gondolom, ha azok a frakciók, amelyek képviselői nem szólaltak fel, elneznék a javaslatot, biztosan elmondták volna itt a parlamentben, hogy miért ellenzik azt.

Azt hiszem, Magyarország számára rendkívül fontos érték, hogy a világ 13. legbiztonságosabb országa vagyunk. Ma a bűnözők sajnos nemzetközi hálózatokba szerveződnek, és ezt az illegális migráció még inkább elősegítette. Óriási összegekkel tőkésíti fel az illegális migráció a szervezett alvilágot Ázsiától, mondjuk úgy a Közel-Kelettől Észak-Afrikán keresztül egészen Európáig, ahogy ezek az útvonalak jönnek. Tehát különösen fontos a nemzetközi bűnözés ellen való fellépés, bármilyen határon átnyúló bűncselekménynek a megakadályozása vagy az elkövetők elfogása.

Ezért is fontos, hogy Magyarország jó együttműködést ápol minden környező ország bűnüldöző hatóságával, jó az együttműködés tapasztalatcserében vagy akár közös akciók végrehajtásában. Ezért is értük el azt, hogy valóban Európa egyik legbiztonságosabb és a világ 13. legbiztonságosabb országa lettünk. Ez a megállapodás is ezt a célt szolgálja. Köszönöm szépen mindenkinek a támogató hozzáállását. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti oldalon.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterhelyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Megadom a szót Bencze János képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport: „Mi történik itt?” címmel. Parancsoljon!

BENCZE JÁNOS (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Itt már egyszer elindult a vita erről, hogy a magyar földárak hogy állnak, mi történik a magyar földdel - nevezzük úgy, hogy hatósági áras lett a magyar föld -, és ez mit jelent a magyar vidéknek.

Mondjuk, milyen dolog az, hogy Tolna megyében, ahogy említettem, szűkebb pátriában, Simon-tornya környékén 1 millió 400 ezer forintért lehetne venni egy hektár jó szántóföldet, termőföldet a kormány szándéka szerint, ami egy négyzetméter budapesti új építésű lakás árát üti meg? Ez sok minden, csak nem segítség nekünk, és ismét tisztelettel arra kérem a kormányt, hogy törölje el ezt a rendelkezést,

üljenek le a gazdákkal tárgyalni és állapítsák meg a föld reális árát, amivel segítik a tisztességes gazdálkodást, megszüntetik a spekulációt és helyre teszik a dolgokat. Ugyanis a magyar vidéknek egyetlen kitörési pontja van: ez a magyar mezőgazdasági termékekre épülő feldolgozóipar, egy olyan feldolgozóipar, amely az adott környéken biztosít munkahelyeket, ahol az emberek élnek.

Többször említettük már, de ismét elmondom, ez azt jelenti, hogy 30 kilométerenként kisipari központokat kell létrehozni. Ennek nagyon-nagyon egyszerű oka van: az emberek 30 kilométeres távolságba könnyedén, emberi idő alatt eljutnak, jut idő a családra, jut idő a gyereknevelésre, és ösztönzi a gyermekvállalást is. Ugyanis számtalanszor elhangzik itt a parlamentben, hogy mennyi-mennyi támogatást kaptak a családok ahhoz, hogy gyereket vállaljanak, de nyugodtan ki lehet jelteni, hogy a magyar vidék jó részén ez nem működik.

Hogy miért nem működik és önök is megértsék, el kellene menni vidékre, javasolom a fideszes képviselőtársaknak, és meg kell hallgatni az embereket. Olyan vidéki településekre kell ellátogatni, ahol nincs helyben ipar. Mi történik egy ilyen településen, hogy zajlik egy fiatal élete? Ahogy elmesélik: a szerencsésebbek, az optimális körülmények között élők, akik 60-70 kilométerre laknak egy ipari központtól, hajnali 3 óra 30-kor felkelnek, összeszedik magukat, lemennek a munkásjárathoz, bezötyögnek a céghez, szépen sorban útközben felszedik minden településen a dolgozni vágyókat, majd 6 órakor munkába állnak. Amikor lehúzták a műszakot ezek a dolgozó emberek, férfiak, nők, fiatalok, idősek, ismét felszállnak a munkásjáratra, és jó esetben 4 óra magasságában otthon vannak. Lényegében elment a napjuk, így esélyük nincs arra, hogy bármit is csináljanak még otthon, hiszen aki gyereket vállalt, ott van a gyerek, ott van a ház körüli kis kert esetleg, de jó esetben csak főznek és pihennek. Tehát könnyen érthető, hogy vidéken úgy, hogy hajnali 3.30-kor felkelek, felülök a hajnali járatra, elmegyek dolgozni, jószágot tartani nem lehet. Ezt minden gazdálkodó ember tudja. Úgy, hogy 4 órára, fél ötre hulla fáradtan érek haza, valljuk be, már senkinek sincs kedve kertet művelni.

Ezért nem jók az ipari multik, ezért nem jók a dolgozókat kizsigerelő ipari központok, ezért kellene az, hogy 30 kilométerekről bejárjanak az emberek. A félórás munkába jutás olyan előnyökkel járna, hogy együtt tudnának lenni a családok, gyereket tudnának vállalni, helyben lenne a jövőkép és a Jobbik-Konzervatívok kategorikusan kijelenti, hogy a magyar vidék számára csak ez az egy út járható. Ez az egy út csak akkor járható, ha az a mezőgazdasági és vidéki érdekvédelem, amely az elmúlt 33 évben, bátran kijelenthető, csak egy időre villant fel Magyarországon a 2004-es, 2005-ös gazdatüntetések idején, és valamire 2010 után igen hamar elsorvadt, újra létrejön. Talpra kell állítani, és ki kell állni a vidéki emberekért, ki kell állni a kistelepüléseken élőkért, mert enélkül

nincs magyar jövő, enélkül nincs Kárpát-medencei megmaradásunk, egyszerűen el fogunk veszni a vendégmunkások áradatában.

Azért fogunk elveszni a vendégmunkások áradatában, mert a vidék elsorvad, elmennek az emberek, beköltöznek a fiatalok a munkahelyek mellé, viszont a vendégmunkások sem maradnak remélhetőleg Magyarországon, és így a magyar vidék, ahogy látszanak a folyamatok, teljesen ki fog ürülni.

Aki ezt nem hiszi, szívesen meghívom Tolna megyébe, Somogyba, de Bács-Kiskun egy részébe is, nyugodtan végig lehet járni a településeket, végig lehet járni a házakat, be lehet kopogni, lehet beszélgetni, jobbára idősebbek, középkorúak, ötvenen túliak maradtak ott, eltűntek a fiataljaink, elvesznek. Aki pedig megpróbál az ipari termelés béréből a városban ingatlant vásárolni, az lényegében örökös adósrabszolgágra van kárhóztatva, és esze ágában sincs gyermeket nevelni. Köszönöm szépen. *(Dócs Dávid tapsol.)*

(20.40)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend utáni felszólalásra jelentkező Dócs Dávid képviselő úr, Mi Hazánk-képviselőcsoport: „Aktuális közügyek” címmel. Öné a szó.

DÓCS DÁVID (Mi Hazánk): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Én egy másik olyan példát vagy problémát szeretnék most az Országgyűlés elé hozni, ami a vidéken való megmaradást teszi egyre nehezebbé.

Az egészségügy igen gyenge lábakon áll hazánkban sajnos minden téren, s hiányosságai egyre inkább égetőek. Szűkebb hazámban, Nógrád vármegyében 2014 óta drasztikus csökkenésnek indult a házi orvosok és a házi gyermekorvosok létszáma. Míg 2014-ben 105 házi orvos volt a vármegyénknek, ez a szám 2021-re 83 főre csökkent, és az életkoruk további megoldandó problémát állít elénk. Előregedtek a házi orvosok, és egyelőre úgy tűnik, hogy alig lesz utánpótlásuk. Ezekkel az adatokkal messze a legkevesebb és legelőregedőbb házi orvossal rendelkező vármegye Nógrád, hiszen a csökkenés egyik fő oka pont a szakma előregedése, ami viszont nemcsak szűkebb hazámat, hanem egész Magyarországot érinti. Tavalyi adatok szerint az ország félezer településén összesen 680 házi orvosi praxisban nincs házi orvos, ez az összes praxisnak több mint 10 százaléka, hiszen 6500 álláshely van ebben a szakmában.

Sajnos, vármegyém egyik kirívó példájának települése, Endrefalva az országos híradásokba is azzal a visszhanggal került be, hogy ebben az 1200 lakosú faluban több mint hét éve nincsen a házi orvosi praxis betöltve. Nógrád egyébként is a legkisebb lélekszámú megye, lakossága már egy Debrecen méretű városéval sem ér fel. Itt a legrosszabb az infrastruktúra-hálózat, itt a legalacsonyabbak a fizetések egy-két megyét leszámítva. Itt nincs felsőoktatás,

ennek okán itt a legkevesebb az értelmiségiek száma, vagy akár csak egyméternyi autópályánk sincs, itt nincs közvetlen vonatközlekedés és kapcsolat a fővárossal, noha szomszédos megyéje vagyunk annak, de még az alapszolgáltatások is veszélybe kerültek, melyek tovább csökkentik a vármegye népességmegtartó hatását.

Az alapellátás megerősítését kulcskérdésnek tartja a Mi Hazánk, hiszen a betegek számára ez a hozzáférés a legalapvetőbb egészségügyi kontroll és ellátás feltétele, mivel az idejében észlelt és kezelt problémák számos későbbi nehézségtől óvhatják meg az érintetteket, nem beszélve a társadalmilag és az állami büdzsé szempontjából is a legkifizetődőbb egészségügyi módszerről, a prevencióról. A szakma megerősítését is elengedhetetlennek tartjuk ezen a szinten, hiszen ahogy mondtam is, ez a leggazdaságosabb ellátási szint, és így tehermentesíthetjük a szakorvosok mellett a költségvetést is a drágább intézeti kezeléseik tömkelegétől. A Mi Hazánk célja, hogy az egészségügyi ellátás rendszerét, annak folyamatos átfogó javítása mellett a társadalom döntő többsége számára hozzáférhetővé tegyük a jövőben is, hiszen egy beteg társadalomra nem lehet egy ország jövőjét építeni.

Örömteliek voltak a „Magyar falu” programban megpályázható orvosi szolgálati lakásra, orvosi eszközre, valamint a rendelők felújítására kiírt felhívások is, ám, azok mit sem érnek akkor, ha nincs kívül fel-

tölteni a szolgálati lakásokat, az üresen álló praxisokat, és nincs, aki használja ezeket a frissen beszerzett eszközöket. Egy nemcsak mentálisan, de egészségügyileg is egyre inkább betegbb társadalomban élünk, holott minden honfitársunk, így a nógrádi emberek is betegség esetén megérdemlik, hogy méltó körülmények között juthassanak hozzá a hatékony és magas színvonalú egészségügyi ellátáshoz, annak mindhárom szintjéhez, hiszen a kistélepléseken mindenhol elérhető kellene hogy legyen az alapellátás, járási szinten pedig a megfelelő és hatékony szakrendelés és a kórházi ellátás is. Ez nem pusztán társadalmi és gazdasági érdek, de emberi kötelesség is.

Végezetül, szűkebb pátriában sajnós új értelmet nyer a mondas, miszerint az egészség ritka kincs, sajnós felénk Nógrádban valóban egyre ritkább. Ezen mindenképpen változtatni szükséges. Köszönöm szépen a szót. *(Bencze János tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk.

Megköszönöm munkájukat, az **ülésnapot bezárom**. Az Országgyűlés reggel 9 órakor folytatja ülését.

(Az ülésnap 20 óra 44 perckor ért véget.)

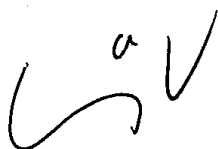
Dócs Dávid s. k.
jegyző

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

Z. Kárpát Dániel s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv

Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója

Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,

Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda

Budapest, V. Kossuth tér 1-3.

Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4

Telefon: 441-4222

Telefax: 441-4599

MINDEN JOG FENNTARTVA!

ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)

ISSN: 2064-8367 (Online)